

A vibrant, colorful nebula with a bright star in the upper right corner. The nebula features a mix of purple, blue, and pinkish-red hues, with numerous bright stars scattered throughout. The star in the upper right is particularly prominent, with a bright white core and a multi-pointed starburst effect.

**VIDĚLI JSME
JEHO HVĚZDU**

Lubomír Zimmer

This electronic book is for nonprofit purposes only – copy freely (Mathew 10:8).

Úmyslem napsání tohoto spisu není finanční zisk – a proto tohle dílko můžete volně kopírovat podle libosti. „*Běžte a kažte...Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte*“ řekl Ježíš. (Matouš 10:8)

Online zdarma ke stažení na: www.knihy.own.cz

Pokud není uvedeno jinak, jsou biblické citáty označené KR citovány podle *Kralického překladu* z r. 1613, označené NBK citovány podle *Nové Bible kralické* z r. 1999, označené CEP podle *Českého ekumenického překladu* z r. 1985, označené ROH citovány podle *Roháčkova překladu* (slovenský) a citáty označené KMS podle překladu *Nová smlouva* z r. 1994.

Obálka Pavla Víšková.
Napsal Lubomír Zimmer.
Úprava Anonym.

Lidé ztrácejí své zdraví, aby vydělali peníze;
pak ztrácejí své peníze, aby své zdraví obnovili.
Tím, že úzkostlivě přemýšlejí o své budoucnosti,
zapomínají na svoji přítomnost,
a tak nežijí ani pro přítomnost ani pro budoucnost.
Žijí, jakoby neměli nikdy zemřít
a umírají, jako kdyby nikdy nežili.
(Autor neznámý)

Stezku života mi dáváš poznat;
vrcholem radosti je být s tebou,
ve tvé pravici je neskonale blaho.
(Žalmy 16:11)

V této knížečce se dozvíte, co byla hvězda Betlémská a kdo byli mudrci z Východu.

Dozvíte se, že: ještě předtím než existovala psaná Bible, prostí lidé se skrze svědectví zapsané ve hvězdách dověděli, že přijde na tento svět spasitel, který se narodí z panny, bude Bohem i člověkem, bude ukřižován, vstane z mrtvých, přijde soudit živé i mrtvé a mnohem více.

Dozvíte se, že tím pravým poselstvím ve hvězdách nejsou horoskopy, ale EVANGELIUM JEŽÍŠE KRISTA, ZAZNAMENANÉ VE HVĚZDÁCH JIŽ OD STVOŘENÍ SVĚTA!

Nemusíte být vzdělanými astronomy, abyste pochopili poselství v této knize.

Prosím, než něco ukvapeně odsoudíte, ujistěte se, že jste si celou věc nejdřív vyslechli: „Spatříš-li muže ukvapeného v řeči, věz, že hlupák má víc naděje než on.“ (Příslaví 29:20). Je to až k nevíře, že někteří jsou schopni na základě jediného verše v Bibli založit nebo rozdělit celé hnutí a sbory, zatímco poselství podepřené hromadou veršů zamítají. To není biblické, protože Bible říká, že: „V ústech dvou nebo tří svědků obстоjí každé slovo.“ (dále Matouš 18:16, Židům 10:28, 1 Korintským 14:29), svědci nemusí být jen lidé, ale také verše z Bible: „Když přestal k Mojžíšovi na hoře Sínaji mluvit, dal mu dvě desky svědectví; byly to kamenné desky psané Božím prstem.“ (Exodus 31:18) Celá Bible je rozdělena na tři hlavní svědky: zákon a proroci, jak praví na mnoha místech Ježíš (Matouš 5:17, 7:12, 11:13 atd.) a třetím je Nový zákon. Jsou třeba svědci jak ze Starého zákona, tak i z Nového zákona „Řekl jim tedy: Proto je každý učitel vyučený o nebeském království podobný hospodáři, který vynáší ze svého pokladu nové i staré věci.“ (Matouš 13:52) Před Bohem se jednoho dne budete zodpovídat sami.

Pokud budete upřímní a trpěliví, dočkáte se podrobného výkladu následujících veršů (svědků):

Jób 9:9 „on udělal souhvězdí Lva, Orióna i Plejády a souhvězdí jižní.“

Jób 38:32 „Vyvedeš hvězdy zvířetníku v pravý čas a povedeš souhvězdí Lva s jeho mladými?“

Matouš 2:2 „Kde je ten narozený židovský král? Viděli jsme totiž na východě jeho hvězdu a přišli jsme, abychom se mu poklonili.“

Římanům 10:14 „A jak uvěří v Toho, o němž neslyšeli? A jak uslyší bez kazatele?“

Římanům 10:18 „Říkám však: Cožpak neslyšeli? Vždyť přece: "Jejich hlas se roznesl po celé zemi a jejich slova do konců světa."

Žalmy 19:2-5 „Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.“ Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan.

Zjevení Janovo 12:1 „A na nebi se ukázalo veliké znamení: žena oděná sluncem, pod jejíma nohama měsíc a na její hlavě koruna dvanácti hvězd.“

Genesis 1:14 „Opět řekl Bůh: Budte světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci, a byla na znamení a rozměření časů, dnů a let.“

Žalmy 147:4 „On určuje počet hvězd, on každou vyvolává jménem.“ (CEP)

Izajáš 40:26 „K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno?" Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna.“ (CEP)

Jób 38:31 „Dovedeš spoutat mihotavý třpyt Plejád nebo rozvázat pouta Orióna?

Jób 38:32 „Můžeš-li vyvoditi hvězdy polední v čas jistý, aneb Arktura s syny jeho povedeš-li?“ (KR)

Jób 26:13 „Duchem svým nebesa ozdobil, a ruka jeho sformovala hada dlouhého.“

Žalmy 89:38 „Jako měsíc utvrzeno bude na věky, a jako svědkové na obloze hodnověrní.“

Žalmy 136:5 „Nebesa učinil důmyslně, jeho milosrdenství je věčné.“

Daniel 2:48 „Král pak Daniela povýšil, dal mu mnoho velikých darů i moc nad celou babylónskou krajinou a učinil ho nejvyšším správcem všech babylónských mudrců.“

Ámos 5:6-8 „Hleďte Hospodina... Toho, kterýž učinil Kuřátka i Oriona“ (KR)

Židům 11:12 „Proto se také z toho jednoho, a to již umrtveného, narodilo bezpočet potomků, jako je množství nebeských hvězd a jako je písku na mořském břehu.“

1 Korintským 15:41 „Jiná je sláva slunce, jiná sláva měsíce a jiná sláva hvězd, neboť hvězda od hvězdy se liší ve slávě.“

Zjevení Janovo 1:16 „V pravé ruce měl sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč; jeho tvář byla jako slunce, když září ve své síle.“

Numeri 24:17 „Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele. Protkne spánky Moába, téměř všech Šétovců.“ (CEP)

Zjevení Janovo 22:16 „Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby vám v církvích svědčil o těchto věcech. Já jsem ten kořen a rod Davidův, jasná a jitrní hvězda.“

Matouš 24:30 „Potom se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechny národy země kvílet a spatří Syna člověka, jak přichází na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.“

*K*dyž se pak narodil Ježíš v Betlémě Judově,
za dnů Herodesa krále, aj,
mudrci od východu slunce přijeli do Jeruzaléma, Řkouce:
Kde jest ten, kterýž se narodil Král Židovský?
*N*ebo viděli jsme hvězdu jeho na východu slunce,
a přijeli jsme klaněti se jemu.

(Matouš 2:1,2)

OBSAH:

ÚVOD

OBNOVENÁ PRAVDA A FRANCES ROLLESTONE

MUDRCI Z VÝCHODU A DANIEL JAKO NEJVYŠŠÍ SPRÁVCE VŠECH MUDRCŮ

ČTYŘNÁSOBNÝ ÚČEL STVOŘENÍ HVĚZD

PŘEKROUCENÁ PRAVDA A VAROVÁNÍ PŘED ASTROLOGIÍ

ŽALMISTA DAVID A APOŠTOL PAVEL

ZODIAK V BIBLI

NEJSTARŠÍ ZODIAK A DVANÁCT POKOLENÍ IZRAELE SEŘAZENÝCH PODLE ZNAMENÍ ZODIAKU

NOE A JEHO RODINA „BOŽSKÁ SKUPINA OSMI“ V ZODIAKU DENDERAH
CO UČILI PRVOTNÍ KŘESŤANÉ O ZODIAKU

VĚŽ BÁBEL – VĚŽ SEDMI SVĚTEL

HVĚZDA Z JÁKOBA A HERODES

PRVNÍ ZNAMENÍ – PANNA, KRISTUS JAKO SÍMĚ ŽENY

DRUHÉ ZNAMENÍ – VÁHY, KRISTUS VYKUPITEL

TŘETÍ ZNAMENÍ – ŠTÍR – SCORPIUS, KRISTUS ŠLAPE NA ĎÁBLA

ČTVRTÉ ZNAMENÍ – STŘELEC – SAGITTARIUS, KRISTUS PŘEMOŽITEL

PÁTÉ ZNAMENÍ – KOZOROH – CAPRICORNUS, KRISTUS OBĚTNÍ KOZEL

ŠESTÉ ZNAMENÍ – VODNÁŘ – AQUARIUS, KRISTUS KŘTÍ DUCHEM

SEDMÉ ZNAMENÍ – RYBY – PISCES, KRISTUS VE SVÉM LIDU (IZRAEL A CÍRKEV)

OSMÉ ZNAMENÍ – BERAN – ARIES, KRISTUS KORUNOVANÝ BERÁNEK

DEVÁTÉ ZNAMENÍ – BÝK (TAURUS), KRISTUS SOUDÍ NÁRODY

DESÁTÉ ZNAMENÍ – BLÍŽENCI (GEMINI), KRISTUS KRÁL

JEDENÁCTÉ ZNAMENÍ – RAK (KRAB), KRISTUS PEVNĚ DRŽÍ (SVŮJ LID)

DVANÁCTÉ ZNAMENÍ – LEV, KRISTUS VÍTĚZ (DRUHÝ PŘÍCHOD KRISTA)

ÚVOD

Bratr, který tuto knížečku sepsal, podobně jako většina Kristových učedníků, kteří byli jen prostí rybáři, není doktor filozofie nebo placený duchovní, ale pracuje svými rukama.

Řekl mi, že když se k němu tato pravda donesla a o těchto věcech uvažoval, říkal si podobnou věc jako lidé, kteří k sobě pozvali při cestě Krista, aniž by o tom věděli: „*Copak v nás naše srdce nehořelo, když k nám mluvil po cestě a otvíral nám Písma?*“ (Luk. 24:32) Spousta nových věcí byla jeho srdci odhalena Duchem svatým, a ačkoliv se k této práci cítil Duchem puzen, až po nějakém čase se rozhodl vše sepsat. Řekl mi dále, že kdyby se Pán vrátil do té doby, než by se k někomu tohle dílko dostalo, i tak již splnilo svůj účel – přiblížilo jeho srdce ještě více k Pánu než kdy předtím, takže se někdy cítil jako v nebi, i když studium spousty křesťanské, historické a odborné literatury na dané téma pro něho bylo často vyčerpávající, jelikož není žádným učencem. V jeho srdci zazářila jasná a ranní hvězda, (2 Petřův 1:19) protože upřeně hleděl na přepevná proroctví Písem svatých a to stejné ať se stane všem, kdo bez předsudků a se ztišeným srdcem před Pánem budou číst následující stránky – ve jménu Pána Ježíše Krista – Amen.

*„A kdybych měl proroctví a rozuměl všem tajemstvím
a veškerému poznání a kdybych měl všechnu víru,
takže bych i hory přenášel,
ale neměl bych lásku, nejsem nic.“
(1 Korintským 13:2)*

OBNOVENÁ PRAVDA A FRANCES ROLLESTONE

Biblická pravda o hvězdách a souhvězdích začala v křesťanském světě nejjasněji zářit v roce 1863, kdy vědkyně Frances Rolleston z Anglie napsala knihu s názvem „Mazzaroth or the Constellations“ (Mazzaroth aneb Souhvězdí). Frances byla hluboce zasažena veršem z knihy Žalmů 147:4 „*On určuje počet hvězd, on každou vyvolává jménem.*“ Frances od té doby zasvětila zbytek svého života vyhledávání originálních významů názvů hvězd v mnoha prastarých jazycích. Také zkoumala souhvězdí a názvy hvězd v mnohých archeologických vykopávkách. Napsání této knihy znamenalo desítky let poctivé práce.

Celé dvacáté století profesionální astronomové považují knihu od Richarda Allena „Star names - and their meaning“ (Jména hvězd a jejich význam) za definitivní práci ohledně názvů souhvězdí a hvězd, používaných ve hvězdných atlasech. Práci F. Rolleston Allen záměrně přehlédl. Její výzkum sahá do mnohem větší minulosti než práce Allena, který se o žádné vykopávky nezajímal. Allen, podle Gerarduse, o tomto evangeliu ve hvězdách věděl. Vypadalo by to však jako propagace křesťanství, kdyby se v profesionálním vědeckém hvězdném atlasu objevilo například toto: *Vindematrix – Syn, který přichází, Pholas – Prostředník, Toliman - Ten, který byl a který přijít má, Nekkar – Probodený, Al Zubena – Koupě nebo Vykoupení, Lambadia – Působíště usmíření, Zuben Al Chemali (nebo Shemali) – Cena, která přikrývá nebo Dostatečná cena, Asedaton – Být zabit jako oběť, Bau – Ten, který přichází* atd. Paradoxní na tom všem je to, že v profesionálních atlasech se k prastarým souhvězdím přidávají příběhy řeckých bájí, které jim nijak nevadí. Jazykovědci také ignorují hebrejské kořeny názvů a mají dnes za to, že kořeny slov musí pocházet z Indie

nebo z Persie (přitom paradoxně přehlíží dílo F. Rolleston, ve kterém je spousta prastarých perských názvů). Gerardus D. Bouw ve svém časopisu *Biblical Astronomer* říká, že během osmnáctého století známí učenci, jako Westcott (známý Westcottův slovník) a Hort, dokonce veřejně prohlásili, že důvodem, proč nezkoumají, co se týče jazykovědy také Bibli, je ten, že křesťané jsou nekonečně náchylnější ke lhaní než ateisté – (bez komentáře).

Dokážeme vám, že tato souhvězdí a názvy hvězd zde byla mnohem dříve, než je řecká mytologie a později astrologie stačila překroutit ve svůj prospěch.

Astronomové tedy dnes používají spousta prastarých originálních názvů hvězd – ale jejich význam jim zůstává skryt. Například z astronomického atlasu se dozvíte, že hvězda v souhvězdí Lva nese latinský název *Regulus*, což znamená *malý král* nebo *kníže*. To je vše, co se dozvíte. Hebrejské slovo je ale *Regel* – *noha* nebo palec u nohy a Rolleston tento název podle prastaré hebrejštiny a jazyků překládá: *šlapat* (nebo drtit) *nohama* a okamžitě je nám jasné, že se jedná o zaslíbení Mesiáše, který rozdrťí nebo potře hadovi hlavu (Gen. 3:15).

Frances Rollestone následovala spousta křesťanských učitelů včetně těch nejuznávanějších, jako například dr. J. A. Seiss a E. W. Bullinger, později Kenneth C. Fleming a dnes mnozí další, mezi nimiž je i spousta profesionálních astronomů, kteří toto učení ještě obohatili o nové poznatky. Uvedu některé názvy velmi skvělých děl, pojednávajících o biblickém významu těchto souhvězdí.

Rolleston Frances. *Mazzaroth or the Constellations* (Mazarot aneb Souhvězdí – klasika)

J. A. Seiss. *Gospel in the stars* (Evangelium ve hvězdách – klasika)

E. W. Bullinger. *Witness of the Stars* (Svědectví hvězd – klasika)

Kenneth C. Fleming. *God's Voice In The Stars – Zodiac Signs And The Bible Truth* (Boží hlas ve hvězdách – Znamení zodiaku a biblická pravda – klasika)

Sydney Watson. *What the Stars held* (Co hvězdy vyprávěly)

Carr-Harris, Bertha. *The Hieroglyphics of the Heavens* (Hieroglyfy nebes)

Spenser, Duane E. *Mazzaroth*

Morris, Henry M. *Many Infallible Proofs*. (Mnoho neomylných důkazů)

Thoburn C. Lyon. *Witness in the Sky*. (Svěděk na obloze)

Richard T. Dodds. *The stones on the high priests breastplate* (Kameny na náprsníku nejvyššího kněze)

Clyde L. Ferguson. *The Stars and The Bible* (Hvězdy a Bible)

Tahle pravda se začala šířit, ale v určitých kruzích se projevil odpor, který vzbudil nepřítel lidských duší, protože mnohá lidská srdce se začala díky tomu probouzet a obracet ke Kristu. Tři nejvzdělanější profesionální astronomové, Volney, Depuis z Francie a Francis Baily z Anglie, se postavili na odpor a rozhodli se, že dokáží, že tohle učení je čistě pohanského

původu a nemá žádnou podporu jak v Písmu svatém tak ani v judaismu. Výsledek jejich pátrání a boje proti evangelium ve hvězdách však vedl k závěru, že skutečně obsahují evangelium Ježíše Krista. Tuto porážku veřejně uznali a tím, že nashromáždili na toto téma spoustu materiálu, tuto pravdu neúmyslně utvrdili. Někdo poukázal na skutečnost, že kdyby se jim do rukou dostala kniha od vědkyně Rolleston Frances pojednávající o prastarých názvech souhvězdí a hvězd, nemuseli by čelit takovéto porážce.

Byli to právě teologové Roberts a Fabes, kterým tito tři profesionálové nebyli schopni vyvrátit ani jeden jediný argument, který přednesli. V jednom z dopisů Volneymu Roberts pokorně uznává následující pravdu: „*Je pravda, že znamení ve hvězdách poukazují na dávné zaslíbení Mesiáše a Jeho dílo, ve kterém porazí hada skrze své utrpení.*“ Není tohle, přátelé, úžasné?!

Astronomové nekladou příliš velký důraz na jména hvězd, které používají. Slovo astronomie pochází z řeckého slova astron „hvězda“ a nomos „zákon“, tedy „zákon hvězd“, což ukazuje na vědecké materialistické studium hvězd.

O Frances Rollestone byla napsána kniha, sestavená z větší části z jejích dopisů. Tato hluboce zbožná žena začala číst Bibli již od velmi raného dětství. Její největší vášní, jak praví, byla hebrejščina, poezie a astronomie. Kromě jiného se také starala o chudé, kreslila obrazy, ale nejvíce času jí zabrala studie prastarých významů hvězd, nad kterou trávila denně spoustu hodin od devíti večer až do tří do rána při svíčkách, což jí později oslabilo zrak a jak sama říká, v osmdesáti jedna letech tento čas zkrátila „pouze“ do dvanácti hodin večer. Rollestone ovládala řečtinu, latinu a také byla velmi obeznámena s hebrejštinou a mnoha orientálními jazyky. Její neúnavnost připomíná horlivost apoštola Pavla, který to vysvětlil takto: „*Boží milostí však jsem to, co jsem, a jeho milost ke mně nebyla marná, ale pracoval jsem více než oni všichni; avšak ne já, ale Boží milost, která je se mnou.*“ 1 Korintským 15:10. I když jsem některé maličkosti, co se týče duchovního výkladu některých souhvězdí, viděl trochu jinak, jsem za toto dílo velmi vděčný a její kniha, která je samozřejmě mnohem podrobnější, obsáhlejší, vědeckého rázu, v mnohém převyšuje toto opravdu malé skromné dílko.

MUDRCI Z VÝCHODU A DANIEL JAKO NEJVYŠŠÍ SPRÁVCE VŠECH MUDRCŮ

Ti mudrci z Východu, kteří přišli zdaleka poklonit se Ježíši, byli „kněží“ v oboru astronomie z Persie a svoji znalost hvězd nepoužívali převráceným způsobem, jak to vidíme v dnešní astrologii, ale správným způsobem, protože jasně věděli, že patří Mesiáši a Bůh sám jejich svědectví zpečetil hvězdou, která je ke Kristu přivedla. Byli vedeni nadpřirozenou hvězdou, která se jim ukázala v souhvězdí zvaném Coma – *Ten vytoužený* (Kristus), jež zobrazuje ženu (Marii), která v ruce drží ono zaslíbené dítě, Mesiáše Krista. (Vše si ještě vysvětlíme dopodrobna později). Tito mudrci se rozhodně nezabývali magií, kterou Bible odsuzuje – vše si zde podrobně vysvětlíme. Někteří překladatelé Bible je překládají jako *mudrci* nebo *mágové*. V Biblickém slovníku podle King James (1611) se jedná o řecký název {mag'-os} a je to jméno dané Babyloňany (Chaldejci), Peršany a jinými národy pro: “mágy” (obecně) a tedy: mudrce, kněze, hvězdáře, lékaře, proroky, vykladače snů, kouzelníky atd. Seznam je veliký a je těžké toto cizí slovo přeložit a z něho si vybrat. V Bibli ale čteme, že Babylonskému králi sloužila spousta těchto různých “kněží”, svatého muže Daniele ale Bible označuje, že vynikal svojí moudrostí *nade všechny mudrce a hvězdáře, kteříž byli ve všem*

království jeho.“ Daniel 1:17-20 (CEP) a záměrně vynechává kouzelníky, mágy, věštce a zaklínače, které kniha Daniel také zmiňuje. Protože tito mudrci z Východu (kteří podle některých historiků přijeli ve velkém množství na velbloudech ze vzdálenosti 1000 mil - 1600 kilometrů) hledali hvězdu, která patřila Mesiáši, byli tito mudrci hvězdáři.

Jak je možné, že nejvíce prastarých názvů hvězd se dochovalo právě v arabštině a hebrejštině? Bible a historické záznamy jasně ukazují, že Daniel byl obdařený nadpřirozenou moudrostí v době, kdy byl lid Izraelský pro svoji neposlušnost v zajetí Babylonském a protože Daniel vyložil králi sen, dal mu autoritu nad celou zemí Babylonskou a také se stal správcem nad všemi astronomy a mudrci. (Babylon je dnes místem Arabů). Daniel ovlivnil astronomii v Babyloně, ale později se stal zřejmě některým „kouzelníkům“ a mágům nepohodlný, chtěli se ho zbavit a tak Daniel byl uvržen do jámy lvové, ale lvi mu neublížili, protože Bůh byl s ním.

Pozorně si přečtěte následující verše pojednávající o tom, jak se stal vládcem v Babylonu a celou věc pochopíte lépe, i to, kdo byli tito mudrcové: *„Mládence pak ty čtyři obdařil Bůh povědomostí a rozumností ve všelikém literním umění a moudrostí; nadto Danielovi dal, aby rozuměl všelikému vidění a snům. A když se dokonali dnové, po kterýchž rozkázal král, aby je přivedli, přivedl je správce dvořanů před Nabuchodonozora. I mluvil s nimi král. Ale není nalezen mezi všemi těmi, jako Daniel, Chananiáš, Mizael a Azariáš. I stávali před králem. A ve všelikém slovu moudrosti a rozumnosti, na kteréž se jich doptával král, nalezl je desetkrát zběhlejší nade všechny mudrce a hvězdáře, kteříž byli ve všem království jeho.“* Daniel 1:17-20 (KR)

Zde je jasně řečeno, že tito čtyři muži, a zvláště Daniel, rozmlouvali s králem s velikou moudrostí mimo jiné i o hvězdách, jinak by Bible nikdy neřekla, že byli zběhlejší než všichni hvězdáři.

Král Nebúkadnesar (podle CEP) měl sen, který mu žádný z „věstců, zaklínačů, čarodějů a hvězdoprávců“ nemohl vyložit, a proto spoustu z nich nechal král popravit. Když král povolal Daniele, Daniel neměl okamžitou odpověď, ale Bůh mu ve snu celou věc zjevil a on králi poté s Boží pomocí sen vyložil: *„Král Daniela oslovil: Vpravdě, váš Bůh je Bohem bohů a Pán králů, který odhaluje tajemství, neboť jsi mi dokázal toto tajemství odhalit.“ Král pak Daniela povýšil, dal mu mnoho velikých darů i moc nad celou babylónskou krajinou a učinil ho nejvyšším správcem všech babylónských mudrců.“* (Daniel 2:47,48)

Tito čtyři mládenci měli na starosti všechny tyto mudrce z východu, včetně astronomů. Kniha Daniel mluví velmi jasně o Mesiáši, který přijde a bude zabít a po kolika dnech zase ožívne. Daniel znal tajemství prvního i druhého příchodu Krista, které mu zjevil anděl a mnohem více.

Podívejme se například jen na malou část prastarých názvů těchto hvězd. Následuje tabulka názvů dvaceti čtyř nejjasněji zářících a nejznámějších hvězd. Některé významy těchto prastarých názvů hvězd se v průběhu historie ztratily a jsou proto označeny jako neznámé. Prosím, rozjímejte chvíli nad jejich názvy a prorockým významem ve vztahu k Písmu svatému. (Později si vyjmenujeme těchto názvů mnohem více)

**Dvacet čtyři nejjasněji zářících hvězd viděných ze země.
(Seřazeny podle míry jasů)**

HVĚZDA:	SOUHVĚZDÍ, ve kterém se tato hvězda nachází:	PŘEKLAD NÁZVU	Biblický odkaz významu
1.Sirius	Canis Major	Kníže (Princ)	Izaiáš 9:6
2. Canopus	Argo	Vlastnictví toho, který přichází	Izaiáš 60:4-9
3.Toliman	Centaurus	Ten, který byl a který přichází	Zjevení 1:8
4. Vega	Lyra	On bude vyvýšen	Izaiáš 52:13
5. Capella	Auriga	Koza	Ezechiel 37:22-24
6.Arcturus	Bootes	On přichází	Žalm 96:13
7. Rigel	Orión	Noha, která drtí	Genesis 3:15
8. Procyon	Canis Minor	Vykupitel	Izaiáš 59:19:20 Izaiáš 49:24-26
9.Achernar	Eridanus	Po rozdělení řeky (řeky ohně)	2Tesalonicen. 1:7-8 Nahum 1:5-6
10. Altair	Aquila	Raněný	Žalm 38:2,10 Izaiáš 53:5
11. Agena	Centaurus	Neznámo	
12. A-cruX	Jižní kříž	Neznámo	
13.Betelgeuse	Orión	Příchod ratolesti	Izaiáš 4:2 Malachiáš 3:1-2
14.Aldeberan	Taurus	Vladař	Žalm 22:28 Zachariáš 9:7
15. Pollux	Bliženci	Ten, který přichází, aby trpěl	1Petr. 1:11, Žalm. 22
16.Spica	Panna	Ratolest	Zach:3:8, 6:12
17.Antares	Škorpion	Zraňující	Izaiáš 53:5, Zachariáš 13:6
18.Fomalhaut	Ryby Australis	Ústa ryby	
19.Deneb	Cygnus	Soudce	Žalm 9:8
20.Regulus	Lev	Šlapat nohama	Izaiáš 63:3, Gen. 3:15
21.B-CruX	Jižní kříž	Neznámo	
22.Castor	Bliženci	Vládce nebo Vladař	Skutky 7:27,35 Deuteronomium 18:15
23.Alioth	Velký medvěd	Kozel (nebo) oběť za hřích	Leviticus 16:15,27
24.Bellatrix	Orión	Rychle ničící	Ezechiel 28:16

Teď už je vám možná trochu jasnější, že když se betlémská hvězda objevila, tak ti mudrci věděli přesně komu patří, ještě před tím, než se hvězda zastavila přímo nad Betlémem, kde byl Kristus. Tyto prastaré názvy jsou nám směrodatnější než nějaké smyšlené překroucené báje a pověsti ohledně těchto souhvězdí. Apoštol Petr píše: „*Když jsme vám totiž oznámili moc a příchod našeho Pána Ježíše Krista, nenásledovali jsme smyšlené báje, ale mluvili jsme jako očití svědkové jeho velebnosti.*“ (2 Petrův 1:16 NBK) Připomeňme si jen, že za těmito prastarými názvy hvězd je samotný Bůh „*On určuje počet hvězd, on každou vyvolává jménem.*“ (Žalmy 147:4 CEP) Světlo evangelia září mocně už jenom skrze tyto prastaré názvy nejjasnějších hvězd. Pokud bychom neměli nic jiného, než tuto tabulku, byl by to veliký poklad a milost Boží. Není divu, že toto vše satan překroutil skrze astrologii.

První, kdo dobyl Babylon, byl Nimrod a jeho zlá manželka Semiramis, kteří skrze toho Zlého překroutili význam hvězd a začali je používat k předpovídání budoucnosti lidem, což Bible jasně zavrhuje a označuje za nebezpečné a scestné.

ČTYŘNÁSOBNÝ ÚČEL STVOŘENÍ HVĚZD

Podívejme se tedy nejdříve, co o hvězdách učí čisté Boží slovo v knize Genesis. Souhvězdí jsou rozpoznávána i dnešními astronomy a také dodnes se jimi řídí podobně jako řidič auta podle automapy. Ztracenému vojákovi nebo námořníkovi mohou v noci pomoci určit světové strany a tím zachránit život. Takto tomu bylo i v době apoštola Pavla. Skutky apoštolské 27:20: „*Když se pak po mnoho dní neukazovalo slunce ani hvězdy a doléhala na nás nemalá bouře, ztrácela se nakonec všechna naděje, že se zachráníme.*“ Pavel zde jasně vyslovuje naději na záchranu, kdyby se večer hvězdy ukázaly.

Bůh ale určil hvězdy k ještě mnohem hlubšímu záměru a to k prorockému poselství: Genesis 1:14: „*Opět řekl Bůh: Bud'te světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci, a byla na znamení a rozměření časů, dnů a let.*“

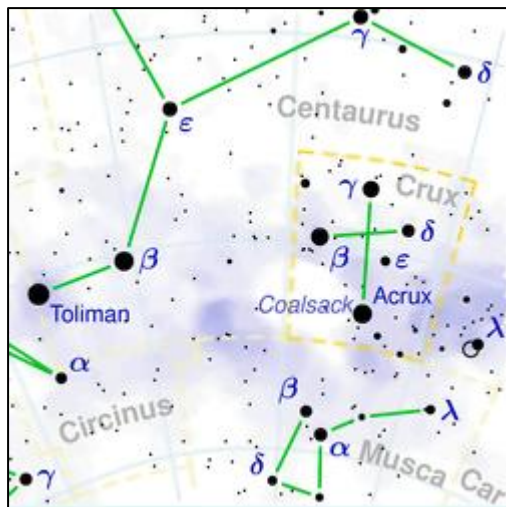
Jsou zde čtyři záměry:

1–2) „Dnů a let“, z toho je jasné, že hvězdy jsou zde pro měření času, čehož, jak víme, se i dnes využívá. Právě proto věřící vědec Isaac Newton přirovnává vesmír k obrovským hodinám, jejichž tvůrcem je samotný Bůh. Představte si, že bych vám ukázal hodinky a řekl vám, že to trvalo miliony a miliardy let, než se z velkého třesku (výbuch z ničeho) složitým postupem tyto hodinky vyvinuly, co byste si asi o mně mysleli? I když jste hodináře nikdy neviděli, bylo by bláznivé si myslet, že žádný neexistuje. Hvězdy ovšem fungují s větší přesností než hodinky, které se podle nich seřizují (dnes jsou hodinky řízeny satelity, které jsou ale také seřizovány podle hvězd).

Během druhé světové války muselo například mnoho amerických tankistů, projíždějících terénem bez cest pouští Afriky, navigovat podle hvězd, aby dojeli na místo určení. Stejně tak i letci. K dispozici mají samozřejmě moderní vybavení, ale i to může selhat. Radiový úhломěr například dokáže sledovat slunce během dne i přes temné mraky. Ve skutečnosti mnoho velikých hvězdáren bylo původně postaveno hlavně pro určování času.

K určování času neslouží pouze slunce. Kvůli spoustě složitých faktorů může být slunce až o šestnáct minut rychlejší nebo pomalejší během různých období v roce. Opravdu přesný čas se určuje podle hvězd, jelikož jsou od nás dál než slunce a kolem žádné z nich neobíháme. Tomuto času se říká hvězdný čas, který dohlíží nad méně přesným časem slunečním.

3) „Na znamení“ Tohle slovo je v hebrejštině *owth (oth)* v překladu: *znamení, zázrak*, což je slovo používané v Bibli například pro znamení činěné prorokem Mojžíšem před faraómem (Exodus 4:19,17). Hůl proměněná v hada byla znamením pro faraóna, že Mojžíš je Bohem

Souhvězdí Jižního kříže, vyznačené v hvězdném atlasu

poslaný. *Jób 9:9* „*On udělal souhvězdí Lva, Orióna i Plejády a souhvězdí jižní.*“, již z tohoto i jiných veršů je jasné, že se zde jedná o nějaké určité obrázkové znamení jako například mocný válečník Orión zmíněný v Jobovi. Spojíte-li čtyři nejjasnější hvězdy Jižního kříže, dostanete symbol neboli znamení kříže. Můžete říct, že při pohledu na oblohu, si těchto křížů dovedete představit víc, ale pokud se zadíváte hvězdářským dalekohledem, nenajdete takto poblíž sebe postavené čtyři nejjasnější hvězdy v celé hvězdné obloze. Tato prastará znamení jsou Bohem sestavena; Bůh sám se jako tvůrce k těmto prastarým souhvězdím hlásí: *Jób 26:13* „*Duchem svým nebesa ozdobil, a ruka jeho sformovala hada dlouhého*“, tohle je známé jako souhvězdí Draco a opravdu se tvarem jedná o dlouhé točité seskupení hvězd. Je to On a nikdo jiný: „*on udělal souhvězdí Lva, Orióna i Plejády a souhvězdí jižní.*“

Samozřejmě že jsou dnes objevovány nové hvězdy a souhvězdí, v našem studiu se však budeme zabírat těmito prastarými souhvězdími.

Dnes již ale snad kromě souhvězdí Jižního kříže a několika málo dalších, nejsou tak rozpoznatelná jako kdysi, i když jsou samozřejmě dnešními astronomy identifikována a u mnohých z nich je vidět určité charakteristické rysy, jejichž název nesou. Snad právě z toho důvodu, že je souhvězdí Jižního kříže (latinsky Crux – viz obrázek) tak snadno rozpoznatelné (lidským okem), se stalo natolik oblíbené, že si jej dala jako symbol do národní vlajky Austrálie, Nový Zéland, Brazílie, Papua Nová Guinea a Samoa. Brazílie si dala do vlajky více souhvězdí.

Jedním z důvodů, proč již nejsou dnes tato znamení lehko rozpoznat je také fakt, že spousta těchto hvězd se již ze svých drah odklonila anebo vyhasla. Historik William Drummond říká, že „*tradice chaldejské astronomie ukazuje na mocný systém, z kterého zbyly jen trosky*“. E.Bullinger podle historických záznamů odhaduje, že k této změně došlo zhruba před pěti tisíci lety. Tato změna samozřejmě nebyla náhlá, ale postupná. Astronomové tento fakt velmi dobře znají, neboť tyto změny pozorují hvězdářskými dalekohledy:

„*Víme, že souhvězdí se mění, i když tato změna se děje tak pomalu, že to potrvá mnoho generací, než to bude nápadné, kromě astronoma, který tuto změnu sleduje postupně precizním měřením. Tak například dvě hvězdy na opačných koncích Velké naběračky*

(Velký medvěd) se pohybují jedním směrem, zatímco všechny ostatní hvězdy tohoto souhvězdí směrem opačným. Postupem času již tedy žádné souhvězdí Velké naběračky existovat nebude.“ (T. C. Lyon)

Bible tohle přirovnává ke starému rouchu, které neustále větší. „*A dále: "Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi a nebesa jsou dílem tvých rukou. Ona pomínou, ty však zůstáváš; všechna zestárnou jako roucho. Svineš je jako plášť a budou změněna; ty však jsi tentýž a tvá léta nikdy nepřestanou."* (Židům 1:10-12 NBK). Dále to přirovnává k chřadnutí nebo rozkladu nebes Iz. 34:4 „*Chřadnouti bude i všecko vojsko nebeské, a svinuta budou nebesa jako kniha*“. Vše tedy propadá smrti a rozkladu podobně jako naše planeta i lidský život, což je důsledkem odvrácení se lidstva od Boha.

Také mi to připomíná slova Pána Ježíše, kdy říká, že tomuto zlému pokolení, které hledá znamení, bude dáno pouze znamení Jonáše (Lukáš 11:29). Mnoho Božích mužů hledalo od Boha znamení a dostalo je, problémem však je, že lidé jsou zlí; jejich srdce se potřebuje nejdříve obrátit k Bohu a potom teprve můžou hledat znamení od Boha. I když se tohle samozřejmě vztahuje na nadpřirozená znamení a divy, v určitém smyslu se toto znamení Jonáše, který byl v břichu velryby tři dny a tři noci, podobně jako Ježíš v srdci země, vztahuje na toto znamení Jižního kříže.

Apoštol Pavel přirovnává novozákonní věřící ke hvězdám 1 Kor. 15:41,42; toto chřadnutí, odpadnutí nebo vyklonění nebeských těles ze své dráhy, je také symbolem onoho velikého odpadnutí v poslední době (2 Tesalonickým 2:3).

Je zajímavé, že Boží Duch přirovnává nebesa ke knize, ve které se dá číst. Tato kniha byla právě tímto poselstvím evangelia dávnému lidu. Po více jak dva a půl tisíce let Bůh neměl psané slovo na papíře, ale On nenechal lid bez svého věrného svědka (Žalmy 89:38) a proto, jak říká Pavel; nemají výmluvu. Dnes máme opravdu jen trosky kdysi slavného hradu nebo také starý obraz, jehož malba se vinou popraskání poškodila. Krásný předobraz tohoto poselství je vidět v knize Ester. Královna Persie Ester, která díky své přimluvě u krále zachránila lid Izraele od krutého osudu, který jim chystal Aman, znamená v hebrejštině *hvězda*. Několik věřících si již všimlo jedné podivné skutečnosti, že v knize Ester není nikde zmíněno jméno Boží. K tomu jeden autor poznamenal: „I když Bůh není nikde v této knize přítomen, Jeho ruka je zato zde vidět všude.“ Hvězdy jsou přítomny dokonce i ve dne, kdy nejsou vidět, podobně jako Bůh. Kniha Zjevení říká: „*Byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží*.“ I když tedy v knize Ester nikde nevidíme zmínku Jeho jména, což symbolizuje nepřítomnost Jeho slova, máme zde Ester – hvězdu, která nás zavede ke Spasiteli, jenž je pro nás tím slovem Božím vepsaným na obloze. Vězte tedy jednu věc – pokud lidé nikde nevidí jméno Boží a nečtou Slovo Boží – jste pro ně právě vy v této temné době tím slovem Božím – tou jedinou hvězdou v jejich životě, která se za jejich spasení může přimlouvat a ve které si mohou přečíst evangelium, které Bůh v dnešní době píše nikoliv do hvězd, ale do svého lidu, pokud ovšem nejste tou zbloudilou hvězdou, která se odklonila od cest Božích (Judův 1:13 „*bludné hvězdy, jimž je na věčnost zachována černota tmy*.“) Boží slovo jasně říká, že vás lidé čtou podobně jako Slovo Boží – „*Vy jste náš list zapsaný v našich srdcích, list, který znají a čtou všichni lidé. Je přece zjevné, že jste list Kristův zhotovený naší službou, napsaný ne inkoustem, ale Duchem živého Boha, ne na kamenných deskách, ale na masitých deskách srdce*.“ (2 Korintským 3:2, 3) Ježíš také říká, že křesťané jsou světlo světa (Mat. 5:14), a jelikož On sám se v Slově Božím přirovnává ke slunci, jsou křesťané těmito hvězdami. Matouš 5:14-16 „*Vy jste světlo světa. Město ležící na hoře nemůže být skryto. Také nerozsvěcují lampu, aby ji postavili pod nádobu, ale na stojan a tehdy osvětluje všechny, kdo jsou v domě. Tak nechte své světlo zářit před lidmi, ať vidí vaše dobré skutky a vzdají slávu*

vašemu Otci, který je v nebesích.“ A protože Jeho slovo říká, že ze skutků nebude nikdo spasen, aby se nechlubil, znamená to, že křesťan nedělá dobré skutky, aby byl spasen, ale dělá je proto, že spasen již je. Tyto dobré skutky začíná vskutku činit, když je plný Duchem svatého, podobně jako Skutky apoštolské vznikly až poté, co byli učedníci naplněni Duchem, a proto se nemají čím chlubit, jelikož se jedná o skutky osoby Ducha svatého v nich: „*Neboť jste spaseni milostí skrze víru, a to není z vás – je to Boží dar, ne na základě skutků, aby se nikdo nemohl chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich chodili.*“ (Efezským 2:8 NBK) Král si vzal Ester poté, co propustil svoji manželku, jež symbolizuje Izrael. Ester je předobrazem novozákonních věřících. „*Kam odejdu před tvým duchem, kam uprchnu před tvou tváří? Zamírím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí, také tam budeš.*“ (Žalmy 139:7, 8) Podobně jako hvězdy, je Bůh všude přítomný.

4) „*Časů*“ snad jste si všimli, že tohle slovo je oddělené od *dnů a let*. Tohle slovo *časy* je v hebrejštině *moed* a znamená něco pevného nebo ustanoveného. Tohle slovo není nikdy v Bibli použito pro čas, jako je například letní. *Moed* označuje určený Boží čas, kdy například Sára měla mít dítě (Genesis 17:21; 18:14). Pro čas slavností Hospodinových je v knize Levitikus použito slovo *moedim*, v množném čísle. Proto „*znamení a rozměření časů*“ se vztahuje na určité události v času historie.

PŘEKROUCENÁ PRAVDA A VAROVÁNÍ PŘED ASTROLOGIÍ

Za prvé je třeba si uvědomit, že je veliký rozdíl mezi astronomií a astrologií. Astrologii Bible zavrhuje z následujících důvodů. Bible nás varuje před „*planétníky*“ – je ale třeba ujasnit si, před čím nás přesně varuje. Nezapomeňte, že Bůh ukázal mudrcům z Východu hvězdu, která je zavedla ke Kristu. Jak mohli vědět, že tato hvězda je „*Jeho*“ hvězdou, když nikde žádný srozumitelný nápis na obloze nebyl? Jak mohli vědět čas, kdy se hvězda ukáže? Dokáží vám podle historických záznamů, že tito mudrci z Východu se zabývali tou původní symbolikou hvězd a tak věděli, že tato hvězda ukazuje na Mesiáše Krista, který přišel vysvobodit lidstvo z otroctví hříchu a ďábla, což obyčejní astronomové nečiní. Proč by to Bůh dělal, kdyby bylo jejich zkoumání nesprávné?

Podívejme se tedy do Bible, co přesně ohledně učení hvězd zavrhuje a co ne. Věštění budoucnosti pomocí hvězd Bůh vysloveně v Bibli zavrhuje – „*At' se u tebe nevyskytne nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou dceru ohněm, věštec obírající se věštbami, mrakopravec (Kralická: „planétník“) ani hadač ani čaroděj*“ (Deuteronomium 18:10 CEP). V hebrejském originálu se tohle slovo „*mrakopravec*“ více spojuje s věštěním a nebo také s předpovídáním *časů*. Tedy jedná se o věštění podle horoskopů. Tohle také potvrzuje následující verš „*Odmrštíš jsi svůj lid, Jákobův dům, protože jsou plni východního pohanství, věští z mraků jako Pelištejci, s dětmi cizáků si podávají ruce.*“ (Izajáš 2:6 CEP). Tohle je velmi jasné varování pro všechny křesťany, kteří se zabývají horoskopy. Izajáš 47:13, 14 „*Zmalátnělas přes svá velká rozhodnutí. Jen at' se postaví a zachrání tě ti, kdo pozorují nebesa, kdo zírají na hvězdy, kdo při novoluní uvádějí ve známost, co by tě mohlo potkat. Hle, jsou jako sláma, spálí je oheň.*“ Z tohoto verše je již naprosto jasné, že se jedná o druh věštění budoucnosti dotyčné osobě: „*co by tě mohlo potkat*“. Bible tedy zavrhuje věštění budoucnosti z hvězd. V této knize se dále dozvíte pravý účel, kterým je biblické evangelium.

Poselství za těmito názvy hvězd a souhvězdími byla překroucena Babyloňany, když Nimrod dobyl jako první Babylon, a později Řeky. Podobně jako když měděný had pozdvižený Mojžíšem na poušti byl později uctíván jako božstvo. Tento měděný had, který Mojžíš povýšil na kůlu, je předobraz ukřižování Ježíše Krista a jeho duchovní moc uzdravení. (Num. 21:8). Na Krista byl tehdy položen hřích (hřích jako had) celého světa. Ježíš tehdy na sebe vzal naše odsouzení. Tento měděný had se však později stal pro Izrael modlou a začali ho uctívat jako boha jménem *Nechuštán* (2 Královská 18:4). Znamená to ale, že poselství kříže zavrhneme jen proto, že si z něho lid Boží udělal modlu? Jistě že ne, a stejně tak by bylo bláznivé zavrhnout poselství o Kristu, které Pán vepsal do hvězd již od stvoření světa.

Řecké báje a pověsti vznikly na základě symboliky hvězd. Tyto symboly byly převráceny a na místo jejich pravého biblického významu si dosadili svá vlastní božstva, která uctívali – čímž se lidstvo odvrátilo od toho pravého Boha. O tom svědčí 2 Královská 23:5 „*Zakázal činnost žrecům, které dosadili judští králové a kteří pálili kadidlo na posvátných návrších judských měst a v okolí Jeruzaléma, i těm, kteří pálili kadidlo Baalovi, slunci, měsíci, souhvězdím a veškerému nebeskému zástupu.*“

Záměrem astrologie je obrátit pozornost na vaše já, místo na Krista. Když Bible popisuje důvod pádu Lucifera, který připodobňuje zároveň k pádu krále Babylona, používá zde pětkrát osobní zájmeno „JÁ“, které zde uvádím v závorkách: „*Jak jsi spadl z nebe, třpytivá hvězdo, jitřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, zotročovateli pronárodů! A v srdci sis říkal: "(JÁ)Vystoupím na nebesa, (JÁ)vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, (JÁ)zasednu na Hoře setkávání na nejzazším Severu. (JÁ)Vystoupím na posvátná návrší oblaků, (JÁ) s Nejvyšším se budu měřit." Ted' jsi svržen do podsvětí, do nejhlubší jámy!*“ (Izajáš 14:12-15). Podobně v knize Římanům sedmé kapitole, kde se mluví o hříšné přirozenosti v člověku a jeho slabosti, je použito toto osobní zájmeno „já“ velmi často: „*Já jsem pak kdysi žil bez Zákona*“ „*já jsem tělesný, zaprodaný hříchu*“, „*Nyní to pak již nedělám já, ale hřích, který ve mně přebývá.*“ Atd.

Když Petr šel na příkaz Ježíše po vodě, začal se topit, když svůj zrak odvrátil od Ježíše. Proto Ježíš říká: „*Kdo nalezne svou duši, ten ji ztratí, a kdo ztratí svou duši kvůli mně, ten ji nalezne.*“ (Matouš 10:39)

Tento Kristus proto naplňuje křesťana sám sebou. „*Bohatství tohoto slavného tajemství mezi pohany: je to Kristus ve vás, ta naděje slávy.*“ (Koloským 1:27 NBK).

ŽALMISTA DAVID A APOŠTOL PAVEL

Žalmy 19:2 „*Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.*“ Těmito slovy začíná nádherný devatenáctý žalm Davidův. Co tak asi David mohl vědět o tom, jakým způsobem nebesa vypravují o Boží slávě? Nevěděl nic o objevech moderní vědy. Jistě David věděl spoustu věcí o nebesích, které dnes mnoha lidem unikají. David věděl, že Bůh stvořil hvězdy (Genesis 1:14-19). Také věděl, že nejsou roztroušené po obloze jen tak náhodně:

Žalmy 8:4 „*Vidím tvá nebesa, dílo tvých prstů, měsíc a hvězdy, jež jsi tam upevnil.*“ Upevnil nese v originále význam „určil na své místo“. Hvězdy nejsou roztroušeny po obloze jako výsledek ohromné exploze. Co je ale ještě důležitější, je to, že David věděl, že Bůh dal jméno každé hvězdě: Žalmy 147:4 „*On určuje počet hvězd, on každou vyvolává jménem.*“ Izajáš 40:26 „*K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno? Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna.*“ David stejně jako většina jeho současníků znal význam jmen daných hvězdám.

V hebrejštině byla jména hvězd používána běžně v mesiášských proroctvích Božího dávného lidu. David znal význam hvězd a rozjímal nad nimi. Tak například *Spica* znamená *Větev*. *Arcturus* znamená *On přichází*. *Pollux* znamená *Ten, který přichází, aby pracoval nebo trpěl*. *Antares* znamená *Ten raněný*. *Sírius* znamená *Kníže (Princ)*. *Elntah* znamená *Zabítý*. *Procyon* znamená *Vykupitel*. *Vega* znamená *On bude vyvýšen*. Křesťanovi je hned na první pohled jasné, že tyto názvy ukazují na příchod Ježíše Krista a slávu, kterou obdrží skrze kříž.

Nejenom že David znal názvy hvězd, ale také věděl, že jsou na znamení, že je v nich vykreslen Boží záměr. Genesis 1:14 „*Opět řekl Bůh: Bud'te světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci, a byla na znamení a rozměření časů, dnů a let.*“ Job 38:31, 32 jasně dokazuje, že tyto hvězdy jsou sestaveny do určitého znamení jako například souhvězdí Lva, jež objasňuje určitou událost v čase, ke které dojde. Tohle byla obrázková Bible dávného lidu ještě před tím, než byl dán zákon skrze Mojžíše. Dva a půl tisíce let nebylo psané svaté Písmo, které by pojednávalo o spáse lidstva. Co tedy bylo jejich poselstvím? Římanům 1:20 „*Jeho věčnou moc a božství, ačkoli jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa jasně vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže jsou bez výmluvy.*“ Tento verš, přátelé, mluví mnohem více než o tom, že lidé podle stvoření mohou poznat, že Bůh existuje, i když i tohle je pravda. Jak mohli tehdy poznat Jeho božství? Apoštol Pavel dále mluví: Ř. 10:14 „*A jak uvěří v Toho, o němž neslyšeli? A jak uslyší bez kazatele?*“ Nikde nečteme, že by například stromy vypravovaly o Boží slávě, zato ale čtu následující: Žalmy 19:2-5 „*Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.*“ *Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan.*“ Není to řeč lidská, ale řeč znamení nebo také symboliky evangelia Ježíše Krista. Zde se v tomto žalmu hovoří o nebeské obloze – hvězdy vypravují své poselství právě v noci, proto „*noc noci sděluje poznatky*“. A právě tento žalm cituje apoštol Pavel v desáté kapitole Římanům 10:17, 18 „*Víra je tedy ze slyšení a slyšení skrze slovo Boží. Říkám však: Cožpak neslyšeli? Vždyť přece: „Jejich hlas se roznesl po celé zemi a jejich slova do konců světa.“*“ Pavel jim říká, že nemají výmluvu, vždyť přece poselství hvězd se rozneslo po celé zemi; bylo to evangelium Krista ve hvězdách; Pavel skrze Ducha svatého říká, že stačila k tomu pouhá víra srdce, která vypůsobila spasení, když tomuto evangelium o Spasiteli uvěřili. Mluví se zde na začátku žalmu že „*nebesa vypravují o Boží slávě.*“ Plnost Boží slávy nemůžeme odloučit od Božího Syna. Pouze On je „*odlesk Boží slávy*“ (Židům 1:3). Apoštol Pavel mluví o této slávě: „*světlo své slávy ve tváři Kristově*“. Apoštol Jan mluví o tom, že sláva Ježíše Krista je plná milosti a pravdy. Jan 1:14 „*A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (a viděli jsme jeho slávu, slávu jakou má Jednorozený od Otce), plné milosti a pravdy.*“ Nebesa hovoří o slavných skutcích Krista, které vykonal pro lidstvo a o Jeho druhém příchodu na tuto zem. Ř. 10:17 „*Víra je tedy ze slyšení a slyšení skrze slovo Boží.*“ Víra ve zjevení Boží přináší spasení! A právě zde apoštol Pavel cituje právě Žalm 19:4! „*Říkám však: Cožpak neslyšeli? Vždyť přece: „Jejich hlas se roznesl po celé zemi a jejich slova do konců světa.*“ Ještě jednou, přátelé – poznáváte ten verš? Pavel zde cituje verš, který mluví o hvězdách. Tohle tedy bylo poselství dávnému izraelskému a pohanskému lidu; problém je v tom, že mu většina izraelského národa neuvěřila. Pavel poté cituje některé proroky jako důkaz, že tomuto evangelium většina národa izraelského neuvěřila. Zajímavé je, že v knize Job, o které se říká, že je nejstarší knihou Bible, mluví Bůh o souhvězdích zodiaku (zvěrokruhu) Jobovi velmi často, více než v kterékoliv jiné knize Starého zákona. Job nebyl Izraelita, byl pohan, Idumejec. Idumejci se podle knihy Pláč 4:21, usadili v zemi Uz a vzbuzovali u Izraelitů podezření. Bůh si vždy používá takovéto lidi, aby pokořil svůj lid. Všimněte si také slov Jobových přátel, o kterých Bůh prohlásil, že nemluvili rozumně – najdete v nich nějaké citáty ze Starého zákona?

I když byli tito lidé hluboce věřící, neměli tenkrát Starý zákon a proto k nim Bůh mluvil skrze znamení zodiaku a hvězdy.

Odpověď na otázku apoštola Pavla tedy je, že slyšeli, ale nikoliv hlasem jako je lidský. Evangelium, které Pavel učil v knize Římanům, již od stvoření světa bylo zapsáno ve hvězdách!

Přečtěte si, prosím, tento žalm, který cituje apoštol Pavel ještě jednou, v celé souvislosti a pochopíte, že Bůh zde spojuje poselství hvězd se zákonem Božím, s Jeho vyučováním a svědectvím.

Žalmy 19:2-8 „Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan. Ono jak ženich z komnaty vyjde, vesele jako rek, když běží k cíli. Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskryje před jeho žářem. Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří.“

Sedmý verš říká, že tento zákon je dokonalý a udržuje při životě. Kraličti to přeložili jako „očerstvující duši“, což má podobný význam. V originále to zní „obracející duši“ nebo také obnovující. Tohle slovo je v hebrejském originále astronomického původu a pochází od slova – navrátit se jako se navrácí slunce na obloze. Také verš devátý používá slovo „osvěcující oči“, jež je od slova „dát světlo jako slunce“ Genesis 1:15 „*A aby svítila na obloze nebeské, a osvěcovala zemi.*“ Podobně i ve verši 8 „svědectví Hospodinovo“ je astronomického původu a je dále užito v Žalmu 89:37,38 „*Že símě jeho na věky bude, a trůn jeho jako slunce přede mnou, jako měsíc utvrzeno bude na věky, a jako svědkové na obloze hodnověrní.*“ (KR) Tedy tito hodnověrní svědkové na obloze jsou hvězdy. Zde je vidět spojitost se zaslíbením Abrahamovi v Genesis 15:5 „*I vyvedl jej ven a řekl: Vzhleďniž nyní k nebi, a sečti hvězdy, budeš-li je však moci sčísti? Řekl mu ještě: Tak bude símě tvé.*“

Tento nádherný devatenáctý žalm pokračuje ve verši třináct takto: „*Ale poblouzením (ekumenická překládá jako bludy, což je také správné) kdo vyrozumí? Protož i od tajných očist' mne.*“ Tohle slovo poblouzení je také astronomického původu označením pro zbloudilé hvězdy. Juda mluví o těchto zbloudilých hvězdách jako o zbloudilých křesťanech, kteří odešli od Pána. Judův 1:13 „*bludné hvězdy, jimž je na věčnost zachována černota tmy.*“

ZODIAK V BIBLI

Většina studentů Bible se shoduje na tom, že první kniha Bible, která byla napsána, byla kniha Job. Job byl pohan. Je zajímavé, že právě v ní Bůh Jobovi vlastními slovy jmenuje názvy několika souhvězdí a hvězd a název zodiaku – nepochybně tohle bylo dávnému lidu mnohem více známo než dnes.

Bůh mluví k Jobovi: 38:32 „*Vyvedeš hvězdy zvířetníku v pravý čas a povedeš souhvězdí Lva s jeho mladými?*“ Hvězdy zvířetníku – tento zvířetník (zvěrokruh) je dnes znám pod názvem zodiak, nebo hebrejsky Mazzaroth, což je dvanáct znamení navazujících na dvanáct měsíců v roce. Zodiak pochází z arabského kořene slova pro cestu nebo dráhu. Také řecky *zodiakos* znamená *kruh* nebo *cyklus* a slovo *zoad* znamená *cesta* nebo *jít postupně*, což pochází z původního hebrejského slova *Sodi*, což sanskrtsky znamená *cesta*. Často se tohle slovo mylně zaměňuje s významem zvířat podle řeckého *zoe* a z anglického *zoo*, proto zvířetník. Například souhvězdí Jižního kříže nebo Řeky ohně neznamená žádné zvíře, proto budeme používat toto krátké, ale výstižné slovo zodiak. Slovo *zoad* se dále vztahuje k cestě slunce,

kteře skřze tyto hvězdy během dvanácti měsíců prochází. Každý rok se tento cyklus opakuje, až se přesně za rok dostane na to stejné místo jako předtím. Takže cesta, kterou slunce putuje – nebo alespoň se to tak jeví – se jmenuje zodiak a je rozdělena do dvanácti částí.

Uvidíte, že jedno každé z těchto dvanácti hlavních znamení je prorockým obrázkovým hlasem nebo *obrázkovou Biblií*, odhalující cestu spasení v historii světa. Bůh používá zodiak aby ukázal Jobovi svoji všemohoucnost, svrchovanost a majestát! Slovo zodiak je přeloženo v Bibliích různě a pokaždé se jedná o tu stejnou věc „zvířetník“, hebrejsky: „Mazzaroth“. „Zodiak“, „Dvanáct znamení“ (z heb. Mazzaroth) „Znamení zodiaku“ „Zvěrokruh“. (Roháček: Jób 38:32 „Či vyvedieš Mazzárot <Súhvezdia zverokruhu> svojím časom? Alebo Arktura i s jeho synmi povedieš?“) Uvidíte, že cesta slunce, které během roku skřze tato znamení putuje (jak se to jeví), je symbolikou té Boží cesty. „Vám pak, kteříž se bojíte jména mého, vzejde slunce spravedlnosti, a zdraví bude na papřscích jeho.“ (Malachiáš 4:2 KR) Tohle slunce spravedlnosti je Kristus: „Vy jste však z něho v Kristu Ježíši, který se nám stal Boží moudřostí, spravedlností, posvěcením i vykoupením.“ (1 Korintským 1:30 NBK) Slunce je hvězda, bez které bychom na zemi neměli život. Těmito souhvězdími zodiaku také projde během kalendářního měsíce i Měsíc a všechny planety kromě Pluta během roků své určené dráhy.

Zodiak opisující dráhu slunce kolem země, která je zobrazena uprostřed.

Co je opravdu zajímavé, je fakt, že jsme slunci blíže v zimě než v létě, ale z důvodu natočení naší planety dopadají sluneční papřsky na zemi šikmo a tak přijímáme méně tepla. Podobně je tomu s Boží přítomností, Bůh není daleko od žádného z lidí (Skutky 17:27), jen je třeba obrátit celou svoji pozornost k Němu. Tohle slovo „obracení“, je význam řeckého slova pokání a je základem každé opravdové modlitby. Pokání není nic jiného než obrácení naší pozornosti k Pánu, což jak řekl Martin Luther, se děje u křesťana po celý život.

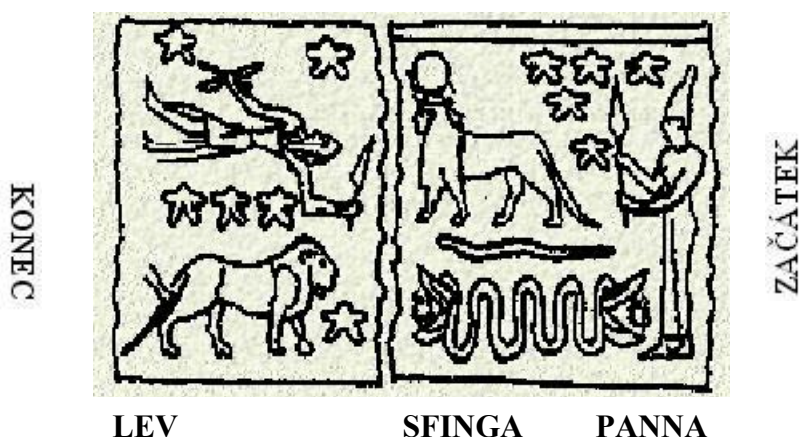
Tak například, první z těchto dvanácti znamení je znamení Panny, což prorokuje o semeni ženy, které rozdrťí hlavu hadovi (Gen. 3:15). Tato skupina hvězd je spojena s obrázkem ženy držící klasy pšenice v jedné ruce a větévku v ruce druhé. Všechna tato znamení postupně ukážeme a vysvětlíme. Posledním znamením je souhvězdí Lva (Job 38:32), které mluví o Kristu jako o lvu z kmene Juda, který zvítězil. Pořadí souhvězdí se naprosto shoduje s pořadím v Bibli. Kristus přišel ukřyt v člověku, přišel skřze ženu, ale naposled přijde jako lev – tj. jako král viditelně na tuto zem.

Satan viděl, jak ohromnou moc má toto poselství o zaslíbeném Mesiáši a tak tuto mocnou pravdu překřoutil a to tak, že dnes jen hrstka lidí rozumí jeho pravému významu.

Je zajímavé, že těchto dvanáct znamení je v každé kultuře – ať už je to Čína, Babylonie, Persie, Egypt, Řecko, Řím atd., všude vidíme dvanáct hlavních znamení. Albumazar říká, že nejvíce se od těchto původních znamení odklonili Indiáni, i když jich mají dvanáct, nahradili je svými vlastními znameními a výklady.

Dnešní astrologie používá tato znamení převráceným způsobem a není pravda, že tato znamení vynalezla, pouze je překroutila a znečistila jejich význam, jak si z historie ukážeme.

Jak ale můžeme vědět, že prvním znamením je právě Panna, když astrologové začínají Beranem? Podle zjevení Bible je to jasně Panna, příchod Krista skrze ženu a končí Lvem, druhým příchodem Krista triumfujícím nad svými nepřáteli. Potvrzením tohoto biblického zjevení je velmi starý zodiak. Nese název Denderah a byl nalezen na horní stěně sloupoví chrámu *Esneh* (nebo Denderah) v Egyptě. V tomto zodiaku je mezi znamením Panny a Lva vložen obrázek sfingy s hlavou ženy a ocasem lva, což potvrzuje začínající a končící bod zodiaku. Přesně podle biblického zjevení. Dlouho lidé ani vědci nevěděli význam sfingy, až na tuto pravdu upozornili křesťané a dnes se spousta vědců domnívá, že skutečně právě tohle byl účel sfingy. Sfinga v řečtině znamená „spojení“, tedy vidíme, že se jedná o spojení těchto dvou znamení poukazující na začínající a končící bod zodiaku. Tohle také potvrzuje hebrejský název hvězdy v souhvězdí Lva; hvězda Sarcam totiž znamená *spojení* a jasně tak ukazuje na bod, kde se dva konce kruhu zodiaku spojují.

LEV SFINGA PANNA
(Průřez zodiaku Denderah – sfinga poukazuje na spojení dvou konců Lva a Panny. Celý zodiak je vyobrazen na následujících stránkách.

V pradávném zodiaku patřila ke každému z těchto dvanácti hlavních znamení ještě další tři souhvězdí, zvaná *decans* což znamená *část*, což ukazuje, že jsou součástí těchto hlavních dvanácti a jejich poselství je součástí každého hlavního znamení. Tak bylo dohromady čtyřicet osm originálních souhvězdí (dvanáct znamení, s třemi dalšími ke každému jednomu). Jedno každé zde do detailu probereme. Uvidíte, že jejich poselství doplňuje hlavní význam znamení, ke kterému patří.

Jób 26:13 „ Duchem svým nebesa ozdobil, a ruka jeho sformovala hada dlouhého.“ Tento verš například mluví o zformování znamení Serpens, jež symbolizuje satana jako hada. Ano, je to Boží Duch Svätý, který sepsal tuto nádhernou obrázkovou knihu na nebesích. Tato souhvězdí budeme postupně vykládat jedno po druhém.

Žalmy 19:5-7 „*Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan. Ono jak ženich z komnaty vyjde, vesele jako rek, když běží k cíli. Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskryje před jeho žářem.*“ Tohle jsou ohromně významné verše – vidíme, že tato souhvězdí zodiaku jsou jako stan pro slunce, jež symbolizuje Krista a v šestém verši je slunce jako ženich vycházející z komnaty; Kristus je ženich nevěsty Kristovy. Tento stan PRO slunce (podobně jako stánek) také znamená, že nevěsta Kristova je zde pro Krista – 1 Korintským 11:9 „*Není zajisté muž stvořen pro ženu, ale žena pro muže.*“ (KR) Tedy jsme stvořeni pro uspokojení Božího Syna.

Slunce vychází na jednom okraji nebes (znamení Panny) a probíhá obloukem k druhému konci (Lev), což jasně ukazuje na cestu zodiaku, zdánlivou dráhu Slunce kolem Země. Další verš 8 šokuje některé vykladače Bible, protože (jak se jim zdá) z ničeho nic mluví o Božím slově, Jeho zákonu: „*Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří.*“ Čímž Bible jasně poukazuje na to, že tento zodiak zjevuje poselství Bible a i nezkušený, obyčejný člověk, tedy lidé, kteří neměli možnost číst zákon a proroky, skrze něj zmoudří.

Stánek připodobněný jako zodiak, se ve Starém zákoně později stal chrámem a reprezentuje zcela jasně Krista. Také člověk je chrámem Božím: „1 Korintským 3:16 „*Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá?*“ V Janovi 1:14 je zajímavý verš „*A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*“ Tohle slovo přebývalo je v řeckém originále *skai-no-o* od slova stanovat. Slovenský překlad Roháčkův to překládá proto: „*A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami.*“ Stejně to překládá i numerický překlad od Ivana Panina „*and tabernacled among us*“, tedy volně přeloženo „a to slovo stanovalo mezi námi“. To ukazuje, že Ježíš byl tím stánkem ze Starého zákona, ale když vešel do svého lidu, stal se v nich chrámem. Stánek se skládal ze tří částí – nádvoří, svatyně a svatyně svatých, podobně jako člověk duch, duše a tělo. Staří Židé tyto tři části nazývali – cesta, pravda a život a Pán Ježíš o sobě řekl v Janovi 14:6 „*Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.*“ Co se zdá pro člověka nemožné k pochopení, je hned následující verš: Jan 14:7-9 „*Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce; a od nynějška ho znáte a viděli jste ho.*“ Filip mu řekl: „*Pane, ukaž nám Otce a to nám stačí.*“ Ježíš mu řekl: „*Tak dlouhý čas jsem s vámi a nepoznal jsi mě, Filipe? Kdo viděl mne, viděl Otce; jak to, že tedy říkáš: 'Ukaž nám Otce'?*“ Ježíš neřekl, že ten, kdo ho vidí, vidí obraz Otce, ale doslova vidí Otce. Tohle je krásně vidět ve snu Josefa. Josef reprezentuje Ježíše a Jákob jako slunce jeho Otce a přece jsou verše, které mluví o tom, že Ježíš je i tímto sluncem – tedy Otec a Syn jsou jedno!

Slunce procházející těmito znameními odhaluje určité poselství, podobně jako náprsník se dvanácti kameny, které nosil nejvyšší kněz na prsou. Bible nám říká, že když se kněz na něco Boha tázal, Bůh odpovídal různými způsoby. „1 Samuelova 28:6 „*I doptával se Saul Hospodina, ale Hospodin mu neodpovídal ani skrze sny ani skrze urím ani skrze proroky.*“ Jedním ze způsobů byly názvy pokolení napsané na těchto kamenech – Bůh nadpřirozeně rozsvítil některá písmena na těchto kamenech a tak dával odpověď. Exodus 28:30 „*A ty vložíš do náprsníku Božích rozhodnutí posvátné losy urím a tumím; budou na srdci Áronově, kdykoli bude předstupovat před Hospodina. Áron bude ustavičně nosit Boží rozhodnutí pro syny Izraele na svém srdci před Hospodinem.*“ Stejně je tomu dnes, Bůh k nám nejčastěji mluví skrze svůj lid, proto je tak důležité shromažďování se. Ať už tento nejvyšší kněz dělal cokoli, během jakékoli aktivity tyto kameny měl stále na svém srdci, což je předobraz neustálé přimluvné modlitby lásky, kterou Ježíš sdílí se svými věřícími.

NEJSTARŠÍ ZODIAK A DVANÁCT POKOLENÍ IZRAELE SEŘAZENÝCH PODLE ZNAMENÍ ZODIAKU

Numeri 2:2 „Izraelci budou tábořit každý u svého praporu, pod znaky svého otcovského rodu; budou tábořit opodál kolem stanu setkávání.“ Doslova je zde „pod znamením“ svého otcovského rodu. Tato znamení byla vyobrazena na jejich praporech a jednalo se o znamení

Nápis z židovské synagogy v Engedi, která byla zničena kolem roku 530 našeho letopočtu. Na desce je vyryto 12 Patriarchů, 12 znamení Zodiaku a 12 měsíců

korespondující se znamením zodiaku, jak tomu dosvědčují i záznamy starých židovských rabínů. Například „zvíťzil lev z pokolení Judova“ (Zjevení 5:5), tedy tohle znamení pokolení Judy, které nosili na praporu; bylo jedním ze znamení zodiaku symbolizující Krista jako krále. Všechna pokolení byla shromážděna „kolem stanu setkávání“, tedy podobně jako znamení zodiaku kolem osy Slunce a dvanáct hvězd kolem hlavy ženy z knihy Zjevení.

To co Bůh vyslovil v Bibli o znamení zodiaku je pro mnohé naprosto jasné a dostačující svědectví, podívejme se ale trochu do historie jako potvrzení této pravdy:

Tato fotografie je nález z židovské synagogy, která byla zničena v roce 530 našeho letopočtu. Nejdříve jsou zde vyjmenováni předpotopní patriarchové od Adama po tři syny Noeho ve dvou řadách po sobě. Poté následují ve dvou řadách jména dvanácti znamení zodiaku a poté hebrejské názvy dvanácti měsíců v roce.

Přeloženo:

1. Adam, Seth, Enosh, Kenan, Mahalalel, Jared,

2. Enoch, Metuzalém, Lamech, Noe, Šém, Chám, Jefet.
3. Beran, Býk, Blíženci, Rak, Lev, Panna,
4. Váhy, Štír, Střelec, Kozoroh, Vodnář, Ryby
5. Nisan, Lyar, Sivan, Tammuz, Av, Elul,
6. Tishrei, Marheshvan, Kislev, Tevet, Shevat, Adar.

R. T. Dodds také mimo jiné poukazuje na souvislost mezi těmito znameními a předpotopními patriarchy. Vyplývá z toho, že tato znamení byla nejdříve napsána Adamem a dále předána jeho synům a Noemovi, který je zachoval, jak o tom také svědčí literatura nalezená ve skrytu na smaragdovém hranolu v Egyptě. Egypťané zde nazývají Adama jako „První Thoth“ (Hermes)“, jeho syna Seta „Agathodiamon“, což znamená „Dobrý nebo Dobročinný duch“, Enocha jako „Druhý Thoth (Hermes)“ a Noeho jako „Třetí Thoth (Hermes)“ nebo také „Hermes Trismegistos“ tj. „Třikrát veliký“.

NOE A JEHO RODINA „BOŽSKÁ SKUPINA OSMI“

V ZODIAKU DENDERAH

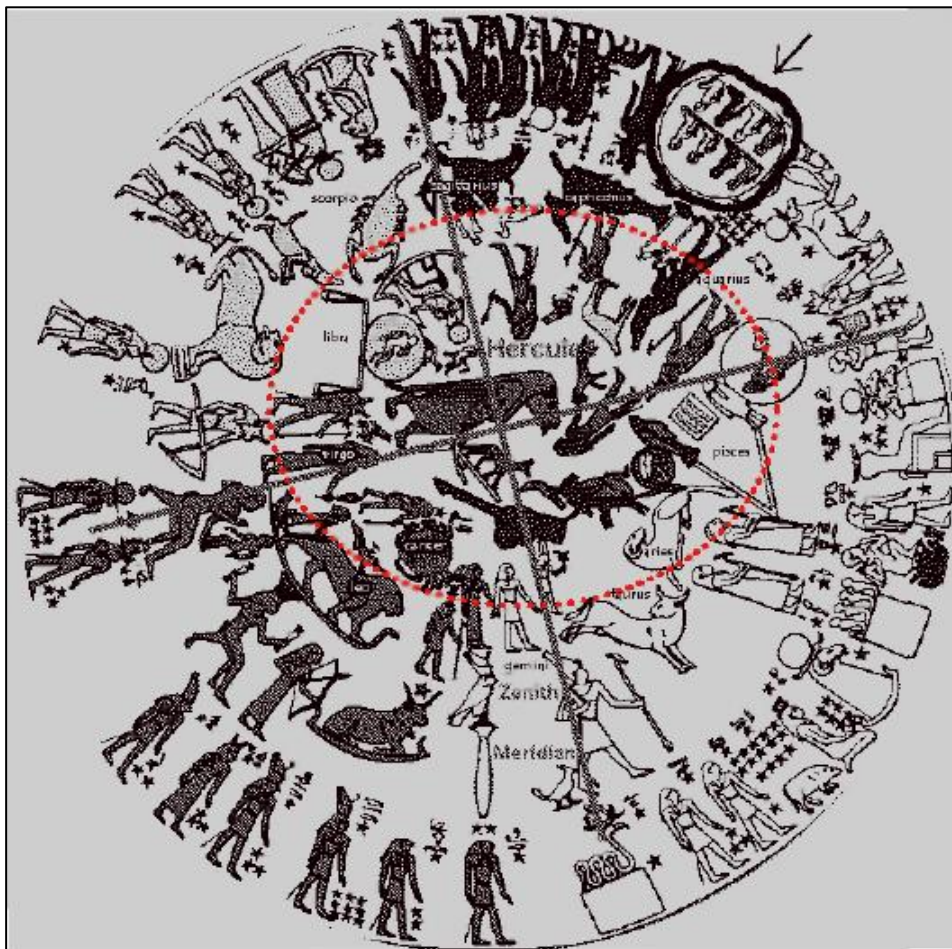
*Fotografie zodiaku Denderah (také Dendera) a osm lidí, kteří vyšli z Noemovy archy.
(Těchto osm lidí je vidět v kroužku vpravo nahoře)*

O tom, že tato znamení souhvězdí jsou starší než řecká, chaldejská či babylonská civilizace, která je překroutila, mluví dokonce i astronomové: „Je však jisté, že se tohle jméno dostalo na oblohu mnohem komplikovanější cestou. Býk totiž patří mezi vůbec nejstarší souhvězdí, jehož kořeny se ztrácejí ve čtvrtém tisíciletí před naším letopočtem. Tehdy vyznačoval jarní rovnodennost a jeho setkání se Sluncem zahajovalo zemědělský rok. Dost možná si ho ale lidé všimli ještě dříve. Nasvědčuje tomu celá řada nejruznějších paleontologických nálezů, například krásné kresby jeskynních lidí z doby kamenné.“

Prastarý zodiak (viz obrázek) nalezený na stropě chrámu Denderah v Egyptě, patří mezi nejzachovalejší památky a potvrzuje již to, co bylo řečeno v předešlé kapitole. Egyptologové tento nález odhadují na první století před Kristem, tedy zřejmě nejstarší dochovalý zodiak. Je zde vidět osm lidí, „božská skupina osmi“ jež přežila potopu, čtyři muži a čtyři ženy. Co je ale ještě více zajímavé nebo význačné je to, že tato „skupina osmi“ je hned pod znameními Kozorooha a Vodnáře, jež náleží podle uvedeného nápisu ze synagogy Noemu a Šémovi.

Tato „božská skupina osmi“ (poukazující k jedné hodině odpolední, což mohla být doba vyjití z korábu) byla označována jako předkové lidstva, kteří se údajně vynořili z vod Chaosu, z něhož se také vynořila hora, na které založili obnovený svět. Všichni „bohové Egypta“, (což byli staří králové egyptští) jsou údajně jejich potomky.

I když je tato pravda překroucená, je v ní stále vidět příběh Bible o potopě za Noeho. Další podrobnosti o tomto zodiaku se dozvíme, když budeme postupně rozebírat každé souhvězdí jednotlivě.

Malovaná rekonstrukce zodiaku Denderah a osm lidí kteří vyšli z Noemovy archy. (Těchto osm lidí je označeno šipkou a ekliptika červenými tečkami)

CO UČILI PRVOTNÍ KŘEŠŤANÉ O ZODIAKU

Flavius Josephus, rozený Joseph Ben Mathattias byl narozen v kněžské a královské rodině v Jeruzalémě roku 31 našeho letopočtu. Jeho spisy jsou historickým dokumentem svědčícím mimo jiné i o životě Krista a učedníků. Josephus vynikal ve studiu židovského Zákona a později studoval se saduceji, farizeji a essenskými, ale nakonec zůstal u farizeů. O Kristu napsal: „*Ted', bylo to v tomto čase, kdy Ježíš, moudrý člověk, pokud je vůbec správné nazvat ho člověkem, neboť to byl činitel znamenitých zázraků, učitel těch, kteří se zalíbením přijímali pravdu. Přitáhl k sobě jak Židy, tak i mnoho pohanů. On byl tím Kristem; a když Pilát na popud hlavních mužů mezi námi ho odsoudil na kříž, ti kteří ho zprvu milovali, ho neopustili, neboť se jim ukázal živý třetího dne, jak také Boží proroci tohle předpověděli a deset tisíc nádherných věcí týkajících se ho; a tohle pokolení křesťanů (Kristovců), tak pojmenovaných po něm, nevymřelo až dodnes.*“ Byl také svědkem zničení druhého chrámu v Jeruzalémě.

Staří Peršané a Arabové připisují původ zodiaku Adamovi, Setovi a Noemovi. Také Josephus tuto pravdu potvrzuje. Ve svém historickém díle zvaném „*Starožitnosti židovské*“ píše následovně: „*Co se týče těchto dvanácti kamenů, ať už se na ně díváme z pohledu měsíců, nebo z pochopení počtu znamení kruhu, jež Řekové nazývají zodiak, se ve výkladu jejich významu nebudeme mýlit.*“ A dále „*Ted', těchto dvanáct bochníků, které byly na stole, symbolizuje kruh zodiaku a rok.*“ Josephus spojuje těch dvanáct bochníků ve stánku, jež reprezentují dvanáct pokolení Izraele s kruhem zodiaku a dvanácti kameny, které nejvyšší kněz nosil jako náprsník na hrudi. Josephus dále tvrdil, že poznatky zodiaku byly sepsány předpotopními patriarchy a byla Noemem a jeho syny napsána na kámen, který údajně je v zemi Egyptské, což opravdu naznačuje egyptský zodiak Denderah, na kterém je vskutku těchto osm lidí, kteří přežili potopu, vyobrazeno (viz obrázek zodiak Denderah).

Flavius Josenhus

Jim Weber, vynikající biblický učitel, píše o původním biblickém zodiaku:

„Náboženství, které vymyslela (pozn: Semiramis, jež byla také uctívána jako „královna nebes“), bylo hlavně založeno na překroucení prastaré astronomie vytvořené Noemovými spravedlivými předky před potopou. Původně tento systém skrze souhvězdí zobrazoval příběh vzpoury satana a válku v nebi, jeho svedení lidstva, pád Adama a Evy, zaslíbení Toho, který měl trpět a zemřít, aby vysvobodil člověka z prokletí hříchu, a byl poté ustanoven jako Pán tvorstva, a konečného znovupodrobení celého vesmíru Bohu skrze Něho.“

A dále píše: „Tyto věčné pravdy byly skrze ni překrouceny (nebo spíše, což je více než jasné, skrze toho Zlého, který ji ovládal) do bájného kruhu, kde je ten veliký drak zobrazen jako spravedlivý pán vesmíru, jehož trůn byl uchvácen Tím, koho uznáváme jako Boha, autora Bible.“

Tato slova jsou jasná, satan překroutil tato znamení a vytvořil si svoje vlastní evangelium jako náhražku toho pravého.

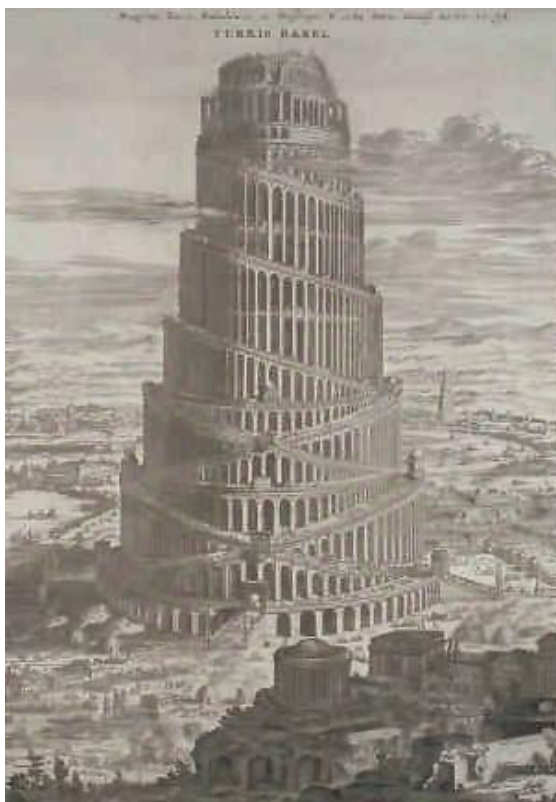
Podobně tuto pravdu ohledně souhvězdí viděl i Hippolitus (170 – 236 našeho letopočtu), jeden z prvotních křesťanů. Ve své čtvrté knize nazvané „Vyvrácení všech bludařství“ mluví velice podrobně a obsáhle o bludu určování charakteristických vlastností lidí a předpovídání budoucna ze zodiaku. Hned nato také praví, že tento blud je překroucením pravého významu zodiaku vyloženého Aratusem (Aratus žil ve třetím století před Kristem), z jehož částečně ztraceného díla o souhvězdích „Phainomena“ (Viditelné věci) a „Diosemia“ (Božské znamení) cituje. S dílem Aratuse byl obeznámen velmi dobře i apoštol Pavel, který se o něm zmiňuje ve svém kázání (Skutky 17:28), kde se o něm hovoří jako o básníkovi, jelikož na požádání krále Macedonie sepsal básně o významu znamení hvězd, aby tak zpopularizoval dílo Eudoxose. Hippolitus tedy přirovnává například různá souhvězdí k Adamovi a Evě, k hadovi, který je svedl, k jejich pokání, také mluví o stvořiteli Logosovi (Božské Slovo) atd.

Těchto důkazů o prvotních křesťanech a zodiaku je samozřejmě mnohem více, věřím ale, že i to málo vám pomůže pochopit tuto skutečnost.

V dnešní době je spousta astronomů věřících a toto evangelium ve hvězdách také zastávají. Elektronický čtvrtletník zvaný *Biblical Astronomer – Biblický astronom*, jehož redaktorem je spisovatel a astronom Gerardus Dingeman Bouw Ph.D. jenž je zdarma dostupný v angličtině, mi byl opravdu k užítku. Online:

www.biblicalastronomer.org
www.geocentricity.com

VĚŽ BÁBEL – VĚŽ SEDMI SVĚTEL

V historii lze pozorovat, jak se satan horlivě snažil překroutit to mocné proroctví o příchodu Mesiáše zaznamenané ve znamení zodiaku. Poslední věc, na kterou bych rád poukázal, je věž známá jako Babel, kdy Bůh zmátl jazyky lidí. Je jasné, že zde byly tři důvody, proč Bůh musel zasáhnout. Vzpouora proti přikázání z Genesis 1:28 „*Plodte a množte se a naplňte zemi.*“. Zde vidíme pokus se tomuto přikázání vzepřít. „*Nato řekli: "Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebi. Tak si učiníme jméno a nebudeme rozptýleni po celé zemi."*“ (Genesis 11:4 CEP) Další věcí je, že si chtěli udělat jméno sami pro sebe, aby něco znamenali a konečně tuto věž stavěli s *vrcholem k nebi*. V kralické Bibli čteme následovně: „*jejíž by vrch dosahal k nebi*“, slovo *dosahal* je psáno kurzívou, takže je sem vsunuto, načež poukazuje i řada anglických Biblí. Proto tento verš správně zní „*jejíž vrchol k (nebo pro) nebi*“ – není zde v hebrejském originále nic, co by naznačovalo výšku této věže, i když bez pochyb

to byla stavba veliká. Tito lidé nebyli tak hloupí, aby si mysleli, že mohou postavit věž až do nebe. Na tuto skutečnost již poukázala spousta biblických učitelů. Podle dávného archeologa Lieut. Gen. Chesney a jeho nálezů v sutinách Babylonu i jiných znalců byla tato věž mimo jiné stavěna pro jejich božstva zobrazená v planetách. Chesney říká, že na zbytcích vypálených cihel bylo sedm vrstev, nejspodnější černá barva Saturnu; další oranžová Jupiteru; třetí červená Marsu; atd. Nad tímto pak byly nalezeny vyobrazeniny souhvězdí, na které si samozřejmě místo proroctví o Mesiáši dosadili své bohy. Někteří říkají, že název této věže, nebo spíše chrámu, byl „Sedm planet“ nebo také „Sedm světel“. Tyto barevné zbytky cihel jsou dodnes v britském muzeu. Podobnou skutečnost líčí také 2 Královská 17:16 „*Ale oni opustili všechna přikázání Hospodina, svého Boha, a odlili si sochu, dva býčky, udělali si posvátný kůl, klaněli se veškerému nebeskému zástupu a sloužili Baalovi.*“ Všimněte si, že tyto nebeské zástupy jsou zde ve spojení s Baalem, což byl bůh slunce.

„Tabule stvoření“ je nález z Babylonu, jenž nám dá tak trochu představu o této věži, jelikož trosky starého Babylonu jsou místem, kde tato věž původně byla (leží v místě, kde je dnešní Irák). Nález je uložen v britském muzeu a na něm se mimo jiné píše: „Anu (stvořitel) stvořil znamenité příbytky velkých bohů. Do nich umístil hvězdy.“ Zde je vidět, že se jednalo o znamení souhvězdí zodiaku, což potvrzuje, že ve skutečnosti neuctívali hvězdy nebo znamení zodiaku jako takové, ale uctívali ve skutečnosti svoje „*ukydané*“ bohy, které si tam dosadili.

HVĚZDA Z JÁKOBA A HERODES

Matouš 2:1, 2. KR. „*Když se pak narodil Ježíš v Betlémě Judově, za dnů Herodesa krále, aj, mudrci od východu slunce přijeli do Jeruzaléma, řkouce: Kde jest ten, kterýž se narodil Král židovský? Nebo viděli jsme hvězdu jeho na východu slunce, a přijeli jsme klaněti se jemu.*“

K židovským pastýřům mluvil Bůh o narození Krista skrze anděla a k pohanským mudrcům (podobně jako k Jobovi) mluvil Bůh skrze souhvězdí Coma (viz. znamení Panna a Coma), ve kterém se jim ukázala nadpřirozená hvězda, která je přivedla ke Spasiteli.

Zlý král Herodes, když se doslechl, že někdo hledá „židovského krále“, se polekal a nechal k sobě nejdřív povolát velekněze a učitele lidu. „*Svolal tedy všechny velekněze a učitele lidu a tázal se jich, kde se má Kristus narodit.*“ (Matouš 2:4)

Řekli mu, že v Betlémě (verš 6) „*Ale ty, Betléme v zemi judské, nikoli nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde Panovník, který bude pást můj lid, Izrael.*“

Další verš, který mluví o narození krále z pokolení Izraele (Jákoba), o kterém se také musel dozvědět, je v Numeri: „*Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele. Protkne spánky Moába, téměř všech Šétovců. Bude podroben i Edóm, podroben bude Seír, Jákobovi nepřátelé. Izrael si povede zdatně.*“ (Numeri 24:17,18 CEP). Tohle muselo Herodesa velmi vystrašit, poněvadž on sám byl Edomita, ze země Edóm.

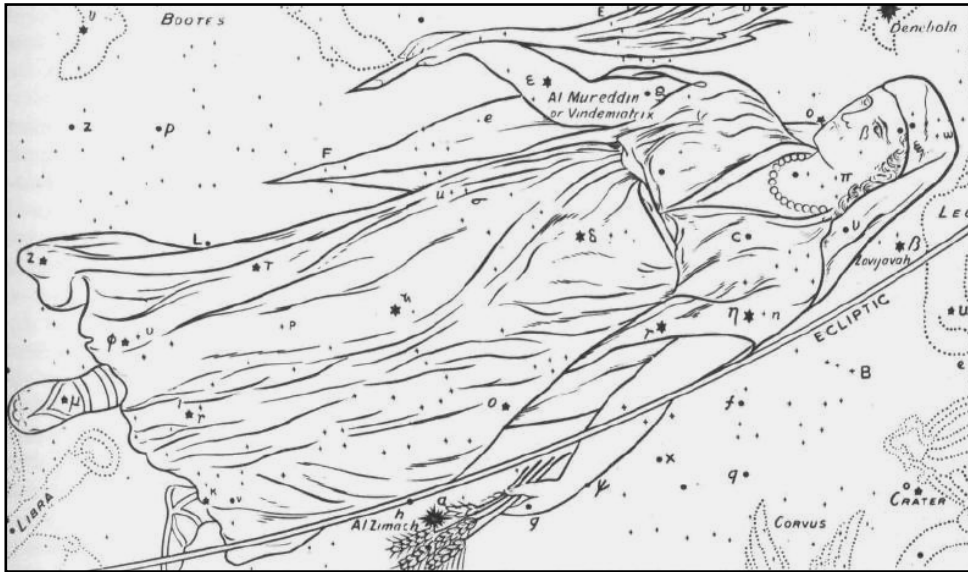
Teprve poté povolal mudrce. „*Když tedy vyslechli krále, odjeli. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, je předcházela, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když tu hvězdu uviděli, zaradovali se nesmírnou radostí.*“ (Matouš 2:9, 10) Někteří křesťané dokonce učí, že židovští velekněží jim vše ohledně Krista vysvětlili, i o místě kde se narodí, jelikož ho tam hledali, ale o tom v Bibli nic nečteme. Vedení nadpřirozené hvězdy potřebovali i nadále. To, že hvězda přestala svítit, když přišli k Jeruzalému, nebyl důkaz toho, že tam je Kristus, ale ukazovala na zkaženost farizejů a zákoníků tehdejší doby.

Herodes chtěl, aby se mudrci k němu vrátili poté, co se pokloní Kristu, ale oni byli ve snu varováni, aby se Jeruzalému vyhnuli. Když to Herodes zjistil, „*dal povraždit všechny děti mužského pohlaví v Betlémě a v celém okolí od dvouletých níže*“, tohle byli tedy první mučedníci pro Krista. Krátce nato podle historie Herodes zemřel.

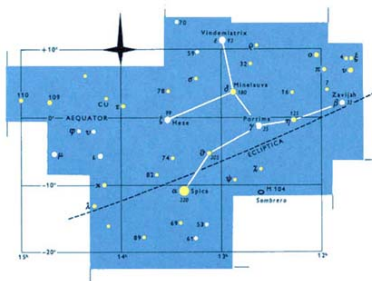
To, že přišli tito mudrci z takové dálky jen proto, aby se Kristu poklonili, bez dnešní moderní techniky, byla od nich veliká oběť. Je zde důležité znovu poznamenat, že tato hvězda, která byla schopna vést mudrce, nebyla obyčejnou přirozenou hvězdou, ale byl to nadpřirozený jev Boží slávy. Proč je řečeno, že tato hvězda vyjde z Jákoba? Jákob měl 12 synů. Jozef, jeden z Jákobových synů, měl sen o jedenácti hvězdách a on sám byl tou dvanáctou., což symbolizuje dvanáct pokolení Izraele, dvanáct znamení zodiaku, dvanáct kamenů, které nosil nejvyšší kněz na svých prsou a dvanáct apoštolů. Jeho matka byla jako měsíc a otec slunce. Tedy hvězda z Jákoba ukazuje na betlémskou hvězdu, která vyšla ze zodiaku, přesněji za znamení Coma.

Znamení Škorpióna například koresponduje s kmenem Dan, který se chytil modloslužby a jeho jméno proto bylo vynecháno v knize Zjevení – symbolicky vymazáno z knihy života a je spojeno s Jidášem – modloslužba v tomto případě byl mamon – láska k penězům.

PRVNÍ ZNAMENÍ – PANNA KRISTUS JAKO SÍMĚ ŽENY

„Protož sám Pán dá vám znamení: Aj, panna počne, a porodí syna, a nazúve jméno jeho Immanuel.“ Izajáš 7:14 KR.

Prorocké zjevení začíná Pannou, která v pravé ruce drží ratolest a v levé klasy pšenice. Hebrejský název je *Bethulah* což znamená panna, stejně tak i Arabové *Adarah* (panna) a Řekové *Parthenos*, což je v Novém zákoně výraz pro pannu. V Egyptě se nazývala *Aspolio* – Símě, což potvrzuje spojení mezi pannou a jejím synem. Jasná hvězda v její levé ruce se jmenuje *Spica* a prastarý název v arabštině je *Al Zimach* a znamená *Ratolest* nebo *Výhonek*, v tomto případě pšenice (símě), které drží. Sám Pán Ježíš se přirovnává v Janovi

12:24 k pšenici, která musí padnout do země a zemřít, aby přinesla užitek – znovu je zde jeho smrt a vzkříšení. Zde vidíme ztotožnění s Tím, který se stal semenem ženy podle proroctví, je to Pán Ježíš Kristus. Názvy těchto hvězd poukazují právě na tuto ratolest a nikoliv na pannu samotnou. On je tím semenem ženy, který skrze smrt a vzkříšení rozdrtil hadovi hlavu, zatímco sám prožil rozdrčení „paty“. Genesis 3:15 „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“ V hebrejštině je tato hvězda *Spica Tsemech*; z více jak dvaceti různých slov pro „výhonek (ratolest)“ je právě tohle slovo použito ve vztahu k Mesiáši. Jeremjáš 23:5 „Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy Davidovi vzbudím výhonek spravedlivý. Kralovat bude jako král a bude prozíravý a bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost.“ Zde je Kristus jako Král. Dále Zacharjáš 3:8 „Nuže slyš, veleknězi Jošuo, ty i tvoji druhové, kteří sedí před tebou: Tito muži jsou předzvěstí toho, že přivedu svého služebníka, zvaného Výhonek.“ Zde je tedy Kristus jako služebník. Zacharjáš 6:12 „a řekneš mu: »Toto praví Hospodin zástupů: Hle, přijde muž jménem Výhonek, vyraší odspodu; ten zbuduje Hospodinův chrám.“ Zde je Kristus jako člověk. Izajáš 4:2 „V onen den bude výhonek Hospodinův chloubou a slávou, plod země důstojností a okrasou pro ty z Izraele, kdo vyvázli.“ Zde je Kristus oslaven jako Bůh. Tedy

stejně jako čtyři evangelia. V Matouši se mluví o Kristu především jako o králi, v Markovi o služebníkovi, v Lukáši o člověku a v Janovi o Bohu.

Další hvězdy v tomto souhvězdí mluví o Kristu. *Zavijava* hvězda poblíž hlavy znamená *Slavně nádherný*, jako v Izaiáši 4:2. V pravé ruce panny je hvězda chaldejsky zvaná *Vindematrix*, což znamená *Syn, který přichází* nebo *Výhonek, který přichází*. Hvězda *Subilion* v její pravé ruce znamená *pšeničný klas* a ukazuje na Krista, který jako pšeničný klas musí zemřít, aby přinesl užitek (Jan 12:24).

Ve znamení Panny tedy vidíme vtělení Pána Ježíše Krista, Krále vesmíru, který přišel na svět skrze pannu – tedy byl nadpřirozeně zrozen z Ducha svatého. Král, člověk, služebník a Bůh v jednom.

COMA BERENICES – VLASY BERENIKY VYTOUŽENÝ SYN – TOUHA VŠECH NÁRODŮ

*Souhvězdí Coma Berenices, podle
Kennetha C. Fleminga*

Dalším souhvězdím znamení Panny je *Coma*. Nejmodernější náčrty mají název *Coma Berenices* (Vlasy Bereniky) podle překrouceného příběhu o Berenice, manželce Ptolemaia třetího z Egypta, která slíbila, že obětuje své vlasy Venuši, jestli se její manžel vrátí z nebezpečné výpravy v pořádku. Její vlasy byly poté zavěšeny v chrámě zasvěcené Venuši. Překroucen byl obrázek tohoto souhvězdí již ve třetím století před naším letopočtem Cononem, řeckým astronomem z Alexandrie, který žil v letech 283 – 222, který, jelikož někdo tyto vlasy z chrámu ukradl, prohlásil, že je vzal Jupiter a udělal z nich souhvězdí. Zde vidíme znovu snahu nepřítele odvrátit pozornost od Krista. *Coma* původně nebyl obrázek s vlasy Bereniky, ale obrázek ženy s dítětem. V hebrejštině znamená – *Ten vytoužený*, v Egyptě *Shes-nu Vytoužený syn*. Albumazer (nebo Abu Masher), známý arabský astronom osmého století, který nebyl křesťan, napsal: „Povstává v první části (Decan), tak jak učí Peršané, Chaldejci a Egypťané ... mladá žena, jejíž perský název ukazuje na čistou pannu sedící na trůnu, vyživující batole, chlapce, říkám, jenž nese hebrejské jméno, některými národy zvaný Ihesu, s významem Ieza, což v řečtině se nazývá Christos (Kristus).“ Latinský překlad Albumazarova díla je v britském muzeu.

Dalším souhvězdím znamení Panny je *Coma*. Nejmodernější náčrty mají název *Coma Berenices* (Vlasy Bereniky) podle překrouceného příběhu o Berenice, manželce Ptolemaia třetího z Egypta, která slíbila, že obětuje své vlasy Venuši, jestli se její manžel vrátí z nebezpečné výpravy v pořádku. Její vlasy byly poté zavěšeny v chrámě zasvěcené Venuši. Překroucen byl obrázek tohoto souhvězdí již ve třetím století před naším letopočtem Cononem, řeckým astronomem z Alexandrie, který žil v letech 283 – 222, který, jelikož někdo tyto vlasy z chrámu ukradl, prohlásil, že je vzal Jupiter a udělal z nich souhvězdí. Zde

*Shes-nu Vytoužený Syn –
(Denerah Egypt)
Dnes, Souhvězdí Coma
Berenices.*

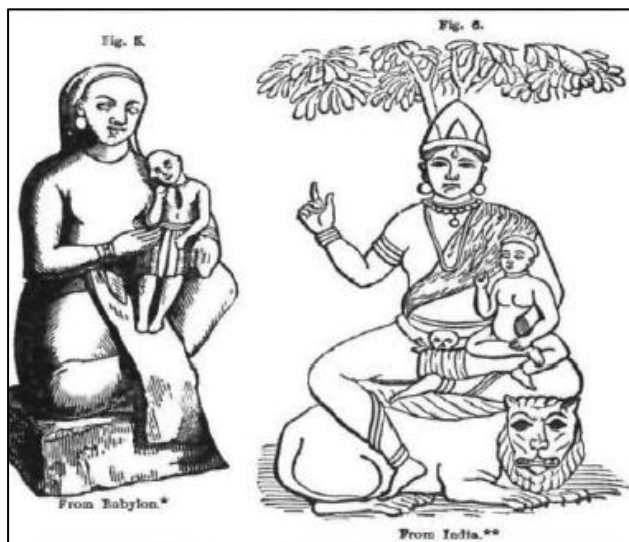
V těchto východních národech byla podobná tradiční proroctví, že když se “ten přicházející” narodí, objeví se nádherná nová hvězda. Je to historická věc, že v souhvězdí *Coma* se v době těsně před narozením Krista objevila nová a podivná hvězda. Byla tak jasná, že byla vidět i přes den. Ignatius, křesťan prvotní ranné církve (roku 30-107

našeho letopočtu) říká: "zářila brilantně nad všechny ostatní hvězdy, její zář byla nepopsatelná, lidé byli touto novinkou naprosto v údivu".

Kdy se přesně Ježíš narodil, je těžké určit. „Možnou identifikaci s konkrétním jevem pak ztěžuje i skutečnost, že datum narození Ježíše Krista rozhodně neproběhlo v "čase nula", tedy v době, kdy se lámal letopočet. Spasitel se totiž narodil v posledních letech vlády krále Heroda, který však zemřel ve čtvrtém roku před naším letopočtem. Chybné datování vzniklo někdy kolem čtvrtého století našeho letopočtu, kdy se tehdejší učenci pokusili na základě útržkovitých záznamů zpětně určit přesný okamžik narození Spasitele.“ (Astronomie)

Spojení se znamením Panny je zřetelné. Žena v obou znameních je panna Marie, matka Ježíše. Vytoužený syn je nepochybně Ježíš, jenž je opět centrálním bodem pozornosti tohoto souhvězdí. *Coma* je hebrejské slovo *Ten vytoužený*, které používá prorok Ageus 2:8 „*Pohnu, pravím, všemi národy, a přijdou k Žádoucímu všechněm národům*“ (KR). On je ten, po kterém ve skutečnosti prahne nitro člověka, On je tím Spasitelem světa – Ten vytoužený, ten, kterému se přišli poklonit mudrci z Východu. Souhvězdí Panny je právě tím souhvězdím, kde se ukázala hvězda, o které věděli, že patří Kristu a která je k němu nadpřirozeně dovedla. V této souvislosti se často hovoří o Halleyově kometě, která se objevila na konci léta roku 11 před naším letopočtem, ale je zde spousta otazníků – jeden z nich je fakt, že kometa jen proletí, ale tato hvězda předcházela mudrce, přestala svítit nad Jeruzalémem, pak se znovu ukázala a zastavila se nad Betlémem, kde se narodil Kristus – tohle komety nedělají. „Není to problém astronomů, nýbrž historiků a křesťanských teologů. Na dva tisíce roků staré události se prostě nelze dívat optikou moderního člověka. A to je možná na Vánoční hvězdě to úplně nejkrásnější.“ (z odborného astronomického článku)

Pokud vás poselství hvězd nebo jakékoliv učení nebo náboženství dovede k tomu, abyste se poklonili někomu jinému než Kristu Ježíši, pak vezte, že je to falešné poselství a falešné náboženství.

Kult matka-dítě – Babylon (vlevo) a Indie (vpravo)

„*Nikdo, kdo odstupuje a nezůstává v Kristově učení, nemá Boha; kdo zůstává v Kristově učení, ten má Otce i Syna.*“ (2 Janův 1:9) Jak důležité je číst Nový zákon!

žena Nimroda a královna Babylonu; prohlašovala o sobě, že je pannou a její dítě bylo počato nadpřirozeně a bylo bůh slunce znovu přetvářený Nimrod. Nimrod byl králem Babylonu v letech 3250–2934 před naším letopočtem.

Řekové toto souhvězdí překroutili a učinili z něj pannu-bohyni moudrosti, spravedlnosti, umění a zdaru. Egypťská bohyně Isis a její dítě Osiris byla zobrazena a uctívána jak drží v rukou batole, a podobný obrázek matky s dítětem naleznete i v buddhistických chrámech v Indii, Číně atd.

Podívejme se do Božího slova na neuvěřitelnou zatvrzelost Božího lidu, který nechtěl uposlechnout slovo Boží a odvrátit se od uctívání královny nebes: "V tom, co jsi nám mluvil

ve jménu Hospodinově, tě neposlechneme. Určitě však splníme všechno, co vyšlo z našich úst, že budeme pálit kadidlo královně nebes a že jí budeme přinášet úlitby tak, jak jsme to dělávali my i naši otcové, naši králové i velmožové v městech judských a na ulicích Jeruzaléma. Tehdy jsme měli chleba dosyta, bylo nám dobře, nic zlého jsme nezakoušeli. Od té doby, kdy jsme přestali pálit kadidlo královně nebes a přinášet jí úlitby, máme nedostatek ve všem a hyneme mečem a hladem. Ženy dodaly: "Jestliže pálíme kadidlo královně nebes a přinášíme jí úlitby, cožpak jí bez vědomí svých mužů pečeme obětní koláče, jimiž ji zpodobňujeme, a přinášíme jí úlitby?" (Jeremjáš 44:16-19 CEP)

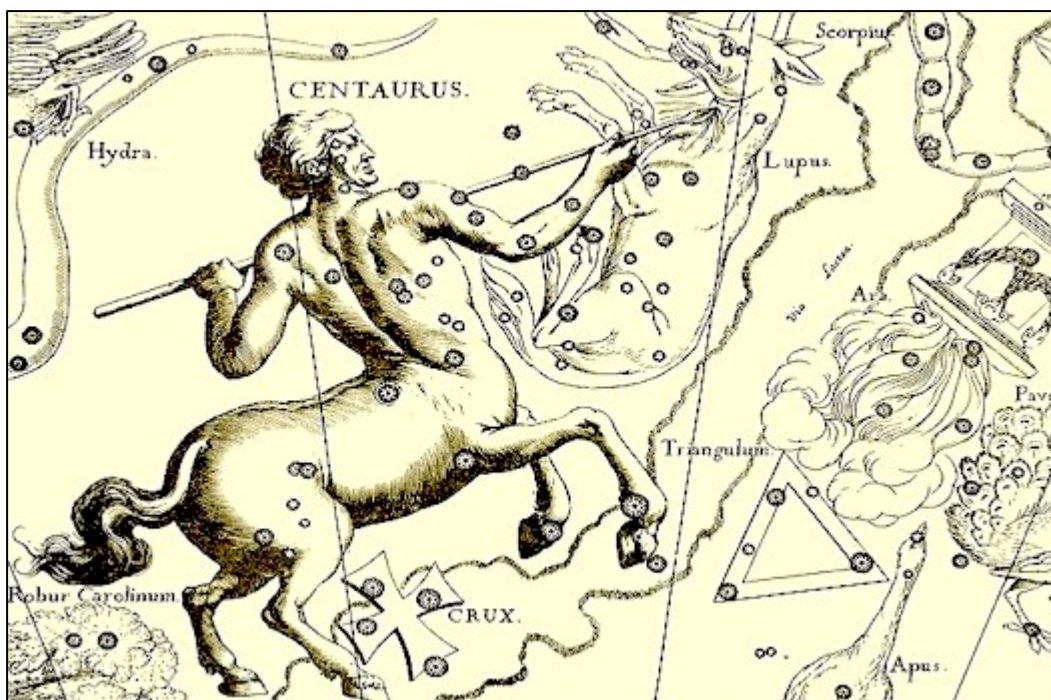
Takto se nechal svést Boží lid a proto ho stihl hrozný Boží trest. Všimněte si, že když přestali uctívat královnu nebes, začalo se jim špatně vést (Kraličtí zde přeložili „tvoru nebeskému“, v hebrejském originále je ale jasně řečeno *Královna nebes*). Bible jasně spojuje modloslužbu s démonickou aktivitou, jež může působit zázraky podobně jako zázraky, které konali egyptští před Mojžíšem skrze své falešné bohy a napodobovali zázraky Mojžíše. „*A není divu, vždyť sám satan se vydává za anděla světla.*“ 2 Korintským 11:14. Z toho je jasné, proč Egypťané zobrazovali tuto ženu na trůně. Také se zřejmě domnívali, že jelikož je toto dítě královského původu, musí být jeho matka královna.

„Královnou nebes“ také viděli v souhvězdí Kasiopea (Cassiopeia), kde je vyobrazena žena sedící na trůně, která ale symbolizuje vysvobozený lid Izraele v posledních dnech.

Tito mudrci z Východu věděli, že se neklaní jen nějakému člověku, ale tomu jedinému Bohu, který sestoupil na tuto zem, aby usmířil svět sám se sebou: „Tehdy mu Ježíš řekl: "Odejdi, satane! Vždyť je napsáno: 'Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému budeš sloužit.“ (Matouš 4:10 NBK) Tohle je nebeská jednota Otce, Syna a Ducha svatého; Syn je Bohem i člověkem v jednom, stal se člověkem (stále byl i Bohem), aby mohl být tím *jediným* prostředníkem mezi Bohem a člověkem (1 Timoteovi 2:5). Mezi jinými byl například Tamúz, v babylónštině Dammuzi (Ezechiel 8:14), podle historických záznamů uctíván jako *prostředník* mezi Bohem a člověkem. Tento Tamúz byl synem Semiramis, takže věděli, že tento syn ze souhvězdí Coma bude prostředníkem mezi člověkem a Bohem, ale tato pravda byla překroucena a místo Krista byl uctíván Tamúz. Proto Písmo jasně říká, že je jen jeden prostředník Kristus Ježíš. Kult matka-dítě je v dnešní „moderní“ době jedním z největších kultů modloslužby. Tento kult má v dnešní době mnoho podob. 1 Janův 4:1-3 „*Milování, nevěřte každému duchu, ale zkoušejte duchy, zda jsou z Boha.*“ Ne každé vidění a každý zázrak je nutně od Boha, i když se může zdát jako „anděl světla“.

Nádherně to Duch svatý popisuje v 1 Timoteovi 2:5 „Je přece jediný Bůh a jediný prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.“ (NBK)

KENTAUR – OPOVRHOVANÝ

Hevelius, *Firmamentum*, 1690

Druhým znamením Panny je Kentaur a mezi jeho nohama je souhvězdí Jižního kříže. S hlavou člověka a trupem napůl lidským a napůl koňským ukazuje na dvojí přirozenost. „Kentaur je velké souhvězdí na jižní obloze, patří mezi nejkrásnější souhvězdí celé oblohy a v jarních měsících můžeme i v našich šířkách vidět jeho severní část.“

Hebrejský název je *Bezeh* a arabsky *Al Beze* znamená stejně *Opovrhovaný*. Tohle slovo je použito v Izaiáši 53:3 „*Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocí, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili.*“ Zde Boží slovo mluví o času kříže. Další hebrejské jméno tohoto souhvězdí je *Asmeath*, což znamená *Oběť za hřích* jako v Izaiáši 53:10 „*Taktě se líbilo Hospodinu jej stírati, a nemocí trápati, aby položil duši svou v oběť za hřích, viděl símě své...*“ (KR).

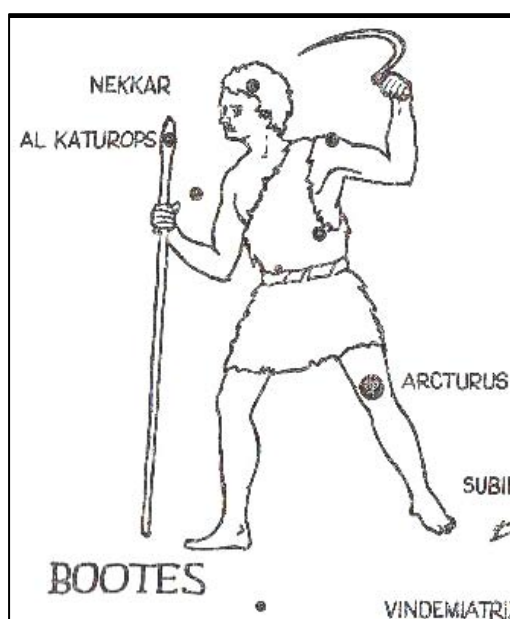
Řecký název pro Kentaura bylo *Chirion*, *Ten probodený jenž probodává*. Řecký název *Pholas* znamená *Prostředník* (ve smyslu prostředník v modlitbě). Podle pokroucené legendy byl znám jako lovec, lékař, hudebník, atlet a prorok, všichni největší hrdinové byli jeho žáci. Byl nesmrtelný, ale svobodně se rozhodl zemřít, když byl raněn jedovatým šípem, a svoji nesmrtelnost předal Prométheovi. Samozřejmě takto to satan překroutil, aby odvedl pozornost od Krista, ale i v tom je vidět podobenství Krista, který zemřel, aby druzí mohli žít.

Kristus má vskutku dvojí přirozenost, je jak Bohem, tak i člověkem. Je zde vyobrazen ve chvíli, kdy probodává svého nepřítele Lupuse oštěpem a ve stejný čas je nad křížem, což je symbolem života ze smrti.

Prastaré hebrejské jméno nejjasnější hvězdy, která je v jeho noze, je *Toliman*, což znamená *Ten, který byl a který přijít má* (Zjevení 1:8). Jinými slovy jeho věčná existence jako Boha. John Herschell vyzoroval, že tato hvězda rapidně nabývá na své intenzitě, což může být i důvod jejího jména. Třetí nejjasnější hvězdou je Alfa Kentauri.

HONÁK (PASTÝŘ) – BOOTES

PASTÝŘ, KTERÝ PŘICHÁZÍ

Honák – Pastýř, podle Kennetha C. Fleminga

Pastýř je viditelný nejen na jarní, ale také na letní obloze. Nejjasnější hvězda tohoto souhvězdí *Arcturus* (v levém koleně) byla první hvězdou pozorovanou za dne dalekohledem (v roce 1635). Je spolu s *Vegou* nejjasnější hvězdou severní oblohy. Pradávný zodiak jej zobrazuje jako pastýře (pastýř typický pro Východ), i když je zobrazován také jako orač nebo bojovník. Staří Čechové viděli v tomto souhvězdí jarní oblohy Přemysla Orače. Někteří jej chybně nazývají Vozka. Jméno tohoto souhvězdí pochází z hebrejského kořene slova *Bo, Ten přicházející*. V ruce drží hůl a srp. Nejjasnější hvězda je *Arcturus*, což znamená *On přichází*. Bible se o něm zmiňuje v Jobovi 9:9 „*On učinil Arktura*“ (KR), což byl prastarý název tohoto souhvězdí pojmenovaný podle nejjasnější hvězdy. Jób 38:32 „*Můžeš-li vyvoditi hvězdy polední v čas jistý, aneb Arktura s syny jeho povedeš-li?*“ Kdo jsou tito synové Arktura? Aratus ho nazývá *Arctophylax* strážce *Arctose*, toho *Většího ovčince*, známého dnes jako *Velký medvěd*. Tedy jeho synové jsou

hvězdy *Velkého medvěda*, jež poukazují na shromáždění vykoupených, tedy nepochybně je zde vyobrazen náš nebeský Pastýř.

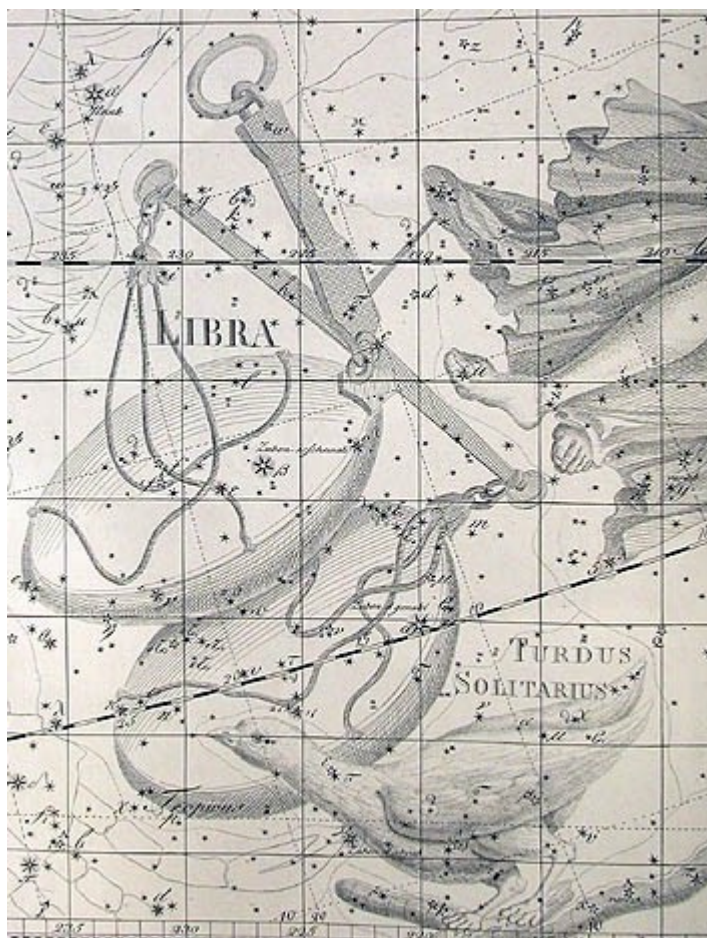
Další hvězda v hlavě nese jméno *Nekkar - Probodený* (Zachariáš 12:10). Hvězda *Mizar* (nebo také *Izar*) znamená *Střežící*, a *Murphride* znamená *Ten, který odděluje* (ve smyslu plevy od pšenice). Ten, který oddělí plevu od pšenice při svém příchodu, je Ježíš Kristus: (Matouš 13:27-40). Další hvězda *Al Katurups* znamená *Výhonek*, tedy znovu je vidět, že je propojen s prorokstvím o Výhonku. Egypťané jej nazývali *Smat*, což znamená *Který vládne*. Řecký básník Arataus, z kterého cituje apoštol Pavel ve Skutcích apoštolských 17:28, jej nazývá *Arctophylax – Ochránce Arctose*, což je *stádo Většího ovčince* (dnes souhvězdí známé jako *Velký medvěd*). Tento básník psal verše o souhvězdích roku 270 před Kristem, aby zpopularizoval dílo řeckého astronoma Eudoxe.

Vidíme zde Pána Ježíše jako toho velikého Pastýře, který bude vládnout nad svými ovci. On je to símě ženy, počaté z Ducha svatého.

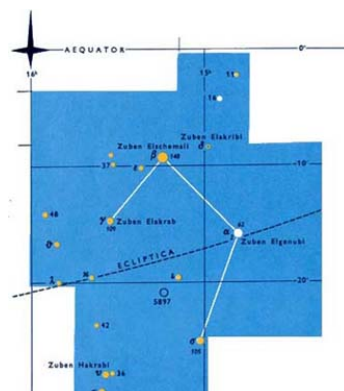
On je tou opovrhovanou obětí a paradoxně tím vytouženým Synem, na kterého očekávají národy.

DRUHÉ ZNAMENÍ – VÁHY

KRISTUS VYKUPITEL

Johann Bode, Uranographia, 1801.

Další znamení, které následuje, je logickým pokračováním toho předešlého. *Libra* je vyobrazena jako starodávné váhy. Od pradávna je spjata s myšlenkou spravedlnosti a řádu, proto se objevuje často na budovách soudních a zákona. Hebrejci nazývali tohle znamení *Mozanaim – Váhy* nebo *vážení*. Izajáš 40:12 „Kdopak svou hrstí odměřil vodstvo a pídí nebesa změřil? Kdo shrnul v odměrku všechen prach země a hory odvážil na vahadlech, pahorky na vážkách?“

A je užito dále proti králi Babylonu jako vyřknutý soud, jelikož král nespĺňoval Boží požadavky. Daniel 5:27 „*Tekel – byl jsi zvážen na vahách a shledán lehký.*“

V arabštině je to *Al Zubena*, což znamená *Koupě* nebo *Vykoupení*. Při kupování se dodnes používají váhy a spasení je v Bibli vykoupení skrze krev Kristovu. Ježíš zaplatil spravedlivou, požadovanou cenu za náš hřích. V koptském jazyce znamení *Vah* bylo nazváno *Lambadia*, což znamená *Působíště usmíření*. Dva kořeny tohoto slova doslovně znamenají *Milost výhonku* (ratolesti).

Nejjasnější hvězda v tomto souhvězdí je *Zuben Al Genubi*, což znamená *Nedostačující cena*. Jistě – každý člověk je před Bohem zvážen a shledán nedostačujícím – lehkým. Římanům 3:23 „*Neboť není rozdílu. Všichni zajisté zhřešili, a nemají slávy Boží.*“ Proto musel přijít ten, který byl dokonalý, bez vady a poskvrny, aby splňoval všechny požadavky svatého zákona. Ježíš naplnil všechny požadavky zákona. Tato *Nedostačující cena* poukazuje na lidskou nemohoucnost ospravedlnit sám sebe před Bohem vlastními skutky. Jistě tato hvězda *Zuben Al Genubi* ukazuje na verš z knihy Žalmů. Žalmy 62:10 „*Lidé jsou jen vánek, urození jsou jen lživé zdání. Na váze stoupají vzhůru, dohromady jsou lehčí než vánek.*“

Kraličtí tohle slovo „vánek“ překládají jako „marnost“, což je také správně. Jedná se o prastaré hebrejské slovo *Hehbel* a *Hab-ale*, což znamená: *dech, pára, marnost*, spousta cizích překladů Bible je překládá jako *dech*. Málokdo si ale uvědomuje, že se jedná o vydechnutý, jedovatý vzduch z našich plic. Člověk je tedy od přirození jako jedovatý dech bez přítomnosti Boží, potřebující spasitele. Boží slovo mluví obrazně o modlitbě jako o dýchání: Pláč 3:56 „*Hlas můj vyslýchával jsi; nezacpávejž ucha svého před vzdycháním svým a voláním svým.*“ (KR) Doslovně „dýchání“, hebrejské slovo pro vzdychání je zde *Revachah*, má význam výdechu, dýchání. Tedy skrze opravdovou vnitřní modlitbu, ve které si uvědomujeme naši vlastní nedostatečnost a potřebu Boží přítomnosti, vydechujeme dech smrti a přijímáme od Pána dech života: 2 Timoteovi 2:22 „*Utíkej tedy od mladických žádostí a následuj spravedlnost, víru, lásku a pokoj spolu s těmi, kdo vyzývají Pána z čistého srdce.*“ Toto vyzvání je z řeckého *Epikaleomai* a znamená: dovolávat se, prosit, vyzývat, svolávat, tohle je cesta „jak utéci od těch jedovatých žádostí.

Další jasná hvězda je *Zuben Al Chemali* (nebo *Shemali*), což znamená *Cena, která přikrývá* nebo *Dostatečná cena*. Takže zástupná oběť Semene ženy je dostatečná, aby pokryla požadovanou cenu. Vykoupení znamená koupení zpět něčeho, co je ve vlastnictví někoho jiného. 1 Petrův 1:18,19 „*Víte přece, že jste ze svého marného životního způsobu předaného od otců nebyli vykoupeni pomíjejícími věcmi, totiž stříbrem nebo zlatem, ale drahou krví Krista jakožto beránka bez úhony a poskvrny.*“ Další hvězda *Zuben Akrabi* znamená *Cena boje*, jež nám ukazuje, že tam došlo ke konfliktu, k smrtelnému zápasu. *Zjevení Janovo 5:9* *A zpívali novou píseň: „Jsi hoden vzít tu knihu a otevřít její pečeti; neboť jsi byl zabit a vykoupil jsi nás Bohu svou krví z každého pokolení a jazyka, lidu i národa.“*

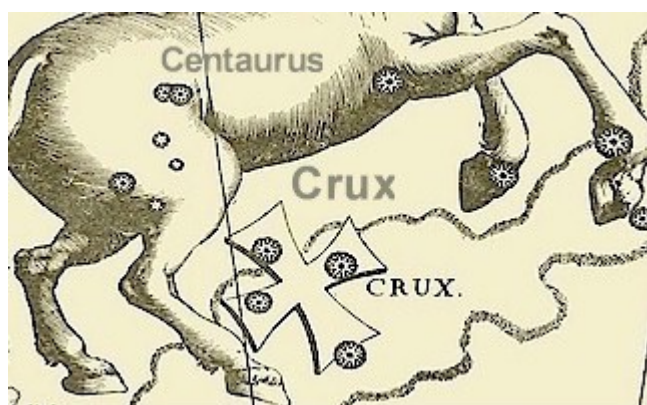
Souhvězdí Vah nás učí, že lidská spravedlnost je marnost před Bohem. Tohle bylo náboženství Kaina a „cesta Kaina“, který zabil svého spravedlivého bratra Abela – Genesis 4:3 „*Po jisté době přinesl Kain Hospodinu obětní dar z plodin země. Také Ábel přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku. I shlédl Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar, na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédl. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři.*“ Co je dobré vědět, je fakt, že tehdy před potopou se ještě nejedlo maso, a proto Abel choval tyto ovce čistě pro oběť Pánu. Kain obětoval z plodin země, jež ukazují na skutky člověka, na pot, zatímco ovce ukazují na spolehnutí se na oběť Ježíše Krista, skrze kterou jsme před Bohem přijati. Zabitá ovce od krve není jistě nic pěkného, zatímco plody Kaina na oltáři vypadaly jistě pěkně – což ukazuje na dnešní náboženství skutků, snahu chtít se zalíbit Bohu pěknými skutky, jako třeba pěkné katedrály, pěkný zpěv atd. Nic z toho není před Bohem uspokojivé, jen naše víra, která jednoduše doufá v přijetí skrze krev Kristovu, která mluví lépe než ta Abelova, jež volala ze země po pomstě, a jež volá po odpuštění. „*Běda jim, neboť se vydali Kainovou cestou*“ (Judův 1:11). Nejvíce pronásledování utrpěli věřící právě z ruky věřících, jak to i historie věrně zaznamenala. Karel Kryl zpívá: „Tak vás tu máme, bratři z krve Kainovy“, místo Rusů jsou ale těmito vrahy ti, jejichž náboženství učí spoléhat se na své vlastní skutky. Vejít do skutků připravených Bohem lze pouze skrze krev Kristovu, aby se před Bohem nechlubil žádný člověk. Efezským 2:8-10 „*Neboť jste spaseni milostí*

skrze víru, a to není z vás - je to Boží dar, ne na základě skutků, aby se nikdo nemohl chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich chodili.“

Zajímavostí tohoto souhvězdí je to, že je symbolem podzimní rovnodennosti a udávalo starověkým rolníkům čas, kdy bylo třeba sít ozimy. Tedy nejlepší čas, aby Bůh zasel símě svého Slova do lidských srdcí, je jen tehdy, uvědomí-li si, že jsou neschopni zasloužit si svými skutky spasení a že pouze v Kristu, který zaplatil požadovanou cenu, mohou nalézt svoji záchranu.

JIŽNÍ KŘÍŽ – CRUX –

KRISTUS UKŘÍŽOVÁN

Hevelius, *Firmamentum*, 1690

Prvním souhvězdím Vah je tak známý a oblíbený Jižní kříž, přesněji zvaný Crux.

„*On udělal souhvězdí Lva, Orióna i Plejády a souhvězdí jižní.*“ (Jób 9:9 CEP) Jedno ze souhvězdí jihu je právě Jižní kříž. Astronomové říkají, že naposledy bylo tohle souhvězdí Jižního kříže viditelné lidským okem nad Jeruzalémem v době ukřižování Ježíše, od té doby bylo spatřeno jen zcela výjimečně. Tohle souhvězdí se nachází zčásti v takzvané trhlině nebes, což je temná mlhovina.

„Skutečný Kříž (*Crux*) se nachází vzhledem k "Falešnému kříži" o 45 stupňů východněji. Ač malý, sehrál v minulosti velmi důležitou roli. Polynésané jej využívali při námořní navigaci a stalo se také součástí Kentaura, zavedeného Klaudiem Ptolemaiem. Těsně nad obzorem byl pozorovatelný i z Jeruzaléma v době ukřižování Krista. Pohled na něj je ale krásný jen tehdy, když se nalézá vysoko nad obzorem. Ovšem i tak nad okolím příliš nevyčnívá. Leží totiž v rozsáhlé oblasti bohaté na další jasné hvězdy – v aglomeraci Scorpius-Centaurus.“ (Astronomie)

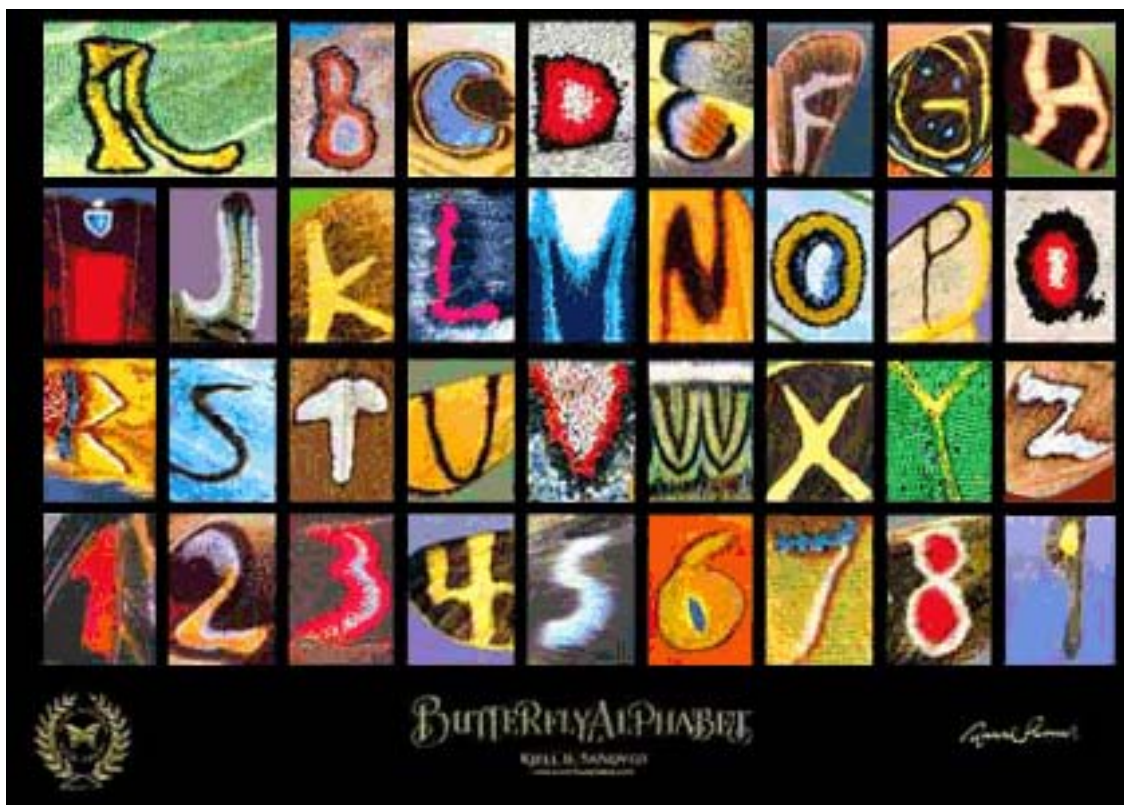
V tomto souhvězdí jsou čtyři jasné hvězdy, které formují znamení kříže rozpoznatelné pouhým okem.

א	'alep	א	ל	lamed	ל
ב	bet	ב	מ	mem	מ
ג	gimel	ג	נ	nun	נ
ד	dalet	ד	ס	samek	ס
ה	he	ה	ע	ayin	ע
ו	waw	ו	פ	pe	פ
ז	zayin	ז	צ	tsade	צ
ח	het	ח	ק	qop	ק
ט	tet	ט	ר	reš	ר
י	yod	י	ש	šin	ש
כ	kap	כ	ת	taw	ת

Stará hebrejská abeceda, zhruba z 8 století před Kristem. (taw ve formě kříže)

Prastarý název tohoto souhvězdí byl *Adom* a *Tau* (nebo *taw*). Aben Ezra nazývá tohle souhvězdí *Adom*, což je hebrejský název použitý v knize Daniel. *Adom* znamená doslova *odříznut*, tj. zabit. „*Po téhodnech pak těch šedesáti a dvou zabit bude Mesiáš, však jemu to nic neuškodí...*“ (Daniel 9:26 KR). *Taw* je posledním písmenem hebrejské abecedy a původně bylo ve znamení kříže, jak je to zobrazeno i na starých mincích. Tento tvar se později změnil a je z něho třístranné písmeno. Jeho význam je *Značka*, zvláště jako *konečná značka*, *limit* nebo *dokončení*. Právě na kříži Ježíš řekl „dokonáno jest“. Ježíš o sobě říká: „*Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, první i poslední.*“ (Zjevení Janovo 22:13) Alfa je počáteční písmeno řecké abecedy a Omega poslední. Člověk se pohybuje od bodu *a* do bodu *b* a z bodu *b* může teprve jít do bodu *c*, ale u Boha je minulost a přítomnost jako jedno a znamená to, že je všudypřítomný. Bůh je přítomen v celé abecedě, na několika místech najednou, proto může vyslyšet miliony modliteb ve stejnou dobu a přítom jednat s každým zvlášť. Znamená to také, že Bůh má celou věčnost jen pro vás,

je s vámi přítomen osobně. Víte o tom, že byla nalezena abeceda na křídlech motýlů i s číslicemi? (Do internetového vyhledávače zadejte *Butterfly Alphabet* a ukáže se vám spousta stránek s touto tematikou).

Abeceda na křídlech motýlů – Butterfly Alphabet

Tento zakuklený červíček (Izajáš 41:14) nebo larva, leží zakuklený ve tmě, podobně jako tma nastala v čase ukřižování, a poté vstává v novém těle a povstává ze smrti do nového života. Vědec, který se pokoušel pomoci motýlu ven z kukly, zabránil jejímu vývinu. Přišel později na to, že to, jak se motýl dere ven z kukly, mu pomáhá rozproudit krev a tím se posílit a cele vyvinout. Podobně člověk někdy volá jako Ježíš na kříži: „Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Důvod je jasný, skrze srdcervoucí modlitby a snažení se o vyproštění z okovů smrti, jsme duchovně posilováni a vyvíjíme se. Je zde předobraz každodenního kříže, ale také času, kdy všechny naše bolesti a problémy skončí, Bůh za nimi udělá tečku kříže a my povstaneme v tom novém vzkříšeném těle vstříc Pánu v povětří.

Peršané a Egyptané spojovali toto souhvězdí s „královnou nebes“. Znamení kříže dávali na koláče, které jí obětovali. Tento pohanský zvyk byl přenesen do křesťanské tradice později ve formě buchet ve tvaru kříže na velikonoce. Asyrský název velikonoce pochází ze jména Ištar „královny nebes“, zde se Ištar představovala jako bohyně plodnosti, proto právě vajíčka na velikonoce. V Egyptě bylo znamení kříže spojeno se slovem *Život* – věčný život přichází pouze skrze kříž Kristův.

Znamení kříže bylo používáno dávnými národy ještě předtím než Ježíš sestoupil na tento svět v lidské podobě a než byl kříž vymyšlen jako prostředek umučení. Najdeme ho snad všude: Egyptané, Asyřané, Číňané, Mexičané, Indiáni atd. – tento znak uctívali jako tajný symbol nesmrtnosti – jeho znamení je však převzaté ze znamení hvězd a poukazuje na Kristův kříž, skrze který se nám dostává nesmrtnosti v nebeském království, díky očištění krví Kristovou. Tato krev má moc očistit člověka od „každého hříchu“, v každém čase, bez ohledu na místo, na kterém se nacházíme, stačí jen chodit ve světle: „Chodíme-li však ve světle, jako on je ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše Krista, jeho Syna, nás očišťuje od veškerého hříchu.“ (1 Janův 1:7).

„Je dokonáno!“ zvolal Ježíš na kříži. Žalm 22 začíná slovy: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Je fascinující vidět, jak se vše naplnilo podle proroctví vyslovených stovky let předtím. Tento 22. Žalm, který pojednává o čase kříže, končí tímto veršem: 32 „*Přijďout, a lidu, kterýž z nich vyjde, vypravovati budou spravedlnost jeho; nebo ji skutkem vykonal.*“ (KR) tohle slovo „vykonat“ znamená On to DOKONAL! Tedy dokonáno jest, již nic není možno k tomuto spasení přidat ani odebrat, vaše spasení je dokonáno!

V zodiaku Denderah je tohle znamení vykresleno lvem, který leží na svém boku a má vyplazený jazyk jakoby v žízni, a ženou, která mu podává nápoj. Jan 19:28 „*Když potom Ježíš věděl, že je již všechno dokonáno, řekl, aby se naplnilo Písmo: "Žízním."* Žalm 22,16 říká: „*Vyprahla jako střešina síla má, a jazyk můj přilnul k dásním mým, anobrž v prachu smrti položils mne.*“ (KR) Lev z pokolení Judy – král celého vesmíru a věčnosti dokonat dílo spásy místo nás.

Amerigo Vespucci při své výpravě přes Atlantický oceán na konci patnáctého století spatřil Jižní kříž, z čehož se velmi zaradoval, že znovuobjevil to, co bylo po tak dlouhou dobu ztraceno. Propojil tyto čtyři hvězdy (nejjasnější hvězdy) s Danteho *Purgatorio*, kde se praví: „Čtyři hvězdy viděny...“ Jak mohl Dante (1265–1321) o těchto čtyřech hvězdách vědět?

Prastará jména těchto hvězd se ztratila, ale s Duchem Božím, který zjevuje tajemství Boží, není nic těžké ani složité; například nádherně světočervená hvězda Gama Crucis na vrcholu kříže. Gama Crucis je ve skutečnosti červený obr vzdálený asi 120 světelných let. Červená barva v Bibli poukazuje na krev Kristovu, která má moc očistit od každého hříchu a

zprostředkovat nám společenství s Bohem. Pokud chodíme ve světle, pak nás tato krev očistí uje 24 hodin denně (1 Janův 1:7).

Teď se podíváme na numerický význam těchto pěti hvězd souhvězdí Jižního kříže v Bibli.

Číslo čtyři a pět v Bibli:

Číslo čtyři (jež tvoří tvar kříže ze čtyř nejjasnějších hvězd):

Čtvrtého dne Bůh stvořil slunce, měsíc a hvězdy Genesis 1:16-19

Čtyři cípy plachty z vidění: Skutky 10:11, 12 „*A spatřil otevřené nebe a jakousi nádobu, jak sestupuje k němu jako veliká plachta uvázaná za čtyři cípy a spouští se na zem. V ní byla veškerá čtyřnohá zvířata země i šelmy, plazi a nebeské ptactvo.“ Tyto čtyři cípy reprezentují čtyři světové strany země.*

- Čtyři světové strany jsou: sever, jih, východ západ.
- Čtyři základní prvky země jsou: země, vzduch, oheň, voda.
- Čtyři části dne: ráno, poledne, večer, noc.
- Čtyři roční období: jaro, léto podzim zima.
- Čtyři ramena řeky ráje na zemi Genesis 2: 10, 11.
- Čtyři evangelia: Matouš, Marek, Lukáš, Jan.
- Čtyři je tři plus jedna – Otec, Syn, Duch svatý, a člověk.

ČTYŘI ROHY OLTÁŘE POTŘENÉ KRVÍ

Tento Kříž se vztahuje na všechny čtyři světové strany a v Ezechieli vidíme čtyři rohy oltáře potřené krví oběti, která reprezentuje krev Kristovu!

Ezechiel 43:20 „*Pak vezmeš trochu jeho krve; tou potřebš čtyři rohy oltáře, čtyři úhly stupně a jeho ohraničení kolem. Tak jej očistíš od hříchu a vykonáš za něj smírčí obřady.*“

Je velmi významné, že hebrejské slovo *mas-koh-reth* „odplata“ se ve Starém zákoně objevuje čtyřikrát – Bůh světil autoritu nad zemí člověku, který ale zhřešil a odplata za hřích je smrt: Římanům 6:23 „*Neboť odplatou za hřích je smrt, ale Božím darem je věčný život v našem Pánu, Ježíši Kristu.*“ Je ohromné, že číslo pět je číslem milosti, které v sobě zahrnuje dary milosti – a hlavně dar nad všechny dary – věčný život v našem Pánu, Ježíši Kristu, který nám vydobyl svou vlastní smrtí na kříži.

Také lidské srdce má čtyři části; dvě předsíně (atria) a dvě srdeční komory (ventricles). Podobně jako se nachází srdce v centru člověka, tak se i kříž nachází v centru souhvězdí Kentaura.

Číslo pět: číslo milosti (4+1=5) (pátá červená hvězda, jež je součástí kříže).

Pět z vás: Leviticus 26:8 „*Pět z vás jich bude pronásledovat sto a sto z vás jich bude pronásledovat deset tisíc. Tak padnou vaši nepřátelé před vámi mečem.*“ Nikoliv jen pět, ale „pět z vás“ – pět vykoupených a spasených dostane tu milost, aby přemohlo tisíc.

Pět srozumitelných slov: 1 Korintským 14:19 „*Ve sboru ale raději chci promluvit pět slov svou myslí, abych poučil i druhé, než deset tisíc slov v jazyce.*“ Tj. deset tisíc slov

v neznámém jazyce, jenž je darem milosti, je prospěšnější ve skrytu než na veřejnosti, kde mu nikdo nerozumí (pokud není vykladače). Pět srozumitelných slov prospěje lidem více.

Pětkrát zmíněné slovo dar *mat-tahn* v hebrejštině: Genesis 34:12, Numeri 18:11, Přísloví 18:16, 19:6 („který dává dary“ ROH, česká překládá *mat-tahn* jako *štědrý*), 21:14. Pětkrát zmíněné slovo dar je velmi významné, jelikož dary jsou z milosti.

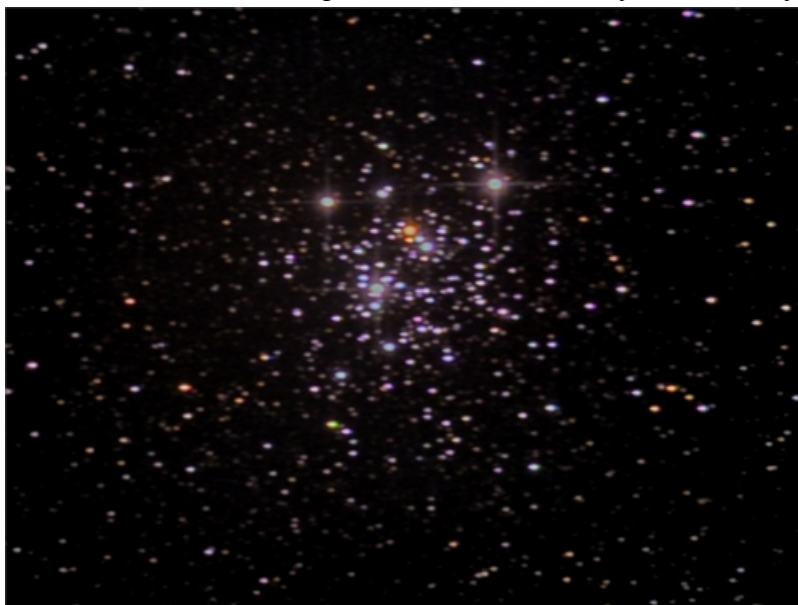
Pětkrát zmíněný výraz „Dobrořeč, má duše, Hospodinu“, Žalmy 103:1, 103:2, 103:22, 104:1, 104:35! Bible zjevuje, že je to veliká milost chválit Hospodina!

Pět oblázků z potoka: Když Bůh milostivě vysvobodil svůj lid od Goliáše, použil si k tomu Davida, který si vytáhl pět oblázků z potoka, jeden z nich si dal do praku a zabil s ním Goliáše 1 Samuelova 17:40.

Pět sloupů v chrámě reprezentuje pět darů služebnosti: Apoštolé, proroci, evangelisté, učitelé, pastýři.

KAPPA CRUCIS

Kappa Crucis – Šperkavnice. To je hvězdokupa (nikoliv souhvězdí) více jak 100 hvězd v souhvězdí Kříže. Má spoustu hvězd všemožných barev. Tyto barvy nám připomínají barvy duhy – tedy smlouvu Boha s člověkem, že již svět vodou nezatopí; v tomto případě ukazuje na tu novou smlouvu v Jeho krvi na odpuštění hříchů. Tento poklad nalezený v kříži také symbolizuje poklady moudrosti, ukryté v Otci a v Kristu, které se skrze kříž Kristův otevřely každému, kdo věří: „*aby jejich srdce spojená v lásce byla potěšena, a to k veškerému bohatství plné jistoty porozumění, k poznání tajemství Boha - jak*

Kappa Crucis – Šperkavnice, v Jižním kříži

Otce, tak Krista v němž jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.“ (

Koloským 2:2,3 NBK) Také je psáno, že Kristus se nám stal moudrostí: „*Vy jste však z něho v Kristu Ježíši, který se nám stal Boží moudrostí, spravedlností, posvěcením i vykoupením*“ (1 Korintským 1:30) Tohle je ten opravdový poklad, známost Krista – nevyčerpatelná to pokladnice. Proto apoštol Pavel i poté co zakusil vytržení do ráje a spoustu nadpřirozených divů, které Bůh konal skrze něj, prohlásil, že ještě Krista pořádně ani nezná a že velmi touží, aby Ho poznal, přesněji aby Ho poznal ještě více než kdy předtím: Filipským 3:8 - 10 „*A vůbec všechno považuji za ztrátu vzhledem k nadřazenosti poznání Krista Ježíše, mého Pána. Pro něj jsem to všechno ztratil a pokládám to za hnůj, abych získal Krista a byl shledán v něm, nemaje svou spravedlnost, která je ze Zákona, ale tu, která je skrze víru Kristovu, tu*

spravedlnost, která je z Boha a spočívá ve víře; abych poznal jeho i moc jeho vzkříšení a účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti. “ Tato pokladnice nebo Šperkovnice je ta truhla smlouvy a slitovnice ve svatyni svatých – plná Boží slávy a moci. On sám je pro nás tou pokladnicí moudrosti a posvěcením. Když jste vstupovali do stánku ve Starém zákoně, nemohli jste se spolehnout na svoji vlastní svatost. Pátá kniha Bible Deuteronomium je plná Boží milosti: Deuteronomium 28:12 „Hospodin ti otevře svou štědrrou pokladnici, nebesa, aby v pravý čas dal tvé zemi déšť a požehnal každé práci tvých rukou.“ Tento déšť je symbolem vylití nebo naplnění Duchem svatým, které přišlo následně po kříži, jenž je pro křesťana nevyčerpatelnou nebeskou pokladnicí – Duch svatý je ten, který zaujal místo Krista na zemi.

KARDIO KŘÍŽ – SRDCE A CHVÁLA

V latině *cardo* znamená *pant* nebo *osa*, a také *něco, na čem vše ostatní závisí*, podobně jako anglické slovo *crucial* – *rozhodný* nebo *křížový*. Pant – (*cardo*) je místo, na kterém se otáčejí dveře. Je tak nazván podle řeckého slova *kardia* – srdce, jelikož tak jako srdce (*cor*) vládne a pohybuje celou bytostí, tak tento pant pohybuje dveřmi. Latinské slovo *cardium* znamená srdce a pochází z řeckého slova pro srdce – *kardia*. Jak už víte, srdce má čtyři části, podobně jako kříž čtyři strany.

Zamyslíte-li se nad tím, uvědomíte si hluboký význam toho, když Bůh přikázal Izraelitům, aby rostlinu yzop, jež symbolizuje víru, namočili v krvi beránka (Kristus Beránek Boží) a potřeli jí: „nadpraží a obě veřeje. Ať nikdo z vás až do rána nevychází ze dveří svého domu.“ Exodus 12,22 (CEP). „*Hle, stojím u dveří a tluču. Kdokoli by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.*“ Zjevení 3:20 Tyto verše jsou velmi známé a používají se při evangelizaci nevěřících, ale Bůh zde mluví k církvím, které se od něho srdcem odvrátily. Víte vůbec, co říká předcházející 19. verš? „*Já všechny, které miluji, kárám a vychovávám. Rozhorli se tedy a číň pokání.*“ Zde je náš kříž! Je třeba vědět, že Bůh nás netrestá tak, že by nám dal to, co si zasloužíme, to již nesl na kříži; jinak bychom museli do pekla, protože „odplata za hřích je smrt“. Zde není ani náznak, že bychom si odpykávali, odpracovávali svůj trest – to nejde odpracovat; ale podobně jako když David spáchal hřích, je řečeno, že Bůh mu odpustil, ale potrestal ho i tak, za vraždu si vzal jeho syna. Bůh si ale k tomu dnes používá mnohé a rozličné způsoby.

Výchova ale není trestání – pokud chodíte v srdci s Pánem, není třeba vás trestat a přece je zde kříž – výchova – je to cesta kříže, po které když jdeme, uspějeme jen tehdy, budeme-li hledět na kříž Krista a nikoliv na náš vlastní. „Jsi-li syn Boží, sestup z kříže“. I my dostáváme denně od nepřítele takové otázky (šípy). Když jsi křesťan, proč jsi chudý? Proč tě Bůh opustil, proč jsi nemocný? Máš hlad? Upadl jsi? Andělé tě nenesli na svých rukou, jak je psáno? Jób 1:11 „*Ale jen vztáhni ruku a zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit.*“ 2:5 „*Ale jen vztáhni ruku a dotkni se jeho kostí a jeho masa, hned ti bude do očí zlořečit.*“ Budete zlořečit nebo vzdávat dík? Zde se projevuje kříž. Nic mezi tím neexistuje. Jób 2:9 „*zlořeč Bohu a zemři.*“ Druhý zločinec se přestal vysmívat a činil pokání, když řekl Ježíši: „*Pane, vzpomeň si na mě, až přijdeš ve svém království.*“ Ježíš mu odpověděl: „*Amen, říkám ti, dnes budeš se mnou v ráji.*“ (Lukáš 23:42, 43 NBK). Zde je něco ohromně jednoduchého a zároveň duchovně mocného, podobného dynamitu ne-li atomové bombě – dávejte dobrý pozor: když byl Josef (předobraz Krista) ve vězení (nevinně) byli tam s ním i dva vězni. Jednomu podle jeho snu předpověděl, že zemře a druhému předpověděl, že bude žít, tedy podobně jako dvěma na kříži, jednomu řekl, že bude s ním v ráji, druhý umírá i duchovně. A teď zde máme další vězení: „*Pavel a Silas se však o pŭlnoci modlili a zpívali*

chvály Bohu a věžňové jim naslouchali. A náhle nastalo tak veliké zemětřesení, že se otřáslly základy vězení a hned se otevřely všechny dveře a všem se uvolnila pouta.“ (Skutky 16:25 NBK) Latinský název *cardium* a řecké *kardio* (srdce) je dále příbuzné slovům akord, soulad, harmonie, utěšující, povzbuzující, akordeon, souzvuk. Proto nás Bible vyzývá v Efezským 5:19 **„zpívejte a hrajte svým srdcem Pánu.“** Není dokonce třeba úst, učme se chválit Pána jen srdcem! Kříž je místem, kde se kříží lidská vůle s vůlí Boží a proto Bible dále mluví o vůli Boží pro náš život: 1 Tesaloničským 5:18 *„Za všech okolností buďte vděční, neboť toto je Boží vůle v Kristu Ježíši pro vás.“* Už jste se někdy pokoušeli Boha chválit celý den? Bible mluví o tom, že máme Bohu dávat oběť chvály – oběť = kříž. Oběť musela být na obětním oltáři přivázána, ani naše staré srdce nechce Boha chválit – hrozný objev, ale je to tak; proto musíme někdy našemu srdci přikázat: *„Haleluja. Chval, duše má, Hospodina!“* Poté přejde tato oběť chvály v rozkoš ve svatyni svatých, kde zažíváme přítomnost ráje a Boží moc.

Je mi to moc líto, ale naše staré malomocné srdce je necitelné a tuto bolest necítí, a pokud nečtete Slovo Boží, jež je vašim zrcadlem, pak možná ani vůbec nepoznáte, že jste malomocní. Proto Boží slovo říká v Židům 12:15 *„Dbejte na to, aby někdo neminul Boží milost, aby vás netrápil nějaký pučící kořen hořkosti, skrze nějž by mnozí byli poskvrněni“*, opakem hořkosti je chvála, díkyvdání.

Učte se těšit se v Bohu, i když necítíte Jeho přítomnost, i když si myslíte, že vás opustil – tím se Mu velmi zalíbíte. Lid Izraele se dostal do modloslužby, když Mojžíš odešel na horu, kde se dlouho postil; tehdy lidé začali říkat, kde je Mojžíš? A učinili si modlu (Mojžíš je předobraz Krista). Učte se chválit Boha za Jeho samotného – *„Těš se v Hospodinu, a dá tobě žádosti srdce tvého.“* (Žalmy 37:4) *„On je tvá chvála.“* Deuteronomium 10:21 Pro hebrejské slovo chvála je v této pasáži užito slovo *teh-hil-law'* což kromě díkyvdání také znamená PŘEDMĚT CHVÁLY, je to zvláštní – zde je tedy Bůh zobrazen jako předmět chvály a tedy cokoliv člověk chválí, to se mu stává bohem. Bůh se vám stává Bohem, když Ho začnete opravdu srdcem chválit, ne jen rty: *„Pokrytci, Izaiáš o vás dobře prorokoval, když říkal: 'Tento lid se ke mně přibližuje svými ústy a ctí mne svými rty, avšak jejich srdce je ode mne daleko. Nadarmo mne ale uctívají, když učí učení a přikázání lidí.“* (Matouš 15:7) Když Pána opravdově chválíme „v duchu a v pravdě“, oči naší duše se odvracejí od našich ukýdaných model a upínají se na Pána – tehdy se nám Bůh stává Bohem: *„Jaké je spolčení Božího chrámu s modlami? Vy jste přece chrám živého Boha, jak Bůh řekl: "Budou v nich přebývat a procházet se mezi nimi. Budou jejich Bohem a oni budou mým lidem.“* (2 Korintským 6:16)

Bůh nepotřebuje vaši chválu, ale vy ji potřebujete, a za odměnu vám dává Sám sebe. Chvála je vyznání lásky Pánu – čtěte knihu Píseň písní a dozvíte se o pravé chvále mnohem více. Někteří křesťané se usilovně snaží být velmi pokorní, jelikož Bible říká, že Bůh je blízko těm, kteří jsou pokorného srdce. Přítomnost Ducha svatého je symbolizována jako voda, voda přirozeně hledá to nejnižší místo na zemi. Slovo „klanět“ v Žalmu 22:27 *„Tobě se budou klanět všechny čeledi pronárodů“* překládá většina anglických překladů jako *chválit*, některé *ponížít, sklonit se hluboce* a podobně. Hebrejské slovo je zde *shaw-khaw* a znamená: *sklonit se, pokořit se, vrhnout se na zem ve chvále před Bohem*, a může také být užito ve chvále před falešnými bohy (Podle Strongovy Konkordance). Při chvále tedy dochází k tomu, že se opravdu před Bohem pokořujeme a skláníme naše srdce před ním, aniž bychom si to třeba uvědomovali.

„V modlitbě buďte vytrvalí, bděte v ní s díkyčiněním.“ (Koloským 4:2). Tohle díkyčinění je ve skutečnosti bdělost; jak lehké je duchovně usnout, usnout v zimě znamená smrt, musíte proti tomu bojovat. Díkyčinění rozvíjí nebo rozpáluje ducha modlitby.

KDYŽ HVĚZDY JITŘNÍ PROZPĚVOVALY

Věda objevila, že hvězdy kromě rentgenových záření a gama záření vydávají radiové vlny o vysokých frekvencích, které mohou být přijímány na zemi. Bůh sám o tomto mluví Jobovi. Jób 38:7 „*Když prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní, a plésali všickni synové Boží.*“ (KR) Bylo zjištěno, že hvězdy různých velikostí vydávají různé tóny. Větší hvězdy vydávají nižší tóny než hvězdy menší. Když hrají současně, je slyšet harmonický zvuk podobný orchestru. Bylo zjištěno, že i cvrčci vydávají harmonickou melodii; když se snížila intenzita a rychlost zvuku, byl slyšet zvuk podobný orchestru. Díky pádu člověka byla příroda porušena, ale jednoho dne bude obnovena do svého původního stavu a tehdy budeme radostí jásat spolu s nimi. Římanům 8:19-21 „*Neboť stvoření napjatě vyhlíží a očekává zjevení Božích synů (stvoření je totiž poddáno marnosti, ne dobrovolně, ale kvůli tomu, který je poddal) v naději, že i ono samo bude vysvobozeno z otroctví zkázy do svobody slávy Božích dětí.*“ Když Pán přirovnává svůj lid ke hvězdám, znamená to, že jsme stvoření ke chvále.

Jeden japonský vědec přišel na to, že ranní ptačí zpěv pomáhá rostlinám, aby se více otevřely slunci. Hned zrána vzal housle a na svém kukuřičném poli hrál příjemnou hudbu a jako výsledek měl opravdu větší kukuřici. Manna na poušti (předobraz Krista, který přišel z nebe) se na slunci rozpouštěla, a proto ji museli sbírat hned brzo ráno (Exodus 16: 21). „*Já miluji ty, kdo milují mne, a kdo mě za úsvitu hledají, naleznou mne.*“ (Přísloví 8:17) „*Má duše v noci po tobě touží, můj duch ve mně za úsvitu tebe hledá.*“ (Izajáš 26:9) „*Hospodine, pomoz, k tobě volám, ráno má modlitba přichází k tobě.*“ (Žalmy 88:14).

JIŽNÍ KŘÍŽ ZVANÝ TAKÉ JAKO MANDORLA

Vespucci byl prvním Evropanem, který viděl tyto čtyři hvězdy souhvězdí Jižního kříže, ale nepoužil název Jižní souhvězdí, ale nazval je Mandorla. Doslovný překlad názvu Mandorla je *Mandle*. Slovo Mandorla je užíváno v italském umění *vesica piscis* a znamená *protáhlá svatozář mandlovitého tvaru kolem svatých, kteří vystupují do nebe*. Anglicko-český slovník překládá slovo Mandorla takto: *svatozář mandlovitého tvaru kolem postavy svatého*.

Slovo mandle je z latinského amygdala, z řeckého amugdala, „mandle“, je vypůjčené slovo z hebrejštiny *meghedh El – Božské ovoce*. Mandorla je od slova amygdalate. Amygdala je šedá hmota mandlovitého tvaru umístěná v přední části spánkového laloku (mozku). Amygdala hraje důležitou roli jako spolupracovník při pocitech bolesti. Zde tedy vidíme spojitost mezi bolestí a utrpením na kříži s mandlemi.

MANDLE, PŘEDOBRAZ SMRTI A VZKŘÍŠENÍ SKRZE HŮL ARONOVU

Numeri 17:20-23 „*Hůl muže, kterého vyvolím, vypučí. Tak zkrotím reptání Izraelců, kteří proti vám reptají.*“ *Mojžíš k Izraelcům promluvil a všichni jejich předáci mu odevzdali dvanáct holí, za každého předáka po holi za jeho otcovský rod; Áronova hůl byla uprostřed mezi jejich holemi. Mojžíš uložil hole ve stanu svědectví před Hospodinem. Když pak nazítří Mojžíš vešel do stanu svědectví, hle, Áronova hůl za dům Léviho vypučela, vyrazilo poupě, rozkvetl květ a dozrály mandle.*“ (CEP – v Kralické Bibli 17:5-8).

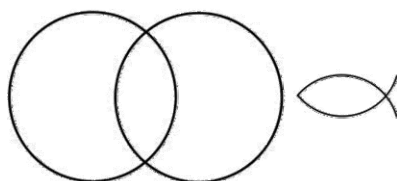
Jak může mrtvá hůl přes noc vypučet a ještě k tomu přinést ovoce? Něco podobného říká Ježíš: Jan 2:19-22 „*Ježíš jim odpověděl: "Zbořte tento chrám a ve třech dnech ho postavím."* A Židé řekli: "*Čtyřicet šest let se stavěl tento chrám a ty ho postavíš za tři dny?" On však mluvil o chrámu svého těla. Proto když vstal z mrtvých, jeho učedníci si vzpomněli, že jim to říkal. A uvěřili Písmu a slovu, které Ježíš řekl.*" (NBK).

Tato hůl byla z mandloňového dřeva. Muselo být nejdřív uříznuto živé dřevo, jež ukazuje na smrt a nadpřirozené vypučení z mrtvého dřeva ukazuje na vzkříšení Krista. Vložení této Aronovy hole a ostatních holí do stánku ukazuje na přítomnost Boží, ve které tato hůl přes noc – temnota, která nastala během ukřižování – vypučela. Vše zde vzniklo kvůli reptání a opakem reptání je vzdávání díky, vděčnost, chvála.

Ježíš řekl, že je poznáte podle ovoce! (Matouš 7:16). Nikoliv přemáhání našich slabostí vlastní silou, ale skrze ovoce Ducha: Galatským 5:22-24 „*Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, krotkost, zdrženlivost. Proti takovým není žádný zákon. A ti, kdo jsou Kristovi, ukřižovali své tělo s vášněmi a žádostmi.*" (NBK) Nadpřirozená láska k ostatním, nadpřirozený pokoj, nadpřirozená trpělivost je výsledkem přebývání v Kristu (hůl ve stánku), je to život vzkříšení a netrvá to roky, než ponese tohle ovoce – může k tomu dojít přes noc – v tichosti noci. Bůh často působí v životě křesťana nadpřirozenou temnotu – mrákotu. „*Tedy stál lid zdaleka; Mojžíš pak přistoupil k mrákotě, kdež byl Bůh.*" Exodus 20:21. Když si myslíte, že vás Bůh opustil, tehdy je vám nejbliž, jenom necítíte Jeho přítomnost nebo nevnímáte Jeho vedení, podobně jako toto vedení nevnímal Noe v lodi při potopě, ale byl i přesto „veden Duchem“. Když se Mojžíš vrátil z té hory, jeho tvář zářila z přebývání v přítomnosti Boží. Semeno mandlí ukazuje na símě Božího Slova, slovo Boží nám tedy pomáhá zůstat v Boží přítomnosti: „*Jestliže zůstanete ve mně a má slova zůstanou ve vás, proste, o cokoli chcete, a stane se vám to.*" Nikoliv jak často odříkáváte svoje modlitby, ale jak často jsou vaše modlitby vyslyšány? Pro to je zde tedy podmínka.

OBĚŤ V TRNÍ A MANDORLA

Mandorla je také prastarý symbol dvou kruhů, které přečnávají a tak tvoří uprostřed tvar mandle. Mandorla je italské slovo pro mandli. Mandorla je také známa jako 'Vesica Piscis', symbolizující vzájemné ovlivňování a závislost protilehlých světů. Tento symbol byl také používán prvotními křesťany jako metoda vysvětlení spojení nebe se zemí a Božského s lidským. Tímto také vznikl tak známý symbol ryby.

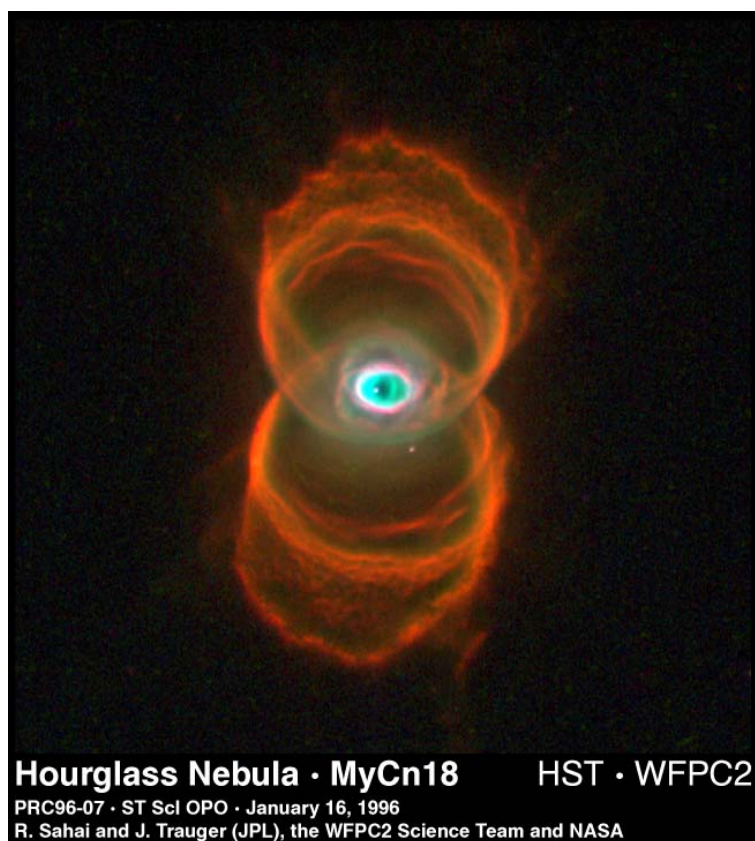
Mandorla a ryba

(Jan 15:7) „*Poznáte je podle jejich ovoce. Sklízají se snad hrozny z trní a fíky z bodláčí?*“ (Matouš 7:16. NBK) Opakem ovoce Ducha je obrazně trní a bodláčí – trnová koruna, kterou Pán nesl na kříži, symbol prokletí. Souhvězdí Kříže je součástí Kentaura, které leží pod ním ve středu. V Kenturovi vidíme dvojí přirozenost – Bůh i člověk v jednom, kterou je nádherně vidět v dvojí oběti Izáka, kde se mluví o oběti chycené v trní. Izák znamená Smíšek, a o Kristu je psáno, že byl pomazán olejem radosti – nadpřirozená radost. Izák byl synem (Gen 22:12) Abrahama, který ho přijal skrze víru, jež mu byla započtena jako spravedlnost,

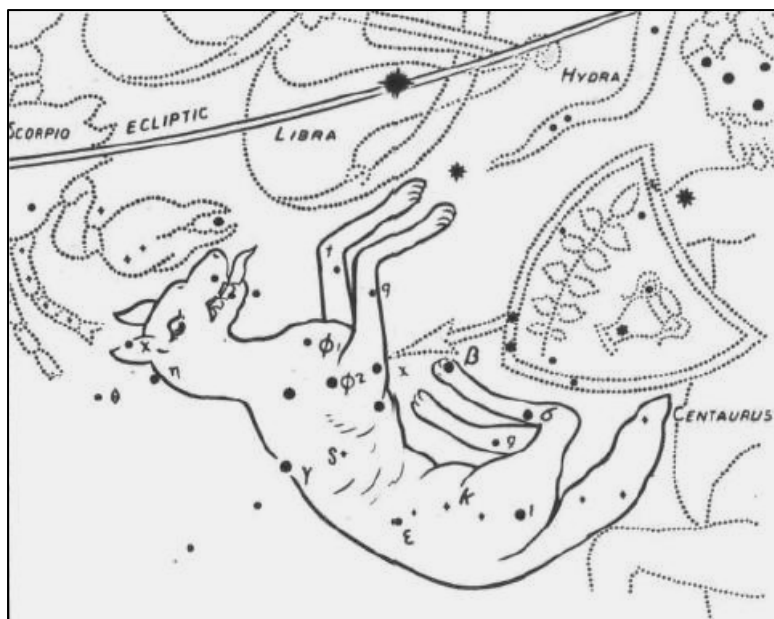
podobně jako jednorozený Syn Boží. Když Abraham na rozkaz Boží chtěl již Izáka zabít, Bůh mu v tom zabránil a namísto Izáka se na místě objevil beran, který se chytil za rohy v trnitém keři, jenž reprezentuje trnovou korunu. Izáka jako oběť představuje Kristovo Božství, které nemohlo zemřít na kříži (Židům 7:3 „*Bez otce, bez matky, bez rodokmenu, nemaje počátek dní ani konec života*“) a odrostlý beránek reprezentuje Krista (v plném věku 33let) jako lidskou oběť z masa a krve. Zde tedy vidíme i spojitost mezi souhvězdím Berana, které také poukazuje na Kristovu oběť. Bůh je vskutku Bůh Abrahamův (Otec), Izákův (Syn) a Jákobův (Duch svatý – kvůli proměně Duchem svatým v Izrael).

UMÍRAJÍCÍ HVĚZDA VELIKOSTI SLUNCE

Následující obrázek vyvolal ohromný zájem. Nasa 16.ledna roku 1996 vyfotografovala „umírající“, vyhasínající hvězdu velikosti Slunce. Zajímavé je, že je obklopena takzvanou hvězdnou mlhovinou ve tvaru mandorly. Ježíš podobně jako ten mandlovník musel být nejdřív odříznut a zemřel. Na tomto suchém dřevě pak znovu vypučel život vzkříšení. Ježíš zemřel za všechny vyhaslé „hvězdy“.

LUPUS – OBĚŤ ZABITA

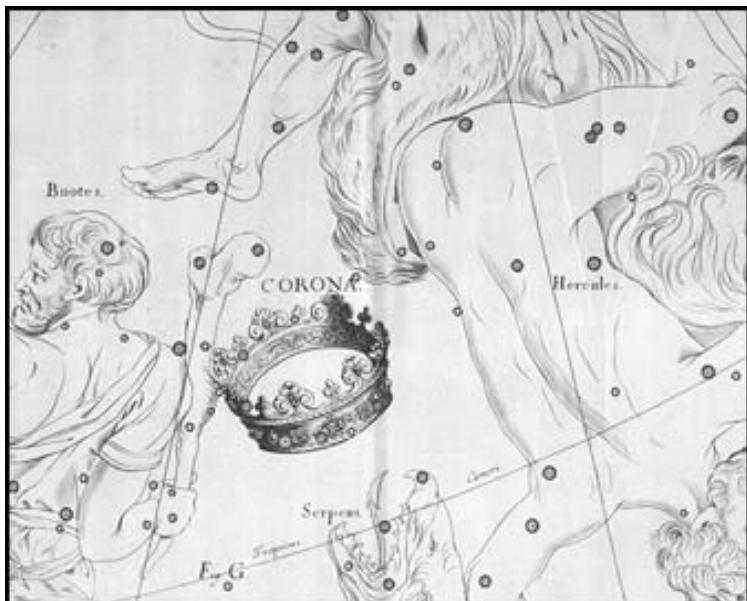

Druhé souhvězdí vah je Lupus, *Vlk*. Latinský název je *oběť*. Hebrejský název je *Asedah* a arabský je podobný, *Asedaton*, což znamená v obou případech *Být zabit jako oběť*. Vlk Lupus je zde zabit oštěpem Kentaura. Kentaur symbolizuje Krista, toho opovrhovaného, který je člověkem i Bohem zároveň. Ježíš říká v Janovi 3:14 „*A jako Mojžíš vyzdvihl hada na poušti, tak musí být vyzdvižen Syn člověka, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.*“ Proč Ježíš přirovnává svoji oběť k hadovi? Proč zrovna had? To proto, že na Něho byl vložen hřích celého světa, nebo také hříšná přirozenost, jejíž původ je v hadu – satanu. Ježíš nazývá farizeje plemenem zmijím, syny ďábla a také vlky hltavými. Co je ještě důležitější, varuje před hříchem farizeů i své učedníky. Tj. tento hřích dřímá v každém člověku. Proto je zde Kristus vyobrazen jako oběť v podobě vlka. Naše stará přirozenost v podobě hada nebo vlka byla vložena na Krista a přibita na kříži jednou provždy! Vírou je tohle třeba uchopit. Pokaždé když chodíme s Bohem ve světle, jsme obmýváni krví Ježíše od poskvrny tohoto hříchu, který dřímá v našem smrtelném těle (Římanům 7) – sebezapření prožívá křesťan na každý den. Určitě jste si všimli, že Kristus ve skutečnosti probodává sám sebe jako oběť. Tohle je popsáno v Židům 9:11,12 „*Kristus však, jako nejvyšší kněz budoucího dobra, přišel skrze větší a dokonalejší stánek, neudělaný rukama, to jest ne rukama tohoto stvoření. Když nám získal věčné vykoupění, vstoupil jednou provždy do nejsvětější svatyně, a to ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví.*“ Kristus vstoupil do svatyně svatých (nebe) se svou vlastní krví! Jan 10:17,18 „*Proto mě Otec miluje, že já pokládám svůj život, abych ho zase přijal. Nikdo mi ho nebere, ale já ho pokládám sám od sebe. Mám moc ho položit a mám moc ho zase přijmout. To přikázání jsem přijal od svého Otce.*“ Ježíš sám sebe obětoval, dokonce zemřel ve chvíli, kdy pronesl slova „Do tvých rukou, Otče, odevzdávám svého ducha“, v tu chvíli zemřel!

Ve známém zodiaku Denderah je Lupus vyobrazen jako dítě zvané *Sura*, což znamená *Beránek*. Izajáš 53:7 „*Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel.*“

Původní názvy hvězd jsou ztraceny.

SEVERNÍ KORUNA – CORONA BOREALIS
KORUNA PRO VYKUPITELE, KTERÝ JE HODEN

Corona Borealis (Severní koruna) nebo jednodušeji Koruna, je malé, ale jasné souhvězdí severovýchodně od Arktura. Je to souhvězdí více jak deseti hvězd ve tvaru koruny. Je to koruna pro toho, který trpěl jako spravedlivý za nespravedlivé. Kříž je následován slávou. Židům 2:9 „ale Ježíše, jenž se stal o málo menším než andělé, aby z Boží milosti okusil smrt za každého člověka, toho vidíme pro utrpení smrti korunovaného slávou a ctí.“ Hebrejské jméno pro Coronu je *Atarah*, což znamená

Královská koruna. V arabštině Al Iclil – Ornament nebo Klenot.

Nejjasnější hvězda má arabský název *Alpacca* (nebo *Al Phecca*) a znamená *Zářící*. Řecká báje ohledně Corony je překroucená verze dávného proroctví. Aridane byla ženou, která pro svoji velkou lásku k Theseovi zemřela, ale byla vzkříšena Bacchusem mezi nesmrtelníky a byla jí dána tato koruna. I v tomto převráceném příběhu je vidět to zaslíbené símě ženy, které darovalo svůj život za smrtelníky, ale Bůh jej vzkřísil z mrtvých a korunoval slávou a jménem, které je nad každé jméno.

Židům 2:8 „*Všechno jsi poddal pod jeho nohy.*“ *Když mu tedy poddal všechno, nenechal nic, co by mu nebylo poddáno. Nyní ovšem ještě nevidíme, že je mu všechno poddáno, ale Ježíše... vidíme pro utrpení smrti korunovaného slávou a ctí.*“ Pánu Ježíši budou poddány všechny věci viditelně až v tisíciletém království – tehdy nad nimi uplatní svou pravomoc, která mu byla dána nad všemi věcmi. Podobně jako spasení, které již dobyl pro všechny lidi, ale které lidé musí nejdříve přijmout.

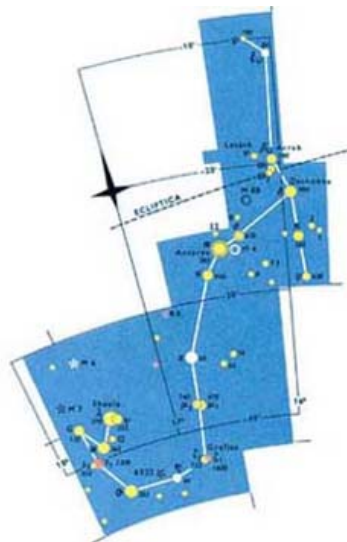
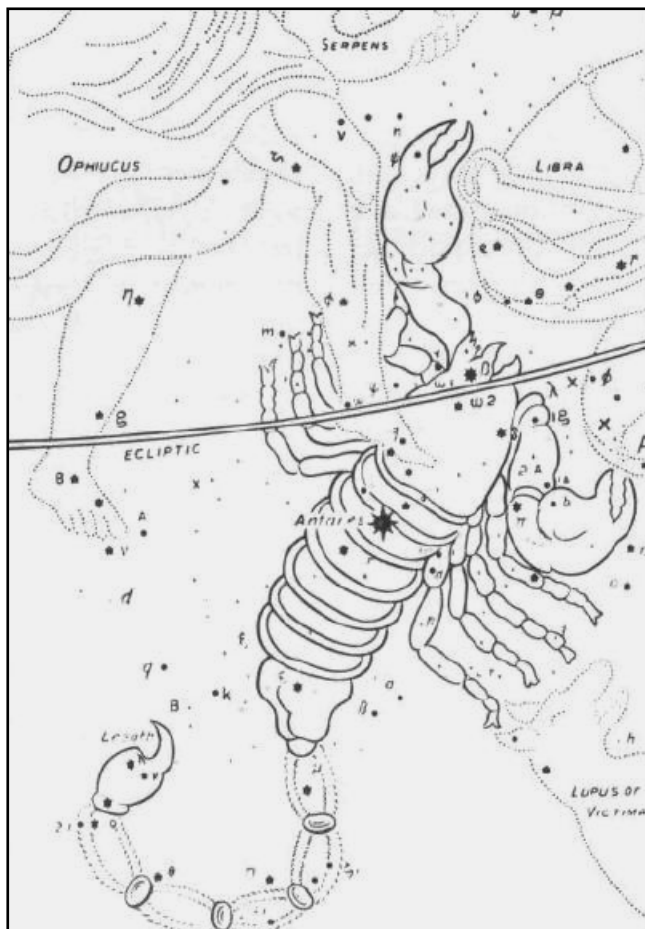
Ježíš je králem všech, kteří ho přijali, a on také vládne z nebe nad touto zemí, ale všechny věci mu ještě poddány nejsou. Jeho veřejná korunovace bude těsně předtím, než bude kralovat v mileniu: „*Tehdy zatroubil sedmý anděl a v nebi zazněly mocné hlasy říkající: "Království světa se stala královstvím našeho Pána a jeho Krista; a on bude kralovat na věky věků!"*“ Všimněte si budoucího slova „bude“. Tehdy v Bohem stanoveném čase, až se „naplní plnost pohanů“, zmáčkne Ježíš ten „správný knoflík“ a bude uplatněna absolutní autorita. K podmanění všech věcí si Bůh touží použít svůj lid: 2 Timoteovi 2:12 „*Jestliže vytrváme, budeme s ním také kralovat. Zapřeme-li ho, zapře i on nás.*“ Tehdy se naplní toto Písmo: „*Jakože jsem živ, praví Pán, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vzdá chválu Bohu.*“

KORUNA SVATOSTI

Exodus 29:6 „*Vstaviš i čepici na hlavu jeho, a korunu svatosti vstaviš na čepici.*“ (KR) Používám pro tento verš Kralickou Bibli, protože zde překládá správně hebrejské slovo *neh'zer* – koruna. Exodus 28:36-37 popisuje výrobu této koruny a nápis na ní. „*Uděláš také plech z zlata čistého, a vyryješ na něm dílem vyrývajících pečeti: Svatost Hospodinu. Kterýž dáš na tkanici z modrého postavce, a bude na čepici; napřed na čepici bude. Bude na Áronově čele.*“ KR

„*Áron bude odpovědný za nepravost při přinášení svatých věcí, které Izraelci oddělí jako svaté, za všechny jejich svaté dary. Květ bude na jeho čele trvale, aby našli zalíbení před Hospodinem.* v.38 (CEP) Tato koruna je jednou z nejnádhernejších a nejslavnějších věcí v celém stánku. Kristus je naším nejvyšším knězem (Židům 9:11), který se také stal naším posvěcením, spravedlností i vykoupením: „*Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení.*“ On jako nejvyšší kněz se za nás přimlouvá lkáním nevypravitelným a používá na naše „*nepravosti při přinášení svatých věcí*“ svou krev, abychom byli Bohu příjemní. On dnes kraluje skrze přimluvnou modlitbu, kterou také sdílí se svým lidem (Řím. 8) Ježíš řekl, že se nám stane podle naší víry. Hleďte teď na Něho, možná jste se právě za někoho modlili, ale nebyli jste si jisti svou modlitbou, protože jste při modlitbě zápasili se starou přirozeností – podívejte se, jak vkládá vaši modlitbu na oltář a kropí ji svou vlastní krví. Když teď na Něho hledíte – všimněte si té koruny – SVATOST HOSPODINU – tohle je tedy VAŠE SVATOST! Čím více odvrátíte svůj zrak od vás samotných a hledíte na Něj, tím více se On stává vaší svatostí. Ať už jste věřící nebo nevěřící, vyslovte se mnou, prosím, tuto modlitbu a nezapomeňte, že Bůh je teď vedle vás. Řekněte spolu se mnou nahlas Pánu: „*Pane Ježíši Kriste! Jasná a Jitřní hvězdo! Děkuji ti, že jsi moje spasení, Ty jsi moje opravdová spravedlnost, jež nepřichází z mé vlastní síly. Vyznávám svůj hřích a prosím o odpuštění. Jsem bez tebe tak bezmocný a hříšný, ale s tebou a v tobě jsem vítěz nad hříchem a smrtí. Věřím, že tě Bůh vzkřísil z mrtvých. Přijímám tvoji oběť na kříži, jsem spasen skrze tvůj kříž. Ve jménu Ježíše Krista teď odpouštím všem, kteří se proti mně provinili (pokud vám někdo přichází na mysl, vyslovte jeho jméno) a děkuji, že ty teď odpouštíš i mně. Moje malomocné srdce teď očišťuješ svojí předrahou krví, která smývá můj hřích. Naplň mne teď sám sebou jako nikdy předtím. Dej mi tu milost chodit s tebou. Přijímám tě teď jako svého Pána a spasitele. Amen.*“

TŘETÍ ZNAMENÍ – ŠTÍR – SCORPIUS KRISTUS ŠLAPE NA ĎÁBLA

Souhvězdí Štíra je viditelné od května do září a je tak blízko obzoru, že je vidíme jen částečně.

Třetí znamení je prorocké drama, ve kterém ten mocný Spasitel triumfuje nad tím starým hadem, d'áblem. Znamení se jmenuje Scorpius nebo Štír (škorpion) a když se zde podíváte na hvězdný atlas,

můžete vidět, že opravdu připomíná ocas štíra. Zobrazen je zde veliký štír, který se snaží bodnout do paty mocného muže Ophiuchuse, jenž zápasí s obrovským hadem. Ve stejnou dobu je tento štír drcen druhou nohou tohoto mocného muže. Zde je zřetelné pokračování proroctví o Vykupiteli, který rozdrtí hadovi hlavu, zatímco on je drcen na patě (Genesis 3:15). Zde je zobrazen boj, který musel podstoupit. Tohle se naplnilo v Ježíši Kristu. Pokud šlápnete na škorpióna, dostanete velmi bolestivé jedovaté bodnutí. Některé hvězdy vyzařují různé druhy nebezpečných záření a ve Štíru byl objeven nejintenzivnější zdroj rentgenového záření na obloze – Sco X-1. Už tento fyzický jev vypovídá o určitém nebezpečí.

Staré hebrejské jméno pro toto souhvězdí je *akrab*, což znamená Štír, ale také to znamená Zranění, Konflikt, Boj. Žalmy 91:13 „*po lvu a po zmiji šlapat budeš, pošlapeš lvíče i draka.*“ Lukáš 10:19 „*Hle, dávám vám moc šlapat na hady a štíry i na veškerou sílu nepřitele a vůbec nic vám neublíží.*“ Díky vítězství Pána Ježíše může každý Jeho následovník konat to stejné. Egyptský zodiak má ve znamení Štíra hada, zvaného *Typhon* nebo *Python*. Koptský název *Isidis* znamená *Útok nepřitele* nebo *utiskování, utlačování*, což ukazuje na verš z Žalmu 17:9, kde se mluví o utrpení Krista na kříži „*Od tváři bezbožných těch, kteříž mne hubí, od nepřátel mých úhlavních obklíčujících mne,*“ (KR). Pro slovo hubit je zde v hebrejštině použito slovo *shadad* – *jednat s někým násilně, utiskovat, devastovat*. Ve světle Božího zjevení zde vidíme satana, který se snaží zničit sítě ženy skrze lidi (bezbožní). Satan

popudil faraona, který vzápětí dal příkaz svým lidem zabít každé novorozeně mužského pohlaví a tak se zbavit semene Abrahama (Ex. 1:16:,22). Když se Spasitel narodil v Betlémě, znovu přišel ten popud zabít všechna židovská novorozeňata, aby tak zabil toho, který se měl stát králem (Matouš 2:16). Arabský název je *Al Akrab – Zraňující toho, který přichází*.

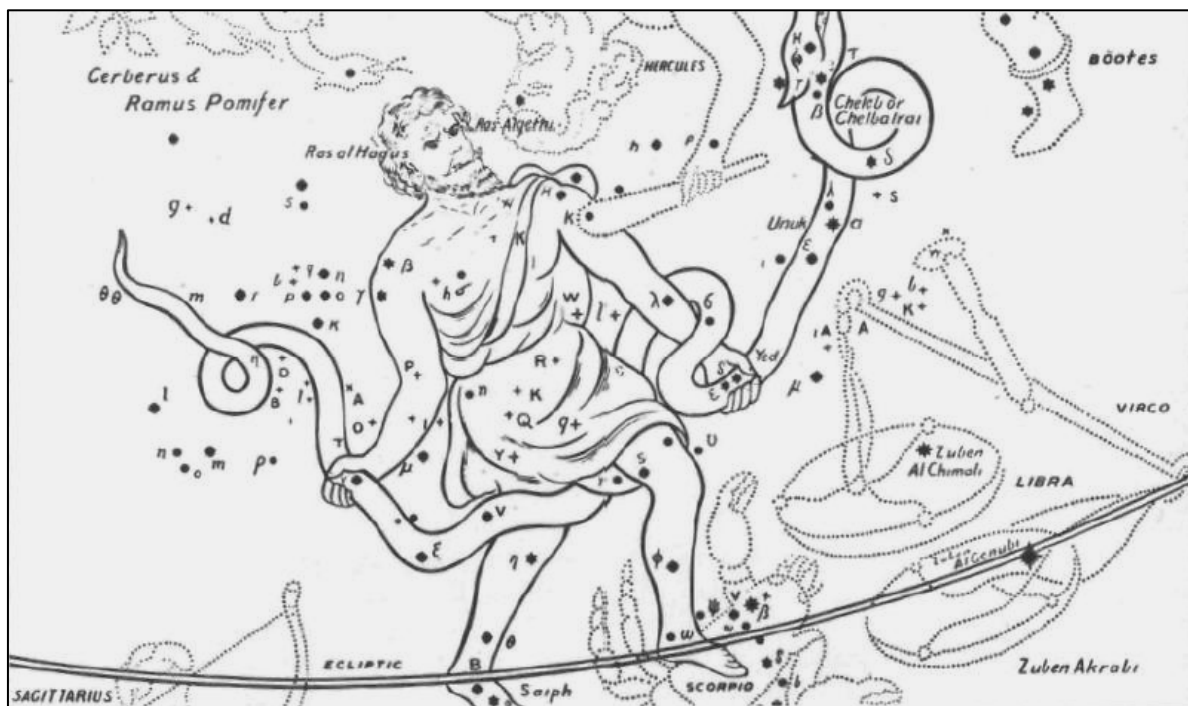
Tento boj pokračoval na poušti, v zahradě Getsemanské a vrcholu nabral na kříži. Navenek se zdálo, že satan uspěl, neboť Ježíš zemřel, ale ve skutečnosti to bylo vítězství – Ježíš slavně vstal a vysvobodil tak lidstvo z otroctví hříchu.

Pokolení Dan, které kvůli modloslužbě Bůh vymazal, je spojeno se znamením štíra. Slovo štír je v hebrejštině složeno ze dvou slov, *akar* (zranění) a *akev* (pata), takže štír je vlastně tvor, který zraňuje patu a poukazuje na proctví ze 3. kapitoly Genesis, kde se praví, že zlé semeno hada potře patu Mesiáši, jenž je símě ženy. Pán spojuje hada a štíra, když říká v Lukáši 10:19 „*Hle, dal jsem vám moc šlapat po hadech a štírech.*“ V tomto znamení je vyobrazen štír, který bodá do paty mocného válečníka, jenž symbolizuje Krista. O pokolení Dan je řečeno v Genesis 49:17 „*Hadem na cestě buď Dan, buď na stezce růžkatou zmijí, jež do paty uštkne koně, že se jeho jezdec skácí nazpět.*“

Nejjasnější hvězdou je zde rudá hvězda *Antares* (v srdci štíra), na kterou je namířen luk ze souhvězdí Střelce a znamená *Zraňující*. Žihadlo se jmenuje v hebrejštině *Lesath* (chaldejsky *Lesha*) a znamená *Zvrhlý, zvrácený, úchylný*. Hvězdy v ocase proto nesou podobný název *Leshaa* nebo *Lehat*. Ve Zjevení Janově 9:3 - 10 se píše o tvorech podobných kobyilkám s lidskou tváří, kteří budou uvolněni na tuto zem v poslední době a budou mít moc, jakou mají štíři: „*jimž byla dána moc - moc, jakou mají pozemští štíři*“ (verš 3) – „*A jejich trýznění bylo jako trýznění od štíra, když bodne člověka. (V těch dnech budou lidé hledat smrt, ale nenaleznou ji; budou toužit umřít, ale smrt od nich uteče.)*“ (verš 5) – „*Ocasy měly jako štíři a v těch ocasech byly ostny. A v jejich moci bylo ubližovat lidem po pět měsíců.*“ (verš 10). Zj 9:11 „*A měly nad sebou krále, anděla propasti, který se hebrejsky jmenuje Abaddon a v řečtině má jméno Apollyon.*“ V 11. verši vidíme, že tyto podivné nestvůry budou pod mocí temna (*Abaddon* a *Apollyon* znamená v obou překladech Ničitel, a jedná se o velvyslance satana, anděla „bezedné propasti“).

Pán Ježíš mluví o čase svého ukřižování takto: „*Každý den jsem s vámi býval v chrámu a nevztáhli jste na mě ruce. Ale toto je vaše hodina a vláda temnoty.*“ (Lukáš 22:53 NBK) Vaše hodina znamená vláda lidská a vláda temna, jež jde s ní ruku v ruce. Všimněte si ale, prosím, že vše se děje podle plánu Božího, podle Jeho načasování.

SERPENS – BOJ O KORUNU
 OPHIUCHUS – TEN ZLÝ JE DRŽEN

Zde jsou tato dvě souhvězdí spolu úzce spjata, jelikož Ophiuchus, mocný muž, je zde zobrazen ve velikém zápasu s hadem (suhvězdí Serpens), který se snaží uchvátit korunu, souhvězdí Corona, jež se nachází nad hlavou hada. V zahradě Eden se had snažil vzít korunu nadvlády, kterou Bůh svěřil Adamovi. I když ji Adam ztratil, Bůh mu slíbil, že bude získána zpět skrze símě ženy. Ten druhý Adam, Ježíš, útok hada odrazí a navíc tohoto hada pošlape nohama. „První člověk byl ze země, z prachu, druhý člověk je sám Pán z nebe.“ (1 Kor. 15:47 NBK) Zde je vidět vítězství nad satanem.

Nejjasnější hvězda v Serpens je *Unuk*, což znamená *obstoupení, sevření* nebo *obklíčení*. Žalmy 22:17 „*Smečka psů mě kruhem svírá, zlovolná tlupa mě obklíčuje; sápo se jako lev na mé ruce a nohy.*“ Hebrejský název je *Alyah – prokletý*. Z tohoto slova je odvozen arabský název hada *Al Hay – had* (plaz), a poukazuje na prokletí hada, plazení se po břiše a požívání prachu (jelikož had měl v ráji nohy). Druhá nejjasnější hvězda (v čelisti hada), má arabský název *Cheleb* nebo *Chelbalrai – Had obklíčující* nebo *svírající*.

Jména hvězd v Ophiuchusovi mají podobný význam. *Ras El Hagus* v jeho hlavě znamená *Hlava toho, který zadržuje* (drží), zatímco samotný název souhvězdí *Ophiuchus* je od hebrejského a arabského názvu *Afeichus* a znamená *Had držen*. Hvězdy, které již nejsou identifikovatelné, jsou: Hvězda v jeho noze *Siaf* (Saiph) znamená *Pohmožděn* nebo *Potřen*, *Mageros* v jeho koleně znamená *Zápasící*, a *Triphas* znamená *Zašlapávání nohou*.

Ophiuchus je v řeckých bájích zvaný Aesculapius, syn Apolla, který oživil mrtvého Hippolita krví z boku bohyně spravedlnosti a ze zabitého Gordona a byl proto uctíván jako bůh uzdravení. Had omotaný kolem tyče (převzatý ze symboliky těchto dvou souhvězdí) byl používán jako symbol zdravotnického umění ve městě Pergamum, a zůstal jím až dodnes (často v lékárně). Ve skutečnosti je tímto uzdravovatelem Ježíš: „*Jenže on byl proklán pro*

naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“ (Izajáš 53:5 CEP) Tohle je ta zázračná uzdravující a odpouštějící krev, která má moc očistit od každého hříchu a uzdravit i naše tělesné nemoci.

Tento symbol hada omotaného kolem dřeva je nejlépe vidět v předobrazu Starého zákona v Numeri 21:8, kdy Bůh přikázal Mojžíšovi, aby udělal měděného hada a každý, kdo byl uštknutý a pohleděl na toho hada, zůstal naživu – tedy byl uzdraven. Pouhý pohled stačil – což symbolizuje, že nikoliv skutky je spasen člověk, ale jednoduchou vírou, která hledí na Krista, jenž trpěl za naše hříchy. Jan 3:14 *„A jako Mojžíš vyzdvihl hada na poušti, tak musí být vyzdvižen Syn člověka, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.*“

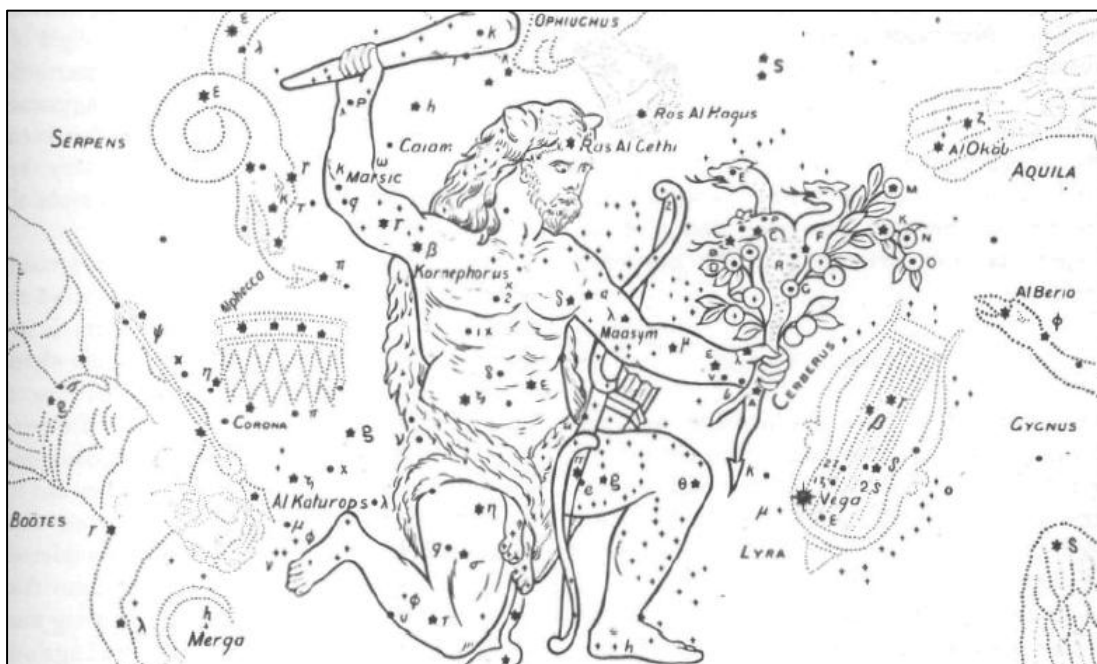
Tento pohled víry na Krista je velmi důležitý a je spojen s krví Kristovou a Slovem Božím. Ježíš je nazván v knize Zjevení jako Slovo Boží: *„Byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží.*“ (Zjevení 9:13 NBK), je tedy identifikován s Bibli. Proto říká kniha Přísloví, že Jeho slovo uchovávané v srdci je lékařstvím celému tělu. *„Ať nesejdou ti z očí, střez je v hloubi srdce. Dají život těm, kteří je nalézají, a zdraví celému jejich tělu.*“ (Přísloví 4:21, 22) Marie, matka Ježíšova, uchovávala slova Ježíše ve svém srdci, což znamená, že jí nešla jedním uchem tam a druhým ven, ale že o nich přemýšlela, rozjímalala (Lukáš 2:19).

Pán Ježíš ale vysvětluje, že pokud je Jeho slovo zředěné lidským učením, lidskými výklady a přidáním vlastních tradic, pak toto slovo ztrácí svoji uzdravující moc: Marek 7:13 *„Rušíte Boží slovo vaší tradicí, kterou jste předali, a takových podobných věcí činíte mnoho.*“ Rušit znamená v originále učinit je prázdné, bezmocné a proto Roháček zde překládá: *„a tak zbavujete slovo Božie moci*“*“.* Někdo by mohl namítnout: *„Vždyť to přeháníš, je to jen tradice umývání rukou, aby nedostali nějaký bacil, je to pro jejich dobro.*“ (Tehdy samozřejmě o bacilech na rukou nic nevěděli.) Umývání rukou bylo nařizováno Bohem při službě ve stánku (později v chrámě), ale nikoliv všem lidem v domech. Kdybych tam byl já, řekl bych: *„To je od vás ale hezké, že myslíte na moje zdraví. Taková malá, lidumilá, prospěšná tradice.*“ Ježíš to ale viděl jinak. Kvůli hromadě různých tradic ta hvězda přestala svítit, když přišli k Jeruzalému a znovu se objevila, až se z Jeruzaléma vzdálili (Matouš 2: 1–10). To stejné se děje v našich srdcích *„Máme také velmi pevné prorocké slovo a vy děláte dobře, že se ho držíte jako lampy zářící na temném místě, dokud se nerozžesne den a ve vašich srdcích nevejde jitřenka.*“ Možná, že jste měli podobnou zkušenost jako tito mudrci; šli jste do nějaké křesťanské církve a očekávali jste, že se tam setkáte s Kristem, kterého chcete uctívat. Místo toho ale přítomnost Boží (nadpřirozená hvězda ve vašem srdci, pomazání Ducha) ve vašem srdci jakoby zmizela a až poté, co jste vyšli ven, se znovu objevila. Mudrci si mysleli, že dítě bude jistě v Jeruzalémě, jelikož hvězda zde přestala svítit, proto se tam ptali: *„Kde je ten narozený židovský král?“* Mat. 2:9, 10 *„Když tedy vyslechli krále, odjeli. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, je předcházela, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Když tu hvězdu uviděli, zaradovali se nesmírnou radostí.*“ Radovali se nesmírně, až když tu hvězdu znovu spatřili, poté co odjeli z Jeruzaléma! (Mimo jiné, nikde není psáno, že tito mudrcové byli tři, na úvodním obrázku vidíte, že jich bylo více než jen tři.) Něco podobného je v 2 Samuelově 6:11 *„V domě Obéd-edóma Gatského zůstala Hospodinova schrána tři měsíce. Hospodin Obéd-edómovi i celému jeho domu žehnal.*“ (CEP) Tato schrána reprezentuje přítomnost Boží, kterou můžeme podle tohoto verše někdy zažívat i doma více než ve společném shromáždění. Později ji přenesli do města Davidova do stanu, a ještě později postavili chrám, kde bylo pro ni to správné místo. Když ji přenášeli do města Davidova, radoval se David podobně jako ti mudrcové. 2 Samuelova 6:14 *„A David poskakoval před Hospodinem ze vsí síly.*“ David ji nejdříve dal do domu Obéd-edóma,

jelikož při převozu zabil Bůh Uzu, který se snažil schránu zachytit, když se naklonila. Později si David uvědomil, že PODLE SLOVA BOŽÍHO schrána nemá být tažena povozem a do města Davidova byla tedy nesena. Zdálo se to jako dobrá věc, když se Uza snažil schránu Boží zachytit, aby nepadla, ale nebylo to podle zákona Božího a stejně tak v dnešních církvích *absolutně* vše, co se neděje podle novozákonního vzoru Slova, způsobuje duchovní smrt. Lidé se dnes snaží udržet si, podržet Boží přítomnost lidskými tradicemi, novými způsoby, které se sice zdají velmi zbožnými, ale nejsou podloženy novozákonním vzorem Slova a tak se děje opak, zadržují průchod Boží moci. Druhá Korintským 2:14-17 mluví o vůni známosti Krista, kterou jako věřící šíříme kolem a někomu je tato vůně k smrti a někomu k životu. Kromě nevěřících, kteří hynou, je k smrti tato vůně i *mnohým* věřícím, kteří kupčí s Božím slovem: „*Avšak díky Bohu, který nám vždycky dává vítězství v Kristu a na každém místě skrze nás zjevuje vůni svého poznání. Jsme totiž Bohu Kristovou líbeznou vůní mezi těmi, kteří jsou zachraňováni, i mezi těmi, kteří hynou: některým jsme ovšem smrtelnou vůní k smrti, jiným pak vůní života k životu. Kdo je však k tomu způsobilý? Nejsme totiž jako mnozí, kteří kupčí s Božím slovem, ale jakožto z upřímnosti, jakožto z Boha, mluvíme před Boží tváří o Kristu.*“ (NBK) Někteří překrucují Boží slovo ke svému prospěchu, vsouvají do novozákonní církve starozákonní praktiky a mnohé jiné věci, které není čas jmenovat. Klasickým příkladem, kdy lidé nezemřeli jen duchovně, ale byli vražděni fyzicky po tisících, je vybírání desátků, které katolická církev kdysi přetáhla ze Starého zákona do Nového a jejich nedodržování přísně trestala. (Výborně o tom píše bratr Jíří Doležel v knize „Dějiny desátků – online www.knihy.own.cz a také kniha od R. O. Moore „Desátek, který svazuje“.) Tuto tradici dnes vědomě i nevědomě převzaly mnohé církve, které katolickou církev odsuzují, ale paradoxně praktikují její učení, i když katolíci již od toho dávno odstoupili.

Bůh působí v těchto církvích i přes všechny tyto věci, ale tyto tradice brání *plnému* Božímu požehnání.

HERKULES – KRISTUS MOCNÝ VÁLEČNÍK

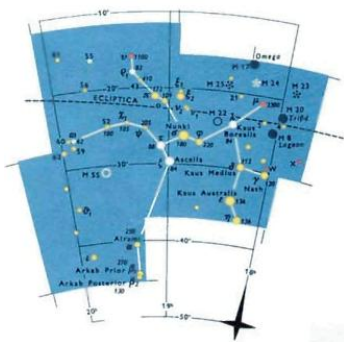
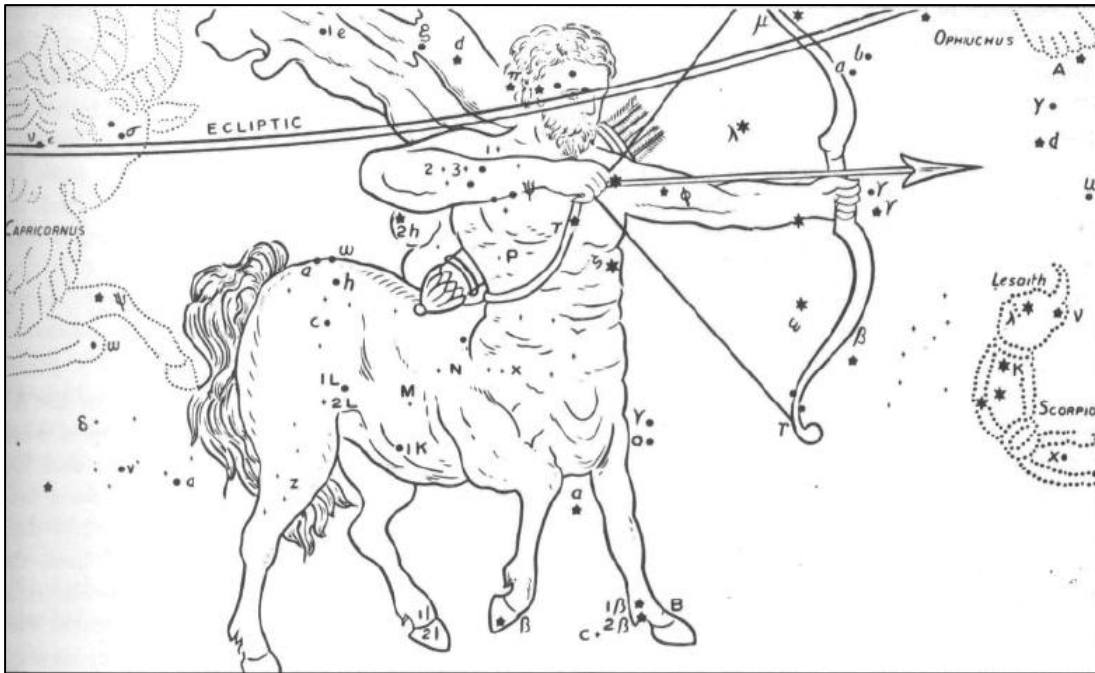
Třetím souhvězdím Štíra je znamení Herkules, které leží mezi Lyrou a Severní korunou. Herkules je zde vyobrazen jako mocný válečník klečící na jednom kolenu a se zdviženou patou kvůli zranění a s levou nohou nad znamením hlavy Draco (Draka). V pravé ruce má velikou palici, v levé ruce drží tříhlavého netvora zvaného Cerberus a kolem sebe má omotanou kůži lva. V egyptském zodiaku Denderah zde máme také lidskou postavu s velikou palicí a je nazván *Bau, Ten který přichází*, což naznačuje, že přichází, aby ničil skutky ďábla. V arabštině jeho jméno *Al Giscale* znamená *Ten silný*.

Nejjasnější hvězda v jeho hlavě je *Ras El Vetni* (nebo *Ras al Vetni*), což znamená *Hlava toho, který drtí*. Druhá nejjasnější hvězda *Kornephorus* znamená *Výhonek (ratolest) klečící*. Hvězda *Caia* v pravé paži znamená *Trestající*. Hvězda v levé ruce je *Maasym* – oběť za hřích – což nás opět ujišťuje, že Herkules je předobraz Krista, toho který vydal sám sebe jako oběť za hřích.

Zde vidíme nepochybně Všemocného Spasitele, který přemohl ďábla a jednoho dne přijde, aby zničil všechny své nepřátele.

ČTVRTÉ ZNAMENÍ – STŘELEC – SAGITTARIUS

KRISTUS PŘEMOŽITEL

Aratus o něm řekl:

Souhvězdí Střelec je souhvězdím letní oblohy, u nás je viditelná pouze jeho část nízko nad jižním obzorem. Začátkem léta je viditelné po celou krátkou noc a koncem léta večer. V tomto souhvězdí se nachází centrum neboli jádro naší galaxie.

Zde vidíme Lukostřelce s nataženým lučištěm latinského názvu *Sagittarius*, což znamená *Lukostřelec vystřelující svůj šíp*. Je zde v podobě kentaura, v němž znovu vidíme dvojí přirozenost – člověk i Bůh v jednom – s nadpřirozenou silou, symbolizovanou silou koně. Šíp je namířen na srdce Štíra, nepřitele. Básník

Uprostřed zlatých hvězd teď stojí zářící,
a svým napjatým lukem štíra zasáhne.

Řekové ho nazývali *Cherion* a viděli ho jako někoho spravedlivého a božského, jiné kentaury označovali za nelidské a kruté. Tohle souhvězdí může být nalezeno na východ od hvězdy Antares, jasné rudé hvězdy, která je srdcem Štíra. Právě na tuto rudou hvězdu míří Sagittarius. Tím naznačuje smrtelnou ránu, kterou nepřítel utrpěl. *Sagittarius* znamená *Lukostřelec*, jak v hebrejštině, tak v syrštině a řečtině (řecky Toxotes). Tohle slovo je použito v Genesis 21:20 „...a stal se lučištníkem.“ V arabštině se jmenuje *Al Kaus – Šíp*, zatímco koptsky znamená *Náhhera vycházejícího*.

Hvězdy nesou hebrejský název *Naim* – *Milosrdný* nebo *Ve kterém je zalíbení*. Znovu je zde vidět Božího Syna: Mat. 3:17 „*A hle, hlas z nebe řekl: "Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.*“ Arabsky *Al Shaula* znamená *Vystřelovat* a *Al Warida* znamená *Který vychází kupředu*. *Ruchba* nebo také *Rami* znamená *Jízda lukostřelce*. *Urkab er rami* znamená *Jezdec* nebo také *Lukostřelec*. Hebrejsky *Terebellum* znamená *Vyslaný rychle* (ve vztahu rychle vystřeleného šípu). Řecký název hvězdy *Croton* znamená *Kupec* a poukazuje na naše vykoupení v Kristu. Staré accadianské jméno pro toto souhvězdí je *Nunki* – *Princ* nebo *Kníže země*.

Celkově je zde zobrazen Nebeský Kristus, který vychází, aby bojoval. Přišel jako Bůh i člověk, aby přemohl nepřítele a vykoupil člověka z otroctví hříchu, což trvá až do Jeho druhého viditelného příchodu na tuto zem. Nebeský lukostřelec je připraven nás zachránit, jen je třeba k němu ze srdce volat.

Sagittarius je krásně vidět v 45. Žalmu verš 3: „*Krásnější jsi nad všechny syny lidské, rozlita jest i milost ve rtech tvých, proto že jest tobě požehnal Bůh až na věky.*“ Nikdo jiný nemůže být nad všechny než samotný Syn Boží!

Verš 4: „*se zdarem do boje důstojně vyjed' za pravdu, mírnost a spravedlnost, svou pravici dokážeš činy, jež vzbudí bázeň.*“

6 „*Máš ostré šípy, národy padnou ti k nohám, zasáhneš srdce nepřátel, králi!*“

A verš sedmý je znám z Nového zákona, kde se o Kristu jasně říká, že je Bůh: „*Tvůj trůn, ó božský, bude stát věčně a navždy, tvým žezlem královským je žezlo práva.*“

V knize Zjevení máme tohoto lukostřelce – krále, který jede na bílém koni. Zjevení Janovo 6:2 „*I pohleděl jsem, a aj, kůň bílý, a ten, jenž seděl na něm, měl lučičtě. A dána jest jemu koruna, i vyjel, přemáhaje, a aby přemáhal.*“ (KR) Slovo přemáhal je v Kralické přeloženo velmi přesně, je to řecké slovo *nikao* a znamená: podmanit si, přemoci, zvítězit. V zodiaku Denderah je toto souhvězdí nazváno *Pi-maere*, což znamená *Půvabnost, nádhera vycházejícího*. Znaky u zadní nohy je napsáno *Knem*, což znamená *On přemáhá*. Znovu zde máme identifikaci našeho lukostřelce na bílém koni z knihy Zjevení. Někteří křesťané učí, že se zde jedná o antikrista, poněvadž je tento kůň následován dalšími třemi koňmi, kteří představují válku, hladomor, smrt a peklo; tohle ale není pádný důvod, protože v podobnosti o rozséváči je Kristus následován satanem, který zasévá koukol (Matouš 13:24,25). Zase někteří tvrdí, jelikož tento Jezdec na bílém koni má jen luk a nikoliv střely, že se jedná o napodobeninu lukostřelce, ale tohle není správná úvaha, jelikož víme z tohoto souhvězdí, že ten šíp byl namířen na nepřítele (štíra) a byl vystřelen v čase kříže na srdce nepřítele. Kázání evangelia je proto kázání pokoje a Boží slovo jasně říká „*Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.*“ Co se týče koruny na Jeho hlavě: Židům 2:9 „*ale Ježíše, jenž se stal o málo menším než andělé, aby z Boží milosti okusil smrt za každého člověka, toho vidíme pro utrpení smrti korunovaného slávou a ctí.*“

Zjevení 19 popisuje druhý příchod Krista, kde ho znovu vidíme na bílém koni. Zjevení Janovo 19:11 „*A uviděl jsem otevřené nebe, a hle, bílý kůň. A ten, který na něm seděl, se jmenoval Věrný a Pravý a ten spravedlivě soudí i bojuje.*“ (NBK)

Babyloňané nazývali přední hvězdy Střelce „sedící bohové“, což odpovídá soudu, který nastane při Jeho druhém příchodu: Matouš 26:64 „*Ale říkám vám, od této chvíle uvidíte Syna člověka sedět po pravici Moci a přicházet na nebeských oblacích.*“

LYRA – CHVÁLA VÍTĚZNÉMU VYKUPITELI

Obrázek souhvězdí z Bayerova atlasu Uranometria.

Lyra je malé, ale výrazné souhvězdí mezi Labutí a Herkulem. Je u nás viditelné od května do ledna. Tohle souhvězdí zobrazuje lyru nebo také harfu. Zajímavostí tohoto souhvězdí je hvězda Vega, která kdysi bývala Polárkou (před 14000 lety), tedy hvězdou, k níž směřuje zemská osa – světový severní pól. Je to sice malé, ale velice hezké a zajímavé souhvězdí s jasnou hvězdou Vegou, nejjasnější hvězdou severní oblohy.

V řecké mytologii tuto harfu daroval Orfeus Apollovi. S ní mohl dělat zázračné věci, jako utišení moře. Při jeho hraní zapomněly řeky téci a trpící zapomnuli na svou bolest.

Jméno nejjasnější hvězdy Vega znamená *On bude vyvýšen* a naznačuje tím téma chvály hrané harfou. Kořen tohoto slova je v hebrejštině použit, když Mojžíš se zástupem prošel Rudým mořem: Exodus 15:1 „*Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraele Hospodinu tuto píseň. Vyznávali: „Hospodinu chci zpívat, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem.“*

Stejně tak doprovází píseň starších při konečném vysvobození Božího lidu ze zajetí hříchu a satana (Zjevení 5:9,13). Harfa je jedním z nejstarších hudebních nástrojů (Gen. 4:21). Harfa přichází po znamení Střelce, který zasáhl srdce škorpióna na kříži golgotském. Tedy veškerá chvála má svůj původ v dokonaném díle Golgoty. Chvalme na základě krve Ježíše Krista, toho Beránka Božího, který nás vyvedl z Egypta – otroctví hříchu.

V Božím slově čteme také o chvále, která činí divy: Skutky apoštolské 16:24-26 „*Když tedy dostal takový rozkaz, uvrhl je do nejhlubšího vězení a sevřel jim nohy kládou. Pavel a Síla se však o půlnoci modlili a zpívali chvály Bohu a vězňové jim naslouchali. A náhle nastalo tak veliké zemětřesení, že se otřáslы základy vězení a hned se otevřely všechny dveře a všem se uvolnila pouta.“* Opravdová chvála činí divy – tento svět ještě neviděl, co opravdová modlitba spolu s chválou dokáže; chvála a Boží slovo jsou dvě křídla orlice, která nás povznáší do nebeských výšin.

Někteří staří uranografové (hvězdné mapy a náčrty) zobrazují tohle souhvězdí jako orel v triumfálním postoji. Jméno hvězdy *Sheliak* znamená *Orel* a jméno *Sulaphat* znamená *Vystupující*. Tedy orel vystupuje výš skrze chválu. Znamý zodiak Denderah tohle zobrazuje, a z tohoto důvodu někteří uranografové vkládají obrázek orla k harfě.

HARFA A OREL – VYJITÍ Z EGYPTA A Z TOHOTO SVĚTA

Izajáš 19:20 „ Bude, pravím, na znamení a na svědectví Hospodinu zástupů v zemi Egyptské. A když volati budou k Hospodinu příčinou těch, kteříž by je ssužovali, tedy pošle jim spasitele a kníže, i vysvobodí je.“

Dobře si tento verš zapamatujte a vyryjte si ho na srdce. Je zde psáno, že spasitel přišel, když lid volal k Bohu příčinou sužování, těžkostí. Spasitel Ježíš přišel z příčiny ohromného volání, (modlitby ze srdce) lidu. Tak tomu bylo při Jeho prvním příchodu a bude tomu tak i při Jeho druhém příchodu! Tehdy volali ve své úzkosti a Bůh jim poslal Mojžíše, předobraz Ježíše. „*Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě.*“ (Exodus 19:4) Ta křídla orličí jsou symbolem znamení a divů, skrze které je Bůh vyvedl. Když přešli zázračně suchou nohou přes moře, zpívali píseň: „*Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraele Hospodinu tuto píseň. Vyznávali: "Hospodinu chci zpívat, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem.*“ (Exodus 15:1 CEP)

V knize Zjevení vidíme ještě větší vysvobození podobné vyjití z Egypta! Posledním takovým „faraónem“, bude antikrist, ale nezapomeňme, prosím, že jeho duch, podle slov sv. Jana už v tomto světě dávno působí. „*A uviděl jsem jakoby skleněné moře, smíšené s ohněm, a ty, kteří zvítězili nad tou šelmou a nad jejím obrazem, nad jejím znamením a nad číslem jejího jména, jak stojí na tom skleněném moři a mají Boží harfy a zpívají píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu.*“ (Zjevení Janovo 15:2, 3 NBK). Tohle se děje v nebi. Vidíme, že toto vyjití z Egypta má dva aspekty – duchovní a fyzický, kdy naše tělo obleče nesmrtelnost a bude proměněno.

Těch, kteří budou spaseni v době antikrista, bude také ohromné množství – těch, kteří zvítězí nad jejím obrazem (který bude nadpřirozeně mluvit), znamením a nad číslem jejího jména – a ti budou konat ohromné znamení a divy, jelikož Písmo říká, že této ženě (žena je součást nevěsty Kristovy) byla dána křídla veliké orlice. „*Ale té ženě byla dána dvě křídla veliké orlice, aby před tím hadem uletěla na poušť, na své místo, kde byla živena čas a časy a půl času.*“

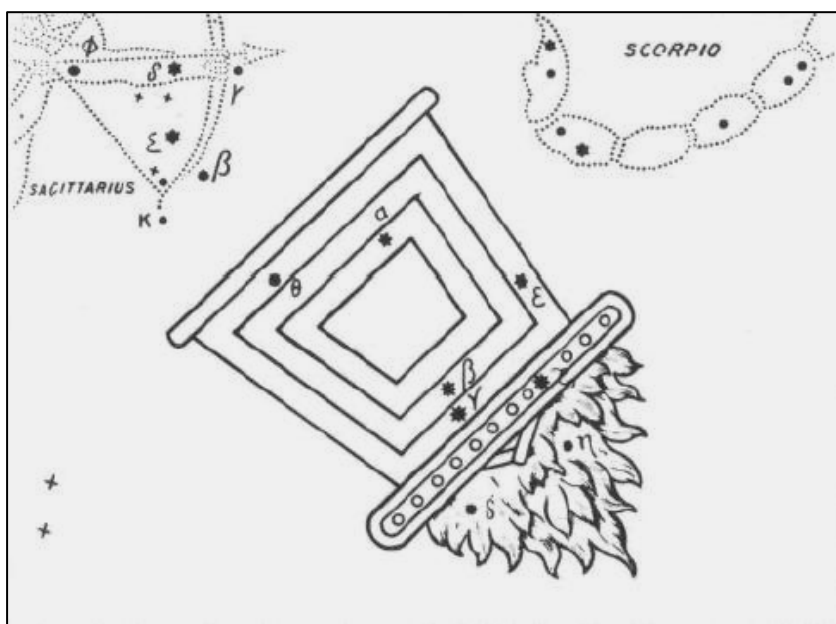
Modlitba a chvála činí divy. Bůh nám již tuto chválu rozlil skrze Ducha svatého do našich srdcí ve formě Boží lásky; jinými slovy On nám „připravil obět“ Římanům 5:5 „*A naděje nezahanbuje; neboť v našich srdcích je rozlita Boží láska skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.*“

Knihy Římanům 8. kapitola nám zjevuje, že každý křesťan je sice duchovně osvobozen od zákona hříchu a smrti skrze zákon Ducha života v Kristu Ježíši, ale také říká, že jsme v otroctví tohoto smrtelného těla, které je opět pod tlakem ducha tohoto světa a volá po konečném vysvobození podobně jako děti Izraele v otroctví Egypta: „*Neboť stvoření napjatě vyhlíží a očekává zjevení Božích synů (stvoření je totiž poddáno marnosti, ne dobrovolně, ale kvůli tomu, který je poddal) v naději, že i ono samo bude vysvobozeno z otroctví zkázy do svobody slávy Božích dětí. Víme přece, že všechno stvoření až dosud společně sténá a pracuje k porodu. A nejen ono, ale i my, kteří máme prvotiny Ducha, i my sami v sobě sténáme, zatímco očekáváme přijetí za syny, to jest vykoupení svého těla.*“ (Římanům 8:19-23 NBK)

Vykoupení našeho těla teprve očekáváme: Římanům 8:26 „A tak nám také Duch pomáhá v našich slabostech. Vždyť ani nevíme, za co bychom se měli modlit, jak je potřeba, ale sám Duch oroduje za nás nevýslovným sténáním.“ Rád bych na konci této kapitoly napsal modlitbu, ale tato modlitba je nevypravitelná, nedá se vyslovit, je to modlitba srdce a ducha. Přijď, Pane Ježíši!

OLTÁŘ – ARA

JEZERO OHNĚ PŘIPRAVENÉ PRO ĎÁBLA A JEHO ANDĚLY

Zde je zobrazen oltář obrácený vzhůru nohama. Na oltáři hoří oheň směrem dolů – směrem k „nejzazší temnotě“. Dávni Arabové ho nazývali *Al Mugamra*, což znamená *Dokončení* nebo *dodělání*, jehož myšlenkou je učinit konec něčemu, co bylo započato. Význam je zde: oheň Božího soudu stráví nepřátele mocného Střelce. Řekové používali slovo Ara

většinou ve smyslu prokletí nebo kletby. Nepřítel bude jednoho dne hosen do jezera věčného ohně i se svými služebníky. Matouš 25:41, Zjevení 20:10.

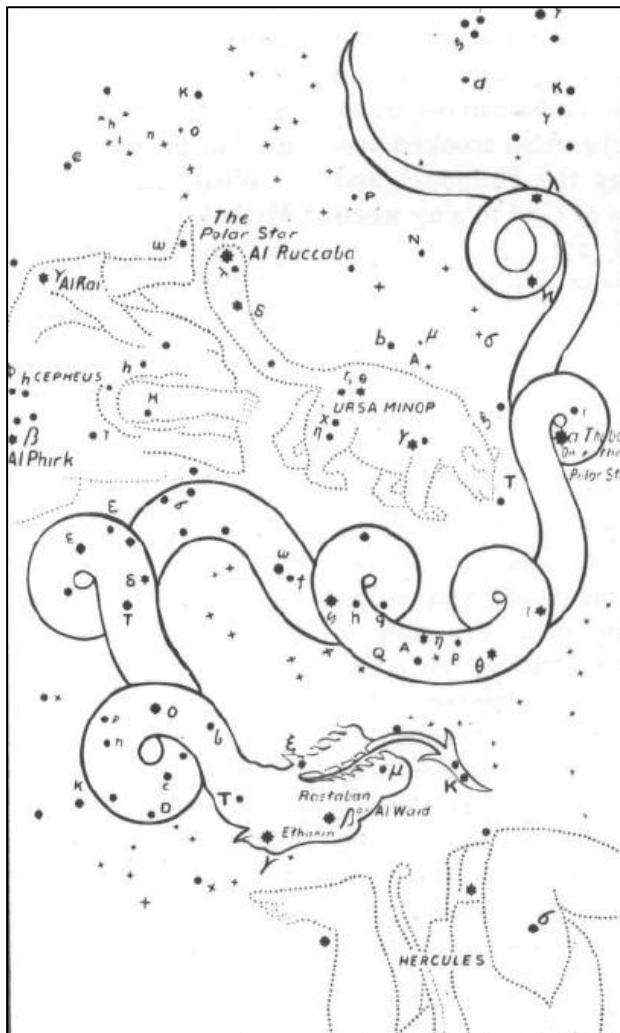
Mistrně tohle vystihuje Žalm 21: 21–14 „Pro předního zpěváka. Žalm Davidův. Hospodine, král se raduje z tvé moci, nad tvým vítězstvím vděčně jásá. Splnil jsi mu touhu jeho srdce, prosbě jeho rtů jsi neodepřel. Vyšels mu vstříc štědrým požehnáním, na hlavu mu kladeš korunu z ryzího zlata. O život tě prosil; daroval jsi mu jej do nejdělsích časů, navěky a navždy. Dík tvému vítězství je velká jeho sláva, obestřel jsi ho velebnou důstojností. Učinils ho navždy požehnáním, oblažuješ ho radostí z tvé přítomnosti. Vždyť král doufá v Hospodina; pro milosrdenství Nejvyššího jím nic neotřese. Tvá ruka si najde všechny nepřátele, tvá pravice nalezne ty, kdo tě nenávidí. Rozpálíš je jako pec v čas, kdy se objevíš, Hospodine. Ve svém hněvu je Bůh pohltí, pozře je oheň. Vyhubíš ze země jejich plod a jejich potomstvo mezi lidmi. Ačkoli ti chystali zlý konec a vymýšleli pikle, nepořídí. Položíš je na lopatky, napneš proti nim tětivy svých luků. Pozvedni se, Hospodine, ve své moci! Budem zpívat a pět žalmy o tvé bohatýrské síle.“ Vše je v dokonalé harmonii, jak nádherně každé souhvězdí navazuje na to druhé!

V zodiaku Denderah zde máme podobnou myšlenku odsouzení. Máme zde postavu muže sedící na trůnu s cepem v ruce. Jeho jméno je Bau, stejné jako v Herkulovi a znamená *On přichází*. Tohle slovo je z hebrejského *Boh* – přijít a je použito v Izaiáši 63:1-4: „*Kdož jest to,*

ješto se béře z Edom, v ubroceném rouše z Bozra, ten ozdobený rouchem svým, kráčeje u velikosti síly své? Jáť jsem, kterýž mluvím spravedlivě, dostatečný k vysvobození. Proč jest červené roucho tvé, a oděv tvůj jako toho, kterýž tlačí v presu? Pres jsem tlačil sám, aniž kdo z lidí byl se mnou. Tlačil jsem nepřátely v hněvě svém, a pošlapal jsem je v prchlivosti své, až stříkala krev i nejsilnějších jejich na roucho mé, a tak všecken oděv svůj zkálel jsem. Den zajisté pomsty v srdci mém, a léto, v němž mají vykoupeni býti moji, přišlo.

DRAK – DRACO

VELIKÝ DRAK SVRŽEN

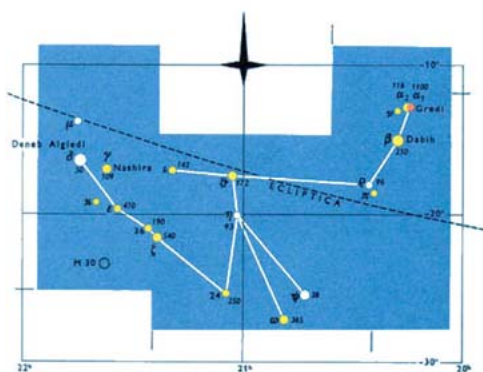
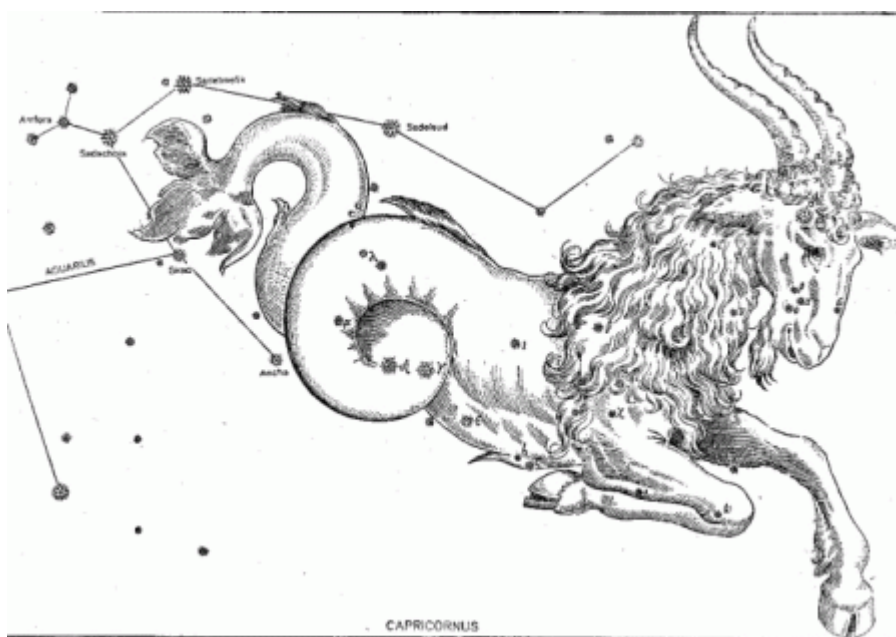
Draco je dlouhé, točité souhvězdí ne příliš viditelné. Draci jsou hrozná stvoření pradávného světa. I když spousta lidí nevěří, že existovali, draci jsou zmíněni jak ve Starém, tak i v Novém zákoně. Genesis 1:21 „I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů...“ CEP. Dále kniha Job mluví o netvoru, z jehož tlamy vychází oheň podobně jako drakovi z nějaké pohádky Job 40:15-24. Dále mluví kniha Izaiáš o dracích. Izaiáš 27:1 „V onen den Hospodin ztrestá svým tvrdým, velkým a pevným mečem livjátana, hada útočného, livjátana, hada svinutého; zabije draka v moři.“ Tento drak je poražený. Tak je nám to ukázáno ve znamení Draco. Název *Draco* znamená v řečtině *Pošlapán* a v tomto duchu mluví Žalm 91:13 „po lvu a po zmiji šlapat budeš, pošlapeš lvíce i draka.“ Hebrejské slovo je *Darach*, znamená *Šlapat*. Hlava Draka je umístěna pod nohou Herkula, což je další připomínka zaslíbení Mesiáše, ve kterém rozdrtí nepříteli hlavu! (Genesis: 3:15). Hvězdy v hlavě draka se jmenují hebrejsky *Rastaban*, což znamená *Hlava toho lstivého*, a *Ethanin*, *Dlouhý had*.

Dříve polární hvězda *Thuban* znamená *Ten lstivý*, její místo nahradila zhruba před pěti tisíci lety dnešní Severka. Thuban se zmenšil ve své záři více jak o polovinu, ale i dnes je stále sledován. Arabské jméno pro hvězdu *Rastaban* je *Al Waid*, *Ten který bude zničen*. Dvě neidentifikovatelné hvězdy jsou *Giansar*, *Potrestaný nepřítel*, a *El Atik*, *Podvodný*.

Drak je zde tedy jednoduše rozpoznán jako ten starý had satan, který je poražen a bude ztrestán hozením do jezera ohně. Zjevení 12: 9,10 „a ten veliký drak – ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který svádí celý svět – byl svržen. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním. A uslyšel jsem mocný hlas, jak v nebi říká: „Nyní nastalo spasení, moc i království našeho Boha a vláda jeho Krista; neboť byl svržen žalobce našich bratrů, který na ně dnem i nocí žaloval před obličejem našeho Boha.“

PÁTÉ ZNAMENÍ – KOZOROH – CAPRICORNUS

KRISTUS JAKO OBĚTNÍ KOZEL

Souhvězdí Kozoroh leží na východ od Střelce, který je dnes nejižnějším souhvězdím zvířetníku, ale asi před 2000 lety bývalo nejižnějším souhvězdím právě souhvězdí Kozoroha. Díky otáčení zemské osy se jím stal dnes Střelec, ale přesto se obratníku na jižní polokouli říká obratník Kozoroha.

Zde je vyobrazen kozel s rybím ocasem. Tento kozel umírá, zatímco rybí ocas je stále plný života. Zde je poselství evangelia; kozel byl obětní zvíře a byl používán v oběti za hřích Leviticus 9:3 „Pak promluvíš k Izraelcům: *Vezměte kozla k oběti za hřích a býčka a beránka, oba roční, bez vady, k oběti zápalné*“ Leviticus 16:9 *Pak přivede Áron kozla, na kterého padl los pro Hospodina, a připraví jej v oběť za hřích.*“ Latinský název *Capricornus* znamená Kozel, *Oběť smíření, Klesající* (tento kozel je vyobrazen, jak klesá k zemi). Hebrejci nazývali znamení Kozoroha *Gedi*, což znamená *Kůzle* nebo *Zabítý*.

Syrský název nejjasnější hvězdy tohoto souhvězdí je v syrštině *Al Gedi* (nebo *Algiedi*), *Kozel* nebo *oběť* a *Deneb Al Gedi – Oběť přichází*. Hvězda *Dabih* má význam *Oběť zabita*. Arabský název *Al Dabik* a *Al Dehabe* znamená také *Oběť zabita*. *Maasad – zabítí, zničení*, a *Saad Al Naschira – Záznam zabítí*, je zde použito stejné slovo pro zabítí jako v Danielovi 9:26 „*Po téhodnech pak těch šedesáti a dvou zabit bude Mesiáš.*“ Hebrejský název hvězdy *Deneb* znamená *Pán* nebo *Soudce přichází*, což znamená, že tato oběť je samotný Pán. „*První člověk byl ze země, z prachu, druhý člověk je sám Pán z nebe.*“ (1 Korintským 15:47)

Vše je v dokonalé harmonii o biblické pravdě Krista jako oběti za hřích lidstva. Kozel umírá, zatímco rybí živý ocas reprezentuje dvě věci; zaprvé život ze smrti, a zadruhé tato rybí část reprezentuje zástupy vykoupené skrze smrt Kristovu. Ježíš říká učedníkům, že je učiní rybáři lidí. Není divu, že si křesťané vzali jako symbol znamení ryby. 2 Korintským 5:17 říká, že je-li kdo v Kristu, je nové stvoření, má tedy novou přirozenost a zároveň musí denně nést kříž a zapírat tu starou přirozenost.

Je zde dvojí přirozenost; jedna umírá, zatímco ta druhá je naživu! Kristus jako člověk na kříži zemřel, ale nikoliv jako Bůh: Židům 7:3 „*Bez otce, bez matky, bez rodokmenu, nemaje počátek dní ani konec života, ale připodobněn Božímu Synu zůstává knězem navždycky.*“ Kněz Melchisedek je předobrazem Pána Ježíše, Duch Svatý záměrně vynechal jeho zmínku o rodokmenu, aby ukázal na to, že Ježíš je Bůh – bez matky, bez otce, bez počátku dnů – nikdo jiný jím nemůže být než Bůh! Dokonce Bible říká: Bez skonání dnů! To znamená, že Ježíš jako Bůh nikdy nezemřel! Tohle je pro lidskou mysl příliš hluboké na pochopení – „*Já a Otec jsme jedno.*“ (Jan 10:30)

Nádherně je tohle vidět ve dvou kozlech za hříchy lidu, jeden byl zabit (Levitikus 10:16) a ten druhý byl vypuštěn do pouště (Levitikus 16:22); zde je tedy smrt a život, poukazující na smrt na kříži a vzkříšení.

Znovu je tuto dvojí přirozenost krásně vidět ve Zjevení Janově 22:16: „*Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby vám v církvích svědčil o těchto věcech. Já jsem ten kořen a rod Davidův, jasná a jitrní hvězda.*“ Ježíš je kořen Davidův, tedy David, který žil stovky let předtím než přišel Ježíš na tuto zem, podle rodokmenu přišel z Krista! Tohle je jeho Boží přirozenost. Ale jako člověk je Ježíš rod Davidův, je z rodu Davidova – člověk. Bůh se jednoduše ukryl do člověka podobně jako král, který se vydal na cestu, aby si našel nevěstu a přitom se převlékl za obyčejného člověka, protože nechtěl, aby si ho nevěsta vybrala jen proto, že je bohatý. Na hoře proměnění ukázal jen pár lidem svoji pravou identitu, když se před nimi proměnil. Matouš 17:1,2 „*Po šesti dnech pak Ježíš vzal k sobě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana, vyvedl je o samotě na vysokou horu a proměnil se před nimi. Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho šaty zbělely jako světlo.*“ Tehdy jednoduše odkryl tu roušku těla, která zakrývala jeho pravou podstatu.

Astronomové říkají: „Hvězda a - *Algiedi* - je příkladem zdánlivé dvojhvězdy. Hvězda b - *Dabih* -je skutečnou dvojhvězdou o složkách 3,3m a 6,1m, oranžovou a modrou.“ Není to nádherné? Věřím, že tato dvojhvězda s dvojí barvou potvrzuje poselství o dvou obětních kozlech.

PRAVÉ A FALEŠNÉ EVANGELIUM

Satan se již dopředu na příchod Krista velmi dobře vybavil svým vlastním evangeliem, napodobeninou toho pravého.

Tři následující dny po 21. prosinci jsou znatelně nejtemnější dny v roce. Což ukazuje na tři dny, kdy Ježíšovo tělo bylo v hrobě. Po těchto třech dnech se slunce navrácí k životu – Ježíš byl po třech dnech znovu viděn (Matouš 28).

Jim Weber píše „Právě v tuto dobu (pozn: v Babyloně) 24-25. prosince se oslavovalo narození boha slunce známého jako Nimrod nebo Bál nebo také Mitra atd. Byl podle legendy narozen z panny (Semiramis) o půlnoci 24–25. prosince v jeskyni. Hrál se hudba, zapalovaly se svíčky, zvonily zvony (pozn. rolničky) radosti a zpívaly se písně chválící „tohoto jednorozeného a milovaného syna, který přišel vykoupit hříšníky“, „boha slunce“. Hvězda mesiáše Sírius ohlašovala narození „boha slunce“ a tři králové z daleka (tři hvězdy v pásu Orióna) mu vzdávali čest (tím že poukazovali k Východu).“ Všimněte si, že dnešní tradice uvádí tři krále, ale Bible o žádných třech králech nemluví, historie ukazuje na mnohem větší výpravu, která se přijela poklonit Kristu.

A. Hislop ve své knize „The two Babylons“ (Dva Babylony) dále vysvětluje, že Nimrod se objevoval o půlnoci na magické studni „Věčného života“, se světlem v ruce, oblečen do červeného roucha „dnešní Santa Klaus“. Suchý kus polena zvaný „Yule log – vánoční poleno v krbu“ byl skrze magii Nimrodem proměněn do rozkvetlého stromu ověšeného dary pro všechny přítomné. Dary byly symbolem toho, že Nimrod je tím darem od Boha, aby spasil hříšné. Nimrod prohlašoval „Já jsem ta původní oběť,“ čímž říkal, že požehná zasvěcené jídlo a pití ze studny Věčného života, což bylo hlavně Yule koláče, vepřové, maso z husy a víno a tohle rozdával a říkal „Vezměte tohle jídlo, tohle je moje tělo a vezměte tohle víno, tohle je moje krev a staňte se čistým tělem a krví bezhříšného božstva, toho jednorozeného syna božího narozeného z veliké panny matky, královny nebes.“

Když se o Ježíši v Bibli mluví jako o slunci, není to myšleno doslovně, Ježíš není fyzické slunce a stejně tak večere Páně není doslovné tělo Ježíše, ale symbolika, stejně tak když Pán říká, že On je tím živým chlebem, nemyslí tím doslovný chléb, ale že je zaopatřovatel života věčného.

STROMEK V EGYPTĚ A ŘÍMĚ

V Egyptě to byl palmový strom, který symbolizoval mesiáše Bála – Tamar a ve starém Římě zase jedle, jako Bál Berith. Matka Adónise, boha slunce a veliká prostřednice božství, se tajemně proměnila do stromu ve chvíli, kdy měla porodit svého syna. Její syn byl jako „Muž větev“ tohoto stromu, odtud se podle tradice na štědrý den dává poleno spalované v krbu a na druhý den vánoční stromek. Jako Zero – Astha „Símě ženy“, jehož jméno také poukazovalo na Ignigena, „zrozen z ohně“. Poleno muselo být vloženo do ohně na „noc matky“, aby se narodil na druhý den jako „Větev boží“ nebo strom, který přináší všechny božské dary člověku. Poté co byla tato větev uříznuta a hozena do ohně, mohl se převtělit. Tento bůh byl symbolizován jako strom odříznutý a zbavený všech větví a uříznutý až k zemi. Ale veliký had, symbol života obnovující Aesculapius, se omotal okolo tohoto mrtvého kmenu a hle, vedle něj vyrostl mladý stromek úplně nového druhu, který již nikdy nebude uříznut lidskou mocí, symbol vítězství. Tohle byl tedy ve skutečnosti Nimrod *redivivus* - zabitý a znovu obživlý bůh. Tomuto stromečku se pak přinášely dary.

Osobně nejsem proti Betlému na vánoce, ale o stromku ověšeném „zlatem a stříbrem“ se v Bibli jasně píše jako o modle a žádný křesťan by s tím neměl mít nic společného. Jeremjáš 10:3-5 „*To, čím se řídí národy, je pouhý přelud, dřevo poražené v lese, výrobek přitesaný řemeslnou rukou. Krásí jej stříbrem a zlatem, hřebíky a kladivy upevňují, aby to nebylo vratké. Jsou jako strašák v okurkovém poli. Nemluví, musí se nosit, sami neudělají ani krok. Nebojte se jich, nemohou udělat nic zlého ani dobrého.*“

Všimněte si, že zde není řeč o tom, že by se někdo tomuto stromku klaněl a přece o něm Písmo hovoří jako o modle. Jeden kazatel z Afriky mluvil o tom, že právě po vánocích musí nejvíce lidem sloužit vysvobozením z démonické povázanosti. Bible jasně mluví, že jakákoliv připomínka modly má být z vašeho domu odstraněna, jinak může toto prokletí přejít na vás: Deuteronomium 7:25,26 „*Tesané sochy jejich bohů spálíte. Nebudeš žádostiv stříbra ani zlata z nich, nevezmeš si je, abys nepadl do léčky. Před Hospodinem, tvým Bohem, je to ohavnost. Nevneseš do svého domu ohavnou modlu; propadl bys klatbě jako ona. Budeš ji mít v opovržení, budeš ji mít za hnusnou ohavnost, neboť je klatá.*“ Tedy vidíte, že přítomnost této sochy ve vašem domě může působit prokletí. Tohle nemusí být zrovna sochy: „*Deuteronomium 12:3 Jejich oltáře zboříte, jejich posvátné sloupy roztrháte, jejich posvátné kůly spálíte, tesané sochy jejich bohů pokácíte a jejich jméno z toho místa vyhladíte.*“ Dokonce máme vyhladit jejich jméno z toho místa. Cítuji zde velice působivé svědectví z knihy od Rebecca Brown „Prokletí, která nebyla zlomena“:

Přinesli jste si domů jako suvenýry vyřezávané či ryté sošky démonických bohů? Navštívila jsem mnoho církví a hned při vstupu do pastorovy kanceláře jsem uviděla okázalou řadu suvenýrů z jeho cest do zámoří a z misijních cest. Až příliš často k nim patřily sošky démonických bohů! Ty přinášejí do pastorova života a do daného sboru prokletí.

Máte sošku Buddhy, faraónovu hlavu nebo africká umělecká řezbářská díla, která obvykle představují démonské bohy? A co šperky? Šperky z určitého místa obvykle nesou obrazy představující bohy místních kmenů nebo národů. Jestliže jste si některé z těchto věcí přinesli domů, pak jste odsouzeni k záhubě (Deuteronomium 7,26). Uvedme si několik příkladů.

Před několika lety jsme s Danielem sloužili kousek od Chicaga. Během semináře jsme hovořili s jedním mužem, jeho manželkou a třemi dětmi. Všichni sloužili celým srdcem Pánu. Byli to pracovití lidé a ten muž byl schopný obchodník. Ještě před pěti lety si vedl velmi dobře. Pak se to najednou zvrtno. Vše, oč se pokusil, selhalo. Jeho obchod brzy zkrachoval.

On i jeho manželka pracovali, ale zdálo se, že se jim už nepodaří finančně se stabilizovat a znovu se rozjet. Během pěti let přišli o domov a téměř všechny hmotný majetek. Strávili mnoho času na modlitbách a postu, ale bezvýsledně. Byli přesvědčeni, že na jejich financích spočívá nějaké prokletí, ale ať se snažili sebevíc, nedařilo se jim jeho moc zlomit.

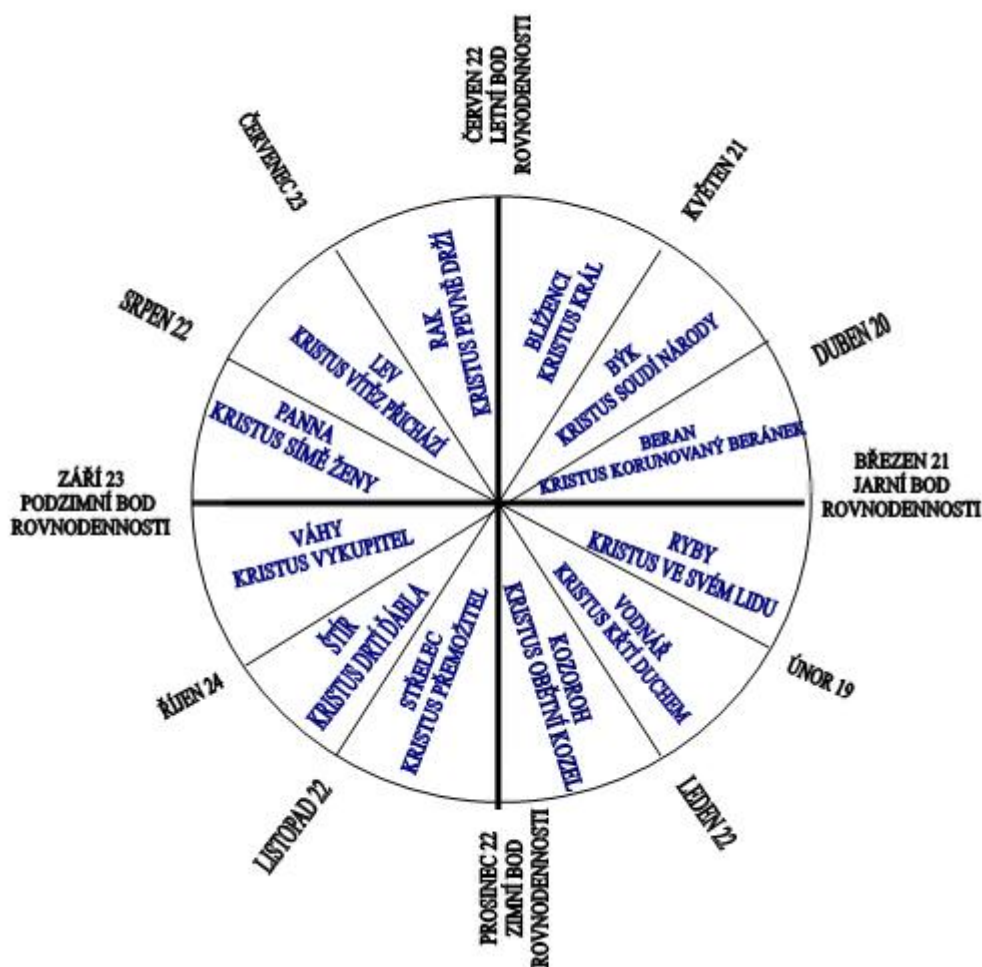
Když jsme si vyslechli jejich příběh, souhlasili jsme, že na této rodině leží prokletí chudoby. Odkud přišlo? Duch svatý nás nakonec vedl k tomu, abychom se jich zeptali, zda doma nemají nějaké prokleté předměty. Na nic si nevzpomněli. Poradili jsme jim, aby jeli domů, padli na tvář před Pánem a jednomyslně k němu volali, aby jim zjevil, co nečistého v domě mají.

Dalšího dne se vrátili na seminář celí nadšení. Uposlechli naší rady a společně úpěnlivě prosili před Pánem. Jak se modlili, uslyšeli pronikavý třesk u hlavních dveří, po kterém ihned následoval další třesk v ložnici. Běželi se podívat, co spadlo. U předních dveří předtím stála velká krásná figurína, kterou jim daroval otec, jenž byl velmi zámožný. Na jedné ze svých cest do Mexika narazil na nádhernou drahou figurínu, která byla asi 90 centimetrů vysoká. Spodek měla zatížený olovem, aby nepadala. Pro mimořádnou uměleckou krásu otec figurínu koupil a přinesl ji domů synovi. Soška mexického žebráka teď byla roztříštěná na tisíc kousků po celé podlaze!

O rok později otec zase cestoval do Mexika, kde objevil podobnou figurínu mexického žebráka – tentokrát o něco menší. Zase ji koupil a daroval synovi. Spočívala na prádelníku v ložnici. Rodina ji našla v ložnici roztříštěnou po celé podlaze. Pán se slitoval, a když se rodina modlila, tyto figuríny nadpřirozeným způsobem zničil. Tyto předměty přinášely rodině prokletí chudoby! Všichni hned činili pokání a prosili Pána, aby jim odpustil, že ty figuríny měli v domě. Pak odstranili střepy z domu a prokletí zlomili.

To se stalo před čtyřmi lety. Od té doby se jim v podnikání zase dařilo a vše, oč přišli, jim Bůh vrátil.

Zlaté tele, které si Izraelité v poušti odlili, dokonce nazvali bohem, který je vyvedl z Egypta, tedy podle jejich opravdového Boha: Exodus 32:4 „*On je od nich vzal, připravil formu a odlil z toho sochu býčka. A oni řekli: "To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.*“ Tedy modly mohou nést i podobu Krista nebo svatých mužů a žen. Boží druhé přikázání zní jasně: „Nezobrazíš si Boha“ (Exodus 20:4 CEP) Slyšel jsem svědectví o jedné sestře, která po dlouhou dobu nemohla přijmout křest Duchem svatým, za který se modlila i s půstem téměř ve dne v noci. Na požádání k ní přišli někteří starší ve víře, zkoušeli vše možné, vedli ji k hlubšímu pokání atd., ale vše bez výsledku. Když k ní po nějaké době přišel na návštěvu jeden starší bratr, byl najednou Duchem puzen jít do jejího pokoje, kde spatřil obraz „Krista“. (Kristus o sobě na mnoha místech jasně prohlašuje, že je Bůh.) Když tento obraz sestra ze svého domu odstranila, Pán ji milostivě pokřtil Duchem svatým, kterého tak dlouho hledala. Podobných příběhů je spousta. Ve Vatikánu jsou údajně stovky obrazů s různými odlišnými tvářemi Krista – který z nich je ale ten pravý? „Nezobrazíš si Boha“ zní jasně druhé Boží přikázání, takže i kdyby byl některý z nich zaručeně ten pravý – je to porušení Božího přikázání.

Dvě tučně zvýrazněné linky vytvářejí kříž zodiaku, na kterém slunce symbolicky umírá, když se dostane od Střelce (začínaje od Panny) k 22. prosinci, kdy začínají tři nejkratší dny v zimě přímo ve znamení Kozoroha, jenž symbolizuje oběť Krista. Tomu se říká zimní slunovrat. Během těchto tří dnů je východ a západ slunce krvavě červený. Staré národy tohle viděli tak, že jejich „bůh slunce“ padá a krvácí. Když Ježíše vedli, Bible naznačuje, že pod tíhou kříže klesal (podobně jako západ slunce) a je to zaznamenáno ve třech evangeliích přesně třikrát: Matouš 27:32 „*Cestou potkali jednoho člověka z Kyrény, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl jeho kříž.*“

Marek 15:21 „*Cestou přinutili nějakého Šimona z Kyrény, otce Alexandrova a Rufova, který šel z venkova, aby mu nesl kříž.*“

Lukáš 23:26 „*Když jej odváděli, zastavili nějakého Šimona z Kyrény, který šel z pole, a vložili na něho kříž, aby jej nesl za Ježíšem.*“

Tohle klesnutí a vstanutí, třikrát zaznamenané v evangeliích, poukazuje na tři krvavé (krev Ježíšova) východy a západy slunce v nejkratších dnech v roce.

Zodiak začíná Pannou, a pokud si v tomto kruhu představíte hodiny, zjistíte, že se pohybuje jakoby proti směru hodinových ručiček. Když uvážíte, že se zde jedná o evangelium vepsané do hvězd, které Boží slovo nazývá nebeskou knihou, pak si vzpomeňte, že Židé čtou knihu *jakoby* od konce.

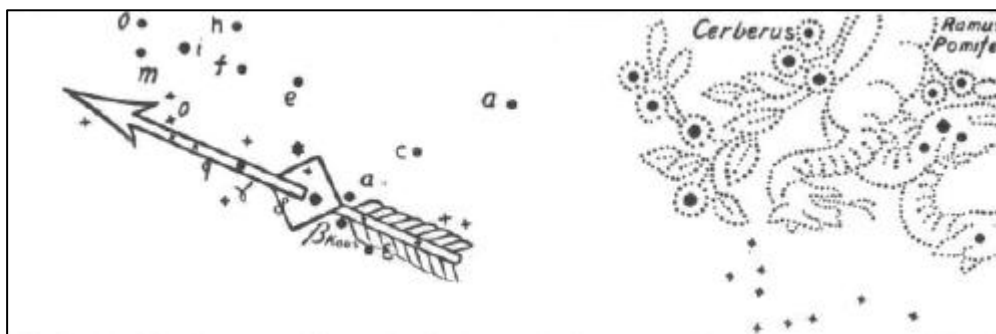
Římanům 5:6 „*Kristus totiž, když jsme my ještě byli bezmocní, v určený čas zemřel za bezbožné.*“ Tento určený čas byl Boží čas. Matouš 4:16 „*lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo*“.

Matouš 27:45 „*Od šesté pak hodiny tma se stala po vší té zemi až do hodiny deváté.*“ (KR) Zde kralická Bible zaznamenává židovský čas, jelikož Židé počítali čas od východu slunce, a tedy bylo ve skutečnosti poledne. Z toho důvodu dnešní překlady překládají správně, že se jednalo o poledne: Matouš 27:45 „*V poledne nastala tma po celé zemi až do tří hodin.*“ (CEP)

Je tedy dobré vědět, že tato nadpřirozená tma nastala v poledne, kdy slunce svítí nejvíce.

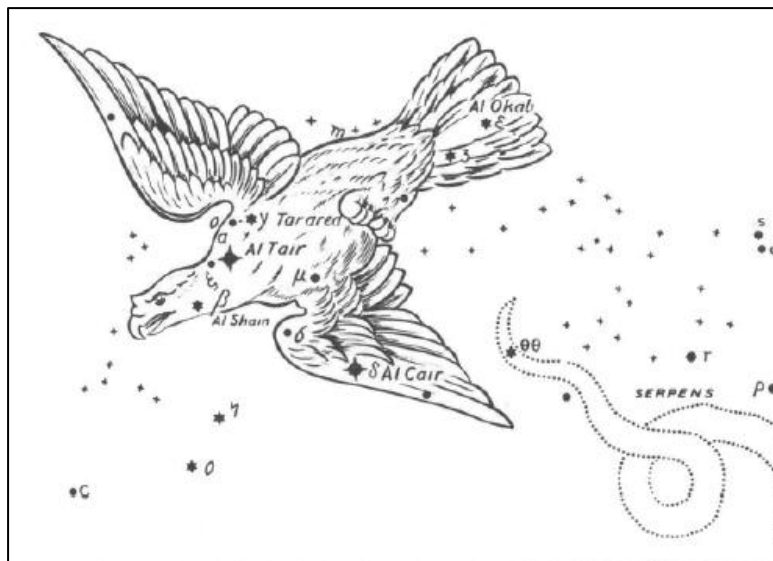

SAGITTA – ŠÍP BOŽÍHO SOUDU PROTI HŘÍCHU

Zde máme znamení Šípu, malé ale prastaré souhvězdí. Malá Sagitta má osmnáct hvězd. Někteří se domnívají, že tento šíp vystřelil Sagittarius, ale jeho šíp je stále v napjatém lučišti. Musel tedy vyjít z nějaké neviditelné ruky. Jméno souhvězdí jednoduše znamená šíp. V hebrejštině slovo *Sham* znamená *Ničící*. Vzpomeňte také na to, že jedno znamení logicky navazuje na druhé. Tento šíp reprezentuje Boží spravedlnost, jež probodla oběť na kříži v podobenství kozla. Zde Kristus na sebe vzal místo vinného člověka. Žalmista o tomto mluví, když prorokuje o utrpení Krista „*neboť na mě dopadly tvé šípy, těžce na mě dopadla tvá ruka.*“ (Žalmy 38:3 CEP). Job mluvil o něčem podobném, když si stěžoval „*neboť ve mně vězí střely Všemocného, můj duch se napájí jejich jedem, seřadily se proti mně hrůzy Boží.*“ Job 6:4. Tohle nemusí nezbytně znamenat hřích vykonaný, ale hříšnou přirozenost, která dřímá v člověku a čeká na svoji příležitost.

AQUILA – PROBODENÝ PADÁ

Aquila je vyobrazením orla, ale vždy ve starých zodiacích je vyobrazen jako orel padající. Nejjasnější hvězda *Al Tair* v krku znamená *Zranění*. *Al Cair* znamená *Probodění*, a hvězda *Tarared* – *Zraněný* nebo *Roztrhaný*. *Al Shain* v hrdle znamená *Jasný* a pochází z kořene slova *Rudě zbarvený*.

To stejné slovo je použito, když Rahab spustila z okna rudě zbarvenou šňůru na znamení a její dům nebyl

napaden, čímž zachránila celou rodinu podobně jako krev beránka na veřejích obyvatele domu. Což je znovu předobraz spasení skrze krev Kristovu. Hvězda v ocasu nese název *Al Okaf*, její význam je *Raněný do paty*. Zde znovu je symbolika jasně vztahující se na Krista, o čemž jsme psali již dříve.

Orel je v Bibli symbolem Krista. Exodus 19:4 „*Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě.*“ Konečné vysvobození bylo skrze krev beránka, kterou pomazali veřeje dveří a zhoubce je nechal naživu. Je zde vysvobození skrze krev Kristovu. Tato krev se aplikuje vírou duchovně „*Chodíme-li však ve světle, jako on je ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše Krista, jeho Syna, nás očisťuje od veškerého hříchu.*“ Stačí chodit ve světle s Bohem.

Znovu se Pán připodobňuje k orlu v Deuteronomium 32:11,12 „*Jako bdí orel nad svým hnízdem a nad svými mládřaty se vznáší, svá křídla rozprostírá, své mládě bere a na své peruti je nosí, tak Hospodin sám ho vedl, žádný cizí bůh s ním nebyl.*“

Také ve čtvrtém evangeliu je Kristus připodobněn k orlovi. Zjevení Janovo 4:7 „*První podobná lvu, druhá býku, třetí měla tvář člověka, čtvrtá byla podobná letícímu orlu.*“ V Matouši se mluví hodně o králi a království, lev je král zvířat; poté tvář býka, který je služebníkem na poli, tedy evangelium Marka, kde se často mluví o Kristu jako služebníkov, třetí tvář je člověka, což koresponduje s Lukášem, kde Pán o sobě často mluví jako o synu člověka a konečně tvář orla, což koresponduje s evangeliem podle Jana, kde se mluví o tom, že Kristus „přichází shůry“ (Jan 3:31). Orel se vznáší ve výšinách a ukazuje na Boží život. Kristus je zde jako Bůh. A i když tento božský život vyhasl, byl vzkříšený a skrze jeho smrt získáváme ten stejný život jako On.

Zdá se zvláštní, že právě evangelium Jana (orla) říká „*Je dokonáno!*“ *Sklonil hlavu a odevzdal ducha Otcí.*“ Znovu slovo „odevzdal ducha Otcí“ ukazuje na nesmrtelnost ducha, na Kristovo Božství. Boží slovo jasně říká, že zatímco tělo Kristovo bylo pohřbeno, On mezitím kázal duchům v podsvětí! 1 Petrův 3:18,19 „*Vždyť i Kristus jednou trpěl za hříchy,*

spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrcen v těle, ale obživen v Duchu, v němž také přišel a kázal duchům ve vězení“.

Ve všech znameních tedy vidíme, jak na sebe důmyslně navazují. Zabitý kozel je následován Božím šípem a následně padajícím orlem, ale tím to nekončí, následující znamení dokončuje tento obrázek.

DELFIN – DELHINUS VZKŘÍŠENÍ ZE SMRTI

Znamení Delfína (nebo ryby) jej vyobrazuje ve chvíli, kdy vyskakuje z vody. Delfín je malé souhvězdí blízko Orla, těsně u východního okraje Mléčné dráhy. Lidé ho často mylně pokládají za souhvězdí Malého vozu. Čtyři nejjasnější hvězdy v jeho hlavě připomínají zářící diamanty (jejich názvy jsou ztraceny).

V perském planiglobu je ryba a proud vody. Egyptané zde měli nádobu, ze které se vylévá voda. Prastaré názvy tohoto souhvězdí jsou: hebrejsky *Dalaph* – *vylévání vody*; *Dalaph* arabsky znamená *Přicházející rychle*; *Scalooïn* (arabsky) – *hbitý* (jako proud vody); *Rotaneb* nebo *Rotaneu* – (syrsky a chaldejsky).

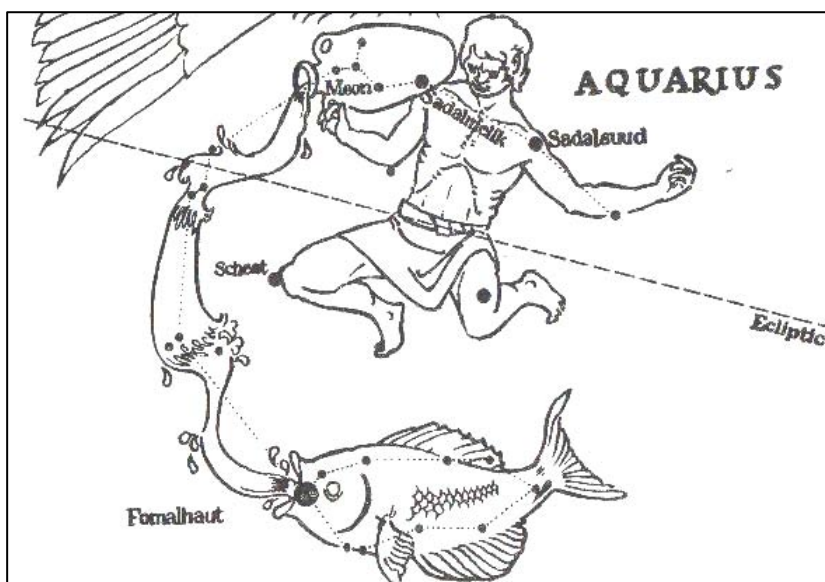
Delfíni jsou známi tím, že dovedou vysoko vyskočit z vody. V hodině smrti Ježíš mohl říct: „Propastná tůň na tůni volá v hukotu peřejí tvých, všechny tvé příboje, tvá vlnobítí se přese mne valí.“ (Žalmy 42:8 CEP). Smrt ho ale nemohla zadržet, On byl „*vzkříšen pro naše ospravedlnění*“ (Římanům 4:25).

Jonáš byl pod vodou tři dny. Matouš 12:40 „*Neboť tak, jako byl Jonáš tři dny a tři noci v břiše velryby, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země.*“ Vyjití Jonáše z moře po třech dnech je podobenství vzkříšení. Když hodili Jonáše do moře, bouře se rázem utišila.

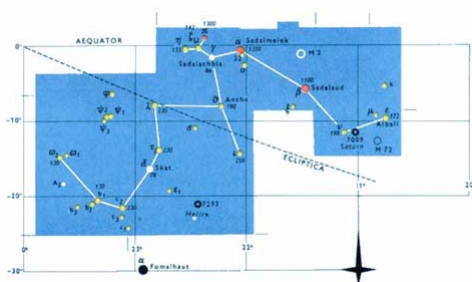
Stejně tak když přibili Ježíše na kříž, utišilo to Boží hněv proti nám. Jonáš utíkal před Božím voláním. Člověk v ráji utíkal od Boha poté, co zhřešil. Byl to Bůh, kdo ho hledal a jeho hřích vložil na Krista. I Petr to řekl Ježíši. Lukáš 5:8 „A když to Šimon Petr uviděl, padl k Ježíšovým kolenům a řekl: „Odejdi ode mě, Pane, vždyť jsem hříšný člověk!“ Díky Pánu, že on přišel právě k nám, kteří jsme ho nehledali. Římanům 10:20 „Izaiáš pak směle říká: „Dal jsem se najít těm, kteří mě nehledali; nechal jsem se poznat těm, kteří se po mně neptali.“

Následující znamení celou věc jen potvrzuje a logicky zapadá do biblického obrazu – po smrti a vzkříšení následuje vylití.

ŠESTÉ ZNAMENÍ – VODNÁŘ – AQUARIUS KRISTUS KŘTÍ DUCHEM

Souhvězdí Vodnáře podle Kennetha C. Fleminga

Znamení Vodnáře, jež symbolizuje vylití Ducha svatého, následuje Kozoroha, přesně podle Bible; nejdřív Ježíš umírá za naše hříchy a poté na nás vylévá svého Ducha. Lukáš 22:10-12 „Řekl jim tedy: „Hled'te, až vejdete do města, potká vás člověk, který ponese džbán vody. Jděte za ním do domu, do kterého vejde, a řekněte hospodáři toho domu: 'Mistr ti vzkazuje: Kde je místnost, v níž bych se svými učedníky pojechl beránka?' On vám pak ukáže velikou

horní místnost prostřenou k jídlu. Tam připravte večeři.“ Muž nesoucí džbán vody je předobrazem Krista jako Vodnáře a horní místnost reprezentuje místo, kde byl na sto dvacet vylit Duch svatý. Tedy zobrazuje ukončení znamení Kozoroha, ve kterém je zobrazen jako oběť a začátek věku Vodnáře – Vylití Ducha svatého.

Vodnář je rozsáhlé souhvězdí nad Pegasem, ve kterém je vyobrazen muž s velikou nádobou, z níž vylévá spousty vody – očividně neustálým proudem až k otevřené hubě ryby souhvězdí

Piscis Austrinus (Jižní ryba). Vodnář (Aquarius) je latinský název a pochází od slova *Povstat a Vylítí vody* (Kristus povstal z hrobu a poté mohl vylít svého Ducha svatého). Hebrejský název je *Deli – Vodní nádoba*. Jméno Vodnáře v koptském jazyce bylo *Hupei Tirion – Místo vylítí* (Skutky 2).

Některé východní zodiaky mají zobrazenou pouze nádobu, ale většina prastarých zodiaků zobrazuje Vodnáře, který ji vylévá.

Hvězda v jeho pravém rameni je *Sadalmelik*, což znamená *Záznam vylítí*. V druhém rameni hvězda *Sadalsuud* znamená *Který vylévá* a v pravé noze hvězda *Sheat* nebo *Skat* znamená *Ten, kdo odchází a zase se navrací, Vylévač*.

Pán Ježíš říká: Jan 4:14 „*Kdo by se však napil té vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale ta voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu.*“ Ježíš je ten, kdo dává tuto živou vodu. On je tímto Vodnářem. Všechna znamení dokonale navazují na příběh v Bibli. Po vzkříšení přichází na řadu vylítí Ducha svatého, ve kterém se rodí novozákonní církev, což je vyobrazeno rybou, do které tento proudí tato voda. *Záznam vylítí* – se nachází ve Skutcích 2 a také 10:44 „*A když ještě Petr mluvil ta slova, Duch Svatý sestoupil na všechny, kdo poslouchali Slovo. Věřící z obrázky, kteří přišli s Petrem, tedy užasli, že dar Ducha Svatého je vylit i na pohany.*“ Zde je slovo *vylítí*. Petr dále říká, že na ně byl vylit Duch svatý stejně tak, jako na ně v „horní místnosti“.

Sheat nebo *Skat – Ten, kdo odchází a zase se navrací* je úžasné potvrzení slov Pána: „*A já budu prosit Otce a dá vám jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal na věky, toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijmout, neboť ho nevidí ani ho nezná. Vy ho však znáte, protože přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás jako sirotky, přijdu k vám. Ještě krátký čas a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte. Protože já žiji, i vy budete žít. V ten den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně a já ve vás.*“ (Jan 14: 16–20 NBK). Ten, kdo *odchází a zase se navrací* (hvězda *Sheat* nebo *Skat*) tedy znamená Krista, který odešel zpět do nebe, ale vrátil se do svých věřících skrze *vylítí* Ducha svatého. Kristus slíbil, že bude v nich, přebývá ve svých věřících skrze přítomnost Ducha svatého. Všimněte si, že Ježíš říká, že On je ten, kdo tuto živou vodu dává, a na druhém místě říká, že je to Otec, zde je tedy jednota Syna a Otce.

Tento Duch svatý je Utěšitel, tedy osobní zájmeno, nikoliv nějaká věc, ale živá osoba. Bez plnosti Ducha je křesťan jako ryba bez vody.

V Exodus 17: 4-6 je záznam, kdy Boží lid na poušti žíznil a Mojžíš udeřil do skály, z níž vytryskl pramen. Tato skála symbolizuje také Krista: „*a všichni pili tentýž duchovní nápoj (neboť pili z duchovní skály, která šla za nimi, a ta skála byl Kristus)*“ (1 Korintským 10:4 NBK).

Do Ježíše bylo udeřeno na kříži, jehož důsledkem z něj vytékají proudy vody živé. Izajáš 32:1,2 „*Hle, král bude kralovat spravedlivě a velmožové budou vládnout podle práva. Každý z nich bude jako skrýše před větrem a úkryt před průtrží mračen, jak tekoucí vody ve vyprahlém kraji, jako stín mohutné skály v žíznivé zemi.*“

V Numeri se mluví v proroctví o vylítí Ducha z nádoby podobně jako z Vodnáře! „*Z jeho věder se řinou vody, jeho símě je hojně zavlažováno, jeho král bude vyvýšen nad Agaga, jeho království bude povzneseno.*“ (Numeri 24:7)

Tohle vylítí Ducha je zde proto, že Ježíš zemřel na kříži, je to dar milosti každému, kdo cele věří. Jen žádejte a dostanete.

Jan Křtitel říká o Kristu: „*Jistě, já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svatým.*“ (Marek 1:8 NBK) Kristus je tedy tento Vodnář, který vylévá Ducha svatého na ty, kteří o to prosí v Duchu a v pravdě.

Výsměch věku Vodnáře skupinou The Beatles

Donald Phau ve svém díle „Satanské kořeny rocku“ odhaluje temné pozadí skupiny The Beatles. Není divu, že tato skupina, která prohlásila, že budou slavnější než Ježíš Kristus a že křesťanství zanikne, se vysmívala věku Vodnáře. Největší koncert po jejich koncertu „Woodstock Music and Art Fair“, byl nazván a oslavován časopisem Time jako „Festival Vodnáře“. Název Vodnář byl vybrán velice pečlivě a měl znamenat, že „Věk Ryb“, jenž je s tímto souhvězdím spojen a jenž je Věk Krista, končí.

John Lennon po určitou dobu dokonce užíval titulu kněz/král Věku Vodnáře.

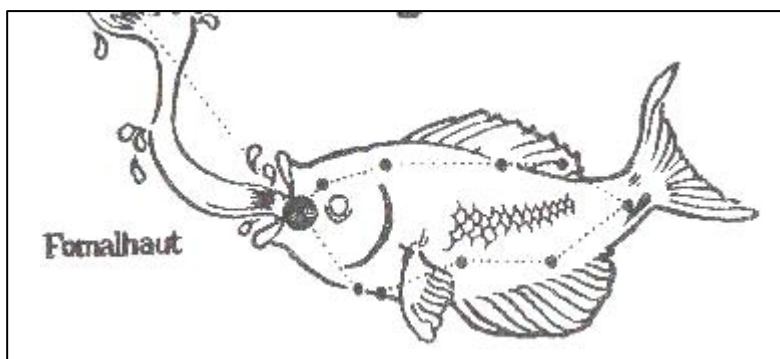
Cituji: „Mezitím co byli v Hamburku, John stával každou neděli na balkoně, posmívajíc se lidem, kteří toho rána šli na bohoslužbu do církve Svátého Jozefa. Naplnil vodou kondom a připevnil ho k obrazu Krista, který vyvěsil ven, tak aby ho lidé, kteří šli do církve, viděli. Jednou se vymočil na hlavy tří jeptišek. (Philip Norman, Shout! The Beatles in Their Generation, strana. 152)

Píseň od Johnna Lenona nazvaná Imagine (Představ si) je pěknou melodickou písní, ale slova této písně jsou plná jedu proti křesťanství, proti myšlence nebe a pekla a zahrnuje v sobě i učení New Age.

Představ si, že není žádné nebe.
Je to snadné, když to zkusíš.
Žádné peklo pod námi, jen obloha nad hlavou.
Představ si, jak všichni lidé
žijí jen pro dnešní den.
Představ si, že nejsou žádné státy.
Není to tak těžké.
Nic, pro co by se zabíjelo nebo umíralo
a ani žádné náboženství.
Představ si, jak všichni lidé
žijí život v míru...
Možná říkáš, že jsem snílek,
ale já nejsem jediný.
Doufám, že se k nám jednou přidáš.
A svět bude jako jedno.
Představ si, že není žádný majetek.
Jsem zvědavý, jestli to dokážeš.
Žádný důvod trápení nebo hladu.
Bratrství lidí.
Představ si, jak se všichni lidé
dělí o celý svět...

IMAGINE (Představ si) od Johna Lenona

PISCIS AUSTRINUS – JIŽNÍ RYBA
ŽIVÁ VODA PŘIJATA

První souhvězdí Vodnáře je Piscis Austrinus, je zde zobrazena ryba s otevřenou pusou, do které proudí voda z Vodnáře. Je to malé souhvězdí pod Vodnářem a za podzimních měsíců lze při jižním obzoru vidět jeho nejjasnější hvězdu, Fomalhaut.

Název tohoto souhvězdí v arabštině je *Fom Al Haut – Ústa ryby*. V zodiaku Denderah je nazváno *Aar – Proud*. Název tohoto souhvězdí je podobný názvu souhvězdí Pisces (Ryby), je nazváno *Pisci Austrinus* nebo *Pisci Australis* což znamená Jižní ryba. Rozlišuje se podle jedné jasně zářící hvězdy *Fomalhaut*, což znamená *Ústa ryby*. Ryba přijímá a pije vodu z nevyčerpatelného zdroje Vodnáře – Krista. Je to nevyčerpatelný proud požehnání a darů Ducha svatého v Kristu Ježiši. Jan 4:14 „*Kdo by se však napil té vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale ta voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu.*“ Tohle pití Ducha je jediná cesta, jak se křesťan udržuje při životě. Je to symbol modlitby – „*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě přivedl z egyptské země. Otevři svá ústa, naplním je.*“ (Žalmy 81:11 CEP) Pokud křesťan neotevře symbolicky ústa, nebude naplněn. Jeden bratr mi říkal, že když poprvé četl svoji Bibli a přečetl si tento verš, v dětinské důvěře si klekl na kolena a otevřel svoje ústa – Pán ho mocně pokřtil Svatým Duchem a on se začal modlit ve zvláštním jazyce, kterému sice nerozuměl, ale působil v jeho nitru blažený pocit. V souhvězdí Capricornus jsme viděli rybu, která je zrozena díky oběti Krista na kříži. Teď vidíme tuto rybu, jak díky smlouvě v krvi Kristově otvírá ve víře ústa a přijímá životadárnou plnost Ducha svatého s Jeho dary a požehnáním. „*Neopíjejte se vínem, v němž je prostopášnost, ale buďte naplňováni Duchem.*“ (Efezským 5:18) Tohle je příkaz, naplňování buďte Duchem, tedy není to zkušenost, která se odehrává jednou za čas, ale na každý den! Bez tohoto každodenního naplnění Duchem bude křesťan jako ryba bez vody a může se stát, že začne vyhledávat jiné zdroje naplnění. Nesmíme se spoléhat na předešlé naplnění.

PEGAS – PEGASUS BRZKÝ NÁVRAT VYKUPITELE

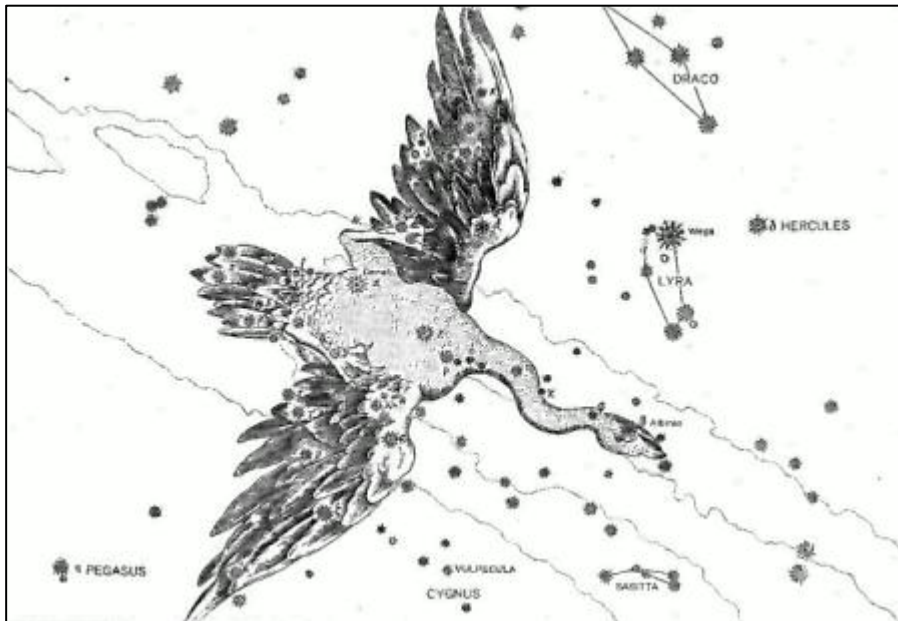

Pegas je rozlehlé souhvězdí podzimní oblohy, nápadné tím, že leží mimo Mléčnou dráhu, tedy nachází se v oblasti chudé na hvězdy. Skládá se z velmi jasných hvězd, zářivějších než Vodnář. Obrázek okřídleného koně je velmi populárním obrázkem ve světě, škoda jen, že lidé neznají jeho opravdový význam. V zodiaku Denderah nese název dvojí, *Pe* a *Ka*, což dohromady jako *Peka* nebo *Pega* znamená *Vůdce*. *Sus* znamená *Kůň* a také *Rychle přicházející*. Individuální hvězdy nesou podobný význam. Hvězda *Markab* znamená *Navracející se zdaleka*, *Scheat* znamená *Který jde a zase se navrací*, *Enif* znamená *Ratolest (Výhonek)*, a *Matar* znamená *Který působí záplavu radosti*.

Když dáme vše dohromady, vidíme zde slavný návrat Ježíše Krista na tuto zem, který bude opravdu již velmi brzy. Je to ta ratolest nebo výhonek, o kterém mluví Písmo. Víme, že On přijde s velikou slávou a mocí, aby soudil živé i mrtvé. On způsobí svým návratem velikou přetékající radost nebeským občanům a těm, kteří jej očekávají. V srdci každého opravdového křesťana by se mělo ozývat: „*Ano, přijď, Pane Ježíši!*“ (Zjevení Janovo 22:20)

Hvězda *Markab* (*Navracející se zdaleka*) dodnes slouží mořeplavcům pro navigaci. Očekávání Jeho návratu dává věřícím směr v jejich životě.

CYGNUS – LABUŤ JISTÝ NÁVRAT VYKUPITELE

Obrázek souhvězdí z Bayerova atlasu Uranometria

Je zde další souhvězdí Kříže, *Cygnus* (nebo *Labuť*), také zvané Severní kříž, kvůli křížovému tvaru Labuť, správný název je ale *Cygnus*. Labuť lze vidět večer od června do ledna; vyobrazuje nádhernou labuť letící nebem. Díky svému křížovému tvaru a její silné záři je vidět velmi jasně. Leží také v cestě Mléčné dráhy. Pro astronomy je díky své silné záři velmi zajímavým objektem.

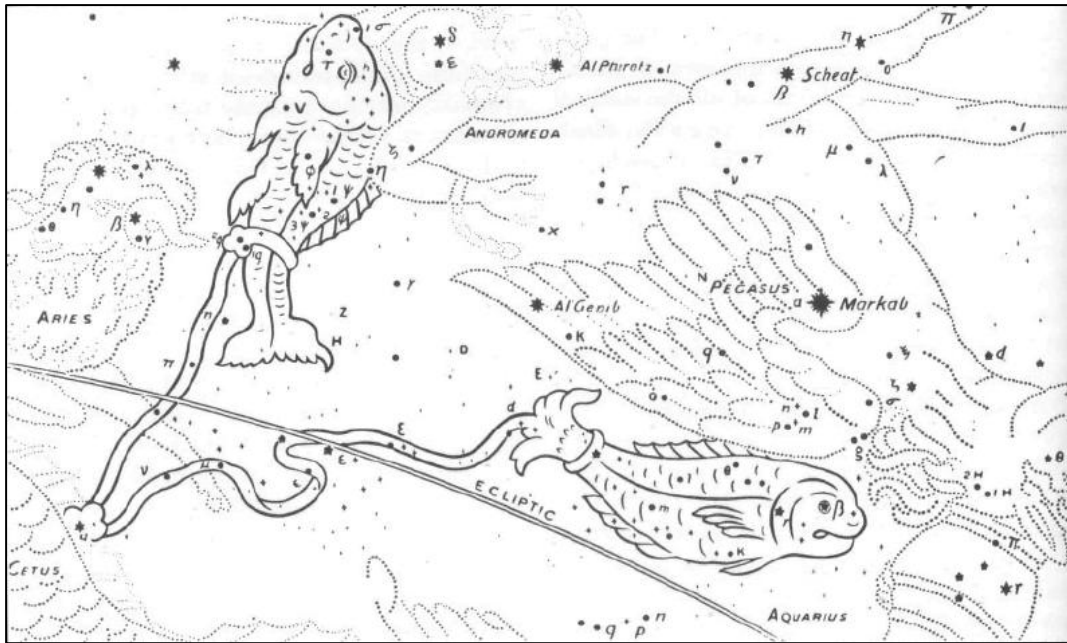
Souhvězdí Labuť je posledním souhvězdím Vodnáře a dokončuje tak své poselství. V zodiaku Denderah nese název *Tesark*, což znamená *Tento zdaleka*, což naznačuje příchod Krista z NEBE, kde připravoval místo pro svůj lid. V řečtině a latině nese jméno s významem *Kroužící* a *Navracející*. Opět se jedná o návrat Krista z nebe. Kroužící naznačuje působení Ducha svatého po celé zemi a jak víme, Kristus přebývá ve svém lidu skrze Ducha svatého.

Nejjasnější hvězda je *Deneb*, což znamená *Pán přichází*. Astronomové o této hvězdě říkají: „Svítivost této hvězdy je ohromující a patří k nejvýkonnějším hvězdám viditelných okem. Průměr je 60x větší a světelný výkon 10000x větší než u Slunce.“ Tato hvězda se také nazývá *Aried*, což znamená *On sestoupí dolů*. Opět, Pán Ježíš přijde brzy! On sestoupí z nebe. Druhá nejjasnější hvězda je *Albireo* v labutím zobáku, což je arabsky *Letící rychle* a *Sadr* znamená *Který se navrací v kruhu* (od slovesa kroužit). Dvě hvězdy v ocasu *Azel* a *Fafage* znamenají *Který se navrací rychle* a *Zářící*.

Samotné názvy hvězd jistě nenechávají nikoho na pochybách. Jeho návrat z NEBE bude rychlý a v zářící slávě. Zjevení Janovo 22:7 „Hle, přijdu rychle. Blaze tomu, kdo zachováva slova proroctví této knihy.“ Zjevení Janovo 22:12 „A hle, přijdu rychle a má odplata se mnou, abych odplatil každému podle toho, jaké bude jeho dílo.“ Zjevení Janovo 22:20 „Ten, který vydává svědectví o těchto věcech, říká: „Jistě, přijdu rychle. Amen.“ *Ano, přijď, Pane Ježíši!*“

Věk Vodnáře – vylití Ducha svatého, bude zakončen příchodem Ježíše Krista na tuto zemi a nastane tisícileté království pokoje – což značí bílá labuť, jelikož je to velmi pokojné stvoření.

SEDMÉ ZNAMENÍ – RYBY – PISCES KRISTUS VE SVÉM LIDU – IZRAEL A CÍRKEV

Znamení Ryb je sestaveno ze dvou ryb spojených stuhou. Každá plave jiným (zkříženým) směrem. Jméno ryb v zodiaku Denderah je *Pi – cot Orion* nebo *Pisces Hori*, což znamená *Ryby toho, který přichází*. *Alsamaca* je jméno hvězdy v rybě směřující k severu (k Severce) a znamená *Nadnášen* nebo *Podpořen*. Další hvězda v druhé rybě se jmenuje *Okda* a znamená *Spojen*.

Tyto dvě ryby reprezentují dva potomky Josefa, Manasese a Efraima, když jim Jákob (přejmenován na Izrael) žehnal, kteří představují Izrael a Církev. Připomeňme si jen, že Jozef měl sen o 12 hvězdách, jež symbolizují dvanáct pokolení Izraele. Těchto dvanáct hvězd se prolíná s dvanácti

znameními zodiaku, dvanácti kmenů Izraele, dvanácti kameny, které nesl nejvyšší kněz na svých prsou a dvanácti apoštoly. Komentář Adama Clarka i jiné komentáře poukazují v tomto požehnání Genesis 48:16 na hebrejské slovo *Dagim* (ryby), což tedy přeloženo se čte: „*a at' se jako ryby rozmnoží u prostřed země*.“ Kralická zde překládá „jako hmyz“; tohle slovo *Dagim* je spojeno se slovem „zástupy“ a proto CEP překládá „nesmírně rozmnoží“. Tedy pokolením Manases a Efraim je přiděleno znamení ryb. Je zde také vidět dvojí lid v zaslíbení Abrahamovi, ve kterém je Izrael jako množství písku mořského a novozákonní věřící jako množství hvězd na nebi. (Gal. 3:29)

Genesis 48:14 „*I vztáhl Izrael pravici a položil ji na hlavu Efrajima, který byl mladší, a levici na hlavu Manasesovu. Zkřížil ruce úmyslně, ačkoli prvorozený byl Manases*.“ Tohle zkřížení rukou je předobrazem ukřížování Ježíše, skrze které se požehnání v Kristu Ježíši rozlilo na pohany (mladší syn), místo na Židy (starší syn), jelikož odmítli trpícího Krista. Překřížený směr ryb zde symbolizuje překřížení požehnání Jákoba. Tedy v těchto dvanácti hvězdách je

zahrnuta i nevěsta Kristova z pohanů. Zjevení Janovo 12:1 „*A na nebi se ukázalo veliké znamení: žena oděná sluncem, pod jejíma nohama měsíc a na její hlavě koruna dvanácti hvězd.*“ Zde vidíme dvanáct hvězd kolem... slunce, v jehož středu je žena (Církev oděná Kristem: Římanům 13:14 „*ale oblečte se do Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo podle jeho žádostí.*“). Vidíme zde jak symbol zodiaku, tak dvanácti kmenů Izraele... společně s církví Boží kterou symbolizuje Efraim – nikoliv tedy jen Izrael. Tato žena nemůže být Marie, jelikož dítě této ženy je hned vytrženo k trůnu, což se u Krista hned po narození nestalo, navíc je tento obrázek vidět také v Genesis 37:9, 10 „*Měl pak ještě jiný sen a vypravoval jej svým bratrům: "Měl jsem opět sen: Klanělo se mi slunce, měsíc a jedenáct hvězd."* To vyprávěl otcí a bratrům. Otec ho okřikl: "Jaký žes to měl sen? Že i já, tvá matka a tvoji bratři přijdeme, abychom se před tebou skláněli k zemi?" Josef zde reprezentuje dvanáctou hvězdu, jeho otec slunce a matka měsíc; matka se zde tedy klaní synovi Josefovi (Kristu). Josef je předobrazem Krista, kterému se všichni nakonec budou klanět a je tedy hlavním hrdinou jak zodiaku, tak i evangelia. Ježíš je v rodokmenu Izraele, jak na to poukazuje první kapitola evangelia Matouše. Uvedu několik podobností mezi Josefem a Kristem: Josef je nenáviděn bez důvodu podobně jako Kristus, je prodán svými bratry za stříbrné (Jidáš zradil Krista za stříbrné), ve vězení jednomu předpovídá smrt a druhému život, podobně jako na kříži, kdy jednomu předpověděl, že s ním bude v ráji a druhý, jelikož se vysmíval, zemřel duchovně. Dále jsou mu svěřeny klíče od vězení (Ježíš má klíče od smrti a života Zjevení 1:18) a nakonec nikdo nemůže přijít k faraonovi, jen skrze Josefa a přitom se musí poklonit (každé koleno poklekne před Ježíšem a „*Nikdo nepřichází k Otcí než skrze mne.*“ Jan 14:6)

Dnes vidíme, že Boží lid směřuje jedním směrem, zatímco Izraelský národ směřem jiným, nicméně jsou spoutáni jednou stuhou. Tato stuha reprezentuje jednotu v Ježíši Kristu. Efezským 2:12-14 „*jste byli v té době bez Krista, odcizení od společnosti Izraele, cizí vzhledem k zaslíbeným smlouvám, nemající nadějí a bez Boha na světě. Ale nyní, v Kristu Ježíši, jste vy, kteří jste kdysi byli dalecí, učinění blízkými skrze Kristovu krev. Vždyť on je náš pokoj; on, kteří učinil z obojího jedno a zbořil zeď rozdělení.*“

Efraim (nevěsta z pohanů) plave symbolicky svíse směrem k vrcholu přesněji směrem k Severce, tj. k nebeskému duchovnímu království, zatímco ta druhá ryba, Manases (Izrael), plave vodorovně kolem dráhy slunce tj. směrem k tomuto světu.

Zde někteří učí, že tyto dvě ryby ukazují na rozdělený Izrael, ale z pohledu Božího je celý Izrael jako jedna žena. Někteří si myslí, že jelikož jsou tyto ryby přivázané k mořskému netvoru Cetusovi, nemůže se jednat o církev, protože církev není svázána. Jak už jsme si ale řekli, tato stuha není řetěz svázanosti, jak je tomu s ženou Andromedou, která jak uvidíme Izrael reprezentuje, ale, a to je na tom to nejhezčí, je fakt, že touto stuhou jsou ryby přivázané k Cetusovi za krk a omezují tak jeho pohyb! Cetus, mořský netvor znamená v překladu *Rebel*. První hvězda v Cetusovi *Menkar* tohle potvrzuje, jelikož znamená *Připoutaný (svázaný) nepřítel*. Tohle je potvrzeno hned dvěma svědky z Písma: „*Také víte, co ho nyní zdržuje (NBK používá ještě trochu silnější slovo zadržuje), aby byl zjeven až ve svůj čas. Neboť tajemství této bezzákonnosti již působí; jen čeká, dokud ten, kdo je nyní zdržuje, nebude z prostředku vzat. A potom bude zjeven ten Bezzákonný, kterého Pán Ježíš odstraní duchem svých úst a zahladí jej i jeho skutky jasným zjevením svého příchodu.*“ (2 Tesalonickým 2:6-8 KMS). Ten kdo omezuje působnost ďábla ve světě, je ten nový člověk v Kristu Ježíši – církev. Až bude církev vzata – vytržena, tehdy se ďábel projeví skrze antikrista v plné své síle, avšak v Bohem vymezený čas. Někteří se domnívají, že ten, kdo to zdržuje, je Duch svatý, který bude vzat spolu s církví, ale to není tak docela pravda, jelikož Bible jasně ukazuje na mocné činy Ducha svatého během velikého soužení.

Jan 21:18,19 „*Amen, amen, říkám ti: Když jsi byl mladší, opásával ses a chodíval jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš své ruce a opáše tě jiný a povede tě, kam nechceš. To řekl,*

aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A když to pověděl, řekl mu: „Následuj mě.“ Všichni víme jakou smrtí Ježíš Boha oslavil – smrtí kříže! Zde Ježíš tedy na symbol opásání rukou překřížil ruce, podobně jako Jákob v požehnání. Tedy znovu - svázanost nemusí být v Bibli vždy špatným znamením. Oběť na oltáři musela být svázaná, jelikož se přirozeně bránila. Naše stará lidská přirozenost utíká od Boha a proto je třeba na každý den vzít svůj kříž, zapřít sebe sama a následovat Krista. Lukáš 9:23 „Potom jim všem říkal: „Chce-li někdo přijít za mnou, ať se zřekne sám sebe a bere svůj kříž každý den a následuje mne.“ Naprostá svoboda přijde, až tohle tělo obleče nesmrtelnost skrze vzkříšení.

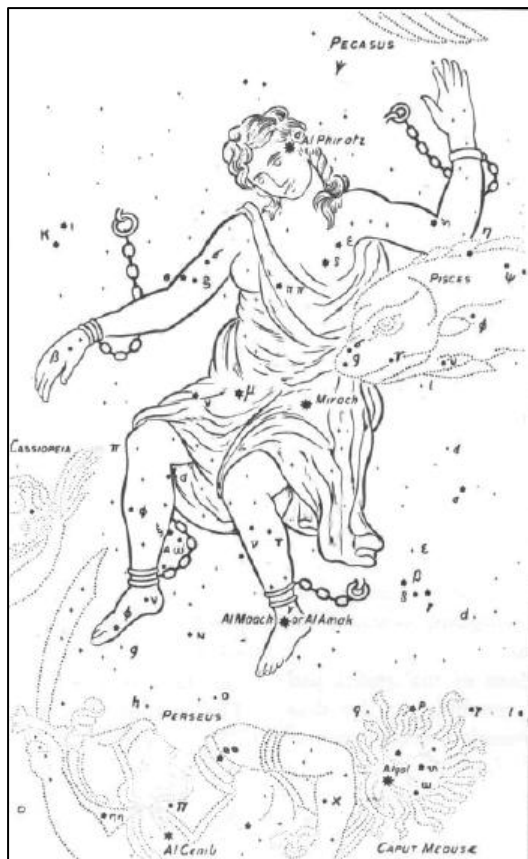
STUHA – PÁS JEDNOTA V KRISTU

Další znamení jen znovu potvrzuje, co jsme si již řekli. Tohle souhvězdí je stuha, kterou jsou obě ryby spojeny a kterou je zároveň svázán Cetus (Rebel). Opět, žádný název nenaznačuje, že by se jednalo o něco negativního. Arabské jméno *Alrishah* v místě kolem krku Cétuse jednoduše znamená *Stuha* nebo *Držet na uzdě* (touto stuhou drží ryby netvora na uzdě). Staré egyptské jméno pro tuto stuhu bylo *U-or*, což znamená *On přichází*. Je také velmi zajímavé si všimnout, že přední noha souhvězdí Aries, což je znamení Berana nebo Beránka, na této stuzce spočívá, což potvrzuje tuto jednotu, která je dosažitelná pouze v Kristu nebo skrze Krista. On je ten, který je ochraňuje od Cétuse.

Zjevení spočívá v tom, co nám říká epištola Židům, že Izrael je skutečně k církvi připojen tak, že bez ní nedojde k dokonalosti. Židům 11:39, 40 „A tito všichni, ačkoli se jim dostalo svědectví skrze víru, neodnesli si zaslíbení, protože Bůh pro nás zamýšlel něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli dokonalosti bez nás.“ (KMS)

ANDROMEDA – IZRAEL ČEKÁ NA SVÉHO VYSVOBODITELE

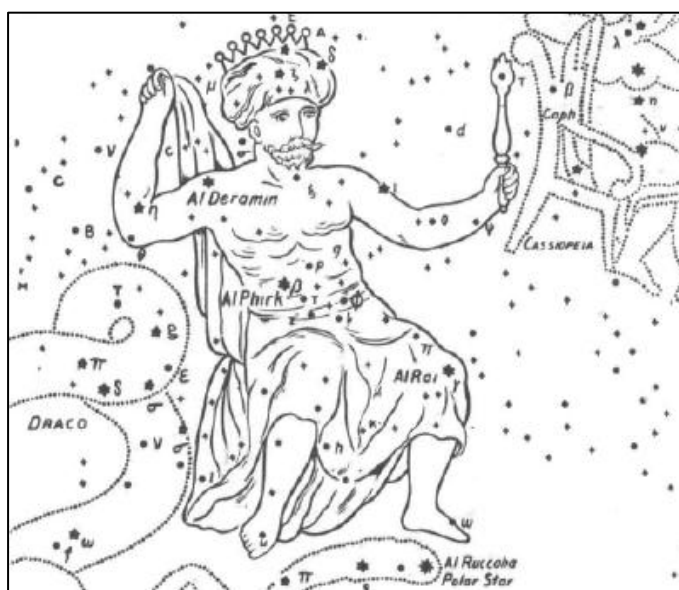
Andromeda je jasné souhvězdí, které vybíhá z rohu tzv. Pegasova čtverce směrem k Perseovi. Nad její hlavou je Pegas, okřídlený kůň, a u nohou je Perseus, její vysvoboditel. Souhvězdí Andromeda je na podzim a začátkem zimy viditelné celou noc, koncem zimy večer. Andromeda je obrázek ženy připoutané okovy na nohou a na ruku. Její jméno v hebrejštině *Sirrah* je doslovně *Spoutaná řetězy*. Hvězda *Alpheratz* v její hlavě znamená *Zhroucená* (psychicky), *Mirach* v jejím těle znamená *Slabost* a hvězda v její levé noze *Alamak* (*Almaak*) znamená *Sražená*. Další hvězda je *Almara*, znamená *Skličená*. Izajáš 52:2 „Setřes prach a povstaň, usídli se, Jeruzaléme, rozraz pouta na své šíji, zajatá dcero sijónská.“

Jeremjáš 14:17, 18 „Řekni jim toto slovo: Z mých očí tekou slzy dnem i nocí bez přestání, neboť těžká rána rozdrtila panenskou dceru mého lidu velikou, bolestnou ranou. Vyjdu-li na pole, hle, skolení mečem, přijdu-li do města, hle, zesláblí hlady; jak prorok, tak kněz procházejí zemí a nevědí si rady.“

Jejich svázanost ukazuje na čas, kdy Izrael zavrhuje Krista. Bůh ale úplně nezavrhł svůj lid a jejich vysvobození jakožto celého národa se rychle blíží.

Římanům 11:1 „Říkám tedy: Zavrhl snad Bůh svůj lid? V žádném případě! Vždyť i já jsem Izraelita, ze semene Abrahamova, z pokolení Benjamínova.“

CEFEUS – CEPHEUS KORUNOVANÝ KRÁL

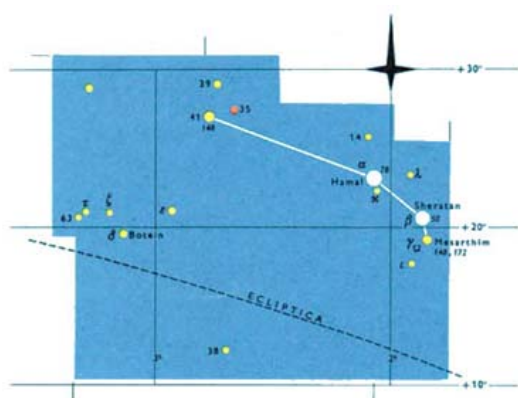
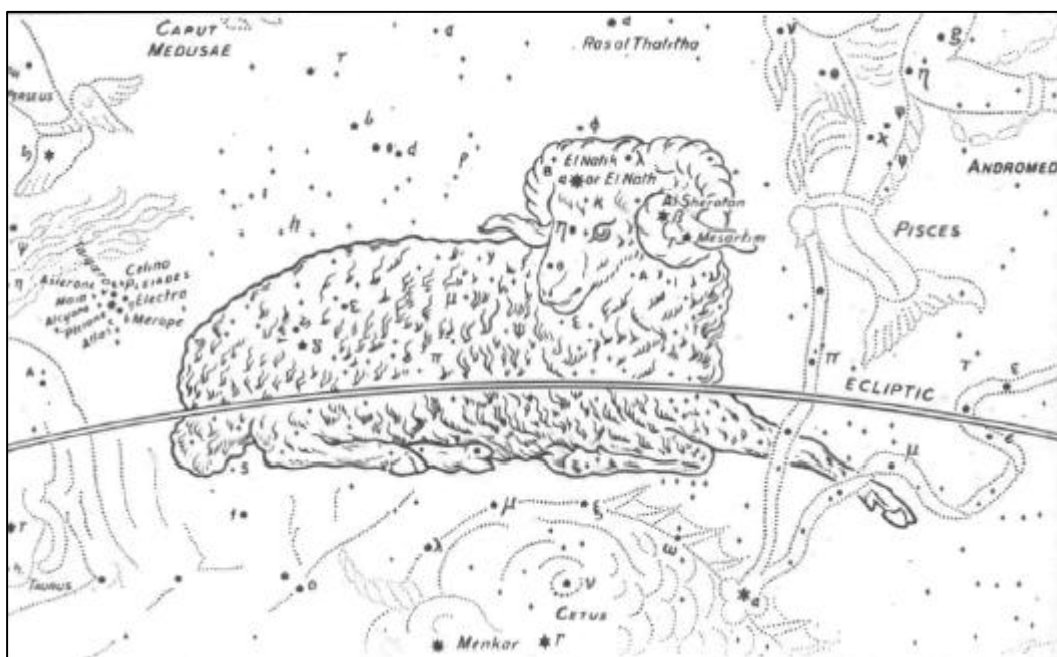

Na severním pólu spolu s Malým medvědem je možno pozorovat souhvězdí Cefeu. Cepheus je král sedící na trůnu poblíž své manželky Kasiopeji. Nohu má položenou na polární hvězdě, a jeho hlava je ozdobena malými hvězdami. Zde je korunovaný král, na sobě má královské roucho a královské žezlo v ruce. Egyptané ho nazývali *Pe – ku – hor*, což znamená *Vládce, který přichází, aby vládl*. Cepheus je řecký název pocházející z hebrejského slova *Královská ratolest* (nebo výhonek). Starý etiopský název tohoto souhvězdí byl *Hyk – král*.

Nejjasnější hvězda je v tomto souhvězdí *Al Deramin*, což znamená *Přicházející rychle jako v kruhu*. Astronomové o této hvězdě říkají, že se vlivem otáčení osy Země stane jednoho dne Severkou. „Svítlí žlutobílým světlem ve vzdálenosti 49 sv.r., tudíž 17x více než Slunce.“ Tento poznatek souhlasí s Božím Slovem; Severka je v souhvězdí Malého lva a symbolizuje Boží lid, který se shromažďuje do nebeského domova, poté tedy bude středem pozornosti díky hvězdě *Al Deramin* souhvězdí Cefeus – Pánův příchod a jeho vláda na této zemi. Hvězda v jeho pásu *Al Phirk* (arabsky) znamená *Vykupitel*, zatímco hvězda v jeho levém kolenní *Altaj* znamená *Ten, který láme*. Otázka i odpověď na tento obrázek je v Žalmu 24:10 „*Kdož jest to ten král slávy? Hospodin zástupů, onť jest král slávy. Sélah.*“ Tohle je ten, který jistě vysvobodí svůj lid – vítězný Beránek!

To je ten, který prohlásil, že ve třech dnech zbuduje svůj chrám, čímž měl samozřejmě na mysli tělo svých věřících. *Zacharjáš 6:13* „*Ano, on zbuduje chrám Hospodinův a bude obdařen velebností. Bude sedět na svém trůnu a vládnout a bude na svém trůnu knězem; mezi obojím bude pokojná shoda.*“

OSMÉ ZNAMENÍ – BERAN – ARIES (BERÁNEK) KRISTUS KORUNOVANÝ BERÁNEK

Aries se nachází pod Andromedou a mezi znamením Ryb a Taurusem. Dá se najít pomocí tří hvězd východně od Plejád. Souhvězdí Aries je většinou vyznačeno jako Beran nebo Skopec, některé zodiaky jej zobrazují jako beránka bez rohů. Beran je odrostlým beránkem. Hebrejský název je *Taleh*, což znamená *Beránek*, zatímco arabský název je *Al Hamal*, znamená *Ovce, která je jemná, milosrdná*. Moderní uranografové si spletli *Hamel* s nejjasnější hvězdou, ale staří astronomové mají pro ni oddělený název.

V syrštině je jméno pro Berana *Amroo*, což znamená *Beránek*. Nový Zákon používá stejné slovo „*Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak přichází k němu, a řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa!“* (Jan 1:29). Zde je tedy nepochybně Kristus jako Beránek Boží.

Elnath, nejjasnější hvězda v čele znamená *Raněn* nebo *Zabit*. Další nejbližší hvězda *Sheratan* znamená *Potlučený* a *Mesartim* znamená *Svázaný*. Tohle samozřejmě ukazuje na obětího beránka, který musel být nejdříve svázan. Akkadianské jméno pro znamení Berana bylo *Bara – Ziggur*, což znamená *Oběť spravedlnosti*.

Třetí myšlenka obsažená v tomto znamení je význam královský. Aries samo o sobě znamená *Vládce* nebo *Hlava*. V zodiaku Denderah nese název Kralování, *Tametouris Ammon – Vláda* nebo *Kralování Ammona*. Zde se nám tedy ukazuje Beránek Boží obětovaný, ale vládnoucí jako Král. Jako Beránek Boží odnímá hřích, ale teď kraluje jako Král králů.

Během doby vyjití Izraele z Egypta vstoupilo slunce do znamení Berana, čtrnáctého dne židovského měsíce Nissan (březen – duben). Tohle byl den, kdy Izraelitům bylo přikázáno, aby zabili beránka a jeho krví potřeli veřeje svých domů.

Čtrnáctého dne měsíce Nissan v roce 30 našeho letopočtu (což je velmi pravděpodobné datum ukřižování), stálo slunce v hlavě Berana poblíž hvězd *Elnath* což znamená *Raněn* nebo také *Zabit* a *Sheretan – Potlučený*.

Během temnoty, která nastala v době, kdy Ježíš visel na kříži, a která byla nadpřirozená podobně jako tma v Egyptě, mohli lidé, kteří hledali svit slunce, vidět pouze hvězdy *Elnath* a *Sheretan*. Může být tohle náhoda? Šance, že je tohle náhoda, je asi taková, jako byste házeli granátem do tiskárny a věřili, že se vám na zemi z výbuchů poskládá jediné srozumitelné slovo. „*Od šesté hodiny pak nastala po celé zemi tma až do deváté hodiny.*“ (Matouš 27:45) Zde kralická Bible zaznamenává židovský čas, jelikož Židé počítali čas od východu slunce, a tedy bylo ve skutečnosti poledne. Dnešní překlady překládají správně, že se jednalo o poledne: Matouš 27:45 „*V poledne nastala tma po celé zemi až do tří hodin.*“ (CEP)

Toto zatmění nemohlo být přírodním zatměním slunce, ale nadpřirozené, protože normální zatmění trvá jen několik minut, nikdy ne tři hodiny. Čteme také, že nastalo zemětřesení: „*země se otřásla a skály popraskaly*“ (Matouš 27:51). Je spousta historických záznamů vypovídajících o zemětřesení a zatmění, které tomuto času odpovídají: Lukáš 3:1 „*Patnáctého roku vlády císaře Tiberia, když byl Pontský Pilát vladařem v Judsku...*“ Tehdy bylo Ježíši třicet let, když začal svoji nadpřirozenou službu (verš 23). Právě ve chvíli, kdy Kristus zemřel na kříži, probíhala dvěstědruhá olympiáda v Řecku:

„Čtvrtého roku 202. olympiády nastalo zatmění slunce, větší než jakékoliv zatmění, které jsme kdy zažili. V šest hodin se den zatemnil jako v noci, a na obloze byly vidět hvězdy. Zemětřesení v Bithynii zničilo mnoho budov v Nicaea.“

Phlegon, Olympiády, část 17, také kroniky Jeroma.

Toto zatmění a zemětřesení tedy proběhlo po celé zemi, což dosvědčují i jiné rukopisy. Následuje historický citát zvaný: „Zpráva Piláta guvernéra, týkající se našeho Pána Ježíše Krista; zaslaná Augustu Ceasarovi v Římě“:

Teď, když byl ukřižován, nastala temnota po celém světě, a slunce se zatmělo na půl dne (pozn. přesněji tři hodiny), a objevily se hvězdy, ale nebyl v nich žádný třpyt; a měsíc ztratil svoji záři a zbarvil se krvavě; a svět zesnulých byl pohlcen (pozn. zřejmě má na mysli to, že mnohá těla svatých vstala z hrobu a ukázala se mnohým); tak že samotná svatyně v chrámu, jak ho nazývají, se nezdálo Židům samotným jako jejich vina (pozn.

roztržení opony od shora dolů nebyla jistě práce Židů, ale Boží zásah), ale spatřili propast v zemi, (pozn. jelikož země i skály pukaly) a bylo slyšet postupné, mohutné hřmění.

Samozřejmě se někteří snažili vysvětlit tohle zatmění přirozeným způsobem, ale vědci jasně tvrdí, že: „zatmění slunce může trvat nejvíce sedm a půl minuty. Což je hodně, hodně vzdálené třem hodinám a poukazuje na nadpřirozené zatmění, jelikož bylo ukřižováno „světlo světa“.

Z tohoto i z jiných dokumentů vidíme, že Pilát nazývá Krista „naším Pánem“. Z Božího slova víme, že jeho manželka byla Bohem varována ve snu, aby nic zlého nečinil Kristu, neboť jeho krev je nevinná. Pilát dal lidem na vybranou, propustit buď Krista nebo zločince a umyl si ruce na znamení, že není vinen jeho krví. Symbolicky i dnes je dáno každému člověku vybrat si, buď bude v jeho životě kralovat Kristus, nebo *ten zlý* (nepřítel lidských duší). Karel Kryl zpívá ve své písni: „Na místo Piláta svět si dnes ruce myje“. To je opravdu výstižné, Boží slovo jasně říká: „*Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Jestliže někdo miluje svět, není v něm láska Otcova.*“ 1 Janův 2:15. Lidé mají dnes na výběr mezi Kristem nebo zločincem, není nic mezi, žádná neutrální půda zde neexistuje.

Kopie těchto dopisů Piláta jsou uloženy v knihovně kongresu Washingtonu D.C. Mezi jinými také Pilát popisuje svoje setkání s Kristem, což je velice zajímavé a lze z toho pochopit moc Kristovu (například při zatýkání Krista, když řekl „já jsem“, všichni vojáci udělali krok zpět a padli na zem. Jan 18:6 „A jak jim řekl: "Já jsem," ustoupili nazpět a padli na zem.“ Nebo když Ježíše chtěli shodit ze skály, jak prošel jejich středem a nikdo nebyl schopen mu nic udělat.

Ve svém dopisu Tiberiovi píše Pilát podobné věci o zatmění a také popisuje své setkání s Kristem, z něhož jsem učinil následující výtazek:

„Mladý muž se objevil v Galilei a kázal s pokornou vroucností... Nejdříve jsem se domníval, že chce popudit lid proti Římanům, ale můj strach se rychle rozplynul... Jednoho dne jsem zpozoroval uprostřed skupiny lidí mladého muže opírajícího se o strom, jak klidně hovoří k zástupu. Bylo mi řečeno, že je to Ježíš. To jsem mohl jednoduše rozpoznat, jelikož se odlišoval od ostatních, kteří ho poslouchali... nikdy jsem neviděl sladší nebo tak klidně vypadající tvář. Nechtěl jsem ho rušit svojí přítomností a pokračoval jsem v chůzi, ale naznačil jsem své sekretářce (nebo jednatele), aby se připojila a naslouchala. Později mi oznámila, že v životě nikoho neslyšela vyučovat s takovou moudrostí, převyšující všechny filozofy, kteří se s učením Ježíše nemohou ani porovnávat.

Později jsem napsal Ježíši požadavek o soukromý rozhovor v Praetoriu (pozn. stan pro dávné generály, podle slovníku). Přišel. Když Nazarejský přišel, právě jsem měl svoji ranní procházku a když jsem ho uviděl, moje nohy byly jakoby přikované železem k mramorovému dláždění a třásl jsem se v každém údu svého těla jako obviněný zločinec, i když on vypadal velmi pokojně. Na nějakou dobu jsem tak zůstal stát a obdivoval jsem tohoto neobyčejného Muže. Nebylo v něm nic, co by budilo odstrašující dojem, ani v jeho charakteru, a přece jsem cítil, že Jeho přítomnost ve mne budila údiv a respekt. Řekl jsem mu, že je přitažlivě jednoduchý a že Jeho osobnost ho pozdvihuje nad všechny filozofy a učitele jeho dnů.“

OBĚŤ IZÁKA A BERAN CHYCENÝ V TRNÍ

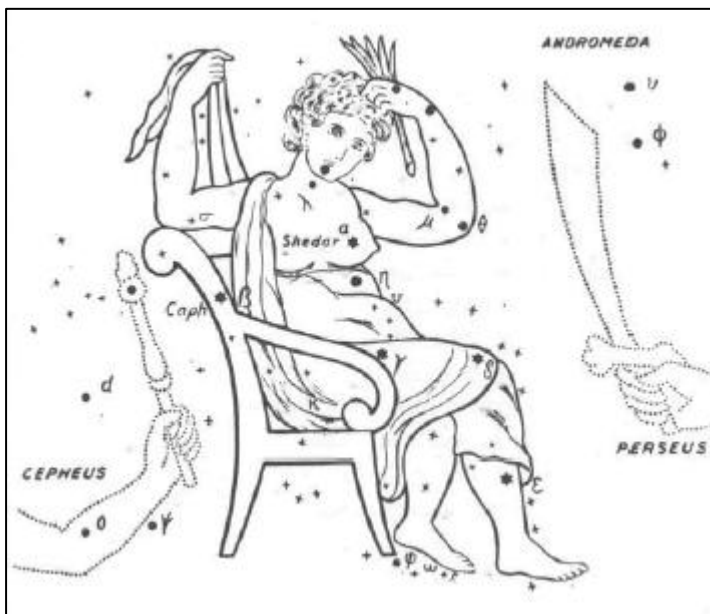
Genesis 22:13,14 „A pozdvih Abraham oči svých, viděl, a hle, skopec za ním vězel v trní za rohy své. I šel Abraham a vzal skopce toho, a obětoval jej v obět zápalnou místo syna svého. A nazval Abraham jméno místa toho: Hospodin opatří. Odkudž říká se do dnes: Na hoře Hospodinově opatří se.“

Když Abraham na rozkaz Boží chtěl již Izáka, svého jediného syna (podle zaslíbení) zabít, Bůh mu v tom zabránil a namísto Izáka se na místě objevil obětní beran, který se chytil za rohy v trnitém keři, jenž reprezentuje trnovou korunu. Izák jako oběť představuje Kristovo Božství, které nemohlo zemřít na kříži (Židům 7:3 „Bez otce, bez matky, bez rodokmenu, nemaje počátek dní ani konec života“) a odrostlý beránek reprezentuje Krista (v plném věku 33let) jako lidskou oběť z masa a krve.

Někteří si myslí, že se v tomto souhvězdí jedná o zlatou modlu, náhražku za Krista, (jako když Izrael obětoval zlaté tele na poušti) jelikož tento beránek byl podle bájí právě oním zlatým rounem, které si vezli argonauti ze své výpravy na lodi Argo. Nebýt těchto originálních výkladů hvězd, myslel bych si to také. Celá věc ale jen dokazuje, že Ježíš je tím pokladem, které lidské srdce hledá.

Jason a hledači pokladů se plavili na lodi Argo (souhvězdí Argo Navis) za zlatým Rounem Berana (odrostlý beránek). Chiron (Souhvězdí Kentaur) dal svůj obrázek na hvězdnou oblohu, aby tyto hledače vedl, což naznačovalo, že poklad se nachází poblíž Kentaura. Samozřejmě víme, že souhvězdí Jižního kříže je součástí Kentaura (i když moderní astronomové ho mají odděleně), který leží ve spodní části. Když k pokladu dorazili, byl tento Beran (zlaté Rouno) přibit ke stromu, což ukazuje na ukřižování Krista.

KASIOPEA – CASSIOPEIA

Souhvězdí Kasiopea září jasně v noci ve všech severních zemích světa. Leží v cestě Mléčné dráhy. Nad hlavou se nachází v podzimních měsících. Je snadno rozpoznatelné podle tvaru písmena "W" resp. "M". Kasiopea je žena sedící na trůnu. Jednou rukou si upravuje vlasy a druhou svůj oděv, jako by se připravovala na důležitou schůzku. Blízko ní sedí král Cepheus. Kasiopea je opakem Andromedy, ženy v řetězech.

Je tohle církev nebo Izrael? Ulugh Bey říká, že její jméno v arabštině je *El Seder*, což znamená *Vysvobozena*.

Tedy jedná se o vysvobození

Andromedy, Andromeda znamená *Svázaná*. V zodiaku Denderah se jmenuje *Set*, což znamená *Posazena jako královna*. Albumazer, arabský astronom řekl, že prastarý název

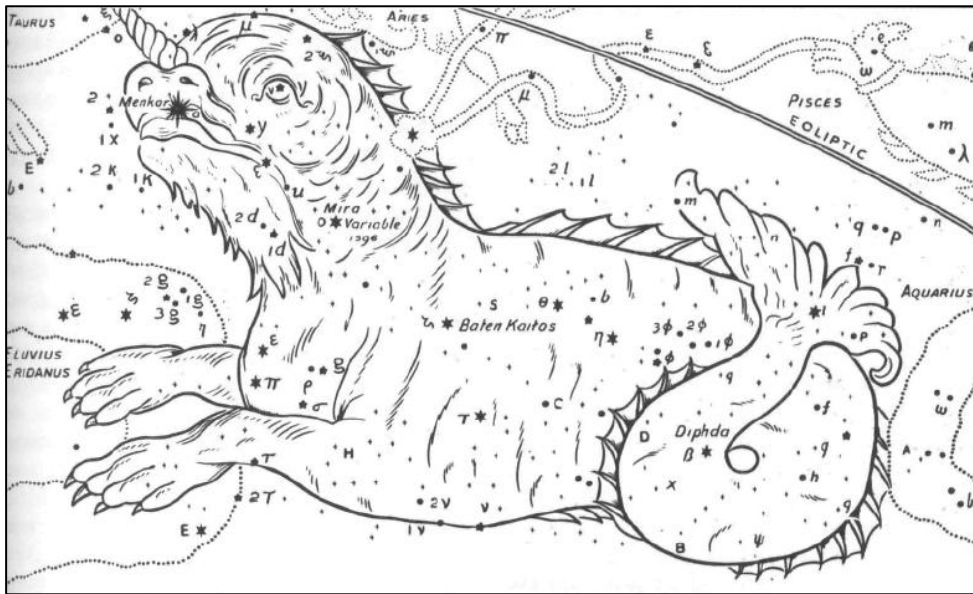
tohoto souhvězdí byl „*Dcera záře*“. Arabské jméno je *Ruchba – Dosazena na trůn*. Což je také i chaldejské jméno *Dat al cursa*.

Nejjasnější hvězda (v levém nadru) se jmenuje *Schedir* (hebrejsky), což znamená *Vysvobození*. Další (na vrchní části židle), má také hebrejské jméno *Caph* – což znamená *Ratolest*, nepochybně ve spojení s ratolestí vítězství skrze Krista, kterou drží ve své ruce.

Zde je nepochybně manželka Hospodina, vysvobozený lid Izraele. Několik veršů Písma hovoří jasně o obnoveném a vysvobozeném lidu Izraele jako o manželce a nevěstě Hospodina. *Izajáš 54:5-7* *Tvým manželem je přece ten, jenž tě učinil, jeho jméno je Hospodin zástupů, tvým vykupitelem je Svatý Izraele; nazývá se Bohem celé země. Jako ženu opuštěnou a na duchu ztrápenou tě Hospodin povolal, ženu mladosti, jež byla zavržena, praví Bůh tvůj. „Na maličký okamžik jsem tě opustil, avšak shromáždím tě v převelikém slitování.“* Tohle opuštění na maličký okamžik je v Božím čase doba, ve které vchází plnost pohanů, poté Bůh obnoví národ Izrael, tak jak nám o tom píše apoštol Pavel: „*Neboť nechci, bratři, abyste neznali toto tajemství (abyste nebyli moudří sami před sebou), že Izraeli nastala částečná zatvrzelost, dokud nevejde plnost pohanů. A tak bude spasen celý Izrael, jak je napsáno: „Ze Sionu přijde Vysvoboditel a odvrátí bezbožnosti od Jákoba.“* (Římanům 11:25,26) *Izajáš 61:9,10* „*Velmi se veselím z Hospodina, má duše jásá k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz členku bere, a jako nevěstu, která se kráší svými šperky.“*

Dalším důkazem je fakt, že 53. kapitola knihy Izaiáš mluví o Kristu jako o beránkovi vedeném k zabití a následující 54. kapitola mluví o nevěstě Hospodina, podobně jako znamená Kasiopei jako nevěsty následuje znamení Berana (beránka),.

CETUS – NEPŘÍTEL SVÁZÁN (ANTIKRIST)

Cetus je veliké souhvězdí, které se nachází pod souhvězdím Ryb a Berana, není tak jasné, spíše velmi matné, podobně je přítomnost nepřítele pro nás někdy těžko rozpoznatelná.

Cetus je mořský netvor, který je vyobrazován různými způsoby: Zjevení Janovo 13:1 „*Tedy jsem spatřil šelmu vystupující z moře, která měla sedm hlav a deset rohů.*“ Když budete číst celou kapitolu zjistíte, že se jedná o antikrista, který získá svoji moc od satana. Hvězda v jeho krku je *Mira*, což znamená *Rebel*. Zde vidíme rebela proti Bohu – ducha antikrista, jenž jednoho dne přijde v podobě člověka (2 Tesaloničským 2:3-12). Egypťané jej nazývali *Knem*, což znamená *Podmaněn* (nebo také *Utlumen*). Nejjasnější hvězda v hlavě je *Menkar* což znamená *Připoutaný (svázaný) nepřítel*. Další hvězda v ocasu *Diphda* znamená *Svrhnutý* nebo *Sestrčený dolů*, což potvrzuje biblické učení o svržení satana z nebe; toto ukazuje na jednotu se satanem. Lidé se budou klanět draku, který dal této šelmě moc a tato šelma bude mít navíc svého proroka, který bude konat veliké divy, což bude napodobenina Trojjednosti Boží, Otce, Syna a Ducha svatého. Název *Podmaněn* také dokazuje, že ďábel si nemůže dělat v tomto světě co se mu zamane, ale pouze to, co mu Bůh dovolí. Ďábel působí v tomto světě, ale podle slov apoštola Pavla je jeho moc zadržována. Jeho plná moc se projeví až v době antikrista (2 Tesaloničským 2:6-8). Ten, kdo ho drží, je Beránek Boží ve svém lidu, jenž reprezentuje onu stuhu.

Ježíš je přirovnáván ke lvu, králi zvířat, ale také o ďáblu je řečeno, že „*váš protivník ďábel chodí kolem jako řvoucí lev*“ (1Petr5:8). Bůh v Jobovi 40 kapitole přirovnává svoji sílu k leviatanovi, mořskému netvoru. „*Hle, čekat na něho je ošidné, při pohledu na něho se člověk hrouť. Není odvážlivce, který by ho dráždil. Kdo potom obstojí přede mnou?*“ Tím jasně a zřetelně přirovnává svoji sílu k jeho síle, ale také podobně jako lev tento netvor symbolizuje Cetuse – s tou výjimkou, že je svázaný, podobně jako když se píše, že ďábel řve „jako lev“. Zdá se, že jeho síla je veliká, ale není tomu tak. Zjevení Janovo 20:1,2 „*Potom jsem uviděl anděla sestupujícího z nebe, který měl v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. Ten se zmocnil draka, toho dávného hada, jenž je ďábel a satan, a svázal jej na tisíc let.*“ Tedy k svázání ďábla bude třeba jen jednoho jediného anděla – není třeba, aby s ním Bůh osobně zápasil. Tohle svázání bude poté, co Bůh dovolí, aby byl načas plně uvolněn, jelikož ten, který omezoval jeho moc, bude vzat ze země (vytržení těla Kristova).

Následující verš je toho potvrzením. Izajáš 27:1 „*V onen den Hospodin ztrestá svým tvrdým, velkým a pevným mečem livjátana, hada útočného, livjátana, hada svinutého; zabije draka v moři.*“ (Dábelskou napodobeninu Trojice).

PERSEUS – KRISTUS VYSVOBODITEL

Perseus je jasné a na hvězdy bohaté souhvězdí mezi souhvězdími Auriga a Cassiopea. Nejlépe jej lze nalézt s pomocí souhvězdí Andromedy, leží těsně (západně) od něj. Perseus je silný voják s přilbou na hlavě a mečem v pravé ruce. Tohle souhvězdí je velmi zajímavé jak pro hvězdáře tak pro milovníky proroctví.

Perseus je řecký název, ale ve skutečnosti pochází z hebrejského *Perete*, což znamená *Prolamovač* (drtič, lamač), stejné slovo, které je použito v Micheáši 2:13, kde se mluví o Kristu, který vysvobozuje svůj lid Izraelský a činí cestu před nimi průchozí: „*Vstoupí ten, kterýž prolamovati bude před nimi. Prolomí, a projdou bránu, a vyjdou skrze ni; ano i král jejich půjde před nimi, a Hospodin na špici jejich.*“

V zodiaku Denderah se jmenuje *Kar Knem*, což znamená *Který bojuje a podmaňuje*. Dáme-li tento název do spojitosti s Cetusem, pak je Kristus ten, který si podmaňuje Cetuse a jeho služebníky (satana) skrze ryby (Boží lid). Nejjasnější hvězda *Al Genib* je v pravé paži a znamená *Který odnáší pryč*. Boží slovo říká: „*Ale ti, jenž očekávají na Hospodina, nabývají nové síly. Vznášejí se peřím jako orlice; běží, a*

však neumdlévají, chodí, a neustávají.“ (Izajáš 40:31) Je to Kristus, který je *odnáší pryč* v duchovním světě z tohoto světa do nebeských oblastí v Něm. Hvězda *Mirfak* je hebrejského názvu a znamená *Který pomáhá*.

Atik je jméno hvězdy v jeho noze a znamená *Který láme*. On jediný je ten, který má moc zlomit pouta zlozvyků v našem životě, nikoliv člověk sám.

Hvězda v hlavě oběti, kterou Perseus drží ve své ruce, se jmenuje arabsky *Al gol* – *Kutálející se dokola*. Staré jméno bylo *Démon*. *Al gol* pochází z arabského *Al Ghoul*, což znamená *Zlý duch*. Tato hvězda stále dokola mění svoji svítivost – mění se. Není tento úkaz podobenstvím satana, který je jednu chvíli jako „lev řvoucí“ a hned další „anděl světla“? Další hebrejské jméno je *Rosh Satan* což znamená *Hlava nepřítele* (satan znamená v překladu *Nepřítel*). Co je velmi zajímavé, je starý židovský kořen slova pro tuto hvězdu, *Pošlapán pod nohy*. Všechny tyto názvy ukazují na vítězství nad satanem. Je zde naplnění zaslíbení z knihy Genesis, ve kterém símě ženy rozdrtí hlavu hada. Je třeba si uvědomit, že tohle vítězství je také vítězství

nad lidskou zlou povahou, nad níž máme převzít autoritu skrze víru – víru, která stojí pevně na tomto základě. Křesťan si nesmí pod pojmem kříže představovat jen určitou chvíli, ve které prožil spasení, jednou v jeho životě, ale spasení, které máme uskutečňovat na každý den: Filipským 2:12 „*s bázní a chvěním uskutečňujte spasení svých duší.*“

Řecká mytologie, která říká, že Perseus usekl hlavu medúzy Gorgony a poté vysvobodil od mořského netvora nádhernou Andromedu, která se pak stala jeho manželkou, je mlhavý obrázek toho pravého vítěze, Persea Ježíše Krista samotného.

Tohle je symbolicky také vidět, když David zabil obra Goliáše; usekl mu hlavu a s touto hlavou v ruce vešel slavnostně do Jeruzaléma a když to lidé viděli, radostí tančili a jásali. David zde zobrazuje Krista a je zde zobrazeno vítězství v křesťanském životě nad obry v našem životě, tj. nad zlými věcmi, které nás převyšují a nad kterými nemůžeme sami zvítězit. Strach před obry bránil Izraeli vejít do zaslíbené země. Je spousta zaslíbení daných křesťanovi, jako například naplnění (nebo také stále naplňování Duchem), pokud ale tito obři nebudou poraženi, toto vítězství nezíská.

DAVID S HLAVOU GOLIÁŠE V RUCE

1 Samuelova 18:6,7 „*Tenkrát, když přicházeli, když se David vracel od vítězství nad Pelištejcem, vyšly ze všech izraelských měst zpívající a tančící ženy vstříc králi Saulovi s radostí, s bubínky a loutnami. A křepčící ženy prozpěvovaly: „Saul pobil své tisíce, ale David své desetitisíce.“* Tohle se shoduje s Písmem v epištole Koloským, kde se mluví o vítězství Krista nad mocnostmi temna a o tom, jak je veřejně vedl na ukázkou, podobně jako David hlavu Goliáše: Koloským 2:14,15 „*A smazav proti nám čelící zápis, jenž záležel v ustanoveních, a byl odporný nám, i vyzdvihl jej z prostředku, přibiv jej k kříži: A obloupiv knížatstva i moci, vedl je na odivu zjevně, triumf slaviv nad nimi skrze něj.* Toto obloupení je zobrazeno, když se ve verši 17:54 zmiňuje o tom, jak si David vzal zbroj Goliáše k sobě.

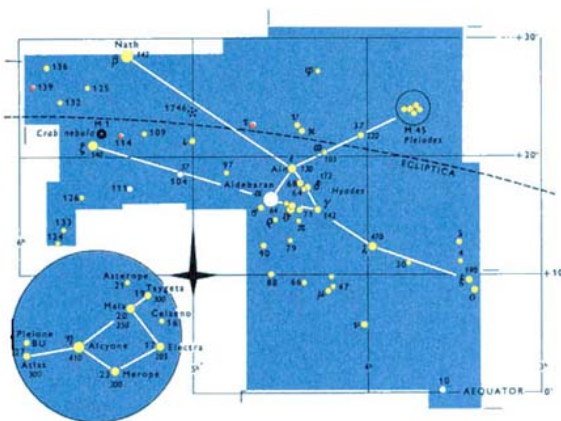
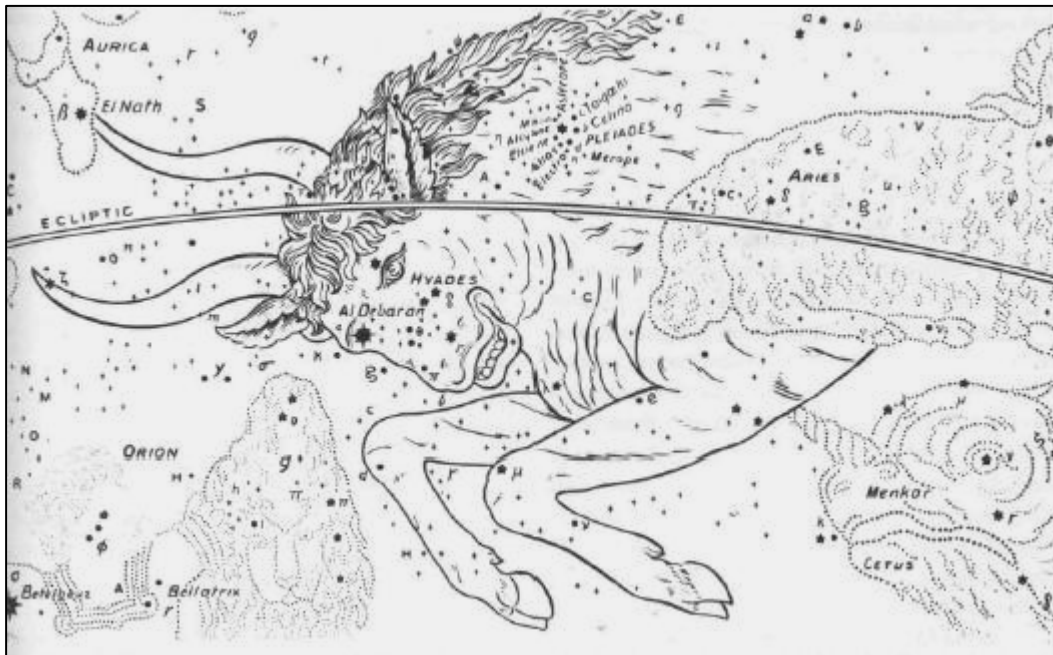
Následuje návod jak zvítězit – 1 Samuelova 17:57 „*Když se David po vítězství nad Pelištejcem vrátil, uvedl ho Abnér před Saula; Pelištejcovu hlavu měl David v ruce.*“ (CEP). Podobně jako Perseus hlavu Zlého ducha.

Ted' dobře sledujte následující verš: 1 Samuelova 18:1 „*I stalo se, že když přestal mluvit k Saulovi, duše Jonatova spojila se s duší Davidovou, tak že ho zamiloval Jonata jako sebe samého.*“ (KR)

Když vidíme, že na kříži Ježíš zvítězil nad našim obrem, ďáblem, když ho vidíme jako vítěze a posloucháme jeho slova, TEHDY SE NAŠE DUŠE SPOJUJE HLOUBĚJI S DUŠÍ KRISTA A VÍTĚZÍME! Když přestal mluvit David k Saulovi – tehdy se jeho duše spojila s duší Jonatana. Pokud nasloucháme televizi, novinám, politikům, atd. více než čteme Bibli, nemůžeme prožívat vítězství.

Někteří křesťané stále mluví a myslí na svůj každodenní kříž v životě; někdy mám pocit, že se tímto křížem vychloubají namísto křížem Krista. Galatským 6:14 *Ale ode mne odstup to, ať abych se v čem chlubil, jedině v kříži Pána našeho Jezukrista, skrze něhož jest mi svět ukřižován, a já světu.*

DEVÁTÉ ZNAMENÍ – BÝK (TAURUS) KRISTUS SOUDÍ NÁRODY (JEHO PŘÍCHOD)

Souhvězdí Taurus, latinsky Býk, jde jednoduše vidět o zimních nocích. Býk je souhvězdí, které velice snadno nalezneme s pomocí souhvězdí Orióna a také díky velmi jasné načervenalé hvězdě Aldebaran. Zde je znamení velikého běžícího býka, s dlouhými rohy. Taurus není jako obyčejný domácí býk, jedná se o druh velmi divokého býka, který již vyhynul. Někteří překladatelé Bible si nejsou jisti hebrejským slovem *re'em* – *Jednorozec*, (což definitivně není hebrejské slovo pro býka) a myslí si, že se jedná o zuba, nosorožce a nebo o divokého býka. Většinou

se dnes překládá jako divoký býk, což byl již zmíněný vyhynulý druh. Slovo *re'em* je v starých dobrých českých Bibliích a i ve spoustě jiných přeloženo jako jednorozec. Jednorozec není výmyslem, historie jeho přítomnost jasně potvrzuje. Poslední záznamy o jednorozcovi pocházejí někdy ze šestnáctého století. Důvod, proč se většina překladatelů přiklání k divokému býku je ten, že žádný takový dlouhý roh se v archeologických nálezech nenašel. Gerardus D. Bouw ale jasně ukazuje, že podle pověry měl roh jednorozců zázračnou uzdravující moc a byl proto drcen na prášek.

Divoký býk byl znám pro svoji velikost a zuřivost, byl loven známými králi Egypta jako například Tutmosem třetím a asyrskými králi. Jednorozec byl ale podle knihy Job nepolapitelný, proto se domnívám, že prášek dělali lidé z jednorozců, kteří vyhynuli, nikoliv že by je lovili: „Jób 39:9-11 „*Svolí-liž jednorozec, aby tobě sloužil, a u jeslí tvých aby nocoval? Připráhneš-liž provazem jednorozce k orání? Bude-liž vláčeti brázdy za tebou? Zdaž se na něj ubezpečíš, proto že jest veliká síla jeho, a poručíš jemu svou práci?*“

Proč o tom ale zde mluvíme? Protože Bůh velmi často v Bibli jmenuje *jednorozce spolu s býkem* a to vždy ve spojitosti soudu; o pokolení Josefa Mojžíš prorokoval v Deuteronomium 33:17 „*Je plný důstojnosti jako prvorozený býk, jeho rohy jsou rohy jednorozců*“ Kniha Izaiáš kapitola 34 popisuje den Božího soudu, kdy se nebesa jako kniha zavřou. O tomto dni víme, že Pán sestoupí z nebe na bílém koni spolu se svojí mocnou armádou. Izaiáš 34:7 „*Sstoupí s nimi i jednorozcové a volčata s voly, i opije se země jejich krví, a prach jejich tukem se omastí.*“

Jednorozec na pečetě ze zbořeného města Mohenjo-Daro v Pákistánu

Na obrázku vidíte pečeť, nalezenou v ruinách zbořeného města Mohenjo-Daro v Pákistánu. Jeho stáří se odhaduje (podle slov Gerarduse) na rok 1700 před Kristem, vyroben je ze steatitové hmoty což je jednoduše tvarovatelný kámen, který po vložení do ohně ztvrdne. Nápis na pečetě nebyl rozluštěn. Tento jednorozec se na první pohled může zdát jako nosorožec, ale všimněte si, že jeho roh mu nevyčnívá

z nosu jako nosorožci a také má delší trup a dlouhý ocas.

Také souhvězdí, které sice není zařazeno do Boží obrázkové knihy evangelia 48 souhvězdí, ale patří také mezi velmi staré souhvězdí, je *Monoceros – Jednorozec*, nakreslený polským astronomem Johanesem Heveliusem (1611–1687).

Znamení Býka je znamení přicházejícího Soudce a přicházejícího soudu na tuto zem. Koptský název tohoto souhvězdí bylo *Isis – Který mocně zachraňuje* (od slova spasit). Hebrejský název je *Shur – Býk přicházející*, arabsky *Al Thaur – Vládoucí*.

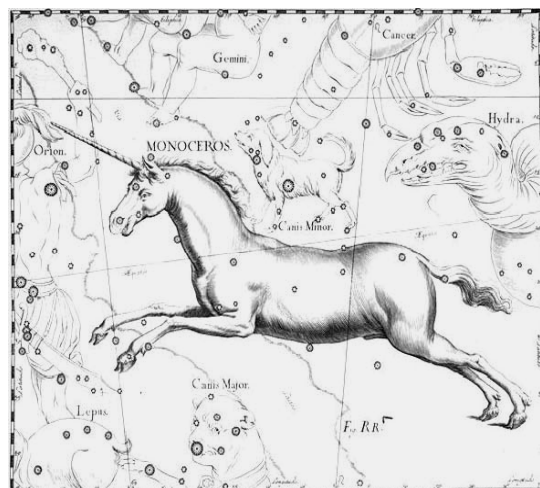
Jasná načervenalá hvězda v býkově oku je *Aldeberan, - Guvernér, Kapitán, Vedoucí*.

Jasná hvězda na konečku levého rohu se jmenuje v arabštině *El Nath – Raněn, zabit* – zde nám Pán opět ukazuje, že se jedná o toho, který byl raněn a zabit na golgotském kříži.

Všimněte si na obrázku, že tento Býk jakoby vycházel ze souhvězdí Beránka (Berana), jeho trup zde není vykreslen. Jedná se tedy

nepochybně o Krista. K církvi je jako Beránek, ale směrem k neposvěceným a nevěřícím se nakonec stane hrozným divokým býkem. Tento Býk byl vždy zobrazován sněhobílou barvou, jež je barva spravedlnosti a královského soudu. Mezi dávnými národy byl velmi rozšířen názor, který spojoval tohoto Býka s potopou za Noeho, Plejády s Noemovou archou a dušemi, které v ní byly zachráněny a s holubicemi. Samozřejmě, že víme, že Noe vyslal holubici ze své archy.

Plejády, o kterých se Bible zmiňuje v Jobovi, jsou umístěny v krku Býka a je chyba je oddělovat jako samostatné souhvězdí, jelikož jsou vnitřní součástí Býka. Plejády znamenají v překladu *Shromáždění soudce* nebo *Vládce*; tento název se k nám dostal skrze řeckou Septuagintu, jako překlad hebrejského názvu souhvězdí *Kimah*. Hvězda uprostřed Plejád se jmenuje *Al Cyone* a znamená *Střed*. Spousta astronomů se dnes domnívá, že se jedná o střed

Souhvězdí Monoceros – Jednorozec, nakreslený polským astronomem Johanesem Heveliusem (1611–1687).

hvězdné oblohy. Zjevení J. 1:13 „*a uprostřed těch sedmi svícňů jakoby Syna člověka*“. Tímto středem je tedy Kristus. Tyto Plejády, také zvané „sedm hvězd“, reprezentují sedm církví z knihy Zjevení a jsou v Bibli zmíněné sedmkrát: Job9:9, Job38:31, Amos5:8, Zjevení 1:16, 1:20, 2:1, 3:1.

Co je pro nás důležité: za prvé je fakt, že býk byl vždy spojován s Božím soudem. Za druhé, Jeho příchod je také spojen s Plejádami, což znamená s jeho svatými, a to jak vykoupeními tak anděly, o čemž píše epištola Judův 1:14,15 „*A o nich také prorokoval sedmý od Adama, Enoch, když řekl: „Hle, Pán přichází s desetitisíci svých svatých, aby vykonal soud nade všemi lidmi a usvědčil všechny, kteří mezi nimi byli bezbožní, za všechny skutky jejich bezbožnosti, které bezbožně napáchali, i za všechny hrubosti, které proti němu vyslovili bezbožní hříšníci.*“

Následující verše se náramně shodují s Izaiášem 34:2-8: „*a nebeské hvězdy padaly na zem, jako když fíkovník zmlátný velkým větrem shazuje své pozdní fíky. A nebe bylo odstraněno, jako když se zavírá kniha, a všechny hory i ostrovy se pohnuly ze svého místa. A králové země a velmoži, boháči, vojevůdci i mocní a každý otrok i každý svobodný se ukryli do jeskyní a do horských skal. A říkali horám a skalám: „Padněte na nás a ukryjte nás před tváří Toho, který sedí na trůnu, a před hněvem toho Beránka! Neboť přišel ten veliký den jeho hněvu, a kdo může obstát?“* (Zjevení Janovo 6:13-17 NBK).

Pán Ježíš přijde velmi brzy! Na tváři býka je další skupina hvězd zvaná Hyády, nesou podobný název jako Plejády, *Shromážděny*. Plejády jsou v mytologii spojovány se sedmi dcerami Atlase. Hyády byly jejich sestry, tedy také dcery Atlase a jsou předobrazem svatých, kteří sestoupí spolu s Pánem při Jeho viditelném příchodu na tuto zem. Z toho je jasné, že Jeho církev bude před tímto druhým příchodem vytržena a v bezpečí, tak jak o tom Písmo vyučuje.

Plejády jsou otevřená hvězdokupa několika set hvězd. Názvy těchto sedmi nejjasnějších hvězd souhvězdí jsou ztraceny kromě jedné již zmíněné *Al Cyone*. Ty nové názvy jsou založeny na řecké legendě a jsou zde vyjmenovány podle míry jasu: Alcyone, Sterope, Electra, Celaeno, Maia, Merope a Taygeta. Hvězda Atlas byla údajně jejich otec a Pleione matkou. Těmito novými jmény kromě Alcyone se proto nemá smysl zabývat. Bůh, když poukazuje na svoji velikost, se ptá Joba: „*Dovedeš spoutat mihotavý třpyt Plejád nebo rozvázat pouta Orióna?*“ Co je tohle spoutání? Astronomové dnes vědí, že Plejády a Orión jsou skupinou hvězd, které jdou všechny stejným směrem, nikoliv jako souhvězdí Velkého medvěda, ve kterém jdou hvězdy různým směrem od sebe. Bůh tedy toto souhvězdí udržuje svojí velikou mocí. To co vědci odhalili prakticky nedávno, bylo v Bibli zapsáno po tisíce let, astronomie potvrzuje pravdivost Bible.

Sedm svícňů, což je sedm sborů (církví) v Asii, reprezentuje také prorocky dnešní sbory v poslední době a nemají nic do činění se jmény, ale s charakterem; jako například sbor nebo církev, ve kterém chybí ta prvotní láska, je připodobněn k Efezské církvi, tam kde je vlažnost k církvi Laodicejské atd.. I když určité charakteristické rysy mohou být kdekoliv, dnešní církevní věk je ten poslední Laodikejský – tedy vlažný, a to jak v lásce k Bohu, tak i ve skutcích, které Bůh připravil, abychom v nich chodili. Jednomu z těchto sborů (sbor v Efezu) Pán říká: „*Ale mám proti tobě, že jsi opustil tu svou první lásku. Proto si vzpomeň, odkud jsi spadl a číš pokání a první skutky. Jinak k tobě brzy přijdu a pohnu tvým svícňem z jeho místa, nebudeš-li činit pokání.*“ (Zjevení Janovo 2:4 NBK). Tedy zde se mluví o tom, že tento svícen přestane svítit, Bůh ho jednoduše odstraní. Příběhy a báje o chybějící sestře Plejádě jsou známy po celém světě. Tato ztracená hvězda je podle některých údajně Elektra z pláče po Tróji, nebo Merope, která si vzala smrtelníka, krále Sisyphuse, a tak se spokojila s mnohem menším než její sestry, které se všechny provdaly za bohy. Efezská církev se také spokojila

s málem, byla plná dobrých skutků, ale chyběla jim ta první niterní láska k Bohu – chození s Ním. Na pohled se mohli zdát ostatním velmi horliví a zbožní, ale v Božích očích byli vlašníci. Na první pohled zde dnes opravdu uvidíte jen šest nejasnějších hvězd. Afričané říkají, že je zde sedm hvězd, ale jedna z nich, jelikož není tak hezká jako její sestry, se schovává ze studu. To ukazuje na nejméně jasnou hvězdu Pleione, která se ztrácí v záři hvězdy Atlas. Symbolicky vše nádherně sedí, ale fyzicky musela být Pleionou jiná hvězda, jelikož reprezentuje Nový Jeruzalém v nebi, který je stálý a jeho svícem nelze pohnout. Vzpomeňte si, že jsem řekl, že tyto názvy jsou nové, zhruba před čtyřmi až pěti sty lety. Název Pleione byl přidělen této hvězdě Michelelem Florentem van Langren (Langrenus).

Otec Atlas, který údajně drží tento svět, je ve skutečnosti Ten, který slovem svojí moci udržuje nejen tuto zemi ale všechno co je (Židům 1:3 NBK) „*On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; slovem svojí moci udržuje všechno, co je.*“ Jejich matka (Pleione) je ten nebeský Jeruzalém (Galatským 4:26). Kralická Bible spolu s jinými staršími evropskými překlady Bible překládá Plejády jako *Kuřátka*; přesněji slepici se svými kuřátky. Pán Ježíš říká v Matouši 23:37: „*Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabiješ proroky a kamenuješ ty, kteří jsou k tobě posíláni! Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromáždí své kuřata pod křídla, ale nechtěli jste.*“ Tento název slepice s kuřátky pochází od Aben Razela a dalších hebrejských pisarů, kteří si všimli podobnosti řeckého názvu Plejád s řeckým slovem pro kuře a výběh. Také Japonci viděli Plejády jako slepici se svými kuřátky. Tedy tato matka ukazuje na Nový Jeruzalém, který je v nebi, kde je i ráj Boží. Hindové viděli Plejády jako sedm plamenů, což znovu koresponduje se sedmi svícny.

Jób 38:31 „*Dovedeš spoutat mihotavý třpyt Plejád nebo rozvázat pouta Orióna?*“ Fotografie Plejád ukazuje opravdu nádhernou podívanou na tento „mihotavý třpyt“. Kralická Bible používá slovo „rozkoše Kuřátek“, víme, že slovo Ráj (paradeisos), použité v Bibli je perského původu a znamená „zahradu rozkoše“. Člověk ztratil přístup do ráje po svém pádu a Bůh tehdy postavil svoje anděly cheruby s plamennými meči, aby střežili přístup do ráje. Opona ve stánku oddělovala svatyni od svatyně svatých; na této oponě byly vetkané obrazy cherubů (Exodus 26:1 „*zhotovíš je s umně vetkanými cheruby*“), kteří jakoby střežili vstup do svatyně svatých, jenž symbolizuje samotná Nebesa nebes. Když Ježíš zemřel, tato chrámová opona se roztrhla na znamení, že vstup je umožněn skrze krev Kristovu. Židům 9:24 „*Kristus přece nevstoupil do svatyně udělané rukama (jež je zobrazením té pravé), ale do samotného nebe, aby se nyní objevil před Boží tváří za nás.*“ Tohle nám tedy ukazuje, že tato „rozkoš Kuřátek“, je ta rozkošná mocná přítomnost Boží, v níž chodili prvotní křesťané. Některé anglické překlady používají slovo „sladký vliv Plejád“ „sweet influences of Pleiades“. Tento sladký vliv Plejád není nic jiného než vůně známosti Krista: 2 Korintským 2:14-16 „*Díky Bohu, který nás stále vede v triumfálním průvodu v Kristu a zjevuje skrze nás na každém místě vůni své známosti. Neboť jsme Kristovou libou vůni Bohu mezi těmi, kteří jsou zachraňováni, i mezi těmi, kteří jdou do záhuby. Jedněm jsme vůni smrti ke smrti, druhým vůni života k životu. Ale kdo je k tomu způsobil?*“ (KMS). Tento vliv sedmi církví je šířen skrze sedm Duchů Božích: „*Jan sedmi církvím, kteréž jsou v Azii: Milost vám a pokoj od toho, Jenž jest, a Kterýž byl, a Kterýž přijíti má, a od sedmi Duchů, kteříž před obličejem trůnu jeho jsou*“ (Zjevení 1:4 KR). Používám zde starý kralický překlad, jelikož sedm Duchů označuje velkým písmenem „D“, což se shoduje s většinou cizích překladů a hlavně s numerickým překladem Nového zákona podle Ivana Panina; pokud má někdo problém s tím, že je sedm Duchů Božích, což neodpovídá nauce jeho církve, ať si takový člověk uvědomí, že tyto věci jsou skryté věci Boží a ne lidské: „*Skryté věci patří Hospodinu, našemu Bohu, zjevné však patří navěky nám a našim synům*“ Deuteronomium 29:28 CEP. Jinými slovy, tohle jsou věci pro nás rozumem nevystihnutelné.

Těchto sedm hvězd je také od pradávna spojováno jak Řeky tak i Židy se sedmi pannami. A právě i sem se vetřela i Ištar, „panna - královna nebes“, která se prý proměnila ve hvězdu a stala se tak jednou z Plejád. Zde vidíme, že „královna nebes“ se snaží nahradit roli dnešní opravdové církve. Je to sám Pán, který drží těchto sedm hvězd ve své pravé ruce a který je sám jasná hvězda jitřní.

Fotografie: Mihotavý třpyt Plejád

ORION – TRIUMF JEHO PŘÍCHODU

Ámos 5:6-8 „Hleďte Hospodina... Toho, kterýž učinil Kuřátka (Plejády) i Orióna“ (KR)

Orión je zimní souhvězdí, které nelze přehlédnout hlavně díky známému tzv. Oriónovu pásu – tři jasné hvězdy, které tvoří opasek Orióna. Orión je největší a nejvýraznější souhvězdí, většina hvězd je bílá až namodralá. Je zde zobrazen mocný lovec s pozdviženou palicí v pravé ruce, v levé ruce drží kůži lva. Jeho levá noha je zvednutá, aby rozdrtila svého nepřítele Lepuse. Řecký básník Aratus o Oriónu napsal:

Východně od Býka
veliký Orión stojí, a který, když noc je jasná,
hledí na něj v jasné záři,
nadarmo budete hledat slavnější znamení v nebi.

Bible se zmiňuje o souhvězdí Orióna třikrát, v Jobovi 9:9, 38:31 a jednou v Amosovi 5:8. Hebrejské jméno *Chesil* znamená *Ten silný, Hrdina*. Egypťané jej nazývali *Hagat* což znamená *Tohle je ten, který triumfuje*, a hieroglyfy píše *Oar*. Tohle je spojeno s originální výslovností souhvězdí Orión jako *Oarion* a pochází z kořene slova znamenajícího *Světlo*.

Akkadianské jméno bylo podobné: *Urana – Světlo nebe*. Orión znamená *Vycházející jako světlo*. Orión mluví o hrdinovi Ježíši Kristu. Rukojeť Oriónova meče je ve tvaru Beránka, a je tedy identifikován jako ten Beránek v předešlém znamení Býka.

Hvězda *Betelgeuze (betelgeuse)* znamená *Příchod výhonku (ratolesti)*, což ukazuje na ten stejný Výhonek, na který ukazuje tolik souhvězdí již zmíněných. Malachiáš 3:2 „*Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže? Bude jako oheň taviče, jako louh těch, kdo bělí plátno.*“ O této hvězdě říkají astronomové: „Tato proměnná je červený obr s průměrem asi 420 mil. km, má hmotu 50x větší než Slunce a je 1600x jasnější.“

Nejjasnější hvězdou souhvězdí je Rigel – (dnes také známa jako beta Ori), řadí se k nejsvětivějším hvězdám. Tato hvězda *Rigel* (světlomodré barvy) v jeho noze, která je připravena rozdrtit nepřítele, znamená *Noha, která drtí* a znovu nám připomíná zaslíbení Vykupitele z Genesis 3:15. Tentokrát je zde Jeho vítězství vidět z jiného úhlu, podobně jako diamant, ve kterém, když se zadíváte z jiného úhlu, vidíte úplně jinou a „novou“ nádheru. Při Jeho příchodu totiž Pán poráží nepřítele novým způsobem, tentokrát bude jednat i fyzicky, ne jen duchovně.

Bellatrix v rameni Orióna znamená *Rychle přicházející* nebo *Rychle ničící*. *Saiph* v jeho noze znamená *Raněn* a je stejně jako v Genesis 3:15, kde je jeho pata zasažena. Podobně jako

Betelgeuse a Rigel
Příchod ratolesti a Noh, a která drtí

v Ophiuchusovi, je jeho noha raněná, zatímco druhou drtí nepříteli. Jen bych zde rád poznamenal jednu skutečnost, že zničit satana není pro Boha nic obtížného, k tomu, jak jsme viděli, bude třeba jen jednoho anděla, ale zničit jeho působení v člověku již taková jednoduchá záležitost není. Jeho život se ve smrtelném člověku rozrostl podobně jako rakovina, chcete-li ji zničit, může se stát, že spolu s ní zničíte i člověka.

Hebrejský název hvězdy *Meissa* znamená *Vycházející*, což ukazuje na Krista jako na tu vycházející ranní hvězdu. „*Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby vám v církvích svědčil o těchto věcech. Já jsem ten kořen a rod Davidův, jasná a jitřní hvězda.*“ (Zjevení Janovo 22:16)

Alnitak v jeho opasku znamená *Ten raněný*. Hvězda *Mintaka* (v opasku) znamená *Rozdělení oběti* a poukazuje na Krista jako oběť z Leviticus 8:20 „*Berana rozsekal na díly a obrátil hlavu, díly a tuk v obětní dým.*“ (CEP) Zde tato oběť ukazuje na oběť, která je spálena, a tedy symbolicky byla pouze pro Boží uspokojení, jelikož maso již nebylo k jídlu, protože shořelo. Další jména hvězd, které již nejsou viditelné jsou *Al gebor*, *Ten Mocný*; *Alnagjed*, *Kníže*; *Almirzam*, *Vládce* a *Heka*, *Přicházející*.

Tyto originální názvy hvězd jistě nemohou nikoho nechat na pochybách, o koho se zde jedná – Orión je jasně Kristus, který kdysi přišel a byl raněn, ale vrací se ve veliké slávě a moci.

„*Dovedeš spoutat mihotavý třpyt Plejád nebo rozvázat pouta Orióna?*“ (Jób 38:31 CEP) Někteří staří židovští učitelé, bez světla Nové smlouvy, i někteří věřící, se zde díky této zmínce o poutech zamotali a domnívají se, že se zde musí jednat o nějakou negativní bytost, kterou je třeba spoutat. Viděli zde zlého Nimroda jako lovce, dokonce i Napoleona a v názvu *Vycházející jako světlo* viděli padlého cheruba. Jak jsem již ukázal dříve: Astronomové dnes vědí, že Plejády a Orión jsou skupinou hvězd, které jdou úžasným podivuhodným způsobem všechny stejným směrem na rozdíl od jiných souhvězdí, ve kterých se některé hvězdy od sebe vzdalují – tohle je tedy to pouto! Jedná se zde o astronomický fakt. Orión je jedním z nejoblíbenějších a nejsledovanějších souhvězdí vůbec. Žádný náznak v tomto obrázkovém znamení, že by byl Orión nějak spoután, není, ba právě naopak.

Orión a Samson

Podobně jako u hlavy, kterou drží Perseus v ruce a s příběhem Davida a Goliáše, tak i zde máme Samsona s Oriónem. Zřejmě tohle zjevení Duch svatý načasoval přesně na tento čas. Podobně jako diamant, ve kterém, když ho otočíte, můžete vidět úplně jinou nádheru, ale pořád je to ten stejný diamant, tak podobně Boží slovo a znamení hvězd nemusí mít pouze jeden význam, ale hned několik významů. Vzpomeňte, že Pán přirovnává pravdu k perlám.

Co je tedy tato kůže ze lva, kterou drží Orión ve své ruce? Samson byl ten, který zabil lva holýma rukama, a podobně jako Orión, který drží v ruce palici, tak Samson pobil stovky nepřátel kostí z osla (Soudců 15:16).

Soudců 14:5,6 „*Když přišli k timnatským vinicím, vyskočil náhle proti němu řvoucí mladý lev. Tu se ho zmocnil duch Hospodinův, že jej holýma rukama roztrhl jako kůzle.*“ Když se pak Samson vrátil ke zdechlině lva, našel v ní hnízdo včel a med. Z toho pak složil hádanku a za její vylouštění nabízel třicet košil a třicet svátečních šatů. Hádanka zněla: „*Ze žrouta vyšel pokrm, ze siláka vyšla sladkost.*“ Nikdo z lidí nebyl schopen hádanku vyloustit, podobně jako nikdo není schopen bez zjevení Ducha svatého pochopit pravý význam kříže a vzkříšení. Zde vychází sladkost ze smrti lva, podobně jako vítězství z kříže Golgoty, kde Ježíš přemohl toho, který obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltit. Samson byl zrazen svojí vlastní manželkou, která nepřátelům prozradila její význam, a podobně byl Kristus zrazen vlastním učedníkem Jidášem, tentokrát nikoliv za třicet košil a třicet svátečních šatů, ale za třicet

stříbrných. Znovu je zde vítězství na kříži zobrazeno pro věřícího, který je v pokušení, jako něco, co je třeba uchopit vírou, nespolehající na svou vlastní spravedlnost ze skutků, ale z pouhé víry v Krista, jež je vždy přítomná.

Pověst o Oriónovi a Samsonovi

Orión měl údajně moc chodit po moři bez toho, že by se jeho roucho namočilo, podobně jako i Kristus, který chodil po moři. Tento lovec byl kvůli svému prohlášení, že přemůže jakékoliv zvíře na světě, bodnut do nohy štírem, ale byl vzkříšen na požádání Diany z mrtvých mezi nesmrtelné a bylo mu dáno být na nebesích vyobrazen jako nepřítel stojící proti štíru. Podobně Ježíš byl ukřižován, protože prohlašoval svoji identitu s Hospodinem, jemuž se nikdo nevyrovná na celé zemi. Bodnutí do nohy a vzkříšení je tak jasné, že ani není třeba je vysvětlovat.

Jelikož miloval Merope, nechal mu její otec ve spánku vyloupnout oči, ale po zázračném uzdravení se mu zrak navrátil a pomstil se. Podobně i Samsonovi byly oči vyloupnuty, což ukazuje na čas ukřižování, kdy Kristus vzal na sebe naši slepotu, také i slepotu těch křesťanů, kteří někdy viděli, ale oslepli a nevidí svůj stud a svoji nahotu (Zjevení 3:17). Samson byl nakonec zrazen za stříbrné, podobně jako Ježíše zradil Jidáš (Soudců 16:4). Samson byl Nazarejský podobně jako Ježíš (Soudců 13:5, 13:7) Soudců 16:20,21 „*Křikla: „Samson, jdou na tebe Pelištejci!“ Procitl ze spánku a pomyslně si: „Dostanu se z toho jako dosud vždycky a pouta setřesu.“ Nevěděl, že Hospodin od něho odstoupil. Pelištejci se ho zmocnili, vypíchli mu oči a odvěkli ho do Gázy, kde ho spoutali dvojitým bronzovým řetězem. Ve vězení musel mlít.“* Také Ježíš na kříži zvolal: „Otče můj, proč jsi mne opustil?“ Podobně jako Samsona, spousta sborů, církví a jednotlivců Bůh opustil a nevědí o tom, zahrávali si s hříchem tak dlouho a mysleli si podobně jako Samson, že se jim znovu navrátí síla, když se nad nimi Bůh slituje, a vskutku Bůh se slitovává, ale je zde určitá hranice. Zahrávali si tak dlouho, až se jejich imunita vůči hříchu vyčerpala. Na Krista byl tento hřích vložen jako na zástupnou oběť. Návrat k Bohu je možný, ale není tak jednoduchý jako před tím. Bronzový řetěz ukazuje na Krista jako na oběť, ukazuje také na bronzový obětní oltář ve Starém zákoně, na bronzového hada vyvýšeného na poušti a na nebe za dnů Eliáše, když nepršelo, o němž je řečeno, že bylo jako z mědi. Tehdy kdokoliv volal o déšť, nebyl vyslyšen. Volání o déšť může být vyslyšeno pouze díky vzkříšení Krista. Bronz je symbolem soudu.

A právě když se Samsonovi posmívali a plivali (podobně jako Kristu), přivedli jej v řetězech do něčeho jako je obrovská aréna pro tisíce lidí, a právě tam jich Samson nejvíce zničil. Samsonovi se navrátila síla a volal k Bohu, když byl opřený o dva nosné sloupy. Tyto sloupy byly nadpřirozenou silou Samsona zbořeny a s nimi zahynuli všichni posměvači a nepřátelé (více jak 3000 mužů i žen), což ukazuje na vítězství na Golgotě, kde Ježíš porazil ďábla i všechny zlé duchy, kteří měli moc nad člověkem. Obnova je možná jen skrze hlubokou niternou modlitbu, skrze upřímné volání po nadpřirozené síle Ducha svatého, bez níž jsou církev naprosto bezmocné!

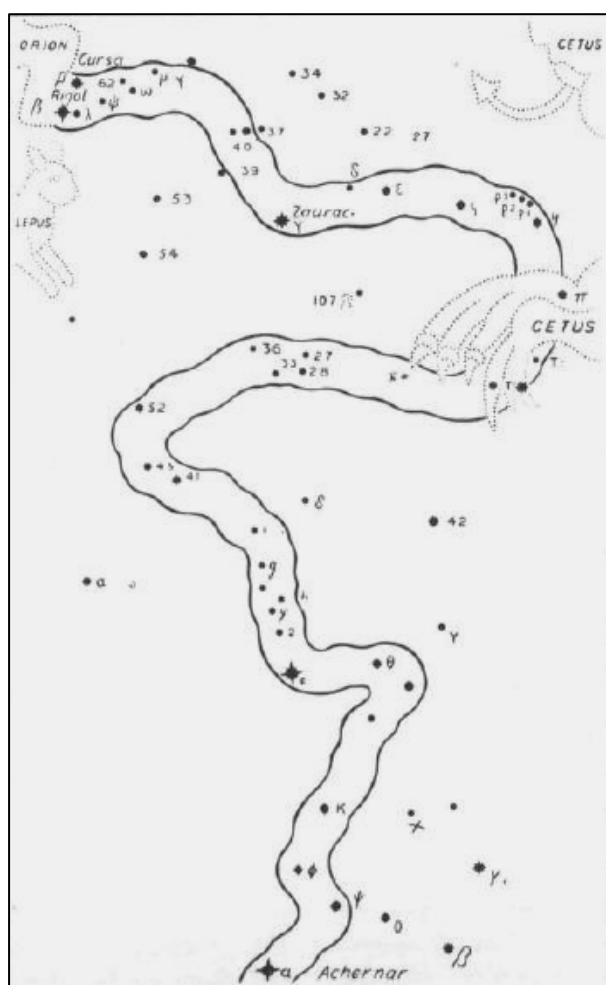
Soudců 16:27,28 „*Dům byl plný mužů i žen, byla tam všechna pelištejská knížata. I na střeše bylo na tři tisíce mužů a žen, hodlajících přihlížet nevázaným hrám se Samsonem. I volal Samson k Hospodinu a prosil: „Panovníku Hospodine, rozpomeň se na mne a dej mi prosím jen ještě tentokrát sílu, Bože, abych rázem mohl vykonat na Pelištejcích pomstu za svoje oči!“*

V Numeri 14:39-45 je příklad, kdy Boží lid vyšel do boje bez toho, aby si uvědomili, že Bůh s nimi není - a prohráli. Boží přítomností je zde symbolicky archa, o které je řečeno, že „nevycházela ze stanů“; ve chvíli, kdy šli někteří Izraelité do boje, tedy nenesli s sebou tuto archu. Proto spousta křesťanů prohrává, i když se na oko může zdát, že tomu tak není, jelikož

jdou a bojují. Návrat je možný skrze pokání a skrze opravdové volání ze srdce po Duchu svatém a po Jeho naplnění.

Je také řečeno, že Orión velmi miloval pannu Plejádu (sedm hvězd – jež je sedm církví z knihy Zjevení) a z této lásky pobil všechnu nebezpečnou zvěř a přinesl ji k jejím nohám. Pán Ježíš jednoho dne z lásky ke svému lidu přijde znovu na tuto zem s velikou mocí a slávou a jako dárek své nevěště předhodí všechny nepřátele k jejím nohám. Pamatujte jen, že On přijde pro slavnou nevěstu oděnou Jeho silou, plnou Ducha svatého. Podobně jako v pohádce o Popelce to bude ta, která je navenek chudá. Přijde pro ty duchovní panny, které mají svou nádobku plnou oleje. Ty, které jsou vychloubavé a říkají, že mají všeho dost, jsou ty, které zůstanou.

ERIDANUS – VYLITÍ BOŽÍHO HNĚVU NA JEHO NEPŘÁTELE

Od zvednuté nohy Orióna se roztéká řeka ohně, jež se různě klikatí, jde směrem k Cetusovi, mořskému netvoru, a končí v jasné hvězdě zvané *Achernar*, což znamená *Po rozdělení řeky*. Tato řeka nese několik jmen, *Cursa* znamená *Sehnout se dolů* a *Zourac* znamená *Proudící*. Mluví se zde o konečném soudu, skrze který budou nepřátelé hozeni do jezera ohně.

O této řece ohně je prorokováno v Božím Slově, v Danielovi 7:9,10: „*Viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy.*“

Vše je zde zobrazeno v dokonalé harmonii spolu se znamením hvězd!

Nahum 1:5,6 „*Hory se před ním třesou, pahorky se zmítají, země před jeho tváří se vzdouvá, svět a všichni, kteří na něm bydlí. Kdo odolá jeho hroznému hněvu? Kdo obstojí před jeho planoucím hněvem? Jeho rozhořčení sálá jak oheň, skály se před ním*

drolí.“ Izajáš 30:27,28 „*Hle, jméno Hospodinovo přichází zdáti. Jeho planoucí hněv se mocně zvedá. Rty mu překypují hrozným hněvem, jeho jazyk je jak šířající oheň. Jeho dech je jako rozvodněný potok až k hrdlu sahající. Bude prosívat pronárody řešetem jejich šalebnosti, čelisti národů sevře uzdu svodu.*“

Jeho hrozný příchod nebude již dlouho meškat, vědci se shodují na tom, že tato znečištěná planeta již dlouho nevydrží. Abakuk viděl příchod Mesiáše v proroctví, jako ho popisuje Orión a Eridanus, to je jako světlo a oheň.

Abakuk 3:4,5 „Blesk byl jako světlo, rohy po bocích svých měl, a tu skryta byla síla jeho. Před tváří jeho šlo morní nakažení, a uhlí řeřavé šlo před nohama jeho.“ (KR).

AURIGA – PASTÝŘ OCHRANA BOŽÍHO LIDU VE DNI JEHO HNĚVU

Tohle souhvězdí je severně od Býka a Orióna. Je jednoduše lokalizováno hvězdou Capella, jejíž barva se podobá barvě slunce. Auriga je téměř stejné velikosti jako Orión. Auriga dokončuje znamení Orióna ohledně Kristova příchodu na zem. Je to souhvězdí, na kterém je vyobrazen pastýř, který sedí v klidu nad běžícím býkem. V levé ruce drží kozu, která právě porodila dvě kůzlátka, která odpočívají v jeho klíně. Koza má své přední nohy opřené o rameno pastýře a hledí na mocného býka pod sebou, je ale v bezpečí spolu s kůzlátky v náruči pastýřově. V srdci pastýře je jasná hvězda *Capella*, což znamená *Koza*, stejně jako staré hebrejské slovo *Alioth*. V pastýřově pravém rameni je hvězda *Menkalinan*, což znamená *Řetězec koz*. Hvězda *Elnath* znamená *Raněn* nebo *Zabit*, což identifikuje tohoto pastýře jako toho

dobrého Pastýře, který za své ovce položil svůj život. „Já jsem ten dobrý pastýř. Dobrý pastýř pokládá za ovce svůj život“ (Jan 10:11). Malá skupinka hvězd trojúhelníkového tvaru poblíž Capelly je nazvána *Haedi*, *Děti*, což jsou tato dvě kůzlátka právě narozená.

Zde jasně vidíme Boží ochranu svého lidu během času Jeho hněvu, v času Jeho příchodu, který je předcházen pohromami (jako je například sedm koflíků plných Božího hněvu a sedm polnic). Z podobenství o sedmi pannách víme, že někteří budou zanecháni, zatímco jiní se obrátí i během této doby. „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení. Vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránka.“ (Zjevení Janovo 7:14) Jsou v Jeho náručí!

Jelikož tento pastýř ve své pravé ruce drží dva pásy, domnívali se Řekové mylně, že jimi řídí kočár a je tedy vozatajem. Ale nikde poblíž žádný kočár ani koně nejsou.

Jedná se zde tedy o Nejvyššího pastýře, který se zjeví v den příchodu Jeho slávy „A až se ukáže ten nejvyšší pastýř, přijmete nevadnoucí korunu slávy.“ (1 Petrův 5:4)

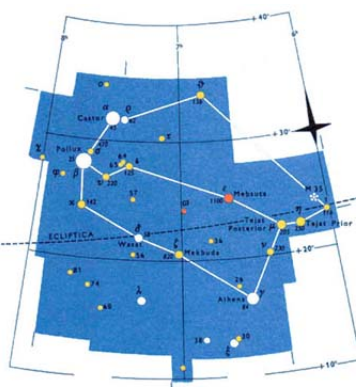
Přesně o tomto také výstižně prorokuje Izaiáš: „Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády. Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek. Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromažďuje, v náručí je nosí, březí ovečky šetrně vede.“ (Izaiáš 40:10,11)

Také Ezechiel nám říká, že Jeho stádo bude v bezpečí a bude mít jednoho pastýře: „Já zachráním své ovce a nikdo je už nebude loupit. Já vykonám soud mezi ovci a ovci. Ustanovím nad nimi jednoho pastýře, který je bude pást, Davida, svého služebníka. Ten je bude pást a ten bude jejich pastýřem.“ (Ezechiel 34:22,23) Tohle je samozřejmě ten nebeský David, jehož předobrazem je David, který zabil Goliáše. Ezechiel 37:24 „David, můj služebník, bude nad nimi králem a jediným pastýřem všech, budou se řídit mými řádami, budou zachovávat má nařízení a jednat podle nich.“

DESÁTÉ ZNAMENÍ – BLÍŽENCI – GEMINI KRISTUS KRÁL, DVOJÍ VÝZNAM JEHO PŘÍCHODU

Souhvězdí Blíženci, podle Kennetha C. Fleminga

Souhvězdí Blíženci nalezneme podle dvou nejjasnějších hvězd *Rigel* a *Betelgeuse* (*Kastor* a *Pollux*) a leží částečně v Mléčné dráze. Dnes září Kastor o něco více než Pollux, ale v dávných dobách tomu tak nebylo. Pollux má oranžovou barvu,

zatímco Kastor bílou. Řekové tyto dvě jasné hvězdy nazývali *Apollo* a *Herkules*, a byli tedy spojováni s válečníky. Vzpomenete si jistě, že apoštol Pavel napsal, že se plavil na lodi, která byla pojmenována po těchto dvou hvězdách: „*A po třech měsících plavili jsme se na bárce Alexandrinské, kteráž tu byla na tom ostrově přes zimu, mající za erb Kastora a Polluxa.*“ (Skutky apoštolské 28:11 KR) Jiné překlady tohle překládají také správně, ale rovnou uvádějí název souhvězdí „Blíženci“. Toto znamení je někdy vykresleno jako muž a žena (a proto jsou v astrologii

chybně spojováni s láskou) a nebo dvojčata, která byla podle mytologie vždy spojována s mocnými bojovníky. V řecké mytologii to byla dvojčata jako mocní válečníci, kteří mimo jiné hrdinské činy vyčistili Helespont od pirátů a z tohoto důvodu byli považováni za přátele mořeplavců. Proto byly po nich pojmenovány lodě, jako například ta, na které se plavil Pavel. V koptském jazyce Blíženci jsou *Pi-mahi*, což znamená *Sjednocení*. Hebrejské jméno *Thaumim* má stejný význam. Tohle slovo je použito v knize Exodus 26:24, kde se hovoří o stavění stánku a dvou deskách, které byly k sobě „těsně spojeny“. Také je spojeno s kamenem *Thumim*, které nosil nejvyšší kněz a znamená *Dokonalost*. Arabové měli podobné jméno *Altauman*.

Název *Apollo* (hvězda v hlavě, znamená *Vládce* nebo *Soudce*) nebo *Kastor* znamenalo *Vládce* nebo *Soudce* a *Herkules* (v hlavě toho druhého) nebo *Pollux* znamenalo *Který přichází, aby pracoval* nebo *trpěl*. Tohle odhaluje oba dva blížence Kastora a Polluxe jako Krista, který přišel pracovat a trpět a že tyto dva charaktery našeho Pána jsou spojeny v jedno. Tento dvojitý charakter našeho Spasitele je nám zde znovu zopakován; Bůh i člověk, trpitel i ten, který byl oslaven.

Hvězda *Alhena* v levé noze znamená *Raněn* nebo *Trpící*, zatímco *Mebstuta* (*Mekbuda*) znamená *Šlapajíc pod nohy* (ve smyslu nepřitele). On již brzy potře satana pod své nohy při svém druhém příchodu na zem. Svítí-li tedy v dnešní době hvězda Kastor více než ta druhá, znamená to, že nám Pán ukazuje, že Jeho návrat je velmi blízký. „*Potom bude konec, až Kristus předá království Bohu a Otcí, až zruší každou vládu i každou vrchnost a moc. On totiž musí kralovat, dokud nepoloží všechny nepřátele pod jeho nohy.*“ (1 Korintským 15:24,25 NBK)

Opět tedy vidíme podle názvu hvězd, že Blíženci jsou spojeni s Jeho příchodem, a tedy jdou ruku v ruce s předchozími znameními. Jeho příchod je neodlučně spojen s Jeho utrpením na kříži a prací pro hříšníky, aby přišli k pokání. V naší horlivosti a dychtivosti po Jeho příchodu

tedy nesmíme zapomínat na hříšníky. On mešká se svým příchodem kvůli hříšníkům, aby ještě přišli k pokání. Když Petr mluvil o Pánově příchodu, odhalil právě tuto věc: „*Pán neotálí s naplněním svého slibu, jak si někteří myslí, ale je k nám trpělivý, neboť nechce, aby někteří zahynuli, ale aby všichni došli k pokání.*“ (2 Petřův 3:9)

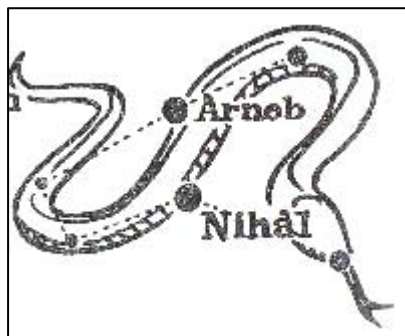
Na obrázku, stejně tak jako v některých pradávných zodiacích drží Kastor v rukou palmovou větev. Je tak rozpoznán jako král, kterého kdysi vítali palmovými větvemi: „*Vzali palmové větve a vyšli mu naproti s voláním: „Hosana! Požehnaný, který přichází v Pánově jménu, král Izraele!*“ A když Ježíš našel oslátku, vsedl na ně, jak je napsáno: „*Neboj se, dcero Sionu, hle, tvůj král přichází, sedě na hřibátku oslice.*“ Tentokrát ale král nepřijede na oslátku, ale přijde s velikou nebeskou armádou, s mocí a slávou a bude soudit živé i mrtvé podle jejich skutků.

Jména pradávných tří hvězd, které již dnes nejsou rozpoznatelné, tuhle pravdu potvrzují. *Algiauza* znamená *Palmová větev* a další hvězda *Aldira* znamená *Símě*, zatímco třetí *Propus* znamená *Ratolest* (Výhonek). On je tou ratolestí, tím Výhonkem, o kterém mluví Boží slovo, že přijde na tuto zem a ujme se vlády (viz první znamení Panny).

Bliženci tedy znamenají dvojí význam Pánova příchodu, jako kralující a zároveň trpící.

Zjevení Janovo 7:9,10 „A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení do bílých rouch, a v rukou měli palmové ratolesti. A hlasitě volali: „Spasení náleží našemu Bohu sedícímu na trůnu a Beránkovi!“

LEPUS POŠLAPANÝ NEPŘÍTEL

Souhvězdí Lepus, podle Kennetha C. Fleminga

Hned pod Oriónem se nachází malé souhvězdí zvané Lepus. Většina moderních hvězdných atlasů vyobrazuje Lepuse jako zajíce, což je význam tohoto jména v latině. Legenda říká, že Orión jako velký lovec rád lovil zajíce a tak je *Zajíc* vyobrazen pod jeho nohama. Stejně tak jako Orión podle dávných jmen neznámá jen lovec, tak podobně i Lepus. Velmi starý perský zodiak zobrazuje Lepuse jako hada, a tohle je se vši pravděpodobností jeho pravý význam, jelikož Orión jako ten Kníže měl rozdrtit hlavu hadovi. Hvězda

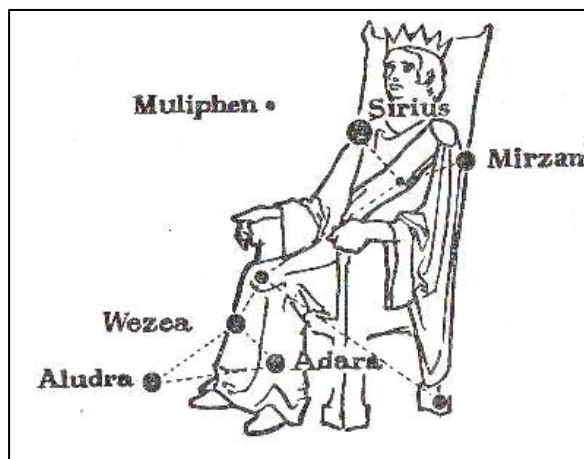
Rigel ve zvednuté noze Orióna, připravená rozdrtit hlavu Lepusovi, znamená *Noha, která drtí*. V jeho druhé noze je hvězda *Saiph*, což znamená *Raněn*.

Nejjasnější hvězda v Lepusovi je *Arneb*, hebrejsky *Anebo* a znamená *Nepřítel toho, který přichází*. Tohle nemůže být nějaký zajíc, ale ten starý had satan, nepřítel Přicházejícího krále. Další hvězda *Nihal* (někdy se píše *Nibal*), znamená *Ten šílený* (nebo také duševně chorý), což perfektně zapadá do charakteru satana. Jiná hvězda, která již není vidět, měla název *Sugia*, což znamená *Podvodník*. Jsem si jist, že podle názvu těchto hvězd již není třeba vysvětlovat, o koho se jedná. Žalmy 60:14 „*S Bohem statečně si povedeme, on rozšlape naše protivníky*“.

Izajáš 63:3 „*Sám jsem šlapal v lisovací kádi a nikdo z národů se mnou nebyl. Rozhněván jsem po nich šlapal, rozšlapal jsem je v svém rozhořčení, až šťáva z nich mi roucho postříkala, poskvnil jsem si celý oděv.*“ Zjevení Janovo 19:15 „*Z jeho úst vycházel ostrý meč, aby jím bil národy. On je bude pást železným prutem; on bude také šlapat vinný lis hněvu a*

rozhorlení Všemohoucího Boha. “ Znovu vše do sebe dokonale zapadá, jak můžeme vidět, i tohle souhvězdí se vztahuje k Jeho slavnému příchodu.

CANIS MAIOR (VELKÝ PES) PŘICHÁZEJÍCÍ KNÍŽE SLÁVY

Souhvězdí Canis Maior, podle Kennetha C. Fleminga

Canis větší je dnes znám jako *Velký pes*, a patří do originálních čtyřiceti osmi souhvězdí, ale podobně jako je tomu se souhvězdím Blíženců, během času historie tento obrázek ztratil svůj originální význam, i když podle názvu hvězd nám bude celá věc velmi jasná.

Řekové se domnívali, že Orión měl dva lovecké psy, kteří ho doprovázeli a Canis větší je jedním z nich. Ve starém zodiaku Denderah je souhvězdí *Canis větší* nazváno *Naz*, což znamená *Jestřáb* nebo také *Rychle sestupující* a je také jako *Jestřáb* nebo *Orel* vyobrazeno. *Jestřáb* je nepřítelem hadů.

Sírius je nejjasnější hvězda pozemské oblohy, je to tedy samozřejmě i nejjasnější hvězda v tomto souhvězdí a znamená *Kníže* nebo

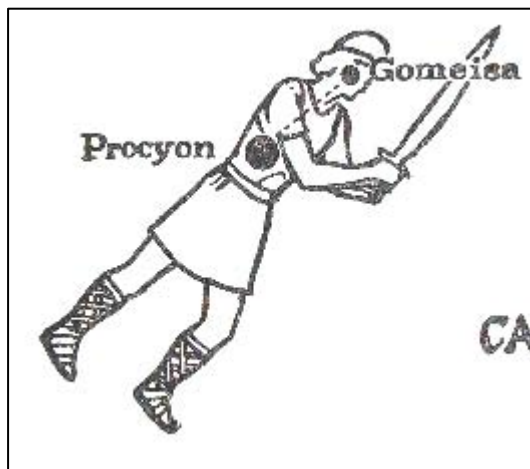
Princ. *Sírius* byl pravděpodobně původní název tohoto souhvězdí. Prastarý kořen tohoto názvu byl *Sur*, z čehož se v hebrejštině stalo *Sar*, jak je i užito v knize Izaiáš 9:6, kde se mluví o Spasiteli (KR) „*Kníže pokoje*“. To stejné jméno ženského rodu je *Sára*, *Princezna*, což byla Abrahamova manželka. Také je kořenem anglického slova „*sir*“, které se dodnes užívá pro uctivé oslovení. Další hvězda poblíž *Síria* se jmenuje *Mirzam*, což znamená *Vládce*. Hvězda *Adara* znamená *Slavný*, zatímco *Wezea* (někdy *Wesen*) znamená *Ten jasný, zářící*.

Prastaré astronomické záznamy také hovoří o jménech jiných hvězd, které již dnes nejsou identifikovatelné. Jedna z nich je v arabštině *Alshira Aljemeniya* – *Kníže po pravici*, a tím ukazuje na svoji identitu se znamením Blíženců po pravici. Po pravici Blíženců je *Kastor* což znamená *Vládce*, nebo také *Soudce*. Čtenáři Bible jistě neunikne verš, ve kterém se praví, že Kristus usedl na trůn v nebesích po pravici svého Otce. Také podobně jako u dvojího významu Blíženců, tak i zde máme *Canis větší* a *menší*, jež nesou v sobě dvojí význam té stejné osoby. Další hvězda *Abur* v hebrejštině a *Alhabor* v arabštině znamená *Ten mocný*. *Muliphen* znamená *Vůdce* nebo *Šéf*, zatímco *Aschere* znamená *Ten který přijde*. Ten, který přijde není nikdo jiný než *Kníže Slávy*.

J. A. Seiss ve svém díle „*Evangelium ve hvězdách*“, zde poukazuje na něco úžasného. Spojením egyptského názvu tohoto souhvězdí *Naz* s názvem *Sírius* (*Seir*), dává dohromady *Naz-Seir*, což znamená *Poslaný kníže*. Tohle je zase v hebrejštině příbuzné slovo *netzer*, a je jedním z jmen pro *Ratolest* (výhonek), který vyjde z pařezu *Jišaj* (Izai v KR), kde se samozřejmě prorokuje o příchodu Mesiáše (Izaiáš 11:1). Co je ale ještě více ohromující, je to, že *Naz-Seir-ene*, znamená Nazaretský. „*Když tam přišel, bydlel ve městě zvaném Nazaret, aby se naplnilo to, co bylo řečeno skrze proroky – že bude nazván Nazaretský.*“ (Matouš 2:23)

Seiss spolu s dalšími znalci tuhle pravdu potvrzují – a nejen to, názvy hvězd, které jsou v tomto souhvězdí jmenovány, tuhle pravdu zpečetují.

CANIS MINOR – (MALÝ PES)
VYKUPITEL

*Souhvězdí Canis Minor, podle Kennetha C.
Fleminga*

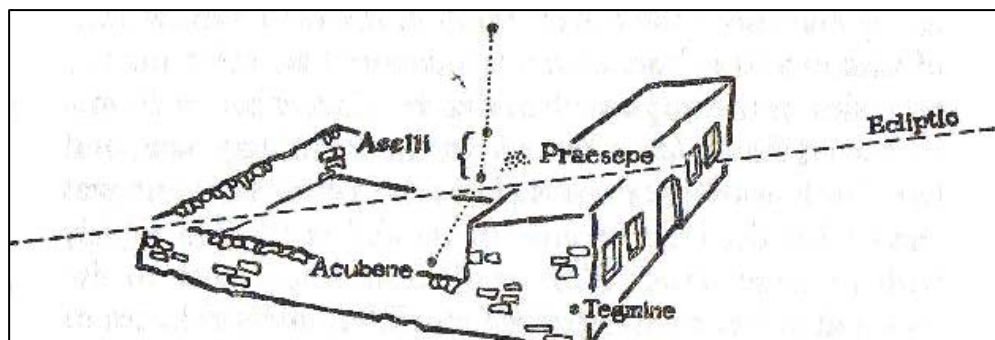
Canis menší je považován za druhého loveckého psa Orióna. Nejjasnější hvězda prvního stupně je *Procyon* a znamená *Vykupitel* nebo také *Spasitel*. Právě z tohoto názvu je nám její význam jasnější než ze samotného znamení, jehož originální význam se během času vytratil. Egypťané (Denderah) jej nazývali *Sebak*, což znamená *Ten, který dobývá* nebo *Vítězný*. Zobrazovali jej jako člověka s orlí hlavou a podivným ocasem.

Druhá hvězda v tomto souhvězdí *Al Gomeiza* má podobný význam slova vykoupení a znamená *Zatížen břemenem* nebo *Nesoucí za ostatní*, což očividně ukazuje na spasitelné dílo Golgoty, ale také ukazuje na břemeno modlitby. Jistě si vzpomínáte na hvězdu z předcházejícího souhvězdí *Alshira Aljemeniya – Kníže po pravici*. Řím. 8:34 „*Kdo nás odsoudí? Vždyť Kristus, ten zemřel, ale*

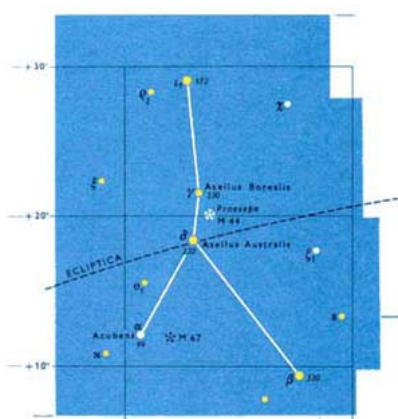
hlavně byl vzkříšen z mrtvých; ten je také po Boží pravici a oroduje za nás!“ Pokud si přečtete 8.kapitolu Římanům celou, zjistíte, že Kristus neoroduje sám, ale tohle břemeno modlitby vkládá na své duchovní křesťany, kteří mají nést břemena jedni druhých. Proto Canis větší a menší na sebe dokonale v tomto spojení navazují.

Je zde podoba s Blíženci, kde jsme viděli dvojitého charakter přicházejícího Vykupitele jako Knížete a Spasitele. Canis větší – Sírius je ten slavný Kníže po pravici Otce a Canis menší, tam vidíme Vykupitele jako Přímluvce, který koná své dílo spásy uvnitř člověka (podle Řím. 8) skrze dílo přímluvné modlitby.

JEDENÁCTÉ ZNAMENÍ – RAK (KRAB) KRISTUS PEVNĚ DRŽÍ (SVŮJ LID V BEZPEČÍ)

*Souhvězdí Raka, podle Kennetha C.
Fleminga*

Jedenácté znamení je znamení Raka. Nachází se mezi Blíženci a Lvem. Uprostřed tohoto souhvězdí může být při příznivých podmínkách spatřen mlhavý oblak s dvěma hvězdami po každé straně, známými jako *aselli* (osli). Tento mlhavý oblak neboli hvězdokupa se jmenuje *Praesepe*, což znamená *Jesle*, jímž se podobá.

Většinou se v dnešní době vyobrazuje jako veliký rak nebo krab. V egyptském a indickém zodiaku je tohle znamení vyobrazeno jako posvátný brouk Skarabeus, o němž se někteří domnívají, že je originálním znamením a někteří křesťané zde podle názvu hvězd vykreslují starý druh Hostince. Jak uvidíme, na každém tomto znamení je

něco pravdy – proto nám zde opět nejvíce poslouží prastaré názvy hvězd. Krab nebo rak podobně jako i církve je symbolicky zrozen z vody (ze Slova) a z Ducha, zde vidíme symbol církve podobně jako ve znamení Ryb.

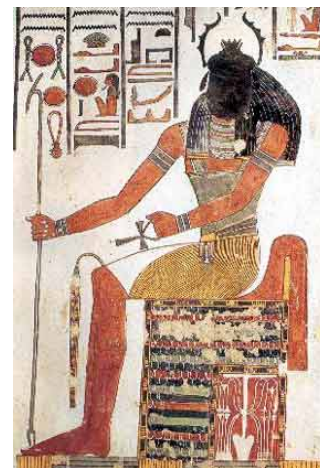
J. A. Seiss vykládá zajímavou věc o krunýři, který krab odhazuje v průběhu času a tvoření nového, což se ze začátku u kraba projevuje několikrát a dá se přirovnat ke starému stvoření se svými skutky, které křesťan ze sebe odkládá.

Podobný význam má i skarabeus, který byl pro Egyptany posvátný brouk a reprezentoval vzkříšení, byl symbolem "*slunce povstávajícího ze země*". „Sameček i samička vytvářejí z trusu zvířat malé kuličky, které si válí na pro ně příhodné místo. Lezou přitom pozpátku (což nám připomíná raka) a kuličku postrkují svými zadními nohama a zadečkem. Na vhodném místě vyhrabe sameček do půdy důlek, do kterého tuto kuličku uloží (podobenství hrobu). Samička ji pak upraví do hruškovitého tvaru a do její špičky naklade jedno vajíčko. Poté kuličku zahrabou do země. Vylíhlá bílá larva se živí trusem z kuličky a nakonec se jako nějaká mumie zakuklí.“ Až mu narostou křídla, roztáhne je, setřese ze sebe hnůj tohoto světa a prach smrti a vzlétne v tomto novém těle vstříc nebesům (nebo slunci, jež reprezentuje Krista). Jeho novým domovem se stává vzdušný prostor. Podobně jako křesťan, když tohle smrtelné tělo obleče nesmrtelnost a bude uchváčeno vstříc Pánu v povětří.

Tento brouk žije nejdříve jako červ nebo larva, tedy ve tmě podobně jako je cesta křesťana, která vede tímto temným světem: Izajáš 41:14 „*Neboj se, červíčku Jákobův, hrstko Izraelova lidu. Já jsem tvá pomoc, je výrok Hospodinův, tvůj vykupitel je Svatý Izraele.*“ Lidé se divili, proč si Egyptané tento znak Skarabea, takového bezvýznamného brouka (u nás zvaný

Vruboun posvátný – degradován lidově na „hovnivála“) tak oblíbili, jelikož si ho dávali naprosto všude; na pečetní prsteny, jako amulety, které nosili na prsou, na řemínky u obuvi, vytesávali jej často do kamene a do chrámů, na mumie a do svých hrobů. Skarabeus je symbolem vzkříšení z temnoty do života ve věčnosti, o čemž, jak uvidíte, vypovídá i toto souhvězdí.

Na obrázku vidíte skarabea jako boha Cheprer a jeho znak znamená v hieroglyfech „být“ nebo „stát se“. V Heliopolisu byl chápán jako projev tvůrce světa, jako bůh Chepri, „vycházející slunce“, všemocný stvořitel, ochránce před zlem a bůh znovuzrození. Všimněte si, že ve své levé ruce drží tento „skarabeus“ posvátný symbol nesmrtelnosti – kříž – jenž je předobrazem Kristova kříže a který byl také nazýván „klíč Nyle“. Jistě, že je tímto pravým klíčem k věčnému životu kříž Kristův. Tento kříž má jakoby hlavu a připomíná člověka s roztaženými rukama (Jan 18:32). Tedy tohle souhvězdí Skarabea je úzce spjato s křížem Ježíše Krista, jenž je cestou k nesmrtelnosti. Také při vstupu do nebeského Jeruzaléma jsou brány z perel, jež reprezentují smrt a vzkříšení Krista (perla vzniká zraněním zrnkem písku, perlorodka vyměšuje kolem tohoto zrnka životní šťávu).

Skarabeus jako bůh Cheprer (Egypt), v ruce drží kříž (klíč od Nyle)

Různé věci a události v našem životě, trápení, bolesti,

temnota kříže, kterých se přirozeně chceme zbavit a horoucně se proto modlíme za vysvobození – to vše nám ve skutečnosti pomáhá v duchovním vývinu. Proto Pavel říká Filipským 3:10,11 „abych poznal jeho i moc jeho vzkříšení a účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, abych tak snad dospěl ke vzkříšení z mrtvých.“ (v numerické Bibli je zde jasně „abych tak snad dospěl k tomu nejlepšímu vzkříšení“ – což ukazuje na to první vzkříšení. Zjevení Janovo 20:6 „*Požehnaný a svatý,*

kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let.“).

Apoštol Pavel nejlépe popisuje život pravého křesťana, který se opravdu podobá tomuto brouku. Pavel mluví o tom, že všechno své lidské snažení pokládá za hnůj, aby tak Krista více poznal (Kristus jako slunce, ke kterému se vznáší skarabeus) a měl účast na tom prvním vzkříšení. Tato vnitřní touha je onou niterní neustálou modlitbou, jež má základ v tom, že pokládá všechny věci za hnůj pro známost Kristovu. Filipským 3:7 – 11. „*Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista uznal za ztrátu. A opravdu také pokládám všechno za ztrátu pro nesmírnou vzácnost poznání Krista Ježíše, svého Pána. Pro něho jsem se všeho zřekl a pokládám to za hnůj, abych získal Krista a byl nalezen v něm, nemaje svou spravedlnost, která je ze Zákona, ale tu, která je z víry v Krista, tu spravedlnost, která je z Boha na základě víry, a abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpeních. Připodobňuji se jeho smrti, zda bych nějak nedospěl ke vzkříšení z mrtvých.*“ „Za mimořádně účinné amulety byli pokládáni Skarabeové okřídlení, kteří byli kladeni na místo srdce mumiím jako jejich ochránci u „soudu mrtvých“. Na jejich spodní straně byla vyryta slova 30. kapitoly Knihy mrtvých: „Ó, mé srdce, ty nejvnitřnější části mé bytosti! Neobracej se proti mně jako svědek

před tribunálem. Neboť ty jsi bůh, který je v mém těle, můj stvořitel, který udržuje mé údy.“ Bible označuje toho pravého advokáta, který bude stát u našeho soudu, a tím není nikdo jiný než Ježíš, který nám skrze kříž vydobyl věčný domov v nebi, chvála Mu za to na věky! Neobyčejně biblicky významné je také to, že skarabeus před sebou válí tuto kouli svými zadními nohama, hlavou pryč. Když se Bůh zjevil Mojžíšovi v ohnivém keři, aby šel svědčit do Egypta, dal mu moc konat některá nadpřirozená znamení. Bůh přikázal Mojžíšovi, aby si sáhl rukou na srdce, ruka se stala

Amulet Skarabea – na spodní straně jsou vyryta slova z 30. kapitoly K knihy mrtvých.

malomocnou a když si ji pak opět přiložil k srdci, byla ruka uzdravena – což symbolizuje naši starou hříšnou přirozenost v srdci, kterou přemáháme silou Ducha svatého díky kříži Ježíše. Jeremjáš 17:9 „Nejlstivější jest srdce nade všechno, a nejpřevrácenější. Kdo vyrozumí jemu?“ Druhé znamení byla hůl, kterou když Mojžíš hodil na zem, proměnila se v hada a Mojžíš před ní utíkal, až mu Bůh přikázal, aby hada vzal ZA OCAS a nikoliv za hlavu a v té chvíli se proměnila zpět v hůl; tohle je symbolem životně důležitých věcí tohoto světa, o které se opíráme v našem životě, jako například práce, jídlo, manželství atd. Lukáš 17:27-30: „*Jedli, pili, ženili se a vdávaly se až do toho dne, kdy Noé vešel do archy; a přišla potopa a všechny zahubila. Také podobně, jako bylo za dnů Lota: Jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli, stavěli; ale toho dne, kdy Lot vyšel ze Sodomy, pršel z nebe oheň se sírou a všechny zahubil. Právě tak bude v ten den, kdy se zjeví Syn člověka.*“ Tyto věci nás chtějí „uštknout“ a proto je musíme uchopit symbolicky za ocas a ne za hlavu, což znamená, že nemají mít první místo v našem myšlení; tedy podobně jako skarabeus, který nemá tento „hnůj“ před svým zrakem. Koloským 3:2 „*Myslete na to, co je nahoře, ne na to, co je na zemi*“.

Jan Amos Komenský, učitel národa, autor světoznámé vynikající knihy „Labyrint světa a ráj srdce“, o tomto starodávném obrazu (viz obrázek *Životní koule*), na němž jsou vidět nazí lidé,

kteří před sebou tlačí obrovskou kouli, někteří mají na hlavě korunu, (tento obraz je nápad Komenského), řekl, že my všichni jsme jako tito lidé, kteří před sebou valí tuto životní kouli. Jako důvod nahoty lidí na tomto obraze uvedl, že před Bohem jsme všichni nazí.

Tato marnost v podobě životní koule, kterou se snažíme odstranit z cesty, nám napomáhá vyvinout naše duchovní svaly podobně jako kukla motýla nebo skarabea.

Obraz Životní koule

Vynikající biblický učitel K. C. Fleming zde místo raka vykreslil pravděpodobnější obrázek tohoto souhvězdí, podle názvů hvězd. Jedná se o prastarý druh východního hostince s dvorkem nebo kamennou ohradou pro dobytek, na kterém cestovatelé přijeli. Tato kamenná zeď byla ochranou v noci nejen pro dobytek ale také pro lidi v noci.

Název tohoto souhvězdí pochází v latině z kořene slova *Držet* nebo *Obklopit*, což je podobné slovo *Karkinos* i v řečtině. Rak byl zvolen právě podle tohoto slova pro svoji schopnost držet něco pevně svými klepety. Co je zde důležité, je právě myšlenka něco pevně držet. Zodiak Denderah nazývá toto souhvězdí *Klaria*, což znamená *Ohrada pro dobytek*. Arabové to nazývali *Alsartan*, což znamená *Ten, který drží* nebo *váže*, což je podobné i v syrštině. Jistě si vzpomenete na slova Ježíše: „*A já jim dávám věčný život a nezhynou navěky a nikdo je nevytrhne z mé ruky.*“ (Jan 10:28)

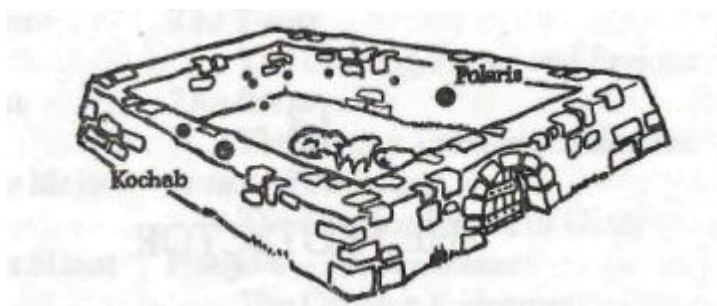
Hebrejský název je *Ausar*, což znamená *Svázat, spojit* nebo *Držet a udržovat*. Tohle slovo je použito v Genesis 49:11 „*Své oslátko si přiváže k vinné révě, mládě své oslice k révovi.*“ Znovu zde máme myšlenku přivázání nebo udržování dobytka. Někteří zde spatřili podobnost se starým arabským slovem *Khan*, což znamená *Hostinec*, nebo také *Odpočívadlo pro cestující*, a s dalším arabským slovem *Cer* nebo také *Ker*, což znamená *Obklopit*. Když tato dvě slova spojíte, dostanete slovo *Khan-cer*, což je podobné anglickému slovu *Rak*. V češtině je zajímavý název *Hospodin*, které používá kralická Bible ve spojitosti s hostincem, od slova *hostit*: „*Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.*“ (Žalmy 23:5) Zde je Bůh jako ten, kdo někoho hostí.

Nejjasnější hvězda v tomto souhvězdí je *Termine*, což znamená *Držící*. Další *Acubene*, což v hebrejštině znamená *Chovající, ukrývající* nebo také *Skryš*. Další hvězda *Maalaph* znamená *Shromáždění tisíců* a *Alhimarean* znamená *Děti* nebo *Beránci*. Vše je zde naprosto jasné, jedná se o místo bezpečí pro Jeho lid, který je na cestě do nebeského domova. Příběh

milosrdného samaritána, který vzal s sebou po cestě z Jeruzaléma do Jericha zbitého ubožáka a ubytoval ho v hostinci, je toho dobrým příkladem (Lukáš 10:34).

Staří Židé vždy spojovali znamení Raka s pokolením Isachar. Ve spojitosti s Isacharem se mluví o shromáždění lidu ve stanech, což celou věc jen potvrzuje: „*O Zabulónovi pravil: „Raduj se, Zabulóne, při svém vycházení, i ty, Isachare, ve svých stanech. Svolají na horu lidská pokolení a budou tam obětovat oběti spravedlnosti. Budou sát hojnost z moří, poklady ukryté v písku.“* (Deuteronomium 33:18,19)

MALÝ MEDVĚD

Souhvězdí Malý medvěd, podle Kennetha C. Fleminga

Souhvězdí *Malý medvěd*, také nazývané *Severní hvězda*, což je vlastně nejjasnější hvězda tohoto souhvězdí zvaná také *Polaris* nebo *Severka*, drží centrální pozici na nebesích. Zdá se, jakoby se všechny ostatní hvězdy kolem této hvězdy otáčely. Severní osa

Země k této hvězdě směřuje. Pravděpodobně je tato hvězda nejsledovanější hvězdou. Mořeplavci a zeměměřiči po celé

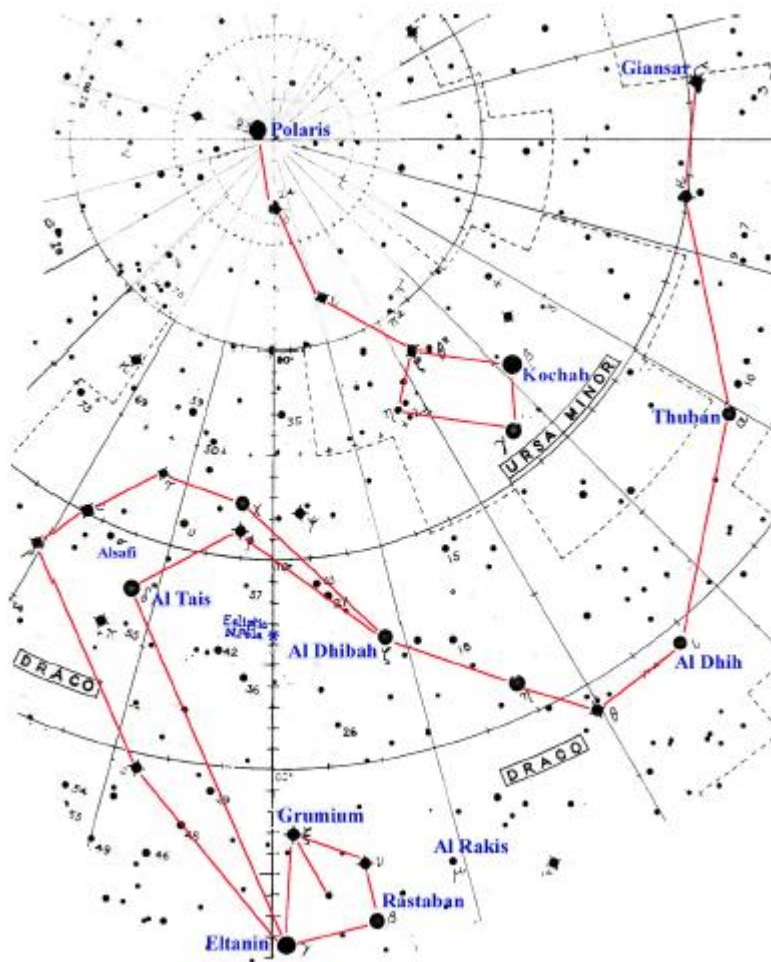
severní polokouli ji sledují jako pevný bod mimo zemi k určení směru a úhlu.

Polaris nebyla vždy Severkou; v dávných dobách jiná hvězda v souhvězdí Draka (Draco) byla nejbližší k severnímu zemskému pólu. Byla to hvězda *Thuban* (Alpha Draconis), ale díky svému odklonění z osy rovnodennosti teď tato pocta patří hvězdě *Polaris*, jež zaujala její místo. *Thuban* znamená v překladu *Ten lstivý* a býval tehdy viditelný ve dne i v noci průzorem z nitra Chufeyovy pyramidy. Od té doby se však severní pól přesunul k Polárce. Není tohle zajímavé, že centrální bod pozornosti byl odebrán souhvězdí, které symbolizovalo satana a byl přenesen na Malého medvěda, jenž symbolizuje ovčinec jako pevnost spaseného lidu, kde Boží lid očekává Kristův slavný návrat?

Zde vidíme naplnění proroctví o tom, že požehnání Abrahamovo, v němž jeho potomci obsadí brány svých nepřátel, přišlo na pohany. Gen. 22:17 „jistotně ti požehnám a tvé potomstvo jistotně rozmnožím jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu. Tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel“ . V knize Římanům apoštol Pavel vysvětluje, že právě věřící v Krista jsou počítáni za tohle símě Abrahamovo. Řím. 9:8 „To jest: Božími dětmi nejsou děti těla, ale za símě se počítají děti zaslíbení.“ Dále v Galatským 3:14 „aby Abrahamovo požehnání přišlo v Kristu Ježíši na pohany a abychom skrze víru přijali zaslíbení Ducha.“ Tyto hvězdy ukazují na znovuzrozené křesťany a písek ukazuje na Izraelský lid. Je to právě mořské zrnko písku, které zraní perlorodku, která okamžitě začne kolem tohoto zrnka vyměšovat svoji šťávu a tak se rodí perly; což ukazuje na smrt a zmrtvýchvstání Krista. Brány do nového Jeruzaléma jsou vytvořeny právě z perel, což je symbolikou toho, že vstup do nebe je založen na přijetí Kristova díla na kříži milostí skrze víru. Je to řečeno právě o lidu Izraelském, že budou plakat a naříkat nad tím, „kteřího bodli“.

Pavel přirovnává lid Boží ke hvězdám v 1Korintským 15:41,42 a Pán Ježíš praví v Matouši 5:14 „*Vy jste světlo světa*“. „Boží lid postupně obsazuje brány nepřítele skrze víru, nikoliv skrze vlastní skutky, ale skrze víru, jež v nich a skrze ně mocně koná tyto skutky víry, které jim Bůh připravil, aby v nich chodili. Místo vlády Božího lidu tedy není ze země nebo z lidské vlády, jak se mnozí mylně domnívají, ale z nebes, z církve prvorozených, která je v nebesích.

Tohle souhvězdí je úzce propojené s Velkým medvědem. Označení medvěda nesahá dále než

Dvě červeně pospojované jsou souhvězdí – Malý medvěd – Ursa major a jeho hvězda Polárka držící centrální pozici na nebesích namísto hvězdy Thuban ze souhvězdí Draco. (Z hvězdné mapky Gerarduse D. B. uveřejněné v elektronickém vydání Biblical Astronomer.)

k Řekům. Symbol medvěda se vůbec neukazuje v žádných starých zodiacích, ať už v chaldejských, perských, egyptských nebo indických.

Mnoho lidí si všimlo, že medvědi v těchto dvou znameních mají enormní ocasy necharakteristické pro medvěda. Zdá se, že zmatek nastal z perského názvu pro medvěda, který je podobný slovu pro ovčinec a podle Bullingera si tak Řekové tato dvě slova spletli. Znovu musíme hledět k prastarým názvům těchto hvězd: „*On každou vyvolává jménem.*“ (Žalmy 147:4 CEP).

Řekové tedy nazývali tohle souhvězdí *Arcas* nebo *Arctos* což znamená *Medvěd* a pochází z kořene slova *Pevnost spasených*.

Jména hvězd jsou *Kochab*, což znamená *Čekající na příchod*, to potvrzuje, že se jedná o ovčinec spasených, kteří čekají na příchod Krista. *Alkaid*, dnes již neidentifikovatelná hvězda znamená *Shromáždění* a *Alpherkadain* znamená *Vykoupené shromáždění*.

Tohle je jistě shromáždění Božího lidu.

Další hvězda *Al Gedi* znamená *Kůzle* nebo *Vyvolený ze stáda* a ukazuje na cenu, kterou bylo tohle shromáždění vykoupeno.

Ted' je vám již jistě jasné, že tohle nespočetné shromáždění, které se dnes již dovršuje, jak to Pán slíbil Abrahamovi, ukazuje na shromáždění celého Božího lidu v nebesích, ke kterému duchovně přistupujeme: Židům 12:22,23 „*Přistoupili jste ale k hoře Sion a k městu živého Boha, nebeskému Jeruzalému; k desetitisícům andělů, k slavnostnímu shromáždění, k církvi prvorozených, kteří jsou zapsáni v nebesích; k Bohu, soudci všech, k duchům spravedlivých, kteří došli cíle.*“ (NBK) Je zajímavé, že Finové nazývali Polárku *Taehti* – *hvězda na vrcholu*

Boží hory! Thuban, která byla touto Polárkou, tedy symbolizuje d'ábla, o kterém se říká, že kdysi býval na posvátném návrší v nebi, ale padl. Izajáš 14:13: „*A v srdci sis říkal: "Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání NA NEJZAZŠÍM SEVERU.*“ Nikde na zemi není dokonalý nejzazší světový bod severu, jihu atd. Pokud začnete jít směrem na sever, dojdete tam, odkud jste přišli, protože země je kulatá. Boží slovo jasně ukazuje, že nebe je nahoře, například slovo „sestoupím“ používá Bůh mnohokrát. Zeměpisné i magnetické póly země ukazují směrem k severu. Zná někdo důvod toho, proč kompas vždy ukazuje k severu? Duchovně se křesťan díky modlitbě přibližuje k Božímu trůnu k hoře Sion, která je v nebi: „*Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný ve městě našeho Boha, na své svaté hoře. Krásně se vypíná k potěše celé země Sijónská hora, ten nejzazší Sever, sídlo velkého Krále.*“ (Žalmy 48:2 CEP)

Žalmy 75:7, 8 KR „*Nebo ne od východu, ani západu, ani od pouště přichází zvýšení; Ale Bůh soudce jednoho poníží, a druhého povyšuje.*“ Sever je zde záměrně vynechán, poněvadž odsud pochází jak povýšení tak i ponížení – což znamená, že Bůh vládne z nebe: 2 Paralipomenon 20:6 a řekl: „*Hospodine, Bože našich otců, cožpak nejsi ty Bůh na nebi, který vládne nade všemi královstvími pronárodů?*“ Bůh může dosadit k moci jak dobré tak i zlé lidi, podobně jak to udělal s faraónem a s králem Babylona.

Dále Ezechiel mluví o nadpřirozeném vidění od Severu: „*Viděl jsem, jak se přihnál bouřlivý vítr od severu, veliké mračno a šlehající oheň; okolo něho byla zář a uprostřed ohně jakýsi třpyt oslnivého vzácného kovu.*“ Ezechiel 1:4 (CEP) Tento nejzazší bod severu je v nebi, kde přebývá Bůh a je úžasné vědět, že i kompas vám na něj ukáže.

Marvin Ford, ve svém svědectví o vytržení do nebe, říká, že letěl právě tímto Severním směrem, a jako důkaz cituje Žalm 48:2 „*Sijónská hora, ten nejzazší Sever, sídlo velkého Krále.*“

Tohle nebeské shromáždění je místem, kde se všichni zesnulí věřící shromažďují, je to cíl všech poutníků, kteří jsou na cestě do nebeského města. Tohle město očekával Abraham: „*Vírou se stal přistěhovalcem v zaslíbené zemi, jako by byla cizí, a bydlel ve stanech s Izákem a Jákobem, spoludědici téhož zaslíbení. Očekával totiž město, které má základy, město, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh.*“ (Židům 11:9,10 NBK).

Malý medvěd tedy představuje malé stádo a Velký medvěd stádo velké. Někteří zde učí, že Malý medvěd ukazuje na vykoupené Židy a Velký na věřící z pohanů. Chápu, že není dobré se o těchto věcech dohadovat, protože to není zas tak důležité a klidně tomu můžete věřit, ale jsem přesvědčen, že to je chybný pohled. V souhvězdí Ryb jsme si tuhle pravdu jasně vysvětlili, dvě ryby plující každá jiným směrem jsou (neznovuzrození) Židé a druhá ryba směřující k Severce (k nebi) je Boží lid a jsou svázané jednou stuhou. Znovuzrození Židé jsou připojeni k jednomu tělu v Kristu a jsou jedním tělem s námi. Zde se píše o znovuzrozených vykoupených.

Ježíš mluví o maličkém stádu v Lukáši 12:32 „*Neboj se, maličké stádo, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.*“ Mluví ke všem opravdovým věřícím na této zemi, kteří jsou v porovnání s množstvím nespasených opravdu jen maličkým stádečkem. Toto malé stádečko je zde tedy vyobrazeno, jak přistupuje duchovně (podle knihy Židům) k tomuto nebeskému zástupu v nebi, neznámá to, že tam již jsou: Židům 4:16 „*Přistupme tedy se smělou důvěrou k trůnu milosti.*“ Židům 12:22,23 „*Přistoupili jste ale k hoře Sion a k městu živého Boha, nebeskému Jeruzalému; k desetitisícům andělů, k slavnostnímu shromáždění, k církvi prvorozených, kteří jsou zapsáni v nebesích; k Bohu, soudci všech, k duchům spravedlivých, kteří došli cíle.*“ To, že jsme k němu přistoupili duchovně, neznámá, že tam již jsme.

Tuto centrální nebeskou pozici nedrží jen spasení Židé, ale všichni věřící jako celek dohromady. Zjevení Janovo 1:13 „a uprostřed těch sedmi svícňů jakoby Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem.“ Uprostřed nebo také v centru těchto svícňů, které reprezentují dnešní církve všech znovuzrozených, je Kristus. Tedy nejen spasení Židé, ale všichni znovuzrození křesťané. 1 Korintským 12:12,13 „Vždyť tak jako je tělo jedno a má mnoho údů (ačkoli je totiž všech údů toho jednoho těla mnoho, jsou jedním tělem), tak je tomu i s Kristem. Všichni jsme totiž byli v jednom Duchu pokřtěni do jednoho těla - ať už Židé nebo Řekové, otroci nebo svobodní - a všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.“ Proto není správné zde rozdělovat znovuzrozené věřící na dvě části velkého a malého stáda.

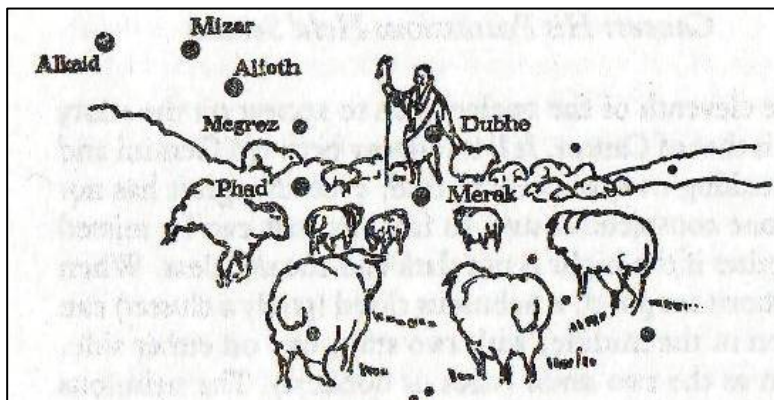
Některé staré židovské výklady těchto souhvězdí jsou opravdu zmatené, ovlivněné různými směry věrouk jako jsou například farizeové, saduceové atd., které Ježíš často napravoval. Někteří dnešní takzvaní „mesiánští křesťané“, kteří se těchto výkladů pevně drží a míchají je dohromady s novozákonním pohledem, se dopouštějí spousty chyb a působí opravdu ještě větší zmatek.

Zde si ale myslím, že staří Židé uhodili kladívkem na hřebík, když viděli Malého medvěda jako duchovní svět a souhvězdí Draka, které je poblíž souhvězdí Malého medvěda jako satana, který brání tomu, aby se do tohoto nebeského světa ostatní dostali.

VELKÝ MEDVĚD – (Velký vůz)

ARKTUR SE SVÝMI SYNY

KONEČNÉ VELIKÉ SHROMÁŽDĚNÍ VŠECH VYKOUPENÝCH V NEBI

Souhvězdí Velký Medvěd, podle Kennetha C. Fleminga

Souhvězdí Velký medvěd známé také jako Velký vůz je velmi známé souhvězdí, které většina lidí rozpozná. Je známo především podle svých sedmi nejjasnějších hvězd. Podobně jako v předchozím souhvězdí, tak i zde není v názvech hvězd žádná zmínka o medvědovi. Řekové si zřejmě spletli perské slovo *Dob* (hebrejsky *Dowb*), což znamená medvěd, se slovem *Dubhe* nebo *Dubah*, což je název nejjasnější hvězdy v tomto souhvězdí a znamená *Stádo* nebo *Zástup*. Všechny názvy hvězd svědčí o obrazu shromážděného *velkého* lidu. Slovo *Církev* je z řeckého slova *ekklesia*, „Ek“ znamená ven z něčeho, „klesis“ znamená povolání a „kaleo“ od slova *volat*. Takže slovo *církev* ukazuje na ty, kteří byli vyvoláni Pánem ven z tohoto hříšného světa. *Církev* tedy není jen nějaká instituce zřízená lidmi, ale tělo věřících. Zde již nepřístupujeme pouze duchovně, ale jsme celkově s tímto nebeským shromážděním spojeni v nebi.

Název tohoto souhvězdí je v Jobovi 9:9 a 38:32. Bible kralická i Roháček podobně jako i stará verze krále Jakuba překládá hebrejské slovo *ash* jako souhvězdí *Arktura*, což byl jeho prastarý název (anglicky *Arcturus*). Nové překlady rozpoznaly, že se jedná o dnešní souhvězdí Medvěda a také to tak nazývají. Jób 9:9 „*On učinil Arktura*“ (Ekumenická se domnívá, že se jedná o souhvězdí Lva, ale v žádných Bibliích jsem to nenašel takto přeloženo a neodpovídá to hebrejskému originálu). Jób 38:32 ROH „*Či vyvedieš Mazzárot <Súhvezdia zverokruhu> svojím časom? Alebo Arktura i s jeho synmi povedieš?*“

V hebrejštině zde význam medvěda není, najdete ho v řeckých bájích spojených s tímto souhvězdím. Pochází z kořene slova *Urychlit* nebo *Shromáždit*, jako ovce do ohrady. Arabské slovo *Alnaish* také znamená *Shromáždění*. Staří židovští vykladači překládali *ash* jako *sedm hvězd souhvězdí* (poukazující na sedm andělů sedmi církví) Tedy sedm hvězd jako sedm synů *ash* Arktura. V hebrejské Bibli *Ash* nebo *Aysh* znamená někoho, kdo shromažďuje (jako pastýř ovce) což je jasná hvězda dnes známá jako *Alkaid* (nebo *Alcaid*), tedy vedoucí hvězda, *pastýř*. Moderní překlady tíhnou k arabskému překladu *Beneth Naish al Kubra* což znamená *Dcery Velkého medvěda*. Nicméně tyto hvězdy všechny ukazují na shromáždění a vedou nás k verši, kde Duch oslovuje církve. Zjevení Janovo 1:20 „*Toto je tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, a těch sedmi zlatých svícňů: těch sedm hvězd jsou andělé sedmi sborů a sedm svícňů, které jsi viděl, je sedm sborů.*“

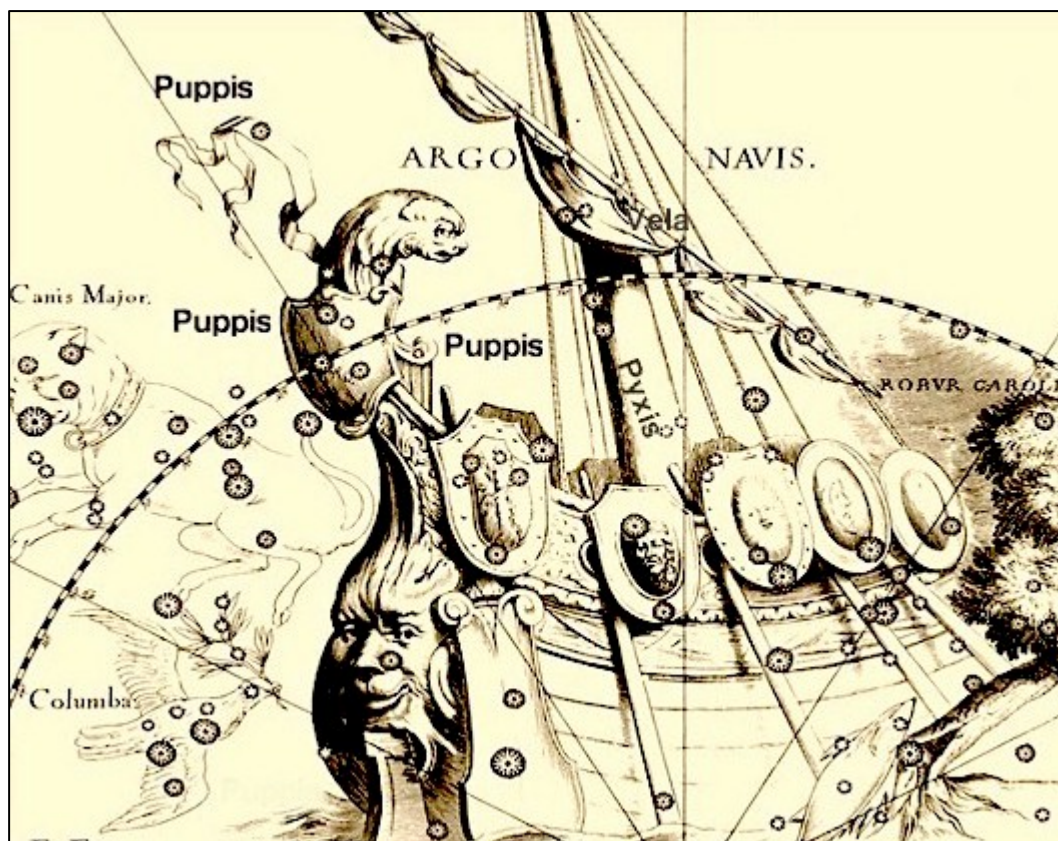
Název hvězdy *Merak* je další slovo pro *Stádo* v hebrejštině a v arabštině znamená *Vykoupen*. *Phad* znamená *Střežen* nebo také *Sečten* (sečten jako stádo) a *Megrez* znamená *Oddělen*. *Alioth* znamená *Koza* a zde si jistě vzpomenete na souhvězdí Auriga, ve kterém dobrý pastýř tuto kozu drží v bezpečí. Dvojhvězda *Mizer* znamená *Malý*, zatímco její dvojče je *Alcor*, *Beránek*.

Dávní Dánové a Islandané nazývali Velkého medvěda *Kočár Thora* a staří Angličané tento kočár připisovali Arkturovi, jejich božskému hrdinovi. Odtud tedy názvy Velký vůz a Arktur, které, jak uvidíme, se více přibližují pravdě než název medvěda. Zde těchto sedm výrazných hvězd se často nazývá *Septentriones*, což znamená *Sedm těch, kteří se točí*. Rabíni a Arabové jej nazývali *Ogilah*, což znamená *Točit se dokola*, jako kola a je také nazváno *Karlův povoz* (Charless) *Králův povoz* anebo *Věc, která se točí*. Ezechiel měl podivné zjevení od Boha, ve kterém viděl kola pohybující se skrze Ducha Božího., „*Když pak chodila zvířata, chodila kola podlé nich, a když se vznášela zvířata vzhůru od země, vznášela se i kola. Kdekoli chtěl Duch, aby šla, tam šla; kde Duch chtěl jít, i kola vznášela se naproti nim, nebo duch zvířat byl v kolách.*“ (Ezechiel 1:19,20 KR) M. Guyon ve své knize o modlitbě popisuje stav, ve kterém je duše v naprostém klidu před Bohem, právě k tomuto vidění z Ezechiele (ze Severní země). Může se zdát, že je duše neaktivní, ale právě tehdy je nejvíce aktivní, jelikož když se kola nejrychleji pohybují, jejich pohyb není vidět a zdá se, jakoby stála; když se pohybují pomalu, pak je každá část rozeznatelná. Tohle zjevení hovoří o pokoji a bezpečí, které vládnou v NEBESKÉM ovčinci a připomíná nám ten konečný věčný odpočinek hojného pokoje v nebesích. Je zajímavé, že staří Židé zde kromě jiného viděli v těchto sedmi hvězdách sedm dní stvoření a den odpočinku.

„*A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení do bílých rouch, a v rukou měli palmové ratolesti.*“ Zjevení Janovo 7:9

Jak uvidíte, na toto znamení úzce navazuje znamení následující.

ARGO – ARGO NAVIS
LOĎ DORÁŽÍ DO NEBESKÉHO PŘÍSTAVU

Lod' Argo je původně jedno *obrovské* souhvězdí. Z praktických důvodů si je astronomové rozdělili na tři menší souhvězdí: *Lodní kýl*, *Lodní záď* a *Plachty*. Původní označení Argo Navis se dnes v astronomii neuzívá. Argo byla podle pověsti tajuplná loď, která nesla Jasona a jeho společníky, hledače pokladů, za zlatým rounem. O této lodi zpíval Homer několik století před Kristem a někteří skutečně věří, že se taková výprava odehrála. Někteří se domnívají, že je tato loď koráb Noeho. Je zajímavé, že jméno Jason je řecko – židovské jméno stejného významu jako Jozue nebo Ježíš a také, že je to on, který podle legendy objevil ztracený poklad strážný velkým hadem. I skrze tento mýtus vidíme pravdu, že Ježíš navrátil lidstvu vstup do ráje. Tato loď ukazuje v harmonii se souhvězdím Raka na cestovatele, kteří bezpečně přistáli v Nebeském přístavu.

Podle egyptské legendy byl Canopus, veliký hrdina a kormidelník této lodi, pojmenován podle nejjasnější hvězdy (Canopus nebo také Canobus), uštknut hadem, ale Egyptané ho uctívali jako nebeskou bytost. Kvůli významu jeho jména *Vlastnictví toho, který přichází* reprezentovali Egyptané hvězdu Canopus jako velkou nádobu plnou pokladů.

Název *Argo* znamená *Společenství cestovatelů* a ukazuje na vykoupěný lid, který přistál v nebi. Jelikož je tohle souhvězdí obrovské, rozdělili ho dnešní astronomové na tři části. Tato velikost ukazuje na obrovské nespočítatelné množství vykoupěných, o kterých se v Písmu hovoří. Na této zemi je Boží lid opravdu jen malým stádem, ale když se shromáždí všichni v nebi, bude to nespočítatelný zástup.

Canopus je vedoucí hvězdou tohoto souhvězdí a znamená *Vlastnictví toho, který přichází*. Jelikož si nás Ježíš vykoupil z otroctví hříchu svojí krví, jsme Jeho drahocenným vlastnictvím. *Tureis* znamená také *Vlastnictví*, ale ve smyslu držení v ruce, což nám připomíná verš z Jana 10:28: „A já jim dávám věčný život a nezahynou navěky a nikdo je nevytrhne z mé ruky.“ Další hvězda je *Soheil*, což znamená *Vytoužený* a v tomto souhvězdí

nám připomíná verš z Žalmu 107:30: „*I veselí se, že utichlo; a tak přivodí je k břehu žádostivému.*“ Apoštol Pavel vyslovuje touhu po tom odejít a být DOMA u Pána. 2 Korintským 5:8 „*Máme tedy smělou důvěru a líbí se nám raději být vzdálenými od tohoto těla a být doma u Pána.*“ (NBK)

Další hvězda, která již není vidět, se jmenovala *Asmidiska*, což znamená *Cestovatelé uvolnění*. Potvrzuje poslední uvolnění z břemene našeho každodenního kříže a vejítí do konečného radostného cíle – kde již růže nevadnou, kde již není smrt ani stárnutí, ale jen věčná radost a nevystižitelné bohatství v Kristu – opravdový domov křesťana. V zodiaku Denderah je něco úžasného – k tomuto znamení je připojeno dobytče, vůl s křížem, který je odložen z jeho krku a nese název *Shes-en-fent*, což znamená *Radost nad hadem*. Jak jsme si již ukázali, stará přirozenost je připodobněna k hadovi a zde se křesťan raduje nad koncem všech pokušení nepřitele. Již žádné pokušení na věky věků! Hvězda *Sephina* znamená *Hojnost* a ukazuje na hojnost nesmírného bohatství nebeského domova.

Nádherně tohle popisuje kniha Izaiáš:

Izaiáš 60:4-9 „Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě; zdaleka přijdou tví synové a dcery tvé budou v náručí chovány. Až to spatříš, rozzáříš se, tvé ustrašené srdce se radostně rozbuší, neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů. Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Éfy; přijdou všichni ze Sáby, ponесou zlato a kadidlo a budou radostně zvěstovat Hospodinovu chválu. K tobě se shromáždí všechny ovce z Kédaru, nebajóští berani ti budou k službám; budou přinášeni na můj oltář k mému zalíbení, oslavím dům své slávy. Kdože jsou ti, kteří přilétají jako oblak? Jako holubice ke svým děrám? Ke mně s nadějí vzhlíží ostrovy a zámořské lodě už zdávna, aby tvé syny přivezly zdaleka a s nimi jejich stříbro a zlato pro jméno Hospodina, tvého Boha, pro Svatého, Boha Izraele, který tě oslavil.“ (CEP)

Odpočinek bude dědictvím Božího lidu, až budou zpět ve své nebeské zemi; o tom svědčí i znamení na obloze spolu se zjevením Písma!

Měl jsem tu čest poznat osobně velmi pokorného a zbožného muže Pavla Gabánka. Bratr Gabánek prožil opravdové vytržení do ráje, (podobně jak o tom píše apoštol Pavel) když byl ve vězení za totalitního režimu pro svoji víru v Krista. Jeho svědectví mě velmi povzbudilo a věřím, že povzbudí i vás. Následuje několik výňatků z jeho knihy „Príd', Duchu svatý“:

Keď som vkročil do cely, tak som si najprv pokľakol a ďakoval Bohu, že mi bola daná tá milosť. To nikto z okolo nachádzajúcich nepochopil. Mal som neobyčajnú radosť v duši smieť ísť touto cestou. Potom keď som sa rozliadol okolo seba, mal som pocit, že je tu veľmi krásne. Možná, že pre niekoho bude neuveriteľné, čo tu píšem. Pobyt v tejto cele som prežíval ako „kráľovské dieťa v kráľovskom paláci“. Miestnosť bola naplnená „nebeským ovzduším“ so zvláštnou vôňou... Prečo? Pretože bola tam prítomnosť Božia a Ducha Svätého. Snáď nikde inde nebol Boh tak blízky ako tam. Priamo sa mi tam žiadalo byť a podľa možnosti - čím dlhšie... Prečo? Pretože tam bola už cítiť predchuť nebies. To je nebeská ríša, v ktorej budeme vo večnosti skutočne prebývať. Z nej, veru, nikto nechce preč, lebo krajšieho miesta nie je nikde, nikde na svete. Bol som v objatí Ducha Sv., preto bolo nebe prítomné. Myslím, že ak by mi vtedy boli otvorili dvere, že mňa chcú prepustiť, bol by som nešťastný. Naskytol sa mi neobyčajný rozhovor s Bohom, neobyčajné spojenie s Ním. Viac ako kedykoľvek pred tým vo svojom živote.

Potom som si musel obliecť väzenský odev. Samozrejme, že bol špinavý a roztrhaný, ale keď som sa naň díval pozorne, zistil som, že som drahocennejší ešte nikdy na sebe

nemal... ako keby žiaril Božou slávou. Prečo? Asi preto, že to znamenalo „rúcho utrpenia“ pre Krista. Tu som začal chápať Kristov šarlátový plášť, trňovú korunu, Jeho sinavice, atď. Najprv musel niesť šarlátový plášť, trňovú korunu... a až potom rúcho biele ako sneh, potom korunu slávy... Má to určitú spojitosť, aj so životom Kristových nasledovníkov. Takto chápeme slovo z 2 Kor 4,17: „Ved' toto terajšie naše ľahké bremeno súženia získa nesmierne bohatstvo večnej slávy.“ To je určitý pohľad z uhla časnosti do večnosti. V noci som spal na tvrdej drevenej posteli. Niekedy mi vzali aj deku hoci bolo chladno. Zaujímavé však bolo, že som pritom zimu necítil. Duch Svätý vanul i tam, mohol som si spievať a modliť v jazykoch.

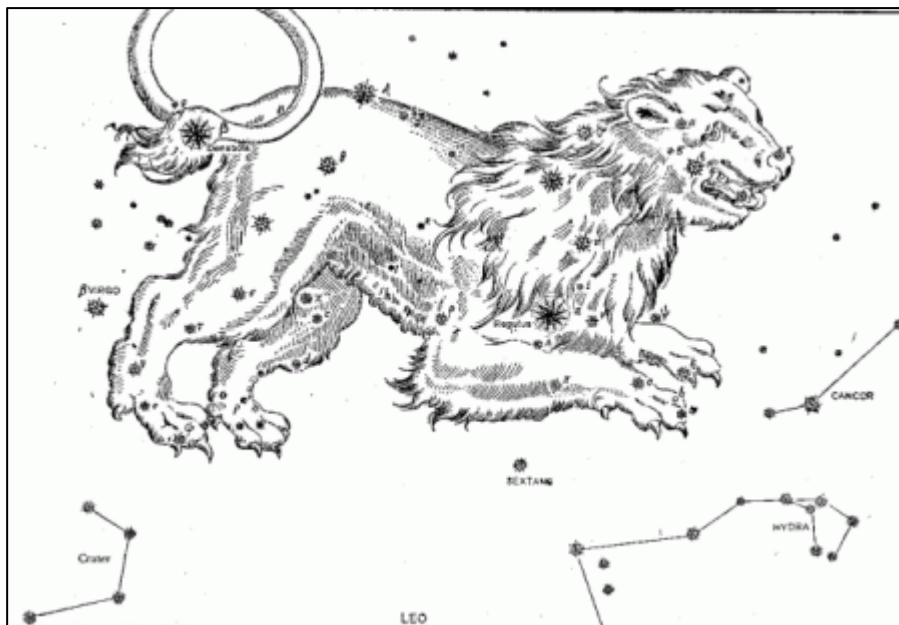
Prežíval som to tak, ako keby kobka nemala steny, ani plafón. Inokedy som mal pocit, akoby som bol v Noachovej arche. Občas som dostal videnia, asi 3 krát som bol vo vytržení ducha. To boli aj pre mňa novosti. Keď nás strážcovia viedli pod zbraňou, často som vnímal, že aj anjeli kráčajú s nami. Bolo to proste úžasné.

Zametal som chodníky, čistil kobky, drhol dlážku, atď. Niekedy som to urobil aj 2krát. Robil som to s láskou a radosťou, a oni sa tomu divili. Oslavoval som Boha, spieval som a modlil sa v nových jazykoch. A vôbec to nepreženiem, ak poviem, že som sa cítil, ako na „uliciach nového Jeruzalema“. I keď som si to spočiatku ani neuvedomoval, dnes už dobre viem, prečo. Pretože bol nebeský svet blízko. Ráz ma chcel jeden zo strážcov v zlosti udrieť, ale nemohol... Iba sa niekoľkokrát otočil okolo svojej osi a bil do povetria... Aj zastenal, akoby sám dostal rany... Nevedel si to vysvetliť. Ja som však vedel presne o čo ide. Málokedy som tak jasne videl, ako anjel Boží stojí medzi mnou a ním. Preto nemohol ublížiť. Bola to sláva Božia, haleluja! Boh chcel len potvrdiť, že sa ani v 20. storočí nezmenil a je ten istý. Ak je náš život v súlade s Božou vôľou a ak kráčame v Jeho šľapajach, máme šancu prežiť nevšedné veci z nebeského sveta. Aj my môžeme prežiť tzv. „chodenie s Bohom“, ako ho prežil prvý spravodlivý človek - Enoch. O ňom je zmienka v IMoj 5,24: „Enoch chodil s Bohom, ale nebolo ho, lebo ho Boh vzal.“ Nemyslím, že by svet bol vtedy omnoho lepší, ako je teraz. A predsa sa našiel človek, ktorý dokázal sväto žiť. Aj za čias proroka Eliáša ľudia boli skazení a odvrátení od Boha. On však žil takým životom, že ho Boh zo zeme zaživa vzal, takže neokúsil smrť. To je práve dôkazom toho, že aj v bezbožných časoch možno žiť spravodlivým a zbožným životom.

Počas pobytu vo väzení prežil som aj vytrhnutie ducha. Dovtedy som ho nepoznal. Je pravdou, že dokonale ho nevedel vysvetliť ani apoštol Pavol. Spomína, že pozná človeka v Kristu, ktorý bol vytrhnutý až do raja a potom tiež do tretieho neba... ale nevie, či to bolo v tele, či mimo tela. Ani ja to neviem, iba sa domnievam, že to bolo mimo tela. Jedného večera, keď som ešte nespal, znenazdania som počul zvuk silného vetra... Tento šum sa zväčšoval, a zrazu spolu s ním sa aj môj duch vznášal do vesmíru. Najprv som uvidel mesiac. Vznášal som sa nad mesiacom a videl som pohoria, krátery, mesačné púšte, a to všetko z veľkej výšky. Potom sa môj duch prešiel popri slnku, kde som zaregistroval iba oslepujúcu žiaru. A ďalej som sa vznášal ku hviezdám. Svetlo a tma sa striedali, až napokon sme boli pri hviezdach Mliečnej dráhy. Zniesli sme sa aj k planétam, ktoré boli o mnoho väčšie ako náš mesiac. Ale i tak sa domnievam, že sme ich videli z veľkej diaľky. Hovorím v množnom čísle preto, lebo až vtedy som zbadal, že vedľa mňa stal anjel. On mi všetko ukazoval a rozprával o Božom stvorení. Boli to nádherné vyhliadky, aké som v žiadnej hviezdárskej knižke nevidel. Potom sa môj duch pozvoľna znášal dolu, až do cely, kde som sa nachádzal. Až potom som mohol otvoriť oči. Počas vytrhnutia, viem, že mal som oči zatvorené.

Podobne ako prvýkrát, aj po druhýkrát som mal podobný zážitok. Bolo to počas modlitby, nespál som, všetko som pozoroval. Lenže s tým rozdielom, že keď som počul zvuk vetra, uvidel som zvláštny nebeský voz. Bol zlatý, ako plápolajúci oheň. Akonáhle sa priblížil ku mne, zbadal som, že som už v ňom... Tento voz sa trochu podobal moderným automobilom, ale taký typ som ešte nevidel. Dej sa opakoval, a silou Ducha Svätého vznášal som sa na ňom do vesmíru. Po nejakej chvíli som uzrel pod sebou akúsi planétu... Viem, že sme najprv leteli ponad ňu, videl som ju aj zhora. Potom nebeský voz pristál na planéte a ja som vystúpil. Bol som v raji, nemal som ani kvapku pochybnosti o tom. Všetko, čo som tam videl, to prezrádzalo. Videl som stromy, rastliny, krovie, ovocie, kvety najrozličnejších tvarov a druhov. Boli také, aké my na zemi nepoznáme. Hovorí sa, že to, čo Boh stvoril v pozemskom raji, stvoril aj v nebeskom. Ale my zďaleka netušíme, čo všetko bolo stvorené v raji. Hovorí sa, že zemský raj Eden bol prenesený do neba. Dostal som novú reč, avšak, čo bolo zvláštne, že som jej aj rozumel. Bolo to pre mňa zaujímavé, že som vedel stromčeky, ovocie, kvety, zvieratá, vtákov, atď. pomenovať. (Spomenul som si na Adama, ktorý dával mená každému stvoreniu -IMoj 2,20.) Teda, hoci na zemi raj (Eden) zanikol, existuje však v ponebeských oblastiach. Aj Pán Ježiš Kristus sa o tom zmieňuje. (Zj 2,7) Videl som tam bystriny, potoky s krištáľovou čistou vodou, tiež drahé kamene, nie v dekách, ale vo veľkom množstve. Videl som tam skrytú mannu a biele kamienky, na ktorých budú napísané mená víťazov, (čítame to v knihe Zjavenia v 2. a 3. kapitole.) Všetky veci sa skveli neporušiteľnosťou, ovzdušie bolo presýtené vôňou... Bolo toho však omnoho viac, čo som tam videl a prežil. Všetko som si nedokázal zapamätať a na zapísanie nebola možnosť. Ako pri prvom, tak pri druhom vytrhnutí mal som neobyčajnú túžbu nevrátiť sa už na zem, ale tam zostať. Povedali mi, že ešte nenadišiel môj čas a že ešte ma na zemi čaká mnoho práce. Potom, po prechádzke rajom, som sa znovu vrátil k nebeskému vozu. Keď som do neho vstúpil, preniesol ma späť na zem. Nespál som, iba som znovu otvoril oči a šum vetra prestal. Ešte 5 minút po návrate na zem som rozprával tou istou rečou ako v raji. Ale prestal som jej rozumieť.

DVANÁCTÉ ZNAMENÍ – LEV KRISTUS VÍTEŽ (DRUHÝ PŘÍCHOD KRISTA)

Obrázek souhvězdí z Bayerova atlasu Uranometria

Na jaře je v jižní části nebes k večeru vidět souhvězdí Lva. Přední nohy lva (viz obrázek) jsou vidět nad hlavou hada Hydry a je připraven skočit ke konečnému útoku. V zodiaku Denderah jsou všechna čtyři souhvězdí v jednom. Lev je zde vyobrazen spolu s ptákem, jak trhá hada a pod tím je zobrazena žena ozdobená peřím, držící ve své ruce dva poháry hněvu Božího. V hieroglyfech je pod tímto znamením použito slovo *Knem*, což znamená *Ten, který přemáhá*, což ukazuje na vítěze lva z knihy Zjevení.

Dvě hvězdy v souhvězdí Velkého medvěda ukazují směrem k souhvězdí Lva, *Megrez* a *Phad*. Přední část Lva, označující srdce, je nejjasnější hvězda v tomto souhvězdí a je dnes pojmenována podle prastarého latinského názvu *Regulus* – Malý král nebo kníže. Někdy ji také najdete pod názvem *Cor Leonis* což znamená *Srdce lva*. Hebrejsky je ale *Regel*, což znamená *noha* nebo *palec u nohy* a její prastarý význam je *potřít pod nohy* (nebo drtit, také šlapat), což ukazuje jasně na zaslíbení z knihy Genesis, kdy sítě ženy (Kristus) rozdrtil hlavu hadovi. Jak víme, tohle se stalo na kříži, ale plné naplnění, podobně jako i naše spasení, které bude úplné až při vzkříšení těla, nabude toto proroctví při druhém příchodu Krista, jak to toto souhvězdí naznačuje. Přesně tohle má Pavel na mysli, když píše: „*Bůh pokoje pak rozdrtil satana pod vašimi nohama brzo. Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi. Amen.*“ (Římanům 16:20 NBK) a stará Kralická používá slovo *potřít*: „*Bůh pak pokoje potřít satana pod nohy vaše brzo. Milost Pána našeho Jezukrista budiž s vámi. Amen.*“ (KR) Je zajímavé, že apoštol Pavel zde pod inspirací Ducha svatého zakončuje tento verš stejným požehnáním, jako je zakončuje kniha Zjevení, kde je ukázáno jasně konečné vítězství Krista a Jeho nová zem a nové království: „*Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi. Amen.*“ (Zjevení Janovo 22:21) Podobně i zde v obrázkové knize zodiaku tak končí příběh vítězstvím *Lva z pokolení Judy*.

Veliké drama vesmíru začalo Pannou a končí Lvem. V zodiaku jsme se tak plně otočili, neboť ohon Lva se dotýká hlavy Panny, což je správné místo pro začátek a konec výkladu dvanácti znamení zodiaku. Věřím, jako i většina biblických vykladačů, že tohle byl smysl egyptské

Sfingy, jež měla hlavu ženy a ocas lva. Tím také začíná biblické poselství evangelia, jež zaslubuje, že símě ženy (Kristus) zničí símě hada. Boží zjevení v Písmu také končí poslední knihou Zjevení, ve které se píše: „*Hle, zvítězil lev z pokolení Judova*“. Tak se zjevení Písma naprosto přesně shoduje se znamením zodiaku. Dávno předtím než Řekové stačili vymyslet báje o Herkulesovi, bylo znamení Lva již dávno astronomickým znamením. Bez výjimky všechny nejstarší zodiaky zobrazují tohle znamení jako lva. Ve známém zodiaku Denderah tento lev zašlapává velikého hada, Hydru, a svými mocnými tlapami ranil hlavu hada. Znovu vidíme Krista v konečném triumfu, kdy drtí hlavu svému nepříteli. Staří Židé používali slovo *Arieh*, což je jedno z šesti slov pro lva. Je zajímavé, že tohle slovo Arieh (lev) je vždy v Bibli použito na lva při lovení kořisti (Nahum 2:12; 2 Samuelova 17:10).

Syrský název byl *Aryo* (podobně jako Arieh jak ve významu tak i ve výslovnosti), což znamená *Rvoucí lev*.

Hvězda *Regulus* znamená *Šlapat pod nohy*, podobně jako jiná hvězda v Oriónovi s podobným názvem (Rigel). Další nejjasnější hvězda je *Denebola*, v překladu *Soudce, který přichází*. Hvězda *Algiebha* nese význam *Povýšení* – což poukazuje na veřejnou korunovaci krále, kdy bude vládnout již nikoliv z nebe, ale přímo viditelně zde na zemi (lev – král zvířat). Další hvězda v zadní části je *Zozma* a znamená *Vyzařující*. Hvězda v hlavě *Minchar Alasad* znamená *Trhající* nebo *trestající lev* – znovu je poukázáno na vítězství Kristovo nad jeho nepřítelem při Jeho druhém viditelném příchodu na tuto zem. Další hvězda *Sarcam* (hebrejsky) znamená *spojení* a jasně tak ukazuje na bod, kde se dva konce kruhu zodiaku spojují.

Tyto názvy svědčí o Lvu z pokolení Judy, který je povýšen a brzy povstane k soudu.

Matouš 24:30 „*Potom se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechny národy země kvílet a spatří Syna člověka, jak přichází na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.*“

Tímto nebem je v řečtině myšleno hvězdné nebe. Tak jako Jeho první příchod oznamovala nadpřirozená hvězda ze souhvězdí Coma, tak i Jeho druhý příchod bude předcházet, podle slov Ježíše, znamení na hvězdné obloze. Jaké přesně tohle znamení bude, nevíme, ale jedno je jisté, lidé pochopí, že to je symbol Jeho příchodu. Může to být znamení kříže, ale také i jiné znamení, které jistě bude doprovázet něco nadpřirozeného, podobně jako hvězda Betlémská.

Pokolení Judy a znamení Lva

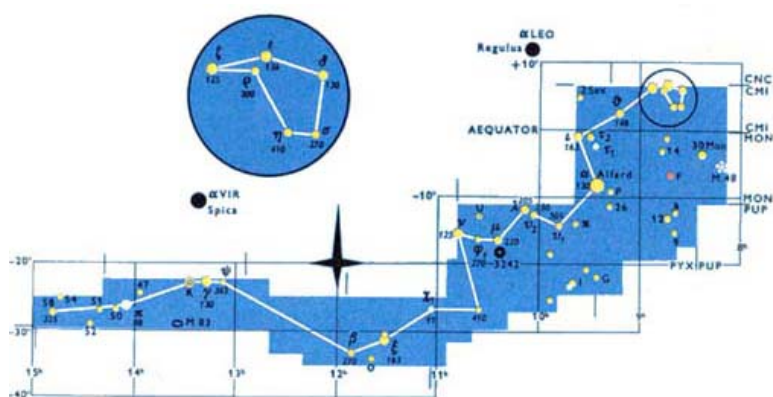
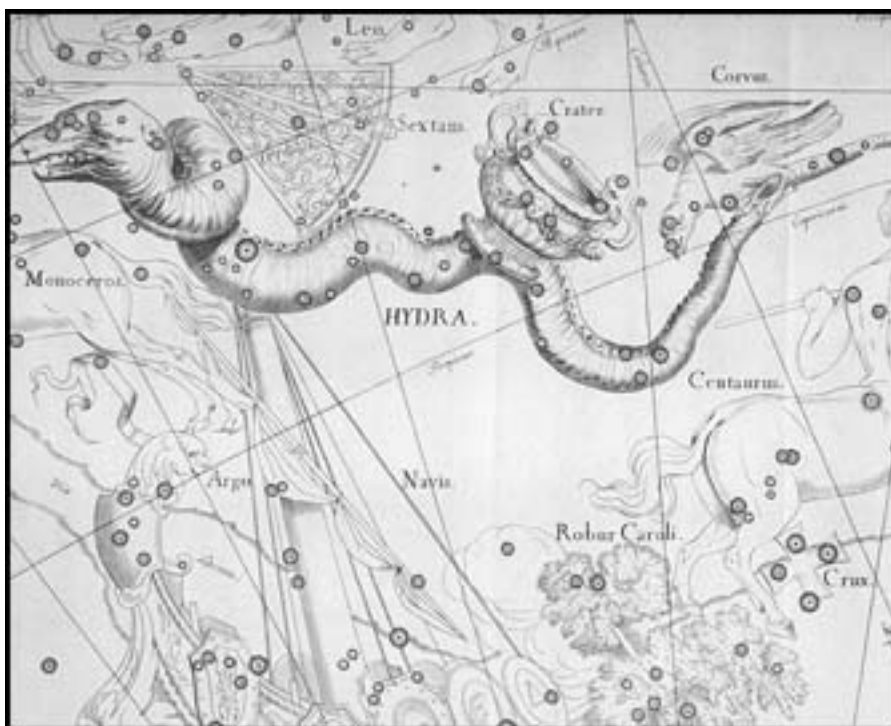
Lev byl vždy symbolem pokolení Judy, který nosili na své vlajce. Když Jákob žehnal Judovi, pronesl tato slova:

„*Tobě, Judo, tobě vzdají čest tví bratři. Na šíji nepřítel dopadne tvá ruka; synové tvého otce se ti budou klanět. Mládě lví je Juda. S úlovkem, můj synu, vystoupil jsi vzhůru. Stočil se a odpočíval jako lev, jak lvíce. Kdo ho donutí, aby povstal? Juda nikdy nebude zbaven žezla ani palcátu, jenž u nohou mu leží, dokud nepřijde ten, který z něho vzejde; toho budou poslouchat lidská pokolení.*“ Genesis 49:8-10

Ten, který z něho vzejde, je král Ježíš (žezlo). Balám proti své vůli pronesl tohle nádherné proroctví o Kristu: „*Bůh, který ho vyvedl z Egypta, je mu jako rohy jednorozců. Zhltne pronárody, své protivníky, rozhrýže jim kosti, protkne je svými šípy. Stočil se a lehl jako lev, jak lvíce. Donutí ho někdo, aby povstal? Kdo ti bude žehnat, buď požehnan, kdo tě bude proklínat, buď proklet*“. Numeri 24:8,9

Zjevení 5:5: „Zvítězil lev z pokolení Judova“.

HYDRA STARÝ HAD ZNIČEN

Hydra je nejužší a nejdelší souhvězdí; přechází ze severní oblohy na jižní a nachází se pod souhvězdími Raka, Lva a Panny. Zdvížená "hlava" Hydry se nachází těsně pod Jesličkami v Raku. Celé souhvězdí vidíme pouze v květnu a v červnu a jen ve večerních hodinách. Hlavu lze vidět již od ledna.

Tomuto souhvězdí schází jasně zářící hvězdy kromě jedné,

Alphard. Jelikož poblíž není žádná jiná jasná hvězda, je občas nazývána *Opuštěná*; této hvězdě klesá jasnost čtyřsetkrát v období 387 dnů, což ukazuje na ďábla, který se proměňuje a jednou vypadá jako „lev řvoucí“, po druhé zase jako „anděl světla“. V době nejmenší jasnosti je tedy vidět pouze dalekohledem. Tato hvězda může být nalezena, protáhneme-li linku mezi Kastorem a Polluxem.

O souhvězdí Hydra se říká, že reprezentuje hada ženského rodu, a tedy obrazně matku všeho zla. V řecké mytologii měla Hydra sto hlav, a když o jednu přišla, na jejím místě vyrostly dvě nové. Jméno *Hydra* znamená *Zošklivený*. Nejjasnější hvězda se nachází v srdci Hydry a její moderní název je *Cor Hydrae*. Prastarárý název je *Alphard - Vyřazen* nebo *Odstraněn z cesty*, což ukazuje na konec jeho vlády skrze hřích a démonickou moc v povětří. Další jméno v tomto souhvězdí je *Minchir al Sugia* (nebo *Minchar al Sugia*) a znamená *Potrestání* nebo *Roztrhání na kusy podvodníka*. Myslím, že tento název je velmi výstižný. O tomto svržení mluví žalmista David: „*Bůh je můj Král odedávna, on uprostřed země koná spásné činy. Svou*

moci jsi rozkymácel moře, drakům na vodách roztříštils hlavy, rozdrtil jsi hlavy livjátana, dals ho sežrat hordě divé sběře.“ (Žalmy 74:12-14 CEP)

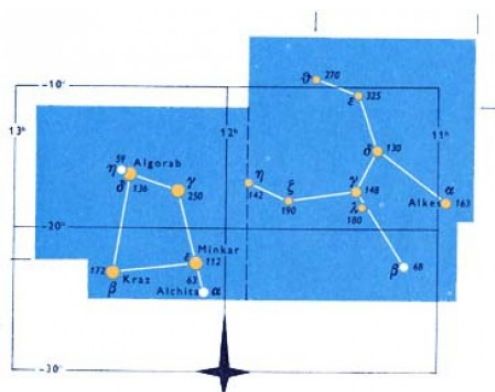
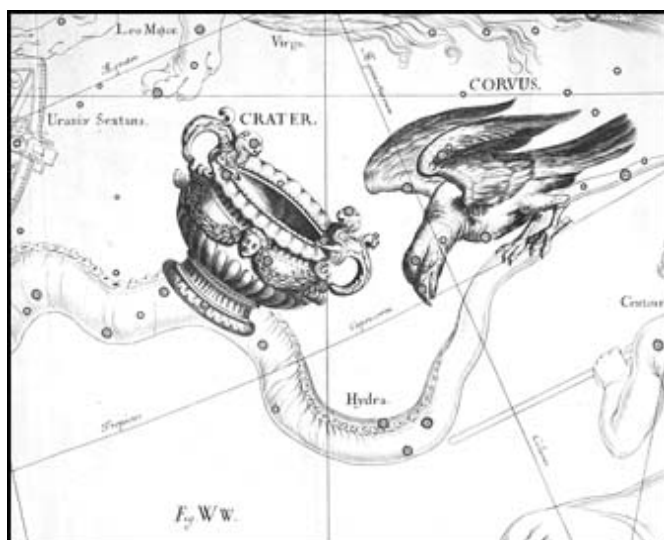
Hvězda *Al Drian* znamená *Zošklivený* nebo *Odmítnutý*.

V zodiaku Denderah stojí lev přímo na hadovi a pod ním je název v hieroglyfách *Knem*, což znamená *Přemožen* nebo *Poražen* a znovu potvrzuje konec vlády satana.

Zničení tohoto hada neznamena pouze poražení ďábla osobně, ale také jeho života nebo spíše principu hříchu, který v člověku zanechal jako símě a jenž Bible přirovnává k hadovi. Tak například: Jakubův 3:14, 15 „*Máte-li však v srdcích hořkou závist a svárlnost, nechlubte se a nelžete proti pravdě. To není moudrost přicházející shůry, ale pozemská, tělesná a ďábelská.*“

Proto také Boží slovo říká, že jeho myšlenky (satana) nám nejsou neznámé. Tohle není posedlost, ale ta stará přirozenost, kterou musíme na každý den křížovat skrze víru. Na začátku jsem vám z Božího slova dokázal, že Bůh píše svoje evangelium do našeho srdce; ve skutečnosti všechna tato souhvězdí vypovídají o tom, co se děje v našem srdci, všechna do jedné je tam najdete. Tento „starý had“, jak ho Bible nazývá, je ve formě staré přirozenosti v nás a číhá na svoji příležitost, až přestanete chodit v Duchu. Velmi se mi líbí přirovnání Billy Paula, který se po nějaké době ptal jednoho nově obráceného Indiána, jak se mu vede. Odpověď zněla velmi upřímně a moudře nějak takto: „Od té doby, co jsem uvěřil, se ve mně začali prát dva psy, jeden bílý a druhý černý.“ Billy se tedy zeptal: „A který z těch dvou vítězí?“ Odpověď zněla: „Ten, kterého nejvíc krmím.“ Tohle je ohromná pravda; pokud se budete krmit světskými myšlenkami, hříšnými, informacemi z televize, rádia, novin více než Božím slovem, pak jen krmíte toho starého člověka a ten vnitřní člověk slábne. Pak přestáváte být odolní vůči hříchu a světu. Tělesná oblast je ta, která byla vytvořena z prachu, kde se pohybuje nepřítel. Bůh řekl za trest hadovi „*po všechny dny svého života žrát budeš prach*“. Co je dobré vědět, je to, že ďábel je omezen na tuto tělesnou oblast. Zůstáváme-li v tom niterném společenství s Pánem, jsme v Duchu a jsme chráněni podobně, jako když zalezeme do tanku. Obrazně řečeno, pojídáním prachu se z tohoto hada z knihy Genesis stal veliký drak knihy Zjevení.

CRATER – POHÁR BOŽÍ HNĚV VYLIT NA HADA

Crater neboli Pohár je velmi malé souhvězdí, tak malé, že astronom P. Moore se diví, že vůbec patří do čtyřiceti osmi originálních souhvězdí. Svým tvarem opravdu připomíná pohár.

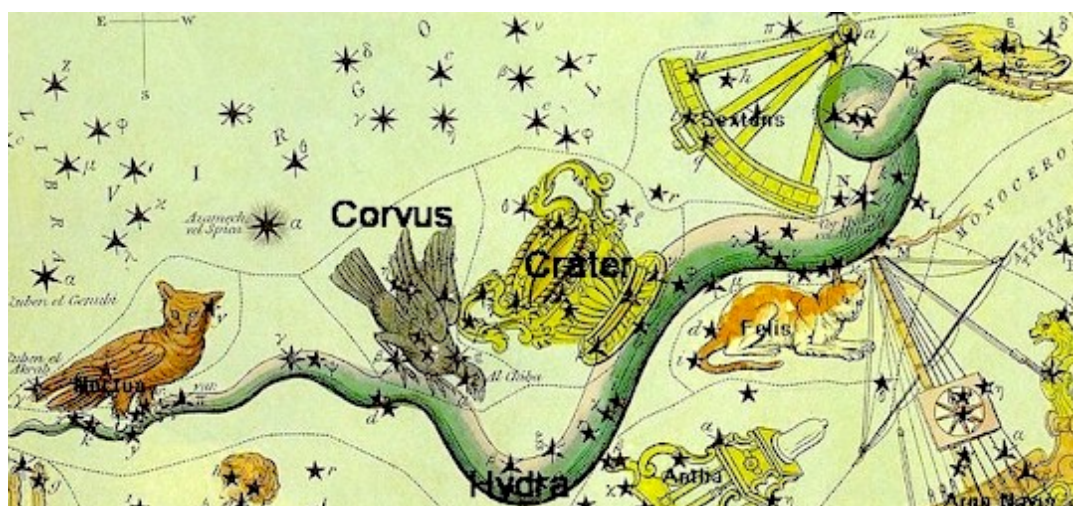
Ale Bůh jistě nevybral tohle souhvězdí kvůli jeho velikosti nebo záři, ale pro vyprávění svého příběhu skrze znamení hvězd. Podobně si Bůh vybírá i člověka, kterého použije, a většinou to

bývá právě ten, který si o sobě moc nemyslí. Crater se zdá, že leží na těle hada. Dvě hvězdy, které se nacházejí vespod této nádoby, jsou k hadovi připevněny. Jméno jedné hvězdy je *Al ches* a znamená jednoduše *Nádoba* nebo *Pohár* a další označuje spodek poháru. Řekové se domnívali, že tato nádoba patří jejich smyšlenému bohu vína Bacchusovi, a proto bylo spojováno s radostí a veselím. Pravý opak je ale pravdou, neboť je to nádoba nebo pohár hněvu Božího, které Bůh vyleje na všechny následovníky satana a šelmy, jak je to ve Zjevení 14:10. V tomto znamení vidíme tuto nádobu Božího hněvu vylitou na hada, jenž ve skutečnosti zahrnuje i všechny ty, kteří se s ním ztotožnili.

Krásně to vysvětluje Duch svatý v Žalmu 75:8,9 „*jenom Bůh je soudce: jednoho poníží, druhého povýší. Hospodin má v ruce kalich: víno kvasí, je plné příměsků, z něho nalévá a vypijí je i s kaly až do dna všichni svévolníci země.*“.

„*Dštítí bude na bezbožníky uhlím řeřavým, ohněm a sirou, a duch vichřice bude částka kalicha jejich.*“ Žalmy 11:6 KR.

CORVUS – HAVRAN (KRKAVEC) STARÝ HAD POHLCEN

Urania's Mirror 1825

Další malé souhvězdí je zvané *Corvus* (havran, vrána nebo krkavec). Toto souhvězdí je viditelné na večerní obloze mezi dubnem a červnem. Může být nalezeno na obloze poblíž hvězdy *Spica*, jež je hvězdou prvního stupně v souhvězdí Panny. Tento krkavec se na obrázku krmí tělem hada Hydry. V zodiaku Denderah se jmenuje *Her-na*. *Her* znamená nepřítel (odtud pochází jméno satan) a *Na* – znamená něco rozbít, tedy *Rozbití nepřitele*.

Jména hvězd v krkavci jsou *Al chibar* – *Spojení dohromady*, z hebrejského *Chiba* což znamená *Prokletý* a tak ukazuje na prokletí, které zde působí hadovi. *Algoreb* znamená jednoduše *Krkavec*. *Minchar Algoreb* znamená *Krkavec, který trhá na kusy* a *Minchar Alsugia* znamená *Podvodník roztrhán na kusy*.

Zde je vyobrazen závěr Božího poselství, kdy Vykupitel poráží svého nepřitele a vykoupení jsou v bezpečí.

Tento had je bezpochyby satan. Tak jako Ježíš se ztotožňuje se svými věřícími (Skutky 9:5), tak jsou i všichni ti, kteří slouží satanovi, ztotožnění s tímto starým hadem.

Tuto scénu vykreslenou na hvězdné obloze, nám znovu vykresluje kniha Zjevení 19:17,18 „Potom jsem uviděl jednoho anděla, jak stojí ve slunci; a vykřikl mocným hlasem na všechny ptáky létající prostředkem nebe: "Pojďte, shromážděte se k hostině velikého Boha, abyste jedli těla králů, těla vojevůdců, těla silných, těla koní i těch, kdo na nich sedí, a těla všech lidí, svobodných i otroků, malých i velkých!"“

Znovu je zde obraz konečného soudu nad všemi, kteří se s tímto hadem sjednotili tělem i duší a to stejné je vidět v Ezechieli, kde se mluví o Božím soudu a poslední době: Ezechiel 39:17 „Ty, lidský synu, slyš. Toto praví Panovník Hospodin: Řekni ptactvu, každému okřídlení a veškeré polní zvěři: Shromážděte se a přijďte, seberte se ze všech stran k mému obětnímu hodu, který vám připravuji, k velikému obětnímu hodu na izraelských horách. Budete jíst maso a pít krev.“ (CEP)

Podobně řekl i David Goliášovi v 1 Samuelova 17:46 „Ještě dnes mi tě Hospodin vydá do rukou. Zabiji tě a srazím ti hlavu. Ještě dnes vydám mrtvoly z pelištejského tábora nebeskému ptactvu a zemské zvěři. Celý svět pozná, že při Izraeli stojí Bůh.“

Řekli jsme si již dříve, že tohle je obraz, kdy nebeský David, Ježíš, na kříži porazil ďábla. Tento kříž má ale dalekosáhlé následky, jeho vyvrcholení spásného díla se odehraje ke konci tohoto věku: Římanům 13:11 „Kromě toho znejte dobu, že už je čas probudit se ze spánku. Vždyť teď je naše spasení blíže, nežli když jsme uvěřili.“ Tímto spasením je myšleno konečné spasení, završení vzkříšení našeho těla. Krásně to popisuje Římanům 8:22-24 „Víme přece, že všechno stvoření až dosud společně sténá a pracuje k porodu. A nejen ono, ale i my, kteří máme prvotiny Ducha, i my sami v sobě sténáme, zatímco očekáváme přijetí za syny, to jest vykoupení svého těla. Byli jsme totiž spaseni nadějí. Avšak naděje, která je zjevná, není naděje. (Vždyť proč by někdo doufal v to, co vidí?)“

Vykoupení našeho těla proběhlo již na kříži, ale konečného výsledku se dočkáme, až Pán promění naše tělo a toto smrtelné obleče nesmrtelnost. Všimněte si, že Pavel zde jasně říká, že jsme již byli spaseni, což se týká naší duše.

1 Korintským 15:51-53 „Hle, říkám vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, při zvuku poslední polnice. Zazní polnice, a mrtví vstanou jako neporušitelní a my budeme proměněni. Neboť toto porušitelné tělo musí obléci neporušitelnost a toto smrtelné musí obléci nesmrtelnost.“ (KMS)

1 Tesalonickým 4:16-18 „Vždyť až zazní zvolání, hlas archanděla a Boží polnice, sestoupí sám Pán z nebe a mrtví v Kristu vstanou jako první. Potom my, kdo zůstaneme živí, budeme spolu s nimi v oblacích uchvázeni do vzduchu vstříc Pánu; a tak budeme navždycky s Pánem. Proto se navzájem potěšujte těmito slovy.“

Tohle je to, čemu svědectví vydává ten VĚRNÝ SVĚDEK NA OBLOZE! „Jako mesiac bude pevne stát na veky a jako svedok na oblohe verný. Sélah.“ (ROH)

Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi. AMEN.